

מחזור

ליום שביעי ושמיני של פסח

ולשבת חה"מ

לכני פולין פיהם ומערהוין י"ו.

מדויק היטיב ומבואר יפה ומתורגם אשכנזית.

וכל הענינים הנהוגים בעת הזאת, וכל הדינים וכל
התפלות, כלם נקבצו באו הנה איש איש על מקומו הראוי
לו, ואין מוקדם ואין מאוחר, ואין בו תוספת אף לא מגרעת.

חיהם של בית עקד

המפדים להגאון

המנוח ר' מתתיהו שטראש

של מוהילנא

רעד על הים

שנת תיקצ"ב לפ"ק.

(מהדורא חמינאה.)

נייע, דורכאווי פערבעסערטע אונד פערמעהרטע אָריגינאלאויפלאגע.

Roedelheim,

verlegt u. gedruckt in der privilegirten Buchdruckerey
von W. Heidenheim, 1832.

סדר חול המועד

כל ימי חול המועד משפט אחד להם, רק בקריאת התורה הם חלוקין, ומתפללין בהם כסדר שמתפללין בחול רק שא"ל מזמור לתורה (ובק"ק מדליגין רק שמי התיבות מזמור לתורה ומתחילין הריעו לה' וגו'). ובתפלת ש"ע אומרין יעלה ויבוא בעבודה ואם לא אמרו מחירין אותו. והש"ן חחר התפלה, וחוללין החפילין קודם הלל, וקורין הלל בדילוג, קריש שלם, ומוציאין ב' ס"ת וקורין בראשון ג' נברי, וגוללין ס"ת א', פותחין ס"ת ב' וקורין רביעי בפ' פנחס והקרנתם ע"ס פיסקא כל מלאכת עבודה לא תעשו, ומניחין ס"ת ראשון אללו ואומרין חני קריש על שניהם ואח"כ גוללין ס"ת ב' ואומרין יהללו ומזמור ומחירין להיכל. אשרי ונא לניון, חני קריש, תפלת מוסף של י"ע ופסוקי והקרנתם, והש"ן חחר התפלה ואומר קדושת נקדש וגומר כסדר כדרכו בחול. שיר ומזמור כל מקום לפי מנהגו. וברוב הקהלות נוהגים לומר ביום ג' דפסח מזמור ע"ה. ביום ד' דפסח מזמור ק"ו. ביום ה' דפסח מזמור ק"ז. ביום ו' דפסח קל"ה הללויה הללו את שם ה' וגו' תמצאהו בסדר שקריית.

וזהו חילוף הקריאה לימי חה"מ.

ביום א' דחה"מ (י"ז ניסן) קורין בס"ת א' בס' בא אל פרעה פ' קדש לי כל בכור.
ביום ב' דחה"מ (י"ח ניסן) קורין בס"ת א' בס' משפטים פ' אש כסף תלוה.
ביום ג' דחה"מ (י"ט ניסן) קורין בס"ת א' בס' כי תשא פ' פסל לך. ואם הוא שנת מתחילין ראה אתה אומר.

ביום ד' דחה"מ (כ' ניסן) קורין בס"ת א' בסדר בהעלותך וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

ואם חל יום א' דחה"מ בשנת קורין של שנת חה"מ בסדר כי תשא פ' ויאמר ה' אל משה ראה אתה אומר אלי. וביום שני של חה"מ קורין של יום ראשון בס' בא פ' קדש. וביום שלישי קורין של יום שני בסדר משפטים אש כסף תלוה. וביום הרביעי קורין של יום רביעי בס' בהעלותך פ' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

תפלת מנחה.

»

אשרי יושבי ביתך עוד יתללוך פלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שני אלהיו:

תהלה לדוד ארוממך אותי המלך ואברכה שמך לעולם
 ועד: בכל יום אברכה ואתלה שמך לעולם ועד: גדול יי
 ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד ישבח מעשיך
 וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך
 אשיחה: ועוז נוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר
 רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים
 וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
 כל מעשיך ותסידך יברכה: כבוד מלכותך יאמרו
 וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר
 מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל
 דוד ודוד: סומך יי לכל הנפלים וזקוף לכל הכפופים: עיני
 כל אלה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח
 את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראו
 באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם:
 שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: כ"ז חומר ח"ק וח"כ
 מסמליו מסמליו בלתי

בלתי אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ב"א יי אור אלהי אברהם אהי יצחק ואהי יעקב הא גדול
 הגבר והנורא עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר
 חסדי אבות ומביא גוא לבני בניהם למען שמו באהבה:

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי' מִגֹּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחֲיֵה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֵה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עַפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה לְךָ מִלֶּךְ
 מַמִּית וּמַחֲיֵה וּמוֹצֵא מֵיִשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי' מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

קדושה לש"ן בתורה סמטה

אֲתָה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁימִים בְּכָל-
 יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלֵה. בְּרוּךְ אַתָּה יי' הַאֵל
 הַקְּדוֹשׁ: נִקְרָא אֵת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמֶךָ יְשִׁים אוֹתוֹ
 בְּשֵׁמי מְרוֹם בְּתוֹב עַל יַד נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה
 וְאָמַר קו"ם קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי' צְבָאוֹת מְלֵא כָל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' לְעַפְתֶּם בְּרוּךְ יְאֻמְרוּ. קו"ם בְּרוּךְ
 כְּבוֹד יי' מִמְקוֹמוֹ: מ' וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה כְּתוֹב לְאָמַר.
 קו"ם יִטְלֶה יי' לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
 מ' לְדוֹר וָדוֹר נִייד גְּדֻלָּה וּלְנֶצַח נְצִחִים קְדֻשָּׁתֶךָ
 נִקְדִּישׁ וְשׁוֹכְחֶךָ אֱהִינּוּ סָפִינוּ לֹא יִטוֹשׁ לְעוֹלָם וָעַד
 כִּי אֵל מְלֶכֶד גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. ב' א' יְהִאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאֹנוֹשׁ בִּינָה חֲנֻנָה מֵאֲתָךְ
 דַּעַה בִּינָה וְהַשְׁבִּיל. בְּרוּךְ אַתָּה יי' חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקִרְבָנוּ מִלְכָנוּ לְעַבְדֶּיךָ
 וְהַחֲזִירֵנוּ בְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. ב' א' הַרוּצֵה בְתִשׁוּבָה:
 סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ כִּי
 מוֹחֵל וְסוֹלַח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי' חֲנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹת:
 רָאה בְעֵינֵינוּ וּרִיבָה רִיבָנוּ וְגֵאלָנוּ מִהַרְרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ
 כִּי גּוֹאֵל חוֹק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי' גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאנוּ יי' וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תַהַלְתָנוּ אַתָּה.
 וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן
 וְדַחְמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי' רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 בְּרַךְ עֲלֵינוּ יי' אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשְׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי

תבואתה לטובה ותן ברכה על פני האדמה ושבענו
 מטובה וברך שנתנו בשנים הטובות. ב'א' מברך השנים:
 תקע בשפר גדל לחרותנו ושאנס לקבץ גליותינו וקבצנו
 יחד מארבע בנפות הארץ. ב'א' מקבץ נדתי עמו ישראל:
 השיבה שפטנו בכראשנה ויעצינו בכתחלה והסר ממנו
 יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לברך בחסד וברחמים
 וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:
 ולמלשינים א' תהי תקוה וכל עשי רשעה פרגע יאברו
 וכלם מהרה יברתו והודים מהרה תעקר ותשבר ותמנר
 ותכניע במהרה בימינו. ב'א' שובר אויבים ומכניע זדים:
 על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל
 ועל פלטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמור חמיק
 יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת
 ושים חלקנו עמם לעולם ולא גבוש פי כף בטחנו.
 ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:
 ולירושלם עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה באשר
 דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בגן עלם וכסא דוד
 מהרה לתוכה תבין. ברוך אתה יי בונה ירושלם:
 את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
 כי לישועתך קיינו כל היום. ב'א' מצמיח קרן ישועה:
 שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
 וברצון את תפלתנו כי א' שומע תפלות ותחנונים אתה.
 ומלפניך מלכנו ריקם א' תשיבנו. כי אתה שומע תפלת
 עמך ישראל ברחמים. ברוך אתה יי שומע תפלה:
 רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לךביר ביהך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו. עלה וקבא ויגיע ויראה וירצה
 וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון אבותינו.
 וזכרון משיח בן דוד עבדך: וזכרון ירושלים עיר קדשך.
 וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה
 לתן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות
 הזה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
 בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חיים והננו. ורחם עלינו
 והושיענו. כי אלקי עינינו. כי לא מלך חנון ורחום אתה:
 ותחיינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
 יי הפחזיר שכינתו לציון:

סודים רבנו.

סודים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
 בשר יצרנו יוצר בראשית ברכות
 והוראות לשמך הגדול והקדוש
 על שהחייטנו וקיימתנו בן תחינו
 ותקיימנו ותאסוף גליתנו לחצרת
 קדשך לשמך חסיד ולעשות רצונך
 ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו
 סודים לך. ברוך אל ההוראות:

סודים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 גודה לך וגם פרח הלקחה על
 חיינו הפסורים ביהך ועל
 גשמותינו הפקודות לך ועל
 נסיה שבכל יום עפנו ועל גפלאותיה וטובותיה שבכל יום
 ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיה ותמרחם
 כי לאתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת הא ישועתנו
 ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:
 שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא
 מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך

תפלת מנחה

ג

יִשְׂרָאֵל בְּכַל־עַת וּבְכַל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ • בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְּבַרֵךְ אֶרְצֵנוּ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרַע וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְלַמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְהוֹם
וְנַפְשֵׁי בַעֲפָר לְכָל תַּהֲיֵיהֶ פֶּתַח לִבִּי בַתּוֹרָתֶךָ וּבַמִּצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹת נַפְשֵׁי וְכָל
הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִהֲרֵה הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם • עֲשֵׂה לַמַּעַן
שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לַמַּעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לַמַּעַן קִדְשֶׁתֶךָ עֲשֵׂה לַמַּעַן תּוֹרָתֶךָ לַמַּעַן
יִחְלָצוּן יִדְרִידֶךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי: יְהִי רָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי
לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שִׁיבֵנוּ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיְמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרָתֶךָ:

ערוב תבשילין

י"ט אחרון לא יחול כל כ"ח נאחד מימי ברוך, ואם חל כיום ו' או ז' לריכים לעשות
עירוב תבשילין קודם י"ט וכך מעשה, לוקחין מטה שלטה וכזית תבשיל, או נצר או
צינור כלוי' ומניחין אותם על המטה; ונעל הכית או מי מעשה העירוב נשנילו יתן
העירוב למכרו שאינו סומך על זולתו, שיזכה בעירוב זה ג"כ לשאר ישראלים
הדרים בעיר כזאת שזכו ולא עשו עירוב, ולריך הזוכה להגניב העירוב
עשו ממקום שהוא מוכח עליו, וחוזר נעל הכית וכו' מיד הזוכה ומנריך:
ב"א יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על מצות ערוב:
בהרין ערובא יהא שרא לנא למפא ולכשלא אולא ממנא ולא דלקא שרנא
ולמעבד כל צרכנא מיומא טבא לשבתא לנו ולכל הדורים בעיר הואת:

ווער קיין לה"ק פערסטעהט, דער חג חוץ חוץ דייטש וועגן:

דורך דיגעטן ערוב וייח עו חזנו ערויבט, לו במקקען, לו קמלען, ספייגע ווערן לו
ערהאטען, ליכטער חלונערען חזר חיבער חויפט וואען קמטחיגע פון י"ט חוץ
שבת לו פערריכטען, זע וועהו חזר, חוץ יעדעס, דער חין דיגעטן קרעט וועהנט.

קבלת שבת

צ"ח לכו גרננה ליי גריעה לצור ישענו:
א' נקדמה פניו בתורה בזמרות גריע לו:
ב' כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
ג' אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו:
ד' אשר לו הים והוא עשהו ויבשת ידיו יצרו:
ה' באו גשתחוה ונברעה ונברכה לפני יי עשנו:

מ' כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאַנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצִאֵן יְהוָה
 הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹת שִׁמְעוּ: ק' אֶל־תִּקְשׁוּ לִבְכֶּכֶם
 בְּמַרְיָבָה כְּיוֹם מִסֵּה בַּמִּדְבָּר: מ' אֲשֶׁר גִּסְוֵי
 אֲבוֹתֵיכֶם בְּחִנּוּנֵי גַם־רָאוּ פִּעְלֵי: ק' אֲרַבְעִים
 שָׁנָה יֶאֱקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲי לִבְכֶּהֶם וְהֵם
 לֹא־יָדְעוּ דְרָכָי: קו"ח אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי
 גַם־יִבְאוּן אֶל־כְּנוּחָתִי:

עו"מ שִׁירוּ לַיִּי שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיִּי כָּל־הָאָרֶץ:
 ק' שִׁירוּ לַיִּי בְּרִבּוֹ שִׁמּוֹ בִּשְׂרֹמֵי־מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ:
 מ' סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים גִּפְלוֹתָיו:
 ק' כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל־כָּל־
 אֱלֹהִים: מ' כִּי כָּל־אֱתֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיִּי שָׁמַיִם
 עָשָׂה: ק' הוֹדוּ וְהִדְרֵר לְפָנָיו עֲזוֹת פְּאֶרְתָּ בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 מ' הִבּוּ לַיִּי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיִּי כְּבוֹד וְעֲזוֹ:
 ק' הִבּוּ לַיִּי כְּבוֹד שִׁמּוֹ שְׂאוּ מִנְּחָהּ וּבְאוּ לְחַצְרוֹתָיו:
 מ' הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיִּי בְּהִדְרַת־קֹדֶשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָּל־
 הָאָרֶץ: ק' אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְיָ מֶלֶךְ אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל
 כָּל־תְּמוֹט יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: מ' יִשְׁמְחוּ
 הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֵם הַיָּם וּמְלֵאוּ: ק' יַעֲלוּ
 שָׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אֲזוּ יִרְנְנוּ כָּל־עֲצֵי־יַעַר:
 קו"ח לִפְנֵי יְיָ כִּי בָּא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־
 תִּבְל בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

י"ח מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים:
 ק' ענו וערפל סביבו צדק ומשפט מכון בסאו:
 מ' אש לפניו תלקח ותלהט סביב צריו: ק' הארו
 ברגיו תבל ראתה ותחל הארץ: מ' הרים
 כדונג גמסו מלפני יי מלפני ארון כל הארץ:
 ק' הגידו השמים צדקו וראו כל העמים כבודו:
 מ' יבשו כל עברי פסל המתהללים באילים
 השתחוו לו כל אלהים: ק' שמעה ותשמח
 ציון ותגלגלה בנות יהודה למען משפט יי:
 מ' ביאתה יי עליון על כל הארץ מאד געלית
 על כל אלהים: ק' אהבי יי שנאו רע שמר
 גפשות חסידיו מיד רשעים יצילם: מ' אור
 זרע לצדיק ולישרי לב שמחה: ק' יום שמחו
 צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:

י"ח מזמור שירו ליי שיר חדש כירנפלאות
 עשה הושיעה לוימינו וזרוע קדשו: ק' הודיע
 יי ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו: מ' זכר
 חסדו ויאמנתו לבית ישראל ראו כל אפסי
 ארץ את ישועת אלהינו: ק' הריעו ליי כל
 הארץ פצחו ורגנו וזמרו: מ' זמרו ליי בכבוד
 בכבוד וקול זמרה: ק' ברחצרות וקול שופר

(*) שנאו רע הר' נקמן בס"מ וכי' וכמשפט כעול' ויורד שיש לו כח לשנות הכבוד
 כמו שהתנה וס"פ, וכמו שכתנתי בספרי משפטי טעמי א"ת.

הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יי: מִיָּרְעַם הַיָּם וּמִלְאֵי
 הַבַּיִת וַיֵּשְׁבִי בָהֶן: ק' נִהְרֹת וּמִחֲאוּבֵי יַחַד
 הָרִים יִרְנְנוּ: קי"ח לִפְנֵי יי בִּיבֵא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹט הַבַּיִת בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּמִישָׁרִים:

צט ט' יי מֶלֶךְ יִרְנְנוּ עַמִּים יֵשֶׁב כְּרוּכִים תִּנּוּט
 הָאָרֶץ: ק"י בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרַם הוּא עַל-כָּל-
 הָעַמִּים: מ' יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְרוֹשׁ הוּא:
 ק' וְעַז מֶלֶךְ מִשְׁפֹּט אֱהָב אֶתָּה פּוֹנֵת מִיִּשְׂרָאֵל
 מִשְׁפֹּט וְצַדִּיקָה בִּיעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂית: מ' רֹמְמוֹ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרֶם רַגְלֵינוּ קְרוֹשׁ הוּא:
 ק' מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בִּכְהֲנֹו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ
 קִרְאִים אֱלֹהֵי יי וְהוּא יַעֲנֵם: מ' בְּעַמּוּד עֲנַן יִדְבָּר
 אֱלֹהִים שְׁמֵרוּ עֲדָתוֹ וְחַק נֶתַן לָמוֹ: ק"י אֱלֹהֵינוּ
 אֶתָּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הַיִּת לָהֶם וְנִקְּם עַל-
 עֲלִילוֹתָם: קי"ח רֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
 לְהֵר קְדוֹשׁ בִּי קְרוֹשׁ יי אֱלֹהֵינוּ:

כט ט' מִזְמוֹר לְדָוִד הִבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הִבּוֹ
 לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז: ק' הִבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּהַר רֵת קְדוֹשׁ: מ' קוֹל יְהוָה עַל-
 הַמַּיִם אֶל-הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל-מַיִם רַבִּים:
 ק' קוֹל יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַר: מ' קוֹל יְהוָה

שָׁבַר אֲרוֹזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרוֹזֵי הַלְּבָנוֹן:
 קִיּוּרֵקִידִים כַּמִּדְעָגֵר לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כָּמוֹ בֶּן־
 רֵאמִים: ה' קוֹל־יְהוָה חָצַב לְהַבֹּת אֵשׁ: ה' קוֹל־
 יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: ה' קוֹל־
 יְהוָה יַחֲלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יַעֲרֹת וּבְהִיכְלוּ כָּל־
 אֲמָר כְּבוֹד: ה' יְהוָה לַמַּבּוּל יֹשֵׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה
 מֶלֶךְ לְעוֹלָם: ה' יְהוָה עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

הַז' טַנְגָן בְּנַעֲיָה. לְאֵזֵי הַתְּרוּמִים שֶׁלֹּמֶה הַלֵּוִי.

לְכָה דוֹרֵי לְקַרְאֵת כְּלָה. פְּנֵי שֶׁבֶת נִקְבְּלָה: לְכָה
 שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד. הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיַחֵד. יי
 אֶחָד וְשְׂמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת וּלְתַהֲלָה: לְכָה
 לְקַרְאֵת שֶׁבֶת לְכוּ וְנִלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ
 מַקְדָּם נְסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה: לְכָה
 מִקְדָּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהַפְכָה. רַב
 לֵךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבְּכָא. וְהוּא יַחְמוּל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה: לְכָה
 הַתְּנַעֲרֵי מַעֲפָר קוּמֵי. לְבָשִׂי בְּגָדֵי תַפְאֶרֶתְךָ עִמּוֹ. עַל־יַד
 בְּרִישֵׁי בֵּית הַלְחָמֵי. קִרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְאֻלָּה: לְכָה
 הַתְּעוֹבְרֵי הַתְּעוֹבְרֵי. כִּי בָא אֲוִרְךָ קוּמֵי אֲוִרֵי. עוֹרֵי עוֹרֵי
 שִׁיר דְּבָרֵי. כְּבוֹד יי עֲלֶיךָ נִגְלָה: לְכָה
 לֹא תִבְשִׂי וְלֹא תִפְלָמֵי. מַה תִּשְׁתַּחֲוֶי וּמַה תִּתְחַמֵּי. בְּךָ
 יִיחַסוּ עֲנִיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל־תְּלָה: לְכָה
 וְהִיוּ לְמִשְׁפַּחַת שְׂאִיֶּךָ. וְרַחֲקוּ כָּל־מִבְלַעֲיֶךָ. יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ

אֱלֹהֶיךָ • בְּמִשׁוֹשׁ חֶתֶן עַל־כִּלְיָהּ: לכה
 יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרָצֵי • וְאַתְּ יְיָ תִּפְרָצֵי • עַל יַד אִישׁ בֶּן
 פְּרָצֵי • וְנִשְׁמָחָה וְנִגְלִיָּהּ: לכה
 בּוֹאֵי בְשִׁלּוּם עִמָּרֵת בְּעֵלָה • גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצִהָלָה •
 תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָהּ בּוֹאֵי כָלָה • בּוֹאֵי כָלָה: לכה
 צַב מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהִדּוֹת לַיהוָה וּלְזַמֵּר
 לְשִׁמְחָה עֲלֵיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חֲסִדֶּךָ וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת:
 עָלַי עֲשׂוֹר וְעַל־נַבְל עָלַי הַגִּינֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתְנִי
 יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִהֲגִיד לּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה
 מְאֹד עֲמָקוֹ מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יִדַּע וְכִסִּיל לֹא־
 יִבִּין אֶת־זוֹאת: בְּפֶרֶח רְשָׁעִים כְּמֹרֵעֶשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כָל־
 פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמָרָם עַד־יָעַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֵלָם יְהוָה:
 בִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֹיךָ יֵאבְרוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל־
 פְּעָלֵי אֱוֹן: וְתָרַם כְּרָאִים קָרְנֵי כְּלָתִי בְּשִׁמּוֹן רַעְנֹן:
 וּתְבַט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בַקָּמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי:
 צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֲרוֹן בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבַיִת
 יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכּוֹן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים
 וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשָּׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עָלָה לְתַהַבּוֹ: יֵי
 צַן יְהוָה מֶלֶךְ גֵּאוֹת לְבֶשׁ לְבֶשׁ יְהוָה עֹז הַתְּאוֹר אֶת־תְּכוֹן
 תִּבְל בַּל־תְּמוּט: נָכוֹן בַּסָּאָה מֵאֵן מַעֲוֹלָם אֶתָּה: גִּשְׁאוֹ
 נְהַרְוֹת וְיְהוָה גִּשְׁאוֹ נְהַרְוֹת קוֹלָם יִשְׁאוֹ נְהַרְוֹת דְּכָיִם:
 מִקְּלוֹת מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבַּרְרִים אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה: עֲדַתְּךָ וְנֶאֱמַנֵי מְאֹד לְבוֹתְךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה
 לְאֶרֶץ יָמִים: (* טִיִּיק א' קדש יתום.

מעריב ליד שביעי שר פסח. ו

ובקהל עונים יחברך.

הג'ן אומר ברכו נקול רם וננעימה,

ח' בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרָךְ: וְיִתְבַרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וְסַבְלָעֲרִיו אִין אֱלֹהִים סְלוּ לְרוֹכֵב בְּעֶרְבוֹת בְּיַהּ שְׁמוֹ וְעֵלְזוּ לְפָנָיו. וְשִׁמּוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעֵלְמֵי וְעַד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּבְתַבּוּנָה מְשֻׁנָּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַבְּכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרִצּוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי־הַשֶּׁךְ וְהַשֶּׁךְ מִפְּנֵי־אֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמוּד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד.

הפיוט הזה הולך ע"ס א"ב, חלל שהקדים בראש כל אות תיבה אחת או שתיים מפאוקי שירת ויוזע ה', והסודותיות החקרים כלן הכלים בתלום הפיוט פסח אמונים וכו'.

וְיִזְשַׁע יְיָ אִוִּם לְמוֹשֶׁעוֹרֵי.
וְיִרְא יִשְׂרָאֵל בְּפָרוּעַ פְּרָעוֹת.

ב א ו ר.

ויוזע ה'. אום, ישראל. למוזעות, ל' האל לנו אל למוזעות (תהלי' ס"ח כ"ח).
בפרוע פרעות, בנקמו נקמות באנאיו, ל' בפרוע פרעות בישראל (שופטים ה' ב') שזירע
רד"ק בנקמו נקמות כי בן"ת א' נקו' נקמת בני ישראל (במדכ' ל"א ב') אחפרע פורעות בני

ויוזע. דער עוויגע עררעטטעטע דין חוסת חילזע פֿועהענרע פֿאָק; יִשְׂרָאֵל וְחַח טַרְחָמְדָּגְעֵרִיכְטַע מֵן וְיִזְעֵן פֿֿיִיבֵרֵעֵן;

אָז יִשׂוּר, נָלַח חֶסֶן יִשׁוּעוֹת.
 עָוִי, דָּגוּל גִּיהַ וְאִישׁוֹן לְהַשְׁעוֹת:
 פָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵּיב עַרְבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אַהֲבָתְךָ, תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּה, עַל־כֵּן יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂבְבָנוּ וּבְקוֹמָנוּ נָשִׁיחַ בַּתְּקִיף, וְנִשְׁמַח
 בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי הֵם
 חַיֵּינוּ וְאֶרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה.
 וְאַהֲבַתְךָ אֶל־תִּסֹּר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים.

יְיָ, הַכִּין כְּלֵי מַלְחָמָה.
 מַרְבָּכּוֹת פְּרַעַח, וְשְׁלִישׁוֹי נִהַג בְּמַהוּמָה.

ישראל, ו'ל' פרעון ופרענות ידוע מדברי רז"ל שהוא ל' תשלומין והשנת גטול. אז יסיר
 גלה וכו' טעמו אז יסיר מזה הוא הדין אשר גלה חוסן יצועות היינו התורה שהיא חזקת
 יצועותינו, והוא עשה חזקת עתך חוסן יצועות (ישעי' לג') והוא נדרש על תורה
 שנע"פ כעס' שנת דף ל"א ח'. עזי דגול וכו', אחר שהזכיר זאת התורה אשר אם עשה
 חזר לתורה נעזי דגול טעמו עז של דגול כלומר תורת ה' כי עזי היינו תורה ודגול תאר
 לאל ית' וכמו שאמרו רז"ל עזי וזמרת יה, אין עזי אלא תורה שנאמר ה' עז לנעמו יתן
 (תהלי' ב) ואתרו עוד על פסוק דודי את ואדו' דג ול ערנב' (סיר' ה') שרומם על התגלותו
 באיניו שהי' דגול ומוקף מרבנות מלאכים בדכתיב ואתה מרבנות קדש (דברים לג' ב') וכן
 פירש"י ז"ל, וזעם גיה ו אִישׁוֹן, אור וסדך היינו יומם ולילה, וזע' לה שעות
 להגות בדכתיב ואשעה בתוקף תמיד (תהלי' ק"ט ק"ו), וזני המאמרים נזכרים,
 אז יסיר (מזה) אשר גלה חוסן יצועות הוא עזי דגול כלומר תורת ה' להגות בו יומם
 ולילה בדכתיב והגית בו יומם ולילה (יהושע ח' ח'): אז יהי' עזי דגול תאר לאל ית'
 וזעם להשעות להעביר ל' ועיניו השע (ישעי' ו' י') כענין ומעביר יום ומכית לילה.
 ה' הכין כלי מלחמה, איתא במכילתא והכחז בילקוט פ' בשלח רמז רע"ה ח' פ"ג

דף ומג דער תפארתכמחזר חזונערעז ומפליגטן היינו (מזה):
 היין זיעג מיט דער מוואבעהעררעטער; דער טיידער לויטען טהג חזר כחט.
 געזוכט זייט רוח עוויגער, דער ריח חבענער דמאטערן ומסט.
 ה', דער עוויגע זעלבסט רייטעטע וואפלטען דע: קריעגן חזין;
 ער ברמפלטע חין פערזורונג דמ: קריעגזעטפמן דער פיינדע חבערן,

תְּהוֹמוֹת. וּמִנֶּם בָּאָה וּבַחֲמָה.
יְמִינָה. חָבַל נִחַלְתָּהּ רַחֲמָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל:
יחיד אלוהי אל מלך נאמן.

^{דברים ו' ד'} שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְחִיד:
כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַתְּהָבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-
נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עֲלֶיךָ לֵאמֹר:
לִבְּךָ וּדְבָרְךָ בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶתְךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְתְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׂרָתָם לְאוֹת
עַל-יְדֶיךָ וְהָיוּ לְטָפְרִי בֵּין עֵינֶיךָ:
וּבְרַחֲבֹתָם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוֶּה
אֲתֶכֶם הַיּוֹם לְאַתְּהָבָה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירֹשֶׁךָ וַיְצַדְדֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשִׂדְדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאִכְלֹתוּ וְשָׂבְעוּ: הַשְׁמֵרוּ לְכֶם פְּרִיפְתָהּ
לִבְבְּכֶם

מלחמ' מגיד שגנל' עליה' הקב"ה ככל בליזין וכו'. תבואו' זמנס בלף וחיטה, כקכ"ב
כעלה עליהם תבוא העליון ותבוא התחתון והיו כלחמים בהם בלף וחיטה וככל מיני
סורעניות כדאיתא שם בילקוט. חכל כחלחך, ישרא חכל כחלחך, רחשה ימינך.

חזר גמב עז דען וויטהענדען פֿלוטהען לזכ ספיעלע מיהרער וועלזען חיו.
דחו ערבע דיינעו מייעגענטחוואז חבער (ישראל), שחטעט דיינע רעכטע, גחטט |
געלחכט זייט דוח עוויגער, דער זיין פֿחוק ישראל זעבט.

לכבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
 מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטובה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
 אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על-
 ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את-
 בניכם לדבר בם בשבתה בביתך ובכלהך בדרכך
 ובשעריך ובקומך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:
 למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע
 יהוה לאבותיכם לתת להם פימי השמים על הארץ:
 כי אני ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי כגדיהם לדרתם
 ונתנו על-ציצת הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אותו וזכרתם את-כל מצות יהוה ועשיתם אתם
 ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם
 זנים אמריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל מצותי
 והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני
 יהוה אלהיכם: יש לכתף אלהיכם לזאת, שכן יתן רוח טעם של יבולע כא

אמת ואמונה כל-זאת וקיים עלינו כי
 הוא יי אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל
 עמו הפורנו מיד-מלכים מלכנו הגואלנו
 מן כל-העריצים האל הנפרע לנו מצרינו

וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלוֹת עַד־אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־אֵין מִסְפָּר:
 הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ
 הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל־בָּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיִּרֶם קַרְנֵנוּ
 עַל־כָּל־שִׁנְאֵינוּ: הָעֹשֶׂה־לָּנוּ נִסִּים וְנִקְמָה
 בַּפְּרָעָה אוֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי־הָם:
 הַמָּכֶה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת עוֹלָם:
 הַמְעֵבִיר בְּנֵיו בֵּין גְּזֵרֵי יַם־סוּף אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהֲמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ
 בְּנֵיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ
 עֲנֵנו שִׁירָה

מיוסד ע"פ א"ב ונסוף חתום יוסף בר יעקב.

פֶּסַח אֱמוּנִים שִׁיר שׁוֹרְרוֹהוּ

וַיֹּשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא • פֶּסַח מִצְרַיִם:

פסח אמונים וכו', הפייטן עונה והולך כל המיסים שנעשו בגאולת מצרים וכנגדו המיסים והגבורות שהוא עמיד לעשו לנו ויסודו על הכתוב כימי לאתך עארץ מצרי' אראנו כשלאות (מיכה ז' ט"ו) ועל הכתוב כאשר שמע למצרי' יחילו בשמע אור (ישעי' כ"ג ה') וכמו

א חת פסח והנגען זיינע טרױען חיהת חיינען וְהַבְּעוֹתָבָה; דען ער, דערעוויגע, עררעטעטע זיח מן דיעועט טהגע. פסח מצרים*.)

(* פסח מצרים. פסח לעתיד. דיעוע ביידען חויריריקע טויעסין וועכעלױויע

מעריב ליל שביעי

פסח בת קול ישמע ממרומים.
 ישראל נושע ביו השועת עולמים. פסח לעתיד:
 פסח נאולים עברו במשאת יד.
 וירא ישראל את ה' פסח מצרים:
 פסח דגול בעוז כבודו.
 יוסף ארני שנית ידו. פסח לעתיד:
 פסח המון חיליו בטוב הים.
 הלכו ביבשה בתוך הים. פסח מצרים:

פסח

ספיראזכו נמדרש, ולכן העמיד פסח עלרים מול פסח לעתיד זה לעומת זה כי בניסן
 נגאלנו וכניסן חנו עתידין להגאל, וזו יעשה לנו כל הניסים האלה, אמרנו, ישראל.
 ישראל נוסע וגו', ישעי' ע"ה י', ואמרו בתנחומא סוף פ' אחרי חמור הקב"ה נב"ה
 הייתם נוסעים ע"י בני אדם אבל לעתיד לבוא חני בעלמי גואל אתכם ואז חין אתם
 מנחתענדים שאל' ישראל נוסע נב"ה. במשאת יד, כיד רעה. דגול, הקב"ה. יוסף ארני
 שנית ידו, ישעי' י"א י"א. המון חיליו, ישראל. בטוב דים, מלאים כל טוב די ספוקס.

ב חן פסח וירד דער ווידערהמון חיינער היחויטען סטיווע פערקוואטען וועררען:
 ישרא וקול רעטונג פירערען! רעטונג פיר עוויג! פסח לעתיד.
 ג חן פסח ווקרערטען דים בעפרייטען, ויט חויפגעקבענער חמר*);
 ושראל וחת דים מלומדעט געטען. פ"מ.
 ד חן פסח ווירד דער מלומדעטער חין גלמלע ווינער חויטעטקט ערטייען
 חונד קבערהמון ויינע מלומדעט לייגען. פ"ל.
 ה חן פסח פירערט ער ווינע העערע טמר ווקהל בעגייטערט,
 טרסקקען פוסען דורך דים העער. פ"מ.

חן
 דים פערען ווקלמון דער ערזטע חיווער מון רען ווחוירערן ספירלט, דים גע
 סעהן זיך חן פסח חין מצרים, חונד דער מדרע מון רענען דים חיינוט חן
 חיינען פסח געטעהן וועררען; יענער טויעסט ויך חיווער ויט פסח מצרים,
 דים חייסט: ריענע געטעה חן פסח חין עלרים; ריענער קבער טויעסט ויך ויט
 פסח לעתיד, חונד חייסט, ריענע ווירד חן חיינען קינפטיגען פסח געטעהן,
 דים גלמלע מדרונג רען געדיכטע לייגט, דמס כור ריענע בירדען חוינ
 דריקקע פיר דים קהל בעטטיחווט זינד, דים פערען קבער פיר רען חון.
 חן חייסט פרייח חונד קלענטליך.

פסח ו הניף ירו ברוח בעים,
 והחרים יאת לשונים, פסח לעתיד:
 פסח ז לעף במכתב שגן,
 מחנה מצרים בעמוד אש וענן, פסח מצרים:
 פסח ח דוש מופת עלי ישן,
 דם ואש ותמרות עשן, פסח לעתיד:
 פסח ט כס בצריו להחרימה,

ובני

והניף ירו ברוח בעים והחרים וכו' כדכתיב גם (פסוק טו) והחרים ה' את לבן ים מצרים, והניף ירו על הכהר בעים רוחו וגו' והיינו לעתיד: זלעף ל' מהומה או ל' שריפה כדכתיב' אש וגפרית ורוח זלעפות (תילי' יא ו). במכתב שגן כ"כ בכ"י, וטעמו בכתב ופסוק, ל' וסגנתם לבניך (דברים ו ו) ויכוהן בשלון ארמי כתב נשתן (עזרא ד) ופירשוהו כתב מפוסק והוא מגורת שן ושכן והתמצע בו ת"ו ההתפעל בעבור האי' דוגמת ואשת מדיים בשתה (משלי כו טו) שאז מן שזה כן נשתן מן שן ולפעמים יופל הע"ן ויכפל הלמ"ד כידוע מדרך הדקדוק, ויתכן שרומז במכתב שכן למטה האלפים שהי' חקוק עליו גם המפורש, גם יתכן שרומז אל כתב הדת שנתכה להחם בעמוד אש וענן, והענין גם זאת ועם ה' נבואת יצאה הפליא ענה (ישעי' כח כט). קדוש מופת עלי ישן דם ואש ותמרות עשן כ"כ בכ"י וד"י, וטעמו של עתיד יחדש מופת חדש על היסן ככתוב בנבואת יואל (גנ) וכתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותמרות עשן השמש יהפך לקשך והירק לדם וגו', ואמרו בתקומתם פראת בא ח"ל כל מכות שהביא הקב"ה במצרים הוא עתיד להביא על צור שאמר כאשר שמע למצרים יחילו כשמע צור (ישעי' כג ה') במצרים הכה בדם, בצור וכתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש וגו' השמש יהפך לקשך והירק לדם וכו' עכ"ל. טכס בצריו, בא בצריו בטכסיסי

- ד מן פסח ויירד ער טווענקען ויינע דאז געגען דען ברויסענדען טערקען.
- ז מן פסח ויירד דער בעפעלן ערטהילס, מצרימ'ס זאגער רויך פייער חוט רויך חויפלורייבען. פ"מ.
- ח מן פסח ווערדען כיינע וואנדערלייבען ערטייען: באוט, פייער חוט רויכדאמטן! פ"ל

ט מן פסח טרמלן ער ויינע פייערע חוט כייגעט ויח;

ישראל

(* נתך דער פרתפעליהונג פון יואל קאפיטען 3 ס' 3.
 (Tom 2.) מ"פ 3

ובני ישראל יוצאים ביד רמה, פסח מצרים:

פסח ישע ותעצום שלום,

בשמחה תצאו ובשלום, פסח לעתיד:

פסח כליל ענמים להצמת,

ביאין בית אשר אין שם מת, פסח מצרים:

פסח לאמים יהגו ריק לנגפה,

וזאת תהיה המגפה, פסח לעתיד:

פסח

מלחמה בדליתא נדרש והוא צפי' רא' נכסוק הכני משליח נך (שמות
 ט' יז). ישע ותעצום שלום, כ"כ נכ". בשמחה תצאו ובשלום, ישעיה
 לה' י"ב. כליל ענמים להצמת, כלילם ופארם של מצרים להכרת והיינו הנכרות
 ראשית אונם, אויב' טעם כליל כמו והאלילים כליל יחלוף (ישעי' ב' יח) וענמים
 מצני מצרים כדכתיב ומצרים ילד את לודים ואת ענמים (נראשי' י"ג) ולקח החלק בעד
 סבל כמנהג הלשון. לאומים וכו'. עש"ה למה רגשו גוים ולאומים יהגו ריק (תילי' ב)
 וזאת תהי' וכו', פסוק הוא נזכרי' יד יב, ואמרי עליו בתנחומא והוא שם בילקוט ח"ל
 אמר ר"ל אוי להם לרשעים שהם מעמיקים ענות על ישראל וכו' ואף נת מעוג עתיד לומר
 כן אטעים היו הראשונים לא היו יודעים שיש להם פטרון בשמים אפי' איני עושה כן לא
 בתחלה אודות לפטרונם ואפי' אודות להם, ה"ה למה רגשו גוים ולאומים יהגו
 ריק יתייבבו מלכי ארץ והזונים נוסדו יחד על ה' ועל מיטמו, ואמר לו הקב"ה
 רשע לי באתה להזדון חייך שאני עושה עמך מלחמה שכאמר ה' כגבור יבא ואומר ויבא
 ה' וכלחם נגוים ההם וגו' וזאת תהי' המגפה וגו' עכ"ל וע"פ הדברים האלה דברי הפייטן

ישראל חבער לחגטן חווי מיט טוויגענדער חגטן. פ"מ.
 * מן פסח ויורד היין חוגר וחקטיגער פריעדע חויפבויהטן; חיהר ווערדעט
 מיט פריידען ליהטן, חוגר חין פריעדען. פ"ל.
 כ מן פסח האט ער דין זקדגע ענמים* גחנליך חויפגעריבען; עו וחר
 קיין הויג וחרין ניכט חוין וויכנחן חלוטרעפעטן וומר. פ"מ.
 ל מן פסח ווערדען דין היידען חיינסט חיהרען טקטריבען רטטה פערגעבעטן
 פלאעגען; דיעזע ויורד חיהרע פאמגע זיין**. פ"ל.
 מ

(* ענמים, מצרים)

(**) זיהע חייב בילוד חוגר חין זכרי' קספיעטן 14 ע' 12

פסח מלוי שערים פתח.
 ופסח יי על הפתח. פסח מצרים
 פסח נזראות עיוזו רב ושליט.
 גנזן והציל פסוח והמליט. פסח לעתיד:
 פסח סגולים למטע שירים.
 כי יי נלחם להם במצרים. פסח מצרים:
 פסח עתיד לפדיון שבויים.
 ויצא יי ונלחם בגוים. פסח לעתיד:
 פסח פתיחת קול ענתה נביאה.

שירו

מבוארין ומצרים, מילוי שירים, שירים סגורים ומהדקים בחלל הפתח, ותעבור
 שהשירים המהדקים יפה ממלאים את כל חלל הפתח נופל עליהם לשון מילוי דוגמת
 ומלאה בו מלואת אבן (שמות כח יז) וכמו שפי' עליו רש"י ז"ל, וכל לשון מילוי נופל
 גם על הממלא גם על המתמלא וכן לשון חסרון נופל על המחסר ועל המתחסר כמו
 שפירשנו בתורת אלהים מפורש בראשית י"א כ"ט. גנזן והציל וכו', עש"ה ככפרים
 עפות כן ייגן ה' נבואות על ירושלים גכון והכיל פסוח והמליט (ישע' לא ה):
 פגולי למטע שירים, אותן שירי' שלא מתו בג' ימי אפלה היו מסתלי' למטע ה' שנאמר
 תביאמו ותטעמו בהר נחלתך וגו'. עתיד, מעותד, ויצא ה' וכו'. וזכרי' יד ג':
 פתיחת קול ענתה נביאה, טעמו מרים הנביאה לא ענתה כ"א פתיחת השירה, ומר

מ מן פסח החט ער דיו וזוה"ל פטרטו חסנן טהירטן דער מזרייס געפ"ענט
 ישראל'ס טהירטן חבער חיברטריטטען פ"מ
 ג' מן פסח ויירד ער חיינסט, דער הערר חונד רעגענט, פורטבחרע
 חונד מ'פ"טיגע טהחטען חויזחיקען; זיין פ'קוק חבער, ויירד ער דעקקען
 חונד טיטלען, רעטטען חונד בעפרייען. פ"ל
 מ מן פסח החט ער דען רעסט זיינע פ'קוקען, לו זיינען חויגענטהוקן
 ערקקהרען; דער טויגע זעלכסט טטריט פיר חיהן חין מזרייס. פ"מ
 ע מן פסח. ווערדען דין טאחטענדען חין חיהרע גע'ק'גענטהעט בעפרייט
 ווערדען; דער טויגע זעלכסט ויירד חויזחיקען חונד דין היידען בעק'אפפן. פ"ל
 פ מן פסח החט דין פ'ר'פעטען (מרים) דען וועטטע'העק בעק'אנען:

שִׁירוּ לַיְיָ כִּי גָאֵה גָאֵה, פֶּסַח מִצְרַיִם:
 פֶּסַח צִפְנֵי בָאוֹת אֲשֶׁר גַּעֲשָׂה,
 זָמְרוּ יי כִּי גָאוֹת עָשָׂה, פֶּסַח לְעֵתִיד:
 פֶּסַח קִדְר לְצִרְיֹן מְאוּרֵי אוּר,
 וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוּר, פֶּסַח מִצְרַיִם:
 פֶּסַח רְצוּי בְּמֵאמֶר צוֹרֵךְ,
 קוֹמֵי אוּרֵי כִּי בְּאוֹרֵךְ, פֶּסַח לְעֵתִיד:
 פֶּסַח שְׂבַחֲוֹהוּ בְּעוֹז הַעֲצוֹמוֹ,
 כִּי בְּקִדְר יי אֶת עַמּוֹ, פֶּסַח מִצְרַיִם:

פסח

בשירה יהי לעתיד, וככלי גרם פתיחת קול עכויית כבואה. נפח
 באות אשר נעשה, כך כתיב בכתיבת יד, וטעמו נפוי וגלוי באות אשר
 נעשה. בשירת הים, שאנו עתידים לומר לו על כי גאות עשה, והיינו
 בעבור שכלל תיבת גאה דכתיב כי גאה גאה ואמרן עליו בילקוט גאה
 ועתיד להתגלות, והוא אמרו ה' כי גאות עשה (ישעיה י"ב ה'). קדר, לשון
 שמש זרח קדרו (יואל ב' י') שטעמו הושטכו, ורומז לחשך אפלה. רנוי,
 לשון רנון. במאמר נורד, במאמרו הקב"ה נור שלך שנאמר קומו אורי וכו',
 יאע"ל ס' א'. כי פקד ה' את עמו, ככל' וכדכתיב במגלת רות א' ו', וכן כל
 הפרושים מסיימים על לשון הכתוב ממש, אבל כי גאל ה' את עמו לא מכלתי
 בכל המקרא,

- זינגט דעסן עוויגען דער הקד ערהחבען יך זייגט! פ"ט
- צ' מן פסח בעלייכעט וויט ומוחדערן, ויירד דער געזענג פון זענערעט ווערדען.
- זינגט דעסן עוויגען דער הקד ערהחבען יך געלייגט! פ"ל
- ק מן פסח הקט ער זייגען פיינדערן דרום זינגען זיכט פערדייטערט; מליין
- קינדערן ישראל'ס חבבר סינן זיכט. פ"ט
- ר מן פסח וירסט דוח דען זינגען שטעלערן פערנעהאטן;
- מויל! ערהייטערע דיק! דיין זיכט ברבט הערלעך. פ"ל
- ש מן פסח ומוחדע זייגע מלייחלעט געריהאט! דען דער עוויגע הקטטע
- זיין פלוק בעררייעט. פ"ט

פסח תוקף תהלות השומן.
גואלנו יי צבאות שמו. פסח לעתיד:

פסח יזכר על ישועות ישועה. בריתו יזכור
להושיעה. עם קרובו באהב לו וישעה:
באשר שמע למצרים לצור נשמעה:
בגילה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם:
מי כמכרה באלם יהוה מי כמכרה
בגדר בקדש גורא תהלות עשה פלא.
מלכותך ראו בגיך בוקע ים לפני משה.
וברוב

גואלנו ה' צבאות שמו. ל"ה בישעי' מז' ד'.

פסח. בריתו יזכור להשיעה, כמאמר הכביא חכרתי אני את בריתי אותך בימי
בעוריד (יחזקאל יום). עם קרובו, ישראל שנאלד לבני ישראל עם קרובו (תילים
קמ"ח). באהב, באהבה. כאשר שמע למצרים וכו', פסוק הוא בישעי' ל"ה' ועיין
בילקוט וברבות פ' וראו כוף פ' ט' ובלשון התנחומא שהתקתי לעיל אות פ'.

ת מן פסח ויירד ויכער מן ויחבט רוחב געפריעסטן ווערדען: מונער עררעטטער
עווגער צבאות חייט זיין נחמען! פ"ל.

פסח. מן פסח ויירד ער חייכסט מונער הייל פערדקספען; ער
ויירד זיך זיינע בודענו לזן היילע ערמינגערן, ויינען פערמחדטען
פלקע מיט זיבע בייה לז טטעהן. וואו וואו פון מצרים פערנחמען,
ויירד חויד חייכסט פון צור פערנחמען ווערדען.

פערמחקקער, זיכלעט חויד ויחנעפון ספרתך דערט מווען;
מי כמכה. ווער חייט מונער דען ויחבטען ויח דוח, קו עווגער?
ווער חייט פעהרעהרליכט מיט הייליגקייט ויח דוח?
פערמכר חייט זיבע, ומונדערהקטער! —
יח חייטען דייע רעגירערג געוועהן, דייע ויחגע,
וואו דען ווער פער משה זיך געטהיילט.

מעריב ליל שביעי

וּבְרוּכֵי טוֹבָה נְחִירַת יְרִידִים.

וּבְרוּחֵי יָם עָבְרוּ גְדוּדִים.

אָמַר בּוֹשֵׁל לְהַצְלִיל גְדוּדִים.

נִשְׁפֹּת לְהִיּוֹת בְּסִאסָּאָה נְמֻדָּים:

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ:

” יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד:

וְנִאֲמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַיָּגָא מִיַּד חֶזֶק מְמֹנּוֹ:

מִי כְמוֹכָה מְשַׁגֵּב לְעֵתוֹת בְּצָרָה.

נְטִיתָ נּוֹאצִיק בּוֹעֵם וְעִבְרָה.

נחית

וּבְרוּכֵי עֲבָרוּ גְדוּדִים, עֲבָרוּ גְדוּד וְחַיִל. אָמַר כּוֹשֵׁל לְהַצְלִיל לְגְדוּדִים, כִּי כִּי
בִּכְיָ וְהוּא עֵיקַר, וְטַעְמוֹ הַכּוֹשֵׁל הֵיטֵב פִּרְעָה שְׂרָפָה לְהַכְשִׁיל יִשְׂרָאֵל אָמַר בְּלִבּוֹ לְהַצְלִיל
וְלְהַשְׁקִיעַ בַּיָּם אֶת יִשְׂרָאֵל שְׂהִיו גְדוּדִים בְּצִפּוֹר נִחַד מִן קֶן, וְהֵיטֵב כִּשְׂרָפָה הָאֵשׁ ית' שִׁיבוּ
נִשְׁמָנו לְפָנֵינוּ פִּי הַסִּירוֹת רָאָה פִּרְעָה שֶׁהֵם כְּדוּדִים וְאָמַר עֲבוּכִים הֵם בְּאֶרֶץ וְאָמַר לְרֹדֶף
אֲחֵרָיהֶם וְלְהַטְנִיעַ בַּיָּם כְּמִבְּרָח בְּכַתְּוִבִים. וְכַף הָאֵשׁ יתְבַרַךְ בְּרוּחוֹ, וְכַטְנִיעוּ בַיָּם כְּדַת'
כִּשְׁפַת בְּרוּךְ כְּסֻמוּיִם, וְשֵׁלֶם לְהֵם מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה, הֵם חֲשָׁבוּ לְהַטְנִיעַ וְכַטְנִיעוּ, חָזַר
שִׁסַּד כִּשְׁפַת לְהִיּוֹת בְּסִאסָּאָה כְּמֻדָּים וְהוּא עֲשׂה בְּסִאסָּאָה בְּשִׁלְחָה תְּרִיבָנָה הֵנָּה בְּרוּחוֹ
הַקָּשָׁה (יִשְׁעֵי' כו ט) וְהִיא לֹא מֵעַל יוֹר"מ בְּמִדָּה שֶׁאֵלֶם מוּדָד מוּדָדִין לוֹ (סְנֵהרִין ק"ב).

מי. משגב לעתות וכו', פסוק הוא בתילים ט' י'. נואציק, פרעה וסילו. נועם

וּבְרוּכֵי. דוּךְ דִּינַע גְּרַחֶסֶע וְחִינַע סְטַטְט, הַחֶסֶט דוּחַ דִּינַע לִיבְנֵי גְּבֻלִיטְטעט ;
יִח וְחִינַע טְרַטְטֵן חֵין הַעֶעֶרְטֵן דוּךְ דִּחַז בְּרוּיַעֲבֵדֵעַ חֵיעֶר.
הֵיר, וְחִינַעטֵעַ דַּעַר טַחֶלֶק, הֵיר וְיִלְוֹ חֵיד יִח עִירוֹעֶעֶקֶט, דִּח לְחֵדֵעֵט טְרִיבְּעֶר!
חֵבֶעַר רַחַח בִּלְיַעֶסֶט חֵיט דִּינַעֶטֶן הַיַּלְבֵּעַ —
עַר וְחֵקֶק, חוֹרֵד וְחוֹרֵדֵעַ זִינַע: פִּרְעָפֵלְו: גְּטוּחָס כְּעוֹלֵהֶטֶט
דִּיעוֹעַ חֵיט דַּעַר עֵטְוֹ חוֹבֵעֶר הַיַּיָּא! וְחֵ
עֶרְטַקְטֵעַ חֵינַעו יַעֲרֵטֵן חוֹבֵר, חוֹבֵר חֵלְעֵעַ רֵיז!
דַּעַר חוֹבֵעֶר לֵיבֵעַ! עַר וְיַרְד חֵינַעֶר חוֹבֵר עוֹיֵק רַעֲגִיעֶרען!
כִּי. וְעַר חֵיט וְחֵט דוּחַ, חֵין סוֹטֵן לֹכַח לֵיט דַּעַר טְרִיבְּעוֹר!
גְּעַעֵטוּטֵהֶיט הַחֶט דִּין עֶרְגִּיוֹעֵטֶעַר לְחֶרֶן, דִּינַע עֶרְלִירֵעֶר ;
דִּינַע

נְחִיתָּ סִגְלָתְךָ בְּרוּעַ גְבוּרָה •
 שָׁמְעוּ עַמִּים גִּילְתָּךְ לְהַגְבִּירָה:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ: (עיין מ"א א"ח ס"י רל"ו)
 הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ
 לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמְךָ וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה
 טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַגּוֹ
 בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְהַרְבּ וְרָעִב
 וְגוֹן וְהַסֵּר שָׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵנוּ וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ
 תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה כִּי אֵל
 מֶלֶךְ תַּנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשָׁמּוּר צִאתָנוּ וּבוֹאֵנוּ
 לְחַיִּים

ועזרה שאמר יגלט צם קרין אפס עזרה וזעם (תליס ע"ח מ"ט). סגולתך ישראל עם סגולתך.

דיינע געוויכטען, זייטעטע זחלפֿט, דיין זחלפֿטיגער קריג.
 דיח פֿתֿוקער פֿערנקהען דיינע בעפֿרייזונג, חונד טטויכטען!
 געזוכט זייחסט דוח עוויגער, קהיג, ישראל'ס טוטן חונד ערוזער.
 השכיבנו. זחם חונה, ח גחטט חונער טוטן חין פֿריעדן
 סוףֿפען געהען חונד געזונד וויעדער חויפֿטטעהען. ברייטע דיח
 דעקקע דיינע פֿריעדענו חייבער חונה, פֿערפֿקווקחחונע חונה דרך
 דיינטן גוטען רחטה, חונה היגן חונה דיינע נחשענו החוכבן.
 בעטיטלע חונה, וועדע חב פֿקן חונה פֿייער, פעסט, קריעג,
 הזקער חונד קווחער. פֿערטיילע דען שטן פֿקן חוולטן זייטען,
 חונד בריג חונה חונטער דיינער פֿיגען טחטטען; דען דוח,
 חווחלפֿטיגער, בינט חונער בעווחהרער חונד רעטער! דוח
 חווחלפֿטיגער, בינט חוין גתֿדיגער חונד ערברוויגונגפֿקווער קהיג?
 זחלפֿטע

לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוּשׁ
עָלֵינוּ סִבַּת שְׁלוֹמָה:

אז נבְּרָלוּ, פְּחוּזֵי דִינִים.

תָּפּוּל עֲלֵיהֶם, צְוֹחֹת וּמְרִינִים.

תְּבִיאֹתָמוּ, קְרוֹשֵׁיךָ רָגַשׁ מְעֻזָּנִים.

יִי יִמְלֹךְ, שׁוֹמֵר הַשְּׁוֹעַת אֲמוּנִים.

ברוך

אז. נבְּרָלוּ פְּחוּזֵי דִינִים, כְּדַכְתִּיב אִז נבְּרָלוּ אֲלוֹפֵי אֱדוּם, וְנַעֲבֹר אֲהַלּוּפִים הַסּ
הַיּוֹצֵא עַל מִדִּין וְהַסּ הַיּוֹקֵלִים וְכַמְהָרִים בְּדִין הַפֶּךְ הָרִאשׁוֹן לְהִיּוֹת מִתּוֹנִים בְּדִין לְכֵן קְרָאֵם
דַּרְךְ לַעֲנֵן פְּחוּזֵי דִינִים כְּלַמֵּר קָלִי וּמַהֲרֵי הַדִּינִים, וְהוּא מִלֶּשׁוֹן אֲכָשִׁים רַקִּים וּפְחוּזִים
(שׁוֹפְטִים טָד) שְׁעִינֵנו קָלִים וְכַמְהָרִים וּמְגֹרֶת פֶּתוֹ כַּמִּים (בְּרִאשִׁית מֵטָד). כְּוֹחֹת
וּמְרִינִים, ל' שִׁנְאָה תַעֲוֹר מְדַנִּים (מִשְׁלֵי י' י"ב). תְּבִיאֹתָמוּ וְכוּ, שִׁעֲרוּ קְרוֹשֵׁיךָ יִשְׂרָאֵל
תְּבִיאֹתָמוּם בְּרָגַשׁ וְכַמְהָרֹת אֵל מְעֻזָּים שְׁלֵהֶם וְעַשׂה תְּבִיאֹתָמוּ וְתַעֲמֵמוּ וְגו'. שׁוֹמֵר
תְּשׁוּעַת אֲמוּנִים, טַעְמוֹ ה' יִמְלֹךְ. לַעֲתִיד שֶׁהוּא שׁוֹמֵר הַתְּשׁוּעָה לְאֲמוּנִים הַיּוֹצֵא
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְרוֹמֵז לְמַאֲמַר ז' ה' מִלֶּךְ לֹא כַּאֲמַר אֵלֶּה ה' יִמְלֹךְ לַעֲתִיד לְבֹא /
וְהוּא עַשׂה אֲמוּנִים כֹּזֵר ה' (תִּילִים לֹא כַד) וְכַמוֹ שִׁפִּי עֲלִיֹרֵשִׁי ז' שׁוֹמֵר הוּא
אֵת הַמַּאֲמִינִים בִּישׁוּעָתוֹ וְכֹמְכִין עֲלֵינוּ, גַּם יִתְכֵן שֶׁהוּא עַשׂה גוֹי דְרִיק שׁוֹמֵר
אֲמוּנִים (יִשְׁעֵי כ"ו ב') וְכִדְלִי עֲלִיֹרֵשׁ כַּחֲמוֹא פ' בְּשִׁלָּא גְדוּלָה אֲמוּנָה שְׂכֹכֵת אֲמוּנָה
שְׂרָתָה עֲלֵיהֶם שְׂכִינָה וְאִמְרוּ שִׁירָה שֶׁאֲמַר וְיִאֲמִינוּ בָהּ וְכַתִּיב וְיִאֲמִינוּ בְּדַבְּרֵי שִׁירָתָה
תְּהַלְתֵּנוּ, וְאִין הַגְּלוּיֹת עֲתִידִין לְהַגְּאֵל אֵלֶּה בְּשִׁכַר אֲמוּנָה שֶׁאֲמִינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּעוֹלָם
כִּהֵן שְׂכֹלוֹ לִלְלוֹת כְּדַכְתִּיב וְאֲמוּנָתְךָ בְּלִילֹת וְכַתִּיב וְדִיק בְּאֲמוּנָתוֹ יִקִּי וְכו'.

וְחָצֵעַ חִיבֵעַר חוֹנְעֵר חוֹיָגְעָהֵן חוֹדֵר חִנְקָחֲמוּטֵן דָּחַס עוֹ לֹנֵן לַעֲבֵטֵן
זִיחַע חוֹדֵר לֹנֵן פְּרִידֵטֵן, פֶּחָן כֹּן לֹן בִּיז חִין עוֹיָקִיטֵן, חוֹדֵר
בְּרִיטֵעַ חִיבֵעַר חוֹנֵן דִּיחַ דִּיחַ דִּיקָקֵעַ דִּיכֵנֵעַ פְּרִיעֵדֵעֵנוּ.

אז. דָּחֵרֵט עֲרַכְעֵבֵטֵטֵן יַעֲנֵעַ הַמְּסֻטְיָעֵן רִיכְטֵר;

לְחִיָּק חִיבֵעֲרִפֵּינֵן זִיחַ חוֹדֵר הַחֲדֵר!

לֹא דוּחַ דִּיכֵנֵעַ גֵּהֵיִיִלְיָגְטֵטֵן (יִשְׂרָאֵל) הַיִּקְעֵפִיִּהֵרֵט נֶחֶךְ חִיִּהֵרֵטֵן חוֹהֵטְטֵטְטֵטֵן
דֵּעַר עוֹיָגְעַר עֵגֵיִעֵרֵט חִיִּחֲעֵר הִין! עַר, דֵּעַר בַּעֲוֹנָהֵרֵעַר זִיכֵנֵעַר גֵּטֵרִיִּיִטֵן הִיִּיִן.

ברוך אתה יי הַפּוֹרֵשׁ סִבַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם:

לְשִׁמּוֹ וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹת לְדוֹרָתָם בְּרִית
עוֹלָם: בְּיָמֵינוּ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעַלְמֵם בְּרִישׁוֹת יָמִים עֲשֵׂה
יְיָ אֶת־הַשְּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֹת וַיִּנְפַשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מִעְדֵי יי אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

כַּזָּן חוֹמֵל חֲצֵי קִדְשֵׁי

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

ברוך אתה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא וְ
עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת
וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַחֲבָה. מְלַךְ עוֹלָם
וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אתה גבור לעולם אֲדֹנָי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב־הַוִּשְׁיָע.
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוֹנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפֶר מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמֵה לְךָ מְלַךְ
מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ וְשׁוֹעֵה וְנֹאֲמָן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אתה קדוש וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ.
וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִבַּלְתָּנוּ
מִלִּפְנֵי לַעֲבוֹדָתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ:

וּתְתַדְּרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבָחוֹת לְמִנּוּחָהּ וּמוֹעֲדֵיהֶם לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּא וְאֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
זְמַן חֲרוּתֵנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרֵנוּ וּפְקֻדָּנוּ וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמּוּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבְרֵי שְׂשׁוּעָה
וּרְחֻמִּים חַיִּים וְחַנּוּן וּרְחֻמֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֹנִינּוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם
לְשִׂמְחָה וְלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרַתָּ לְבָרְכֵנוּ:

לְשַׁמֵּת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה כְּמִנּוּחָתֵנוּ

קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֵנּוּ מִטּוֹבֶךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וְטִהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן שְׂבָת וּמוֹעֲדֵי
קֹדֶשׁךָ וְיִשְׁמַחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׂמֶךָ כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מִקְדָּשׁ הַשְּׂבָת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב
אֶת הָעֹבֵדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֹבֵדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַחֲיוּנָהּ עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה
 יי המַחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מֵזִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגּוֹי שְׂעָנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִדְּרָה
 לָךְ וְיִגְסַפֵּר תְּהַלֵּלְךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נִשְׁמַתֵּינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ . וְעַל גְּסִיךָ שֶׁבָּכַל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֵ אוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבָּכַל עֵת עָרַב וּבִקְרֹ וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ
 רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ חֲסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קָיוֹנוֹ לָךְ .

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׂמֶךָ מִלְּבָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְכֹל הַחַיִּים יִזְדוּקְסָלָה וְיִהְיֶה לָלוֹאֵת שְׂמֶךָ בְּאֵמֶת הַאֵל שׁוֹעֲתָנוּ
 וְעוֹרֵתָנוּ סִלָּה . בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלָךְ נֶאֱחָה לְהוֹדוֹת:

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
 מְלֶכֶךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכֹלֵי עֵת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ . בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי טַרֵעַ וּשְׂפָתֵי טַהֲבַר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵי תַרוֹם
 וְנַפְשֵי כְּעַפְרָ לְכֹל תַּחֲיָיָה פֶּתַח לְבִי בַתּוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵי וְכֹל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַח מִהֲרַח הַפֵּר עֲצַתְם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתֶּם . עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתָּהּ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יִדְרִיךְ הוֹשִׁיעָה יִמְיָנָה וְעַנְנֵי : יִהְיֶה לְרַצּוֹן אִמְרֵי שֵׁי וְהַגִּיזוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן : יִהְיֶה רַצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתָנוּ
 שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרַתְךָ :

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות .
 וערבה ליי פנתח יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :

נשנת לומרים ויכלו גם מן אבות ונקנת קבלות גם במה מדליקין.
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות:
 ב' א' אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 יעקב הלא הגדול הגבור והנורא לעליון קנה שמים וארץ:
 ק' מן אבות בדברו מחיה מתים במאמרו האל
 הקדוש שאין כמוהו תמנית לעמו ביום שבת קדשו
 כי כם רצה להניח להם לסגנו נעבוד ביראה
 ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הנבוכה
 אל החודאות ארון השלום מקדש השבת ומברך שביעי
 ומניח בקדשה לעם מרשגי ענג זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיה וכן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושבתנו
 בישועתך ומהר לבנו לעברך באמת והחילנו אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשה וינחו בה ישראל מקדשי
 שמך. ברוך אתה יי מקדש השבת:

ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמר.

וכד רחמיך יי וחסדיך כי מעולם חמה:

יהגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די כרא כרעותה.
 וימליך מלכותה בה יכון וביומיו כיון ובה יירכל בית ישראל
 בעגלא וכזמן קריב ואמר
 אמון יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך
 וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתחדר ויתעלה

וַיִּתְהַלַּל שְׁמֹה דְקֻדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרֵכְתָא
וְשִׁירָתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּירָן בְּעֵלְמָא
וְאַמְרוּ אַמֵּן: ק' קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
תִּתְקַבֵּל צְלוֹתֵהוֹן וּבְעוֹתֵהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קְדָם אֲבוּהוֹן דִּי
בְּשָׁמְיָא וְאַמְרוּ אַמֵּן: ק' יְהִי שֵׁם יי מְכֻדָּה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא וְחַיִּים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אַמֵּן: ק' עֲזְרֵי מַעַם יי עֲשֵׂה שְׁמִים וְאַרְצֵי:
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אַמֵּן:

בְּבִפְּנֵי מִדְּלִיקִין וּבְכֹפֶה אֵין מִדְּלִיקִין. אֵין מִדְּלִיקִין לֹא
בְּלִכְשׁוּלָא בְּחוּסָן וְלֹא בְּכֻלְךְ, וְלֹא בְּפִתִּילַת הָאֵידִן וְלֹא
בְּפִתִּילַת הַמְּדֻבֵּר, וְלֹא בִירוּקָה שְׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְלֹא בְּזֹפֶת
וְלֹא בְּשַׁעוּהוּ, וְלֹא בְּשֶׁמֶן קִיק וְלֹא בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה, וְלֹא
בְּאַלְיָה וְלֹא בְּחֻלְב. נְחוּם הַמְּדֵי אֹמֵר מִדְּלִיקִין בְּחֻלְב
מְבַשֵּׁל, וְחֻכְמִים אֹמְרִים אַחַד מְבַשֵּׁל וְאַחַד שְׂאִינוּ מְבַשֵּׁל
אֵין מִדְּלִיקִין בּוּ: (ב) אֵין מִדְּלִיקִין בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה בְּיוֹם
טוֹב. רַבֵּי יִשְׁמַעֵל אֹמֵר אֵין מִדְּלִיקִין בְּעֶטְרֵן מִפְּנֵי כְבוֹד
הַשְּׁבִת. וְחֻכְמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שְׁמִשְׁמִין
בְּשֶׁמֶן אַגֻּזִים בְּשֶׁמֶן צְנוּנוֹת בְּשֶׁמֶן דְּגִים בְּשֶׁמֶן פְּקֻעוֹת
בְּעֶטְרֵן וּבְנֶסֶט. רַבֵּי טַרְפוֹן אֹמֵר אֵין מִדְּלִיקִין אֱלֹא בְּשֶׁמֶן
וַיִּת בְּלִבְד: (ג) כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מִדְּלִיקִין בּוּ אֱלֹא
פְּשֵׁתָן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוּ מִמַּמָּא טַמְאָת אֹהֲלִים
אֱלֹא פְּשֵׁתָן. פְּתִילַת תְּבַגְד שְׁקִפְלָה וְלֹא הִבְהַבָּה, רַבֵּי
אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר טַמְאָה הִיא וְאֵין מִדְּלִיקִין בָּהּ, רַבֵּי עֲקִיבָא
אֹמֵר טְהוֹרָה הִיא, וּמִדְּלִיקִין בָּהּ: (ד) לֹא יִקְוֵב אָדָם
שְׂכּוּפְרַת שֶׁל בֵּיצָה וַיִּמְלֶאנָה שְׁמֵן וַיִּתְּנָה עַל פִּי הַבַּר

בשכיל שתהא מנטפפת ואפילו היא של חרם, ורבי יהודה מתיר. אבל אם חברה היוצר מתחלה מתר מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתגנה בצד הנר ויתן ראשה הפתילה בתוכה בשכיל שתהא שואבת, ורבי יהודה מתיר: (ה) המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני גוים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשכיל החולה שישן, פטור. כחם על הנר כחם על השמן כחם על הפתילה, חייב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה כחם: (ו) על שלש עברות גשים מתות בשעת לידתן, על שאינן זהירות, בנדה בחלה ובחדלקת הנר: (ז) שלשה דברים צריך אדם לומר בסוף ביתו ערב שבת עם חשכה. עשרתם ערבתם הדליקו את הנר. ספק חשכה ספק אינה חשכה, אין מעשרין את הנדאי, ואין מטבילין את הכלים, ואין מדליקין את הנרות, אבל מעשרין את הדמאי, ומעריבין וטומנין את החמין:

חניא אמר ר' חנינא חייב אדם למשמש בכנריו בערב שבת עם חשיכה שמא ישכח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבחא לשכחא:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם: שנאמר וכל בניך לפוריו יירב שלום בניך: אל תקרא בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלווה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען ביתי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי ויברך את עמו בשרום:

סדר קידוש

מקדשים על היין ואין לומרים זמן. (וכנסת מזכירים גם של שנת וכקידוש
מקדשים כל אחד בביתו לומרים תפלה יום הששי כנשאר שנתות השנה.)

סברי מרנן ורבנן ורבותי.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי
אלהינו בנהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון את יום השבת הזה ואת יום
חג המצות הזה. זמן חרותנו

באהבה מקרא קדש זכר לעצאת מצרים. כי בנו
בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי
קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנתלתנו. ברוך
אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

ספירת העמר.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העמר:
היום ששה ימים לעמר: (כ"ט בעמר):

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך:
ושם נעבדך בראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ בְּגִיי הָאָרְצוֹת וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲרָמָה
 שֶׁלֹּא שָׁם חִלְקְנוּ בָהֶם וְגַדְלָנוּ כְּכֹל הַמוֹנֵם . וְאַנְחֵנוּ בְּרָעִים
 וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
 (כ"א וכוסא כבודו) בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים :
 הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד (כ"ב אחר) . אִמַּת מַלְכֵנוּ אִפְסֵם וּלְתוֹ
 בְּכַתוּב בְּתוֹרָתוֹ וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל-לְבָבְךָ כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ לְרֹאֹת מְהֵרָה בְּתַסְאֲרַת עוֹקֵד
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כְּרוֹת יִבְרָתוֹן . לְתַקֵּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וּכְל־בְּגִי בָשָׂר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ . לְהַסְנִיחַ
 אֱלֹקֶיךָ כָּל-דְּשֵׁי אֶרֶץ . וּבִירוֹ וַיְדַעוּ כָּל-יֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לָךְ
 תִּכְרַע כָּל-בָּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל-לְשׁוֹן : לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ
 וַיִּפְּלוּ . וּלְכָבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְגַּו . וַיִּקְבְּלוּ כָלֵם אֶת-עַל
 מַלְכוּתְךָ . וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד . כִּי הַמַּלְכוּת
 שֶׁלָּךְ הִיא וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד . כְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ
 יְהוָה יִמְלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל-כָּל-
 הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה יי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :

קדיש שלם, יגדל

תפלת שחרית.

קודם שיכנס לכה"כנ יטה טעם בעזרת בה"כנ ויאמר:
בעפ"ק חמן חין דיה טולע געהט, זמגט חמן:

וַאֲנִי בָּרַב חֶסֶדְךָ אֲבֵא בִירְךָ
אֲשַׁתְּחִוה אֶל־הַיְכָל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ:

זו ילך נכחת ולק כפתע פתא' ויאמר: רמן געהט חמן מיט חכטמנד היניין חוכר זמגט:

בְּבֵית אֱלֹהִים נִרְוֶךָ בְּרַגְשׁ:

כשיכנס לכה"כנ יאמר: נחך דעט חייכטריטט חין דיה טולע זמגט חמן:

מוֹדֵה־טְבוֹ אֱהִיָּךְ יַעֲקֹב מִשְׁפַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בָּרַב
חֶסֶדְךָ אֲבֵא בִיתְךָ אֲשַׁתְּחִוה אֶל־הַיְכָל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: יי
אֶהְבְּתִי מֵעֶזְרַת בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ: וַאֲנִי אֲשַׁתְּחִוה
וְאֶבְרַעֲהָ אֶבְרַכָּהּ לִפְנֵי־יְיָ עֲשֵׂי: וַאֲנִי תַפְלִיתִי לְךָ יי עֵת
רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאַמַּת יִשְׁעֶךָ:

נקזה לר' שלמה בן גבירול. כ' תנועות ויתד זכ' תנועות.

שחר אבקשה. צודי ומשגבי אערוך לפניך. שחרי וגם ערבי:
לפני גדלתך. אעמד ואבהל פי עיניך תראה. כל מחשבות לפי:
מהוה אשר יוכל. הלב והלשון לעשות ומה כתי. רוחי בתוך קרבי:
הנה לך תישב. זמרת אנוש על-בן אודך בעוד תהיה. נשמט אלוה ביו

אֲנִי קִרְאתֶיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אֲזַנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי:
אֲנִי בְּצַדֵּק אֶחֱזֶה פְּנֶיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקִּיץ תִּמְוֹנֶתְךָ: וַאֲנִי
עֲלֶיךָ בְּטַחְתִּי יי אִמְרָתִי אֱלֹהֵי אֲתָהּ: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי
בְּשׁוּעֵי אֱלֹהֶיךָ בְּנִשְׁאֵי יְדֵי אֶל־הַבֵּיר קִדְשֶׁךָ: יי אֱלֹהֵי שְׁוַעֲתֵי
אֱלֹהֶיךָ וּתְרַפְּאֵנִי: אֱלֹהֶיךָ יי אֶקְרָא וַי־אֶדְנֵי אֶת־תַּחֲנוּן: הַאֲיֹרֶה

פניך

(*) אדני, כ"ה נכל כ"י וגם נמכ נכדי קל' וולין, וכן כעיד בגמון
בן חפני סונל כ' אבדרהם וכן כעלה המ"ש.

שיר מורכב מיתר וב' תנועות ויתר וב' תנועות בדלת וכן בסוגר.

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ • בְּטָרֵם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִבְלוֹת הַכֹּל • לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נִזְרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוֹה • וְהוּא יִהְיֶה בְּתַפְאָרְהוּ:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחֲבִירָה:
 כָּל־יִרְאֵשִׁית בְּלִי תְּכָלִית • וְלוֹ הַעֲזוֹ וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלִי וְחִי גֵּאֲלִי • וְצוֹר תְּכָלִי בַּעַת צָרָה:
 וְהוּא גִּסִּי וּמְנוּס לִי • מִנֶּת כּוֹסֵי בְּיוֹם אֶקְרָא:
 בְּיָדוֹ אֶבְקִיד רוּחִי • בַּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם־רוּחִי נְוִיתִי • יִי לִי וְלֹא אִירָא:

נכל הברכות והתפלות לריך שיכיון מי' סמלות טה שטולע בשפתיו, ונהזכירו שם הוי' ב"ה יכיון מי' קריעתו בלכות טהו ארון הכל וגם יכיון בכתיבתו טהו הוי' הוי' ויהי' ונהזכירו טס אהים יכיון טהו התקף ובעל היכולת ובעל הכחות כלם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר
 אֶת־הָאָדָם בְּחִכְמָה וּבְרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים
 חֲלוּלִים חֲלוּלִים גְּלוּי וַיְדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
 שָׂאֵם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם אִו יִסְתֵּם אֶחָד מֵהֶם
 אִו אֶפְשֶׁר לְהַתְקִים וְלַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ
 אַתָּה יְיָ רֹפֵא כָּל־בֶּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

נהרנכ קהלות טזכנו מתחילים כאן אלהי נשמת.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לעשוק בדברי תורה:

והערבנא יי אלהינו את דברי תורתך בפנינו

ובפי עמך בית ישראל ונהיה אנחנו וצאצאינו

(וצאצאי צאצאינו) וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי

שמך ולומדי תורתך לשמיה ברוך אתה יי

המלמד תורה לעמו ישראל: ברוך אתה יי

אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל

העמים ונתן לנו את התורה באי נותן התורה:

יברכה יי וישמרה: יאר יי ופגנו אליך ויחנך: וישא יי פניו

אליך וישם לך שלום: אלו דברים שאין להם שעור הפאה

והפבורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו

דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה ויתקן קיימת

לעולם הבא: ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים

והשקמת בית המדרש שחרית וערבית והקנסת אורחים

ובקור חולים והקנסת פלה והלגית המת ועיון תפלה

והבאת שלום בין אדם לחברו ותלמוד תורה כנגד כלם:

אלהי נשמה שנתת בי מהורה היא אתה

בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי ואתה

משמרה בקרבי ואתה עתיד לטלה מפני

ולהחזירה בי לעתיד לבא: כל זמן שהנשמה

בקרבי מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי

רבוז כל המעשים ארון כל הנשמות ברוך
אתה יי המחזיר נשמות לפגרים מתים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן
לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני גברי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני עבד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה:

כנסיס פוערות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשני ברצונו:

נק"ק ט"ז טומימס בא"י אלהינו מלך העולם מבניה שפלים (ע"יין ס"ח ס' מו):

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם פוקח עורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מלביש ערפומים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם מתיר אסורים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם זוקף כפופים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם רוקע הארץ על המים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה לי כל צרכי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר הכין מצעד רגברי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אוזר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם עומר ישראל בתפארה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הנותן לעם כח:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המעביר שגרה מעיני

ותנומה מעפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי

אבותינו שתרגילנו בתורתך ודבקנו במצותיך ואתביאנו

לא לידי חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי גסיון ולא לידי

בזיון ואתשלט בנו יצר הרע והרהיקנו מאדם רע ומחבר

רַע וּדְבַקְנוּ בְּיָצָר הַטּוֹב וּבְמַעֲשֵׂים טוֹבִים וְכוּף אֶת יַצְרֵנוּ
 לְהוֹשִׁיעַ עַבְדְּךָ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לַחַן וּלְחַסֵּד
 וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וּתְגַמְלֵנוּ חֲסָדִים
 טוֹבִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שֶׁתְּצִילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם מֵעַי פָּנִים וּמַעֲזוֹת
 פָּנִים מֵאָדָם רַע וּמִחֶבֶר רַע וּמִשְׁכַּן רַע וּמִפְּגַע
 רַע וּמִשְׁטָן הַמְּשַׁחֵת מוֹדִין קָשָׁה וּמִבְּעַל־דִּין
 קָשָׁה בֵּין שְׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שְׁאִינוּ בֶן־בְּרִית:

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יֵרָא שָׁמַיִם בְּסִתָּר וּמוֹדָה

עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּלִבּוֹ וַיִּשְׁבַּח וַיֹּאמֶר:

רַבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הִרְבִּים.
 מִה אֲנַחְנוּ מִה תִּינּוּ מִה חֲסָדֵנוּ מִה־צְדָקוֹתֵינוּ
 מִה־יְשׁוּעָתֵנוּ מִה־דַּחְנוּ מִה־נְּבוֹרָתֵנוּ מִה־
 נֹאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כֹּל־
 הַנְּבוֹרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַשֵּׁם כֹּל הֵיוּ
 וְחֲכָמִים כְּבָלִי מוֹדַע וּנְבוֹנִים כְּבָלִי חַשְׁבָּל כִּי רַב
 מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּ וַיְמִי חַיֵּיהֶם הִכָּל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתֵר
 הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אִין כִּי הִכָּל הַכָּל:

אֲכַל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיתְךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם
 אַחֲבָךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק

יחידו שַׁנְעַקְדַּר עַל גְּבֵי הַמְּזֻבַּח עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֵךְ
 בְּכוֹרֶךָ שְׁמֵאֱהָבָתְךָ שְׁאֵהָבָת אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתְּךָ
 שְׁשִׂמְחֵתֵבּוֹ קְרֵאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרוּן׃
 לְפִיכָּךְ אֲנַחְנוּ חַיִּים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבַּחְךָ
 וּלְפַאֲרֶךָ וּלְבָרֶךְ וּלְקַדֵּשׁ וּלְתַת־שֵׁבַח וְהוֹדִיָּה
 לְשִׁמְךָ׃ אֲשֶׁרֵינוּ מֵהַטּוֹב חֲלַקְנוּ וּמֵהַנְּעִים
 גּוֹרְלָנוּ וּמֵהַיִּפָּה יִרְשָׁתָנוּ אֲשֶׁרֵינוּ שְׁאַנְחָנוּ
 מִשְׁכִּימִים וּמִעֲרִיבִים עָרַב וּבָקַר וְאוֹמְרִים
 פְּעָמִים בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד׃

כלמא בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

רש"ל סי' נוסג לומ' בחן כל ספרש' הראשון' של ק"ט, מאוס שלפטי' כשאוטרי'
 קרוכות מתעכבין בקריאת שטע עד אחר זמנה ונוס הוא יולא ידי סוכת ק"ט.

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
 מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
 הוּא לְעוֹלָם הַבָּא קִדְשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מִקְדְּשֵׁי
 שִׁמְךָ וּקְדֹשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעִלְמָךְ וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרִים
 וְתִגְבִּיהַ קִרְנֵנוּ בְּאֵי מִקְדֹּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּרַבִּים׃
 אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם
 הָעֲלִיּוֹנִים • אָמֵת אַתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
 וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים • קִבֵּץ קְנוֹיָךְ מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ
 וַיְכִירוּ וַיִּדְעוּ כָּל־בְּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבָדְךָ
 לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ • אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאַתָּה

הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה־יָדָיךָ
 בְּעֵלְיוֹנִים אוֹ בַתְּחִתּוֹנִים שִׁי־אָמַר לְךָ מִהַתְּעִשֶׂה. אֲבִינִי
 שֶׁבְשָׂמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
 עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁכָּתוֹב בְּעַת הַהִיא אֲבִיא
 אֶתְכֶם וּבְעַת קִבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֵתָן אֶתְכֶם לְשֵׁם וּלְתִהְלֶה
 בְּכָל־עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

כַּהֲלֹךְ חֲכָמִים לְכֹן נִרְכָּו הַתּוֹרָה, יִנְלַק, אִו דַּנְיָ, וְיִשְׁלַח סִמְכוּקֵי וְהַטְּעָנָה.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כִּי־וֹר גַּחֲשֵׁת וּכְבוֹ
 גַּחֲשֵׁת לְרַחֲצָה וּנְתַתָּה אֹתוֹ בֵּין־אֶהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
 וּנְתַתָּ שְׂפֹחַ מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִפָּנֵינוּ אֶת־יְדֵיהֶם
 וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבָאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד וּרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא
 יָמְתוּ אוֹ בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשָׂרֵת לְהִקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:
 וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיתָה לָהֶם חֶק־עוֹלָם
 לִי וּלְוָרְעוֹ לְדֹרֹתָם: וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדָּו בָּד וּמְכַנְסֵי־בָד
 יִלְבַּשׁ עַל־בְּשׂוּרָו וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר־תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־
 הָעֵלֶה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וּשְׂמֹו אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפִשַׁט אֶת־בְּגָדֵי
 וּלְבַשׁ בְּגָדִים אַחֲרָיִם וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִתּוֹן
 לַמִּזְבֵּחַ אֶל־מְקוֹם טָהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבָּנֵי לַחֲמִי
 לְאִשֵּׁי רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי
 בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
 תִּקְרְבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים

שָׁנִים לַיּוֹם עָלָה תְּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד
 תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
 הָעֶרְבִים: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה
 בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הֶהָיִן: עֹלֹת
 תְּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחֹחַ אֲשֶׁה
 לַיהוָה: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד
 בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּד נִסְךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ
 הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבִים כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר
 וְכַנְסֹכּוֹ תַעֲשֶׂה אֲשֶׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

^{ב"ב} וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה
 וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶלן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:
 אֵתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־
 קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם • בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ
 אוֹתָם עַל יְדֵי מֹשֶׁה נְבִיאֶיךָ בַּפְתּוֹךְ בְּתוֹרַתְךָ:

^{ל"ד} וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה קַח־לְךָ סַמִּים נְטָף וְשִׁחֹלֶת
 וְחִלְבֵּנָה סַמִּים וּלְבֵנָה זָכָה בָּד בְּבָד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ
 קְטֹרֶת רֶקֶח מַעֲשֶׂה רוֹקַח מְמֹלָח טָהוֹר קָדֹשׁ: וְשִׁחַקְתָּ
 מִמֶּנּוּ הַדֶּק וְנִתְתָּה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הָעֵדוּת בְּאֵהָל מוֹעֵד אֲשֶׁר
 אֶמְעַד לְךָ שְׁמוֹהָ קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר וְהַקְטִיר
 עָלָיו אֹהֶלן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־
 הַנִּרְתָּ יִקְטִירֶנָּה: וּבִהְעֹלֶת אֹהֶלן אֶת־הַנִּרְתָּ בֵּין הָעֶרְבִים
 יִקְטִירֶנָּה קְטֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יְהוָה לְרֹדְתֵיכֶם:

חננו רבנן פטים הקטורה, הצרי והצפורן החלכנה והלבונה משקל
 שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שכולת נרד וכרכום, משקל ששה
 עשר ששה עשר מנה, הקושט שנים עשר, וקלופה שלשה, וקנמון
 חשעה, בורית כרשינה חשעה קבין. יין קפריסין, סאין תלחא. וקבין
 תלחא, ואם אין לו יין קפריסין, מביא חמר חורין עתיק, מלח סרוסית
 רובע הקב, מעלה עשן כל שהוא. רבי נתן אומר אף כפח הירדן כל
 שהוא ואם נתן בה רבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיחה:
 רבן שמעון בן גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף, הגוטף מעצי
 הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפורן, כדי שתהא נאה. יין
 קפריסין ששורין בו את הצפורן, מפני שהיא עוזה. והלא מי רגלים
 יפין לה, אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, מפני הכבוד:
 תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הרק היטיב היטיב הרק
 מפני שהקול יפה לבשמים, פסמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא
 שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל, אם כמדתה, כשרה לחצאין,
 ואם חסר אחת מכל סמניה חייב מיחה:

חני בר קפרא אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
 לחצאין. עוד תני בר קפרא, אלו היה נוהג בה קורטוב של רבש אין
 אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה רבש, מפני
 שהתורה אמרה כי כל שאור וכל רבש לא תקטירו ממנו אשה לוי:
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
 אשרי אדם בושח בה: יי הושיעה המלך יענגנו ביום קראנו:
 אתה סתר לי מצר תצוני רני פלט תסוכבני סלה: וערכה
 ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם ובשנים קדמוניות:

תפלת רבי נתן בן סקנה.

אבני יתח	אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרותי.
קרע שטן	קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נזרא.
נגד יכש	נא גבור הורשי יחודך כבבת שמרם.
בשר צתג	ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלים.
חקב טנע	חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יגל פוק	יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך.
שקו ציה	שועתנו קבל ושמוע צעקתנו יודע תעלמות.

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

תפלת שחרית

בשנת תרס"ט

בשנת תרס"ט
וביום השבת שגוי כבשים בגוי שנה תמימים ושגוי
עשרתם סלת מנתה בלולה בשמן ונספו: עלת שבת
בשבתו על עלת התמיד ונספה:

איזהו מקומן כח כמקו' למוד, וכן כריית 'רר' ישמעאל לכן לריך ללפדו זיכין הכי.
וכתיב פ"ס.

א איזהו מקומן של זבחים קדשי קדשים שחיטתן בצפון
פר ושעיר שליוז הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן
בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוזה על בין הפדים ועל
הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבכת שירי
הדם הנה שופך על יסוד מערכי שלמזבח החיצון אם
לא נתן לא עכב: ב פרים הגשפרים ושעירים הגשפרים
שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון
הוזה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן
מעבכת שירי הדם הנה שופך על יסוד מערכי שלמזבח
החיצון אם לא נתן לא עכב אלו ואלו גשפרין בבית
הדשן: ג חטאת הצבור והזחיד אלו הן חטאת הצבור
שעירי ראשי חדשים ושלמו עדות שחיטתן בצפון וקבול
דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע
קרנות: ביעד עלה בכבש ופנה לסוכב ובאלו לקרן
דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית מערבית.
מערבית דרומית. שירי הדם הנה שופך על יסוד דרומי.
ונאכלין לפני מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאל
ליום ולילה עד חצות: ד העולה קדש קדשים שחיטתה
בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי

מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים :
ה זבחי שלמי צבור ואשמות . אלו הן אשמות אשם גולות
אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם גזיר אשם
מצורע אשם תלוי . שחיטתן בצפון וקבול דמן בקלי שרת
בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין לפנים
מן הקלעים לזבחי בהנה בכל מאכל ליום ולילה עד חצות :
ו התורה ואיל גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע . ונאכלין בכל
העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות : המזרם
מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם נאכל לפתנים לגשיהם
ולבניהם ולעבדיהם : ושלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני ימים
ולילה אחד : המזרם מהם פיוצא בהם אלא שהמזרם
נאכל לפתנים לגשיהם ולבניהם ולעבדיהם : ה הבכור
והפועש ו הפסח קדשים קלים שחיטתן בכל מקום
בעזרה ודמן טעון מתנה אחת . ובלבד שיתן כנגד היסוד :
שנה באבילתן הבכור נאכל לפתנים והפועש לכל אדם
ונאכלין בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד .
הפסח אינו נאכל אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד חצות
ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :
רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות התורה
נדרשת : מקל וחמר ומגזרה שוה . מבנין אב מפתוב
אחד . ומבנין אב משגני כתובים . מפלל ופרט ומפרט

וּבְכֹל־כְּלָל־וּפְרָט־וּבְכֹל־אֵי־אֶתְהַדְּוֹן־אֱלֹא־בְעֵינֵי־הַפָּרֶט־מִכְּלָל
 שֶׁהוּא־צְרִיךְ־לְפָרֵט־וּמִפְרָט־שֶׁהוּא־צְרִיךְ־לְכֹלֵל־כָּל־דְּבָר
 שֶׁהִיָּה־בְכֹלֵל־וְיֵצֵא־מִן־הַכֹּלֵל־לְלַמֵּד־לֹא־לְלַמֵּד־עַל־עַצְמוֹ
 יֵצֵא־אֱלֹא־לְלַמֵּד־עַל־הַכֹּלֵל־כִּלּוֹ־יֵצֵא־כָּל־דְּבָר־שֶׁהִיָּה־בְכֹלֵל
 וְיֵצֵא־לְטַעוֹן־טַעוֹן־אֶחָד־שֶׁהוּא־כְּעֵינֵינוּ־יֵצֵא־לְהַקֵּל־וְלֹא־
 לְהַחְמִיר־כָּל־דְּבָר־שֶׁהִיָּה־בְכֹלֵל־וְיֵצֵא־לְטַעוֹן־טַעוֹן־אֶחָד־
 שְׁלֹא־כְּעֵינֵינוּ־יֵצֵא־לְהַקֵּל־וְלְהַחְמִיר־כָּל־דְּבָר־שֶׁהִיָּה־בְכֹלֵל
 וְיֵצֵא־לְדוֹן־בְּדָבָר־הַחֲדָשׁ־אֵי־אֶתְהַיְכוּל־לְהַחְזִירֵוּ־לְכֹלֵלוֹ־עַד־
 שֶׁיִּחְזְרוּ־נֵנוּ־הַכְּתוּב־לְכֹלֵלוֹ־בְּפִרְוֵשׁ־דְּבָר־הַלְמוּד־מֵעֵינֵינוּ־
 וְדָבָר־הַלְמוּד־מִסּוּפּוֹ־וְכֵן־שְׁנֵי־כְתוּבִים־הַמְּכַחֲשִׁים־זֶה־
 אֶת־זֶה־עַד־שֶׁיָּבֹא־הַכְּתוּב־הַשְּׁלִישִׁי־וְיִכְרַע־בִּינֵיהֶם־
 יְחִי־רַצוֹן־לְפָנֶיךָ־יְיָ־אֱלֹהֵינוּ־וְאֱלֹהֵי־אֲבוֹתֵינוּ־שֶׁיִּבְנֶה־
 בַּיִת־הַמְּקֻדָּשׁ־בְּמַהֲרָה־בְּיָמֵינוּ־וְתֵן־חֶלְקֵנוּ־בְּתוֹרַתְךָ־
 וְשֵׁם־נַעֲבָדְךָ־בִּירְאָה־בְּיָמֵי־עוֹלָם־וּכְשֵׁנִים־קַדְמוֹנִיּוֹת־

נדקיס הסליח וממעטפס מעמר, ויברך :

בְּרוּךְ־אַתָּה־יְיָ־אֱלֹהֵינוּ־מֶלֶךְ־הָעוֹלָם־אֲשֶׁר־
 קִדְּשָׁנוּ־בְּמִצְוֹתָיו־וְצִוָּנוּ־לְהַתְעַטֵּף־בְּצִיצֵת־

ויכסס רלשו נטלית וילמר ד' פסוקים אל:

מִהַיְיָ־תְּסַדֵּךְ־אֱלֹהִים־וּבְנֵי־אָדָם־בְּצַל־כְּנָפֶיךָ־יַחֲסִיוּ־
 יְרוּיָן־מִדָּשָׁן־בִּירְתֶּךָ־וּנְחַל־עַדְנִיָּה־תִּשְׁקָם־
 כִּי־עַמָּךְ־מְקוֹר־חַיִּים־בְּאֵרְךָ־נִרְאָה־אֹר־
 מִשׁוֹךְ־חֲסִדֶּךָ־לִידְעִיָּה־וְצַדִּיקְךָ־לִישְׁרָר־לֵב־



ברוך שאמר יש לנו, נקול נעים, ונריך לאטרו נעמידה, וידקדק נקריאתו כמו גני ק"א. ואמר להפסיק מתחילת נ"א עד לאחר י"ח, ופילו לכורך מזה, אבל לקדושה ולכרכו דהיינו לומר ברוך ה' הטובך לעולם ועד, ולתיבות מודים אמתו לך, ולקדיש דהיינו לומר יהא שמי' רנא עד יתברך, וגם לענות אמן אחר דאמירן בעלמא ולענות אמן אחר האל הקדוש ואמר שיטע תפלה, מפסיק, אבל לאמר אמן לא יפסיק.

אם נא לבית הכנסת ועלם הכבוד כסוף פסוקי דזמיר' אומר ברוך שאמר עד מהולל בתשנחות ואח"כ תהל' לדוד עד מעת' ועד עולם הללויו', ואח"כ הללו את ה' טן השמים עד עם קרובו הללויו', ואח"כ הללו א' וקדשו עד כל הנצמ' תהלל יה הללויו', ואח"כ ישמחה, ואם יש לו שבות יומר יאמר הודו לה' עד והוא רחום ויודג עד והוא רחום שקודם אשרי יושבי כדי שיתשלל עם הכבוד. ואם אין שבות כלל לא יאמר רק ברוך שאמר ותהל' לדוד וישמחה, ואם כבר התחילו יולר אור ואין שבות לומר אפילו בלבד יתחיל נרכת יולר אור ויקרא ק"ש עם נרכותי' ויתשלל י"ח עם הכבוד ואמר י"ח יתחיל הודו לה' וכו' עד יתבחד ולא יאמר ישמחה, ויש אמצים בכאנים לבית הכנסת והכבוד מתחילין יולר אור המצג ג"כ מתחילים ישמחה עמהם וזה איבך געור כי ישמחה נתקן להיות סוף פסוקי דזמירה וברוך שאמר הוא ההתחלה ות"כ אם לא אמר קצת פסוקי דזמירה האריך יאמר ישמחה? לכן צבוב וכבון להתחיל יולר אור. אם נא לכה"ב ונתוך שינדוק הליגי' מתחילין הכבו' יולר אור טוב שיתשלל עם הכבוד ולא ינדוק הליגי' ויסמוך על הרוב ותוקתו דוק. ויאחז כנ' ליגי' שלפניו בידו הימנית נצעת אמירת נ"א וכסיסי' בתשנחות ינאקס ויניחם ננחת עידו.

כתוב בשל"ה, קודם ברוך שאמר נריך לאמר צפה מלא:

הריני מומן את פי. להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך.
 עושה בראשית. ברוך אומר ועושה. ברוך.
 גוזר ומקים. ברוך מרחם על הארץ. ברוך.
 מרחם על הבריות. ברוך משלים שכר טוב
 ליראיו. ברוך חילעד וקים לנצח. ברוך פודה
 ומציל ברוך שמו. ברוך אלה יי אלהינו מלך
 העולם. האל האב הרחמן המהלל בפני עמו
 משבח ומפאר בלשון חסידיו ועבדיו. ובשירי

דוד עבדך נהלך יי אלהינו בשבחות ובזמירות
 נגדך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך
 מלכנו אלהינו יחיד חי העולמים • מלך משבח
 ומפאך עד יעד שמו הגדול • ברוך אתה יי
 מלך מהלל בתשבחות:

הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
 שירו לו זמרו לו שיתו בכל נפלאותיו:
 התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי:
 דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: זכרו נפלאותיו
 אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו: זרע ישראל
 עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בכל
 הארץ משפטיו: זכרו לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: אשר כרת את אברהם ושבעתו
 ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית
 עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען חבל
 נחלתכם: בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים
 בה: ויתהלכו מגוי אל גוי ומממלכה אל עם
 אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויזכה עליהם
 מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל
 תרעו: שירו ליי כל הארץ בשירו מיום אל
 יום ישועתו: ספרו בגוים את כבודו בכל

העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד
ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים
אלילים ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עז
וחדוה במקומו: הבו ליי משפחות עמים הבו
ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו שאו מנחה
ובאו לפניו השתחוו ליי בתהדרת קדש: חילו
מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט:
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי
מלך: ירעם הים ומלאו יעלץ השדה וכל
אשר בו: אז ירננו עצי היער מלפניו כי בא
לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כילעולם
חסדו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו
והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל
מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן
והלל ליי: רוממו יי אלהינו והשתחו
להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
והשתחו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו: והוא
רחום ויכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: אתה יי לא תכלא
בחמיק ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני:
וכר רחמיק יי וחסדיך כי מעולם הָמָה: תנו עז
לאלהים

לאלהים על־ישראל גאֹתוֹ וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים׃
 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמֶּקֶדְשֶׁךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן
 עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים׃ אֵל־נִקְמוֹת
 יי אל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ׃ הַנְּשֵׂא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גְּמוּל עַל־גַּאִים׃ לִי הִשׁוּעָה עַל־עַמֶּךָ
 בְּרַכְתָּךְ סִלָּה׃ יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשֵּׁב־לָנוּ אֱהִי
 יַעֲקֹב סִלָּה׃ יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּטַח בְּךָ׃
 יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־סִקְרָאֵנוּ׃ הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם
 עַד־הָעוֹלָם׃ גַּפְשָׁנוּ חֲכַתָּה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ
 הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבְנוֹ כִּי בִשְׁם קִדְשׁוֹ
 בְּטַחְנוּ׃ יְהִי־חֲסִדֶּךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ׃
 הִרְאֵנוּ יי חֲסִדֶּךָ וַיִּשְׁעֶךָ תַּתֵּן־לָנוּ׃ קוֹמָה
 עֲזֹר־תָּה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ׃ אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ
 הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־כַּפֶּיךָ וְאַמְלֵא־הוּ׃
 אֲשֶׁר־יְהֵם שָׁכְבָה לֹא אֲשֶׁר־יְהֵם שָׁיִ אֱלֹהֵיו׃
 וְאַנִּי־בְחֲסִדֶּךָ בְּטַחְתִּי יִגְדַל לִבִּי בִישׁוּעֹתֶיךָ
 אֲשִׁירָה לִי כִי גַמְלֵעֵלִי׃

ראינו בספר המכניג לאבן הירחי שאמר: בצרפת כהנו לדלוג בשמות וי"ט מזמור
 לחודה וכן נדון שהיו אומרים אותו בזמן הכנית על הקרבת המודה שהיו מביאים ד'
 הלרכיב להודות ואיכה קריבה בשנת וי"ט דכדריס וכדנות אין קריבין בהס, אבל
 בפרובנלא וספרד אומרים אותו ולא יתכן, עכ"ל, והר"ד אבדרהס יישב מנהג ספרד,
 אכן מנהגנו שלא לאמרו לא בשנת וי"ט וערב י"ב גם לא בע"פ וזה"ש של פסח,
 אכן נק"ק מדלג' רק שמי המינות מזמור לחודה ומסיל' הריעו לוי וגו'.

כשבת ובי"ט עופיפים מזמורים פלו ונפולין וק"ק טזכנו גם נכזעננס רנפ.

לְמַנְצֵחַ מְזֻמָּר לְדָוִד : הַשָּׁמַיִם מִסִּפְרֵימָה כְּבוֹדָא וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵיו מִגִּיד הַרְקִיעַ : יוֹם לַיּוֹם יִבְרַע אֲמֹר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִחַדֵּה
 הַדָּעַת : אֵין אֲמֹר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם : כָּכֵל הָאָרֶץ
 יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תִבְלַל מִלֵּיהֶם לְשִׁמְשׁ שָׁם וְאֵהֵל בָּהֶם : וְהוּא
 בְּחָתָן יֵצֵא מִחֻפְתּוֹ יִשְׁעֵי כְּבוֹד לְרוּץ אֲרָח : מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם
 מוֹצֵאֵו וְתִקְוֵתָו עַל-קְצוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֻפְתּוֹ : תּוֹרַת
 יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נְפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה נְאֻמָּנָה מְחַפֵּימַת
 פִּתֵּי : פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָאֵל מִשְׁמֹחֵי לֵב מִצִּוֹת יְהוָה בְּרָה
 מְאִירַת עֵינַיִם : וְרֵאת יְהוָה הוּא מְהוֹרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפֹּטֵי
 יְהוָה אֲמַת צִדְקוֹ יִחַדּוּ : הַנְּחַמְדִּים מְזֻהָב וּמְפֹרָב וּמְתוֹקִים
 מְדַבְּשׁ וְנִפְתַּת צוּפִים : גַּם-עֲבָדָה נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרֵם עֶקֶב
 רַב : שְׂגִיאוֹת מִיִּבִּין מִנְּסֻתְרוֹת בְּקִנֵּי : גַּם מְזֻדִים וְחֹשֶׁךְ
 עֲבָדָה אֵי-יִמְשְׁלוּ-בִי אִזּו אֵיתָם וְנִקִּיתִי מִפֶּשַׁע רַב : יְהוּ
 לְרִצּוֹן אֲמַרֵּי-פִי וְהִגִּינוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :
 לֹד לְדָוִד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת-טַעְמוֹ לְפָנַי אֲבִימְלֹךְ וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיִּלְךְ :
 אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה בְּכָל-עֵת תָּמִיד תְּהַלְתּוּ בְּפִי :
 בְּיְהוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנוּנִים וַיִּשְׁמְחוּ :
 גִּדְלוּ לַיהוָה אֲתִי וְגִדּוּמְכֶה שְׁמוֹ יִחַדּוּ :
 דַּבְּרֵתִי אֶת-יְהוָה וְעַנְנֵי וּמִכָּל-מְגוֹרֹתֵי הַצִּלְגָּנִי :
 הַבִּיטוּ אֵלָיו וְנִדְּרוּ וּפְנִיָהֶם אֶל-יְחֻפְרוּ :
 זֶה עֲנִי קָרָא וַיְהוֹה שָׁמַע וּמִכָּל-צְרוּתָיו הוֹשִׁיעוּ :
 חֲנָה מִלְּאֵךְ יְהוָה סָבִיב לִירְאָיו וַיִּחְלָצֵם :
 טַעְמוֹ וְרָאוּ בִּרְטוֹב יְהוָה אֲשֶׁרֵי הַגִּבֹּר יַחֲסֶה-בּוֹ :

יראו את־הנה קדשיו בראיין מחסור ליראיו:
 בפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה לא־יחסרו כל־טוב:
 לכו בנים שמעו־לי יראת יהוה אל־מודכם:
 מי האיש ההפין חיים אהב ומים לראות טוב:
 נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה:
 סור מרע ועשה־טוב בקש שלום ורדפו־ו:
 עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם:
 פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
 צעקו ויהוה שמע ומכר־צרותם הצילם:
 קרוב יהוה לנשבר־לב ואת־דב־א־רוח יושיע:
 רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה:
 שמר כל־עצמותיו אחת מהנה לא נשברה:
 תמותת רשע רעה ושנאי צדיק ואשמו:
 פרה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל־החסים בו:
 צ תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה־היית לנו
 פֶּדֶר וְדָד: בְּטָרִם וְהָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוֹלֵל אָרֶץ וְתַבֵּל
 וּמְעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה־אֵל: תֵּשֶׁב אָנוּשׁ עַד־בָּא
 וְהָאָמֵר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֵלֶּף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם
 אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹד וְאֶשְׁמֹרָה בְּלִילָה: זָרְמָתָם שָׁנָה יִהְיוּ
 כַּבֶּקֶר כַּחֲצִיר יִחַלֵּף: בַּבֶּקֶר יִצְיָץ וְחַלְפָה לְעָרֵב יִמוּלֵל וּיִבָּשׁ:
 כִּי־כָלִינוּ בְּאִפְּךָ וּבְחַמְתֶּךָ נִבְהַלְנוּ: שֶׁתָּה עֹנֵתֵנוּ לְנַגְדֶּךָ
 עַל־מִנּוּ לְמֵאֹד פָּנֶיךָ: כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנּוּ בְּעַבְדֶּרְתֶּךָ כָּלִינוּ
 שְׁנֵינוּ כְּמֹדֶהֶנָּה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ כָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאָב

בְּנִבְוֵי תוֹשָׁבוֹנִים שָׁנָה וּרְהַבִּם עָמַל וְאִיּוֹן כִּי גִזַּח הָיִשׁ
וּבַעֲפָה: מִי־יִדְעַע עַו אַפָּךְ וּבִירְאָתְךָ עֲבַרְתָּךְ: לְמִנּוֹת יִמִּינוּ
כִּן הוֹדַע וְנָבֵא לְבַב חֲכָמָה: שׁוֹבֵה יְהוָה עַד מְתוֹהֵבֵיהֶם עַל-
עֲבָרֶיךָ: שִׁבְעֵנוּ בְּבִקֹּר חֲסִידֶךָ וּבְרַנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל יְמֵינוּ:
שִׁמְחָנוּ בִּימֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רֵאֵינוּ רָעָה: יִרְאֵה אֶל-עֲבָרֶיךָ
פַּעֲלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל-בְּנֵיהֶם: וַיְהִי גַעַם אֲרָגֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּבַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כִּוְנָנָה עָלֵינוּ וּבַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כִּוְנָנָהוּ:
צֵא יֹשֵׁב בְּסֶחֱר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שֶׁרֵי יִתְלוֹנֵן: אֲמֹר לִיהוָה מַחְסֵי
וּמְצוֹדֵתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָנוּ: כִּי הוּא יִצְיָלְךָ מִפֶּתַח יְקוֹלֵשׁ מִדְּבַר
הַיּוֹת: בְּאֲבָרְתוֹ וַיִּסְדֶּךָ לָךְ וְתַתַּח כִּנְפֵי תַחֲסֶה צָנֶה וּסְחָרָה
אֲמָתוֹ: לֹא-תִירָא מִפֶּחֶד לִלְלָה מִחֵץ יַעֲוֶף יוֹמָם: מִדְּבַר
בְּאֵפֶל יִהְיֶךָ מִקְטָב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדֶּךָ וְאֶלֶף
וּרְבָבָה מִיִּמִּינֶךָ אֶלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַח
רְשָׁעִים תִּרְאֵה: כִּי-רֵאֵתָה יְהוָה מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמֹתָ מְעוֹנֶךָ:
לֹא-תֵאָנֶה אֱלֹהֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאֵהֶלֶךָ: כִּי מִלְאֲכֵי
יִצְוֶה-לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל-דְּרָכֶיךָ: עַל-בְּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּךָ
תִּגַּף בְּאֵבֶן רִגְלֶךָ: עַל-שַׁחַל וּפִתָּן תִּדְרֹךְ תִּרְמַם בְּפִיר
וְתַמֵּן: כִּי כִי חֲשֵׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשׁוּבָהוּ כִּרְיָדַע שְׁמִי:
יִקְרָאֵנִי וְיִאֲעֲנֵהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאֲכַבְּדָהוּ:
אֲדַךְ יָמִים אֲשׁוּבֵיֵעָהוּ וְאִרְאֵהוּ בִישׁוּעָתִי: אֲדַךְ יָמִים וְכוּ'.
קֵלָה הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עֲבָרֵי יְהוָה: שְׁעֵמָדִים
בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּ יְהוָה כִּי טוֹב יְהוָה וּמְרוֹ
לְשִׁמּוֹ כִּי גַעַם: כִּי עֵקֶב כְּתָר לִוְיָהּ יִשְׂרָאֵל לְסַגְלָתוֹ: כִּי
אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי יִגְדֹל יְהוָה וְאֲרָגֵנוּ מִכָּל-אֱלֹהִים: כָּל אֲשֶׁר-

ויוצא ישראל מתוכם
 ביד חזקה ובזרוע נטויה
 לגור ים־סוף לגוים
 והעביר ישראל בתוכו
 ונער פרעה וחילו בים־סוף
 למוליך עמו במדבר
 למכה מלכים גדלים
 ויהרג מלכים אדירים
 לסיחון מלך האמרי
 ולעוג מלך הכנען
 ונתן ארצם לנחלה
 נחלה לישראל עבדו
 שבשפלנו זכר לנו
 ויפרקנו מצרנו
 נתן לחם לכל־בשר
 הודו לאל השמים

לג רגנו צדיקים ביהוה לישׁרים נאווה תהלה:

הודו ליהוה בכבוד בגבל עשור וזמר־לו:

שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתרועה: כִּי־יִשָּׁר דְּבַר־
 יהוה וְכָל־מַעֲשָׂהּוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט תִּסָּדֵר
 יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ סוּף כָּל־
 צְבָאִים: כַּנֶּסֶפֶנֶד מִי דַיִם נִתְּן בְּאֹצְרוֹת תְּהוֹמֹת: יִירָאוּ
 מִיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמְּנוֹ יִגְדּוּ כָּל־יִשְׁבֵי תְּבֵל: כִּי הוּא אֱמַר
 וַיִּרְדּוּ הוּא צוּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִגִּיא

מחשבות עמים: עצת יהוה לעולם תעמוד מחשבות
 לבו לך ודר: אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם וכתר
 לנחלה לו: משמים הביט יהוה ראה את כל בני האדם:
 ממבוק שבתו השנית אל כל ישבי הארץ: הוצר יחד
 לבם המבין אל כל מעשיהם: אין המלך נושע ברב חיל
 גבור לא יבצל ברב כח: שקר הסוס לתשועה וברב חילו
 לא ימלט: הנה עין יהוה איראיו למיחלים לחסדו: להציל
 ממוות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חפחה ליהוה עורנו
 ומגננו הוא: ברכו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
 יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יתלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליהוה ולומר
 לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות:
 עליו עשור ועלי גבל עלי הגיון בכבוד: כי שמחתני
 יהוה בפעלה במעשי ידך ארגו: מה גדלו מעשיך יהוה
 מאד עמקו מחשבתך: איש בער לא ידע וכסיל לא
 יבין את זאת: בפרח רשעים וכוזר עשב ויציצו כל
 פעלי און להשמדם עדיעד: ואתה מרום לעלם יהוה:
 כי הנה איבך יהוה כיהנה איבך יאברו יתפרדו כל
 פעלי און: ותרים פראים קרני בלתי בשמן רענן:
 ותבט עיני בשורי פקמים עלי מרעים תשמענה אזני:
 צדיק בתמר יפרח בארו בלבנון ישנה: שתולים בבית
 יהוה בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינוכחן בשיבה רשנים
 ורעננים יהיו: להגיד כישור יהוה צורי ולא ע לתה בו: כי
 צב יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אר תכון
 תכל

תִּבְלַל בְּלִתְמוֹט: נִכּוֹן כְּסֹאֶךָ מֵאֵז מְעוֹלָם אֶתָּה: גִּשְׁאוֹ
 נְהָרוֹת | יְהוָה גִּשְׁאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׁאוֹ נְהָרוֹת דְּבָרָם:
 מִקְלֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרֵיהֶם אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יְהוָה: עֲדִיתִךָ וַנֶּאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתֶךָ נִאֲוָה קִדְשׁ יְהוָה
 לְאֹרֶךְ יָמִים: (* טפיק א')

יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
 יי מְבָרֵךְ מְעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזוּרַח-שֶׁמֶשׁ
 עַד-מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יי: רַם עַל-כָּל-גּוֹיִם יי
 עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יי וְזָרְךָ
 לְדֶרֶךְ-וְדָר: יי בְּשָׁמַיִם הַכִּיֹּן כְּסֵאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל
 מְשָׁלָה: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יי מִלֵּךְ: יי מִלֵּךְ יי מִלֵּךְ יי וְיִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וְעַד: יי מִלֵּךְ עוֹלָם וְעַד אֲבָדוֹ גּוֹיִם מֵאֶרֶץ: יי
 הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הַנִּיא מַחֲשָׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת
 מַחֲשָׁבוֹת בְּלִבֵּי-אִישׁוֹ עֲצַת יי הִיא תְקוּם: עֲצַת
 יי לְעוֹלָם תִּעֲמֹד מַחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֶרֶךְ וְדָר: כִּי
 הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּהוֹ וַיַּעֲמֵד: כִּי-בָחַר יי
 בְּצִיּוֹן אֹהֶל לְמוֹשֵׁב לוֹ: כִּי-יַעֲקֹב בָּתַר לוֹ יְהוָה
 יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי-לֹא-יִטּוֹשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ
 לֹא-יַעֲזוֹב: וְהוּא רַחוּם יִכַּפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית
 וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-סִמְתּוֹ: יי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ:

(* נאווה קדש כנ' נקמן וסא' נח' פ' וסב' תגש ככ'י' מדויק ח'י' וכן עיקר וכ'כ' דל' פ')

אשרי יושבי ביתך עוד יהללקך סלה:
אשרי העם שככה לו אשרי העם שניי אלהיו:
קמה תהלה לדוד
אין וממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דוד לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגידו:
הערב כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה:
ועניו נודאתיך יאמרו וגדלותך אספרנה: וגדולתך
וגבר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו:
חנן ורחמים יהוה ארץ אפים וגדולת חסד:
טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשיו:
יודך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוה:
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
ל הודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מלכותו:
מ מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור:
ס ומך יהוה לכל הנפלים וזקף לכל הפופים:
ע וני כל אלקי ישברו ואתה גותך להם את אכלם בעתו:
פ ותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:
צ תיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו:
ק רוב יהוה לכל קדאיו לכל אשר יקראו באמת:
ר צוה ראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם:
שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:
תהלת D ד (Machsor)

(*) פותח את ידך ר"ת פאי כמנין כוים שלמי וס"ת חתך וכו' סס זכר מרמב"ם.

תהלת יהוה ידבר פניו יברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 ק"י ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

קמו הללויה הללי נפשי את יהוה: אהללה יהוה בתי
 אומרה לאתי בעודי: איתבטחו בנדיבים בבראדם ושאין
 לו תשועה: תצא רוחו ישב לארמתו ביום הוא אברו
 עשתנתיו: אשר ישאל יעקב בעורו שברו על יהוה אלהיו:
 עשה ושמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר
 אמת לעולם: עשה משפטו לעשוקים נתן לחם לרעבים
 יהוה מתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זקן כפופים
 יהוה אהב צדיקים: יהוה ישמר את גרים יתום ואלמנה
 יעודד ודרך רשעים יעות: ימלך יהוה לעולם אלהינו
 ציון לך ודר הללויה:

קמו הללויה בפי טוב זמרה אלהינו כירנעים נאוה תהלה:
 בנה ירושלים יהוה נדתי ישראל יבנם: הרופא לשבורי לב
 ומחפש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם שמות
 יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר:
 מעודד ענוים יהוה משפיל רשעים עדר ארץ: עני ליהוה
 בתודה זמרו לאלהינו בכבוד: המכסה שמים ובעבים
 המבין לארץ מטר הפוצמים הרים חציר: נותן לבהמה
 לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ
 לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יהוה את זראיו את
 המיחלים לחסדו: שפתי ירושלים את יהוה הללו אלהינו
 ציון: פיוח בריתי שעריך ברוך בגיך בקרבו: השם

גְּבוּלְךָ שָׁלוֹם תִּלְכַּבְּ חַטָּיִם וְשׁוֹבִיעֵךְ : הַשְׁלַח אִמְרָתוֹ אֶרֶץ
 עַד-מִהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ : הַנִּתֵּן שְׁלֹג בְּצֶמֶר בְּסוּר בְּאֶפֶס
 יַפּוֹר : מִשְׁלֵיךְ קִרְחוֹ כְּפִתִּים לִפְנֵי קִרְתּוֹ מִי יַעֲמֹד :
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֶם יִשָּׁב רוּחוֹ וַיִּלְרַמִּים : מִגִּיד דְּבָרְךָ
 לַעֲקֹב חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עֲשָׂה כֵן וְלִכְל-גֹּיֵי
 וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי-יָדָעוֹם הַלְלוּיָהּ : (דבריו ק')

קִמַּח הַלְלוּיָהּ וְהַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים : הַלְלוּהוּ כָּל-מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל-צַבָּאוֹ :
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל-כּוֹכְבֵי אֹזֶר : הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
 הַשָּׁמַיִם וְהַפְּיִים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם : יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם
 יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וּנְבִרָאוֹ : וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנָּתוֹ
 וְלֹא יַעֲבוֹר : הַלְלוּ אֶת-יְהוָה מִן-הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל-
 תְּהוֹמוֹת : אֲשֶׁר וּבְרַד שְׁלֹג וְקִיטוֹר רוּחַ סַעֲרָה עֲשֵׂה דְבָרוֹ :
 הַהַרִים וְכָל-גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל-אֲרָזִים : הַחֲתִיָּה וְכָל-
 בְּהֵמַת רִמְשׁ וְצִפּוֹר בְּנֶגֶף : מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל-לְאֻמִּים שׂוֹרִים
 וְכָל-שְׁפָטֵי אֶרֶץ : בַּחֲוָרִים וְגַם-בְּתוֹלוֹת זְקִנִים עִם-
 גְּעָרִים : יְהַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה כִּי-נִשְׁגַּב שִׁמּוֹ לְבָרוֹ הוֹדוֹ
 עַל-אֶרֶץ וְשָׁמַיִם : וַיִּרַם קִרְן וְלַעֲמֹו תְּהַלְלָה לְכָל-חֲסִידָיו
 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קִרְבוֹ הַלְלוּיָהּ : (צבאיו ק')

קִמַּט הַלְלוּיָהּ וְשִׁירוֹ לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְלֵנוּ בְּקִתְל
 חֲסִידִים : יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹי בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמַלְכָּם :
 יְהַלְלוּ שִׁמּוֹ בְּמַחֲוֹל בְּתִנְיָ וּכְבוֹד יִזְמַרְדּוּ : כִּי-רוֹצֵה יְהוָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאַר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְגְּנוּ

על משפחותם: רוממות אל בגרונם וחרב פסיות בידם:
 לעשות נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסור מלכיהם
 בזקים ונכבדיהם בכבלי ברזל: לעשות בהם ומשפט
 פתוב הדר הוא לכל חסדיו הגלוייה:

קנ הללויה. הלל ראל בקדשו הללויה ברקיע עזו:
 הללויה בגבורתיו הללויה ברב גדלו: הללויה בתקע
 שופר הללויה בנגבל וכנור: הללויה בתוף ומחול הללויה
 במנים וענב: הללויה בצלצלי שמע הללויה בצלצלי
 תרועה: כל הנשמה תהלל וההללויה: כה ת"ה:

ברוך יי לעולם אמן וואמן: ברוך יי מציון שבן
 ירושלם הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל
 עשה נפלאות לברו: וברוך ישם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן וואמן:

לריך לעמוד קודם שיתקיל ויברך, ויעמוד עד אהה הוא וכו'.

ד"ה א' כ"ט.

ויברך דויד את יי לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך
 אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לך יי
 הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד פירכל בשמים
 ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכלו לראש: והעשר
 והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה
 ובידך לגדל ולחוק לכל: ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
 ומהללים לשם תפארתך: נחמ' ט' אתה הוא יי לברך את
 עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל
 אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם

וַצַּבֵּא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתָּה הוּא יי הָאֱלֹהִים
 אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשָׁמַתָּ
 שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמִצֵּאתָ אֶת לְבָבוֹ נֹאמָן לְפָנֶיךָ וּכְרוֹת עִמּוֹ
 הַבְּרִית לָתֵת אֶת-אֶרֶץ הַבְּנֵעַנִי הַחֲתִי הָאֲמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
 וְהַיְבוֹסִי וְהַגְּרָגְשִׁי לָתֵת לוֹרְעוֹ וּתְקַם אֶת-דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק
 אָתָּה: וְתִרְאֵנִי אֶת-עֲנִי אֲבִיתִינִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת-זַעֲקוֹתַם שְׁמַעְתָּ
 עֲלֵי-סוּף: וְתַתֵּן אֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּפָרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו
 וּבְכָל-עַם אֶרְצוֹ כִּי יִדְעַת כִּי הוֹיְדוּ עֲלֵיהֶם וְתַעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם
 כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם בַּיּוֹם
 וְאֶת-רַדְפֵיהֶם שְׁלַכְתָּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ-אֶבֶן בְּמַיִם עֲוִים:
 וַיִּשְׁעֵי-הַיָּהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
 אֶת-הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשְׂתָּ יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיֵּרָא הָעָם
 אֶת-יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בַּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ:

שירת הים לריד לעמר טעומד כשפסח וכוונכס ונמון טעעטיס כעו בספר תורה.

אָנֹכִי שִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי גָאֹה גָאֹה סוּם
 וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם: עֲוִי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי-לִי
 לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי
 אָבִי וְאֲרַמְּנֶהוּ: יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
 שְׁמוֹ: מִרְכַּבַּת פָּרְעָה וַחִילוֹ יַרְהֵ בָיָם וּמִבְּחַר
 שְׁלֹשִׁי טַבָּעוֹ בָּיָם סוּף: תַּהֲמֹת יִכְסִימוּ יִרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ-
 אֶבֶן: יְמִינֶךָ יְהוָה גָּאֹדֵרֵי בִכְחַת יְמִינֶךָ
 יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב: וּבְרַב גָּאוֹנֶךָ תִּבְרַס

קמיה תשלח חרנה ואכלמו פקש : וברוח
 אפיק גערמו מים נצבו כמרנד
 נזלים קפאו תהמת בלבזים : אמר
 אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת
 ברוחה בפסמו ים צללו פעופרת במים
 אדירים : מרכמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא : נטיות ימינה תבלעמו ארץ : נחית
 בחסדה עם צו נאלת נתלת בעזה אלונה
 קדשה : שמעו עמים ורגזון חיל
 אחו ישבי פלשת : או נבדלו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמנו
 כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל ורועה ידמו פאבן עד
 יעבר עמך יהוה עד יעבר עם צו
 קנית : תבאמו ותטעמו בדר נחלתך מקון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
 ידיך : יהוה ימלך לעלם ועד : יי

ימלך לעלם ועד : כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב יי עליהם
 אח מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בחוד הים :
 פי ליי הפלובה ומושל בגוים : ועלו מושיעים בדר ציון
 לשפט את הור עשו והיתה ליי הפלובה : והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד :
 ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

נְשַׁמַּת כָּל־חַי תִּבְרַךְ אֶת־שִׁמְךָ יי אֱלֹהֵינוּ.
 וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר תִּפְאַר וּתְרוּמָם זְכָרְךָ מִלְּפָנֵינוּ
 תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל.
 וּמִבְּלַעַד־יָד אֵין לָנוּ מִלֶּךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה
 וּמַצִּיל וּמַפְרָגִם וּמְרַחֵם בְּכָל־עַתְּ צָרָה וְצוּקָה
 אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָא אַתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים
 וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלֹהֵי כָל־בְּרִיּוֹת אָדוֹן כָּל־
 תּוֹלְדוֹת הַמְּהַלֵּל בְּרַב הַתְּשַׁבְּחוֹת הַמְּנַהֵג
 עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא־יָנוּם
 וְלֹא־יִישָׁן. הַמְּעוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נִרְדָּמִים.
 וְהַמְּשִׁיחַ אֱלָמִים. וְהַמְּתִיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבָרְךָ אֲנַחְנוּ
 מוֹדִים. אֱלֹהֵינוּ מִלֵּא שִׁירָה כִּי־סוֹלֵחַ וְלֹא־שׁוֹנֵן וְרַחֵם
 בְּהַמּוֹן גִּלְיוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמִרְחַבֵי רִקִיעַ.
 וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁוֹ וּכְבִּירַת־יְיָ וַיְדִינוּ פְּרוּשׁוֹת
 כְּגִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיְלוֹת: אֵין
 אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לְהוֹדוֹת לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
 אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרְךָ אֶת־שִׁמְךָ. עַל־אֲחַת מֵאַלְפֵי

(* בְּרוּךְ הַתְּשַׁבְּחוֹת, עֲמוּנֵינוּ הַתְּשַׁבְּחוֹת, כְּלוֹמֵר כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת וְאֵף שֶׁהֵם
 רַבִּים, וְהַ שִׁמּוֹשׁ מֵלֵת רוּב בְּלִשׁוֹן עֲבָרֵי לְהוֹרוֹת עַל רִיבּוֹ הַכֹּלֵל, וְהַ שִׁמּוֹשׁ
 וְרוּב עֲלָמוֹתֵי הַסְּפִיד (אִיוֹן ד' י"ד), כְּנוֹד עֲשָׂרוֹ וְרוּב בְּנֵי (אֲסַמְר' ה' י"א)
 רִיבּוֹ בְּנֵי, וְאַמְכֵם רַז'ל הַרְגִילוּ לְהַשְׁמֵשׁ בּוֹ בַעֲנִין אֲחֵר בְּאַמְרֵם רוּב
 כְּכוֹלֵנוּ, וְהוֹלְרַחֲמֵי לְהַעִיר כֹּאֵן עַל הַעֲנִין הַזֶּה לְהַכִּיֵּס דַעַת הַמְּתַקְּשִׁים בַּזֶּה.
 (° הַסְּכָה, הַמ' רַפָּה כְּמוֹ הַמְּטַהֵר (וְיִקְר' י"א) וְכֵן מִשְׁפַּע סְלִשׁוֹן לְהַרְפוֹת הַמ'
 כֶּשֶׁף הַפַּעַל בְּנִמְתָּה. (* וְהַסְּקִיץ ב' וְהַמְּעִיר.

אֶלֶף אֶלֶף אֱלֹפִים וְרַבֵּי רַבְכַּת פְּעָמִים הַטּוֹבֹת
 שְׁעֵשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעַמָּנוּ מִמְצָרִים גְּאֻלָּתָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ בְּרַעַב וְנָתַתָּנוּ
 וּבְשֹׁבַע כֹּל־כֹּלֵנוּ מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר
 מַלְטָתָנוּ וּמִחֲלָים רָעִים וְנֶאֱמַנִים דְּלִיתָנוּ עַד-
 הִנֵּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חַסְדֶּיךָ וְאֵל-
 תַּטְשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנֶצַח: עַל-כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלְגַת
 בָּנוּ וְרוּחוֹ נִשְׁמָה שֶׁנִּפְחָתָ בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר
 שָׁמַתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וַיִּכְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאָרוּ
 וַיִּרְוּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת-שִׁמְךָ
 מִלִּפְנֵינוּ: כִּי כָל-פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל-לִשׁוֹן לְךָ
 תִּשְׁבַּע וְכָל-בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע וְכָל-קוֹמָה
 לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְכָל-לִבְבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל-
 קָרֵב וְכָל-יֹתֵם יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ בְּדַבַּר שִׁפְתוֹב כֹּל
 עֲצָמוֹתֶי תֹאמְרֶנָּה יי מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֵינֵי מַחְזֵק
 מִמָּנוּ וְעֵינֵי וְאַבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ: מִי יִדְמֶה לְךָ וּמִי
 יִשׁוּהֶךָ וּמִי יַעֲרֶךְ לְךָ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר
 וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם וְאָרֶץ: גְּהַלְלֶךָ
 וּגְשַׁבְּחֶךָ וּגְפָאֲרֶךָ וּגְבָרֶךָ אֶת-שֵׁם קִדְשֶׁךָ
 בְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת-יי וְכָל-קָרְבֵי
 אֶת-שֵׁם קִדְשׁוֹ:

האל

יוצר ליום שביעי של פסח.

מִתְּ שַׁבַּת הַהִימָּה פִּתְּחֵנוּ דַעַר מִן שׁוֹכֵן עַד מִן מוֹרֵד יִכְנַס מְזִיזֵנוּ כִּכְנוֹן שַׁבַּת, בְּקִ"ק חֲבֵרָה וְיִדְרֵד מִתְּ שַׁבַּת הַהִימָּה וְיִזַּח מִתְּ יוֹט מְגַדֵּעַ מְכַנְגֵּעַן מוֹרֵד מְזִיזֵנוּ כִּכְנוֹן יוֹט גַּעְזוּקֵנוּ.

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֲוֹן: הַגְּדוֹל בְּכַבוֹד שְׁמֵהּ:

הַגְּבוֹר

לְנֶצַח וְהַגְּדוֹר אֲבִנֵּי רֵאשִׁית: הַמְּלִיךְ הַיֵּשֵׁב עַל כְּסֵא אֲרָם וְנִשְׂא:

שׁוֹבֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָחוֹב:

רִנְנוּ צְדִיקִים בְּיְי לְיִשְׂרָאֵל גְּאוּה תְּהִלָּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל. וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְּבַרֵךְ:

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְּרוֹמֵם. וּבְקִרְבֵי קְדוֹשִׁים תִּתְּקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבִּבוֹת עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר:

שְׁמֵךָ מְלִכְנוּ בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר שֶׁפֶן חוֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים:

לְפָנֶיךָ יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח:

לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ לְעֲלֵה וּלְקַלֵּם עַל־כָּל־

דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת דָּוִד בְּרִישֵׁי עֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֵךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאֵל הַמְּלִיךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לֶךָ גְּאוּה יְי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֵז וּמְשֻׁלָּה נֶצַח גְּדֻלָּה

וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת קְדוּשָׁה וּמְלִכוֹת בְּרַכּוֹת

וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְי אֵל מְלִיךְ גְּדוֹל

בְּתִשְׁבַּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַנִּפְלְאוֹת הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי

זִמְרָה מְלִיךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים: הַי"ן אֲמוּר ח"ק.

ועתה

(* כְּפוּלֵן מִתְּחִילִים הָאֵל וְנִלְשַׁכְּנוּ הַגְּבוֹר.

ועתה יגדלנא כח ארצי באשר הברת לאמר:
זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם הָמָה:

יִתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ
וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ

אָמֵן יֵהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְעָלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
לְשִׁירָתָא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא בְּאַמְיִרֹן בְּעֵלְמָא
וְאָמְרוּ אָמֵן:

וּמְחַרְעֵנִי דַעַר חוֹן בְּרַכּוּ וּמְגִט,
בְּרַכּוּ אֶת־יִי הַמְּבָרַךְ:
בְּרוּךְ יִי הַמְּבָרַךְ לְעָלְמֵי עוֹד:
בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
אוֹר וּבוֹרֵא הַשֶּׁשׁ עֶשֶׂה
שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכֹּל:

ומגט קהל יתברך
יתברך וישתבח ויתפאר
ויתרומם ויתנשא שמו של מלך
מלבי המלכים הקדוש ברוך הוא
שהוא ראשון והוא אחרון ומבדל עויו
אין אלהים סלו לרכב בערכות בניה
שמו ועליו לקניו. ושמו מרומם
על כל ברכה ותהלה:
ברוך שם כבוד מלכותו לעלמים:
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

* אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

ויושע

* אור עולם באוצר חיים, מחובר אלמעלה יונר אור וכו' ואמר שאור עולם
כוח האור שנברא משעת ימי בראשית הוא נגנו באוצר חיים כמ"ג ראה
שאין העולם כדאי להשתמש בו ונגנו לצדיקים לעתיד לבוא לעולם שכלו
חיים, ועיין בכ"ג פ' ג' וניפה תאר סי' א' וסי' ו' ו' ועוד שם בפ' ר"א,
וכן פתח הפייטן ביזר להפסקה שני' אורות מאופל הורים מהודו וכו',
ואפשר כי אורות מאופל קאי על אור המחורות, וקורא לאור הנגנו אור
עולם להיותו קיים לעולם, כדאי' בסדר א"ז פרק כ"א, ולאור המשמש אנחנו
אורות בלשן רבי' כמ"ג הכתוב יהי מאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ.

(* חת שנת ויירד צבוב הקהלות יוצר ואופן חולת פסח
 שבת חדרים געזיגט, ויח היער חונטען סטעהט.
 בראשי הטורים תמוס שמעון בר יצחק חזק ואמץ אמן,
 אלא שהקדים בראש כל חרוז תיבה אחת מראשי פסוקי שירת
 הים, והכיוס יתוס על ל' המוזמר בנאח ישראל ממזרים וגו'.

ויושע שושני פרח מזריח מאזורים.
שמרם באישון כרדפו אחורים. בצאת
ישראל ממצרים: וירא משפת מסתולל

בו

באור.

ויושע, שושני פרח, שושנה המוציאה פרח והוא תאך לכנכת ישראל,
 כדכתיב, כשושנה בין החוחים כן רעייתו בין הנכות (שיר ב), ובמדע הזית
 תמצא לו פעמים דנים; וכתיב, אהיה כעל לישראל יפרח כשושנה (יושע
 י"ד ו'). מזריח שאורים, תאך להקב"ה, שהוא מזריח המאורות, וטעם
 המאמר, הקב"ה הושיע את ישראל ושמרם באישון, כאשר פו אחריכם
 פרעה וחילו, כרדפו, כ"כ נכ"י וכן עיקר. משפת, לשון מי נתן למשפט
 יעקב (ישעי' מז כד) עבין מרמס או נזה וחמם. מסתולל בו, כדכתיב, עודך

חרגום אשכנזי.

יושע. ער, דער ערזייכטער דער הימאטענזילטער, עררעסטעטע ריח חוילט;
 קייאענדע רחוע (ישראל), בענווהרטע ריח וויחרתו חויגענבילר, חלו געטעהר חית
 ריקקעוורטהטע, חלו ישראל חויגלסג חויו מצרים. ערומה דעו חונטערט

יוצר לשבת הול המועד.

(* מיוסד ע"פ א"ב מרובע בראשי הכרחות, ונראשי הכרחות השניות תמוס
 שמעון בר יצחק יגדל בתורה ובמצות. וכעשים טובים אמן סלה.

אהוביה אהביה מישורים. שירתה נוגנים ושורים.
אחרימו קדמו שרים. שיר השירים: אמונת עתי תקות.
מפה אל פה געת תקות. אמרותיו חיד ממתיקות. ישקני
מנשיקות: בעשותה נוראות להמוניה. עזים נסו מפניה.
באורים בדרוך מרנניה. לריח שמניה: בחורי רחם
משחריה. ווערו לקראת דבריה. באהב הביאני הדריה.
משכני אחריה: גדלני ורוממני לתאווה. נגעמתי בשמור

מצוה

בו להלעזו. ממשך מפרך ביד רמה להעזו.
בית יעקב מעם לעזו: אז ישיר ענו וסיעתו
להקדישו. עזו וימינו וזרוע קדשו. היתה
יהודה לקדשו:

שמך על כל יתגדל ויתקדש. מושבך ברום והלכותך
בקדש: עדתך נאמנו מאד לביתך נאווה קדש. קדוש:

עזי

מסתולל בעמי לנלתי שלחם (שמות ט ז). להלעז, לי לעז ידוע מדברי רז"ל,
ואמרו (פסחים דף כ"א א), ולעז עליוס כל המדינה ואמרו, מימינו לא
ראינו כך. הסר מן עקבות פה ולוית שפתים הרחק מן (מלי ד כד)
פ"י ר"ל, אל תעשה דבר שלעזו. בו הנריות ועקמו עלך פיהם. ממושך
מפרך, ואלאל שהיו ממושכים ומורטים מעבודת פך, ל' גוי ממושך ומורט
(ישעיה י"ב). ביד רמה להעז, לקנן ולאסוף אומה ביד רמה, ל' שלח
כעז את מקבך (שמות א"ט). מעם לועז, עס שפת ל' אשר אלינו לה"ק. עבו

דריקקערו סטייענערן סטחון חונד בעטן חסן מיט געסווחונגענער החנר דוח
בעדריקקטען לו בעפרייען, יעקב' הויז פ' חסן בחרבהרענפ' חוקע.
דח חונד חיהן דער זחכטמיטיהיגע (משה) חונד גיין כח חיון הייליגע זיער,
בעזחג זייער חוזהחכט רעכטע, דען חרען זייער הייליגקייט, יכוד ה'
סטחן גיין הייליגט הוט.

שמך. החכבעריהוט חיבער חוגע חייט דיון נחמע, חונד הייליג,
דיון סחרח' חין יענער החעה, דיון חייכלוג חיק' הייליגטהוט! דיון לייגנים
בזייכט חיווער טריות, דיינען טעמעלן ליערט חיייליגקייט! קדוש.

יוצר לשבת חול המועד.

מצווה. גדר בשומי עוה. שחורה אני ונאווה: גפי מרומי
קרת. ברדתי מהיות גברת. גאלי חי אני מןקרת. אל
תראני שאני שחרחרת: דברתי בפי למחוללי. רבצו בצחר
להשפילי. הודי פודי וגואלי. הגידה לי: דרכי הורים דעי.
יונקת חמר מטעי. הירת משכנותם תדעי. אם לאתדעי:
דפלא ופלא הראיתי. צאתי לישע רעיתי. המון לודה
התעיתי. לססתי: הקשרתי ימי כתרם. חמדת נצול
מצרים

עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה שִׁוְרָרוּ לִי מִקְהֵלוֹתָיו • וְשׁוֹן
 הוֹד וְהָדָר בְּתַהֲלוֹתָיו • יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלוֹתָיו •
 יִי נִגְלָה לְעַמּוֹ הַיּוֹת מְנוּסִים • נוֹזְלִים צָגוּ בְּמוֹ
 גֵּד לְכָנוּסִים • הֵימָּה רָאָה וַיָּנוּסִים • מַרְכָּבוֹת בּוֹגֵד
 בָּלְעוּ בְּסוּף וְשִׁיחֹר • פְּנֵה־רִים חָרָה אִפּוֹ
 וְנִהַפְּכוּ סַחְרֵי־חֹר • הִירְדֵן יִסַּב לְאַחֹר • תְּהַמֵּת
 רָגְזוּ וַיִּהְיֶמוּ גְלִים • רְאוּךָ מִיָּם מֵאֵימַתְךָ חָלִים •

וכיעתו מזה ובני ישראל. מרכבות בוגד, מרכבות פרהה. בסוף, בים סוף, ושיחור, הוא כנל מזרים, כדכתיב, מה לך לדרך מזרים לשתות מי שיחור (ירמיה ב' י"א). בנהרים וכו', כמש"ל ז"ל, ויבקעו המים, כל מימות שבעולם כבקעו, וכתיב, הבנהרים סרה ה' אם בנהרים אסף (סנזיק ג ח); ואמרנו בשאר טוב, וכי מה ענו של ירדן ומה איכפת לו? וכי בירדן הין עומדים? אלא מכאן אתה למד שאם נרת ראש האומניות נרסה כל באומנות; כיון שראש הירדן שנתה הים אף הוא נרת. תכומות רגזו וכו', ראוך מים וכו', עש"ה, ראוך מים יסילו (תהלים ע"ז י"ג), וכדאיתא בפרקי דר"א כמ"ב.

עזי. היין זיעה, היין ומיטענטפיעל חיוט יה! וט ומגז מיהת זיין כתר. הווד
 וקבינט מיהת חורז ומיטענטקט ישראל זיין רייך. דער עוויגע קלענע
 בחרטע זיינעט פקוקע זיך לזן סוטלע; פלויטעסערנו געווקסער סטמער חויפס
 רעכט וויח חיינע ומקד, דמו וועלט מעער זמה חוגד פלוקה! דע
 טרייחוויגן (פרעה) קריטעגטפחן ומק חוי' סילאמעער חוגד שיחור*.)
 ענטפומהט חיוט דעו עוויגען לקרן חיבער שטרממע, דח ווירבעלן ויח, דער
 ירדן ווייכט לזריקק, פלוטעטן ספרורעלן, ווקגען ערברויטן; ויח סויען
 זיינען לקרכבליקק, דיח געמאקסער, חוגד ערבעבען. בערגע ענטפלוהרען

(* שיחור, נילזום.)

יוצר לשבת חול המועד.

מְצָרִים • הַקִּימוֹתֵי בְּרִית בְּתָרִים • גָּאוּי לְחֵינְךָ בְּתוֹרִים •
 וְאֵלֵי קַרְבְּתֶיךָ בְּאַהֲבָה • קוֹל הַשְּׂמֵעֶתֶיךָ מְלֵהֵב • וְתַעֲדֵי עָדֵי
 מְצָהֵב • תּוֹרֵי זָהֵב • וְעַם פְּחָרְתֵי בּוֹ • יֵצֵא שְׂכָל מְלָבוֹ •
 וְהַמִּיר כְּבוֹד מְשֻׁנָּבוֹ • עַד שְׁהַמְלִיךָ בְּמִסְבוֹ • זַעַף אֶשָּׂא

לכמור

הַהָרִים רָקְדוּ בְּאֵילִים: יְמִינָךְ יִשַׁע הַחַיִּשָׁה
 בְּעֵת רְצוֹן. יַרְעִשׂוּ הַהָרִים וְעַמּוּדֵיהֶם יִתְפַּלְצוּן.
 גְּבַעוֹת כַּבְּנֵי צֶאֱן: וּבָרַב צְדָקָתְךָ מִפְּלָתָם
 תִּקְנוּם. צוּלָה חֲרָבָה וְנִהְרֹתֶיהָ תֵּאָנוּם. מִה
 לָךְ בָּיִם כִּי תָנוּם: וּבְרוּחַ חֲזָקָה סַעְרָתָם

ימינך ישע החישה, כ"כ בכל כ"י וספרי הדפוס ולשון הוה הוא, וכן ידעו
 ההרים מכלתם תקנום, ונהרותיה תאנום, כולם לשון הוה הם
 ונפלים על ענר שהיה לשעתו. צולה וכו', עשה, האומר לצולה חרבי
 ונהרותך אנוש (ישעיה מד כז). חרבה, ל' ציווי וכו' בק"ח. סערתם
 פ. חסוקה, הפלתם סניב צרוח סערה, כדכתיב, וילך ה' את הים ברוח
 קדים וכו' (שמות יד כא). תומה ומסלה וכו', עשה, והמים להם תומם
 מימינם ומשמאלם, וכתיב, והיתה מסלה לשאר עמו כיום עלותו מארץ

זוהו וזירדער. דייער רעכטע בעסלייניגט רעטטונג לור גנדרענלייט;
 דוח בערגע טויהעלן, חיהרע פפיליער זחנקען, חונד היגעל חיספען
 זויה זחא הער! דיין אהכטיגער גערעכטיגקייטומויפער חקט דען חונד
 טערגאנג יענער (מלרים) בעסאקסען; נון זיעסענט דוח דוח טיעפע ערם
 טרפקקען חונד העאטטעט דער פליסע זייל. וזחז זחזר דיר, זועלעט
 אע ער, דחם דוח פלוקהוט? — חיון אהכטיגער סטורק וזירבעלטע דוח

יוצר לשבת חול המועד.

לְכַמּוֹר. גַּעַל פֶּשַׁע לְשִׁמּוֹר. זְמַת אֲוֹלַת לְזִמּוֹר. צְרוּרֵה מוֹר:
 זַעַם עֶצֶר עֶפְרַיִם הַדּוֹפֵי צֶחֶן כֶּפֶר. זְכָרוֹן כְּתוּב בַּסֶּפֶר. אֲשָׁכּוּל
 הַכֶּפֶר: חֲבֵשׁ חֵשׁ וְתִרּוּפָה. לְכַבְּנֵי בֶסֶף גִּתְפָה. חֶן וְחֶסֶד
 מְרַעְפָּה. הַגֹּד יָפָה: חֲנוּן מְשִׁים פָּה. בְּרִגְוֹרְחִים מְצַפָּה.
 חֵי סֵתֵר צוּפָה. הַנֶּדָּה יָפָה: טִירַת מְצוּקֵי גַעְזוּיִם. תֵּאָר
 אֵיתָנִי חֲרוּיִם. טָכֶם זְרוּעֵי מְפֹזָיִם. קוֹרוֹת כְּתִינּוּ אֲרָזִים:
 טִרְחַח עַל סוּבָלֶת. וְלֹא גִבּוֹבָה תוֹחֶלֶת. טָמוּן וְסָפוּן
 מְנַצֵּלֶת. אֲנִי חֲבַצְלֶת: יָקָר גַּעֲרֵב כְּגִיחֹחִים. רַחֵשׁ תַּחַן
 גְּאֻנְחִים. יָדָעִם בְּגִיא כְּסִלּוּחִים. כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים:

יורשי

סַחַרְחֹרֶר • חֹזְמָה וּמָסָלָה לְעַמְּךָ תִּבְחֹר • תִּירְדֶן
 תִּסַּב לְאַחֹר: אָמַר קִבֵּץ בְּעֵמִיר שָׂרֵי אֲוִילִים •
 קַלְעַנְפִּשׁוֹתָם חִפְצוֹ לְהַשְׁלִים • הָהָרִים תִּרְקְדוּ
 בְּאִילִים: גִּשְׁפָּתָהּ תִּמְתָּךְ תִּבְעַר פְּנִימִי וְחִיצוֹן •
 חֶלֶד הַתְּפוֹרְרָה תִּתְּוֶן וְקִיצוֹן • גְּבָעוֹת בְּבִנְיָצָאן:

מזרים (ישעי' יא טז), אמר וכו', האויב אמר וקנן כעמיר שרי מזרים אשר
 מסרו נפשותם להיות קלועות ניס, כדי להשלים חפצו של מלכס, ורקדו
 כאילים אל תוך היס על פי פרעה, כדכתיב, וירדפו מזרים ויבאו אחריהם
 כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך היס (שמות יד כג), והרים הוא משל על
 הזרים והשלוטים, כידוע מן הכתוב ומאמרי רז"ל, ואמר קנן כעמיר, עש"ה,
 קננס כעמיר גרנה (מיכה ד יב), וקראס שרי אוילים, עש"ה, אך אוילים שרי
 נוען (ישעיה יט יא), כן נראה לפרש המאמר הזה. וכמפרש אשר לפני פירש, חפצו
 להשלים, חפצו של הקנ"ה, ופירוש ההרים כמשמעו. פנימי וחיצוני, מניח ומבסין;
 כי גם אותן שנאלרו במזרים ולא ילאו חונה לרדוף גם הם נלקו, כדכתיב,
 כי ה' נלחם להם במזרים (שמות י"ד כ"ה) וכמו שפירש"י ז"ל. חלד, הארץ.
 התפוררה, ל' פור התפוררה ארץ (ישעי' כד יט). ומיר ערילים וכו', ומדות

פֹּאֲטָהֶען חוּיָן; יוֹח ערסטמחרטען חוילרעכט חונר במהנטען דיינעט פֿאָקע
 דורבמגע — דער ירדן וויך לוריקק! קייט חטטע דער קהינג
 (פרעה) דען ווחונט געחייסערט, טמן פֿערמחטעלטען לור פֿערמחטעלטען
 זיך דיח טהקריכטען פֿירטען, חונר גחבען חיהר זעבען היז לור ערפֿלונג
 דען טירחנגענווחנטען. חיהר היפֿפֿטעט וויח ווירדער, חיהר
 הָחָהֶען! חֶבער רוח זעסענט דיינען לָחֶרן ווידער יוח עכטפֿחטען; ער
 פֿערלנערטען פֿחן חיינען חונר חויסען, ערדע זענרען ווחקטען, היגען לייט

יוצר לשבת חול המועד.

יִרְשִׁי הָרַ לְמַצֵּר • הַבִּיר וְאַהֲבַ מִנְעַר • יַחְדוּהוּ זָקֵן וְנֶעַר •
 כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר: כָּל־כְּלָנִי בְּצִיָּה מְסַבֶּבֶת • וְנִפְרַעַגְשִׁיזֶן
 מִגָּבֶת • בְּנִסְנִי לְאַרְץ נוֹשֶׁבֶת • הִבִּיאֵנִי אֶל בֵּית: כָּל־כְּלָנִי
 בְּעוֹז מְרָרְשׁוֹת • בְּשִׁבְעִים פָּנִים נִדְרָשׁוֹת • כְּבוֹדֶם חֲקוֹר
 מִלַּחְשׁוֹת • סִמְכֹנִי בְּאִישֵׁי שׁוֹת: לֹא עֹבְדֵנִי לְנַפְשִׁי • מִגְּנִי
 וּמִרִים רֵאשִׁי • לֹדִים מְרָרוּ בְּקוֹשִׁי • שְׂמָלוֹתַחַת לְרֵאשִׁי:
 לְנֶהֱוֶן

מִי כַמְכָה זְמִיר עֲרִיצִים יַעֲנֶה בְּמֶרְץ • זְרוּעֶךָ
 חֲשֵׁפֶת וְהִתְמוֹטְטָה הָאָרֶץ • מִלִּפְנֵי אַרְזֵן חוֹלֵי
 אָרֶץ: גְּטִית קִשְׁתְּךָ רֹאשׁ פְּרִזִּי לְגִקּוֹב • קִרְיוֹת
 וּמִבְצָרִים נִחְשְׁבוּ לְרִקּוֹב • מִלִּפְנֵי אֱלוֹהֵי יַעֲקֹב:
 גְּחִית וְגַהֲלֶת עִם עַמּוֹסֵי מַעִים • וְלֹא מִנְעַת

מפיהם

אל השמים וענה ויכניע במחצה. או יהיה טעמו, המון ערילים, וכפי' ראש'ע
 על זמיר ערילים וענה (ישעיה כה ה). במרץ, במרוצה, או בחחק, לי
 וקבל מרץ (מיכה ג י). זרועך חשפת, כענין, חשף ה' את זרוע קדשו
 (ישעיה נב י). כטית וכו', עשה, ערו' תעור קשתך וגו' נקבת במטיו ראש
 פרוזו (סנדקין) ות', גברי ראשי משריית פרעה וכו'. עמוסי מעים, העמוסים
 מני בטן (ישע' מג). ולא מנעת, דכתיב, ורגן שמים נתן למו (תהלים עח כד)

ט ערטען וויח זקתא ער? ווער גלייבט דיר, דקאספער רעו טירומכענע
 טריוועל? דוח המום דיינען מ'זענען וואס טיגען חרץ געלייגט, דיח ערדע וואס
 טע! פֿהר דעס העררן ערבעט, ערדע! דוח סאידערטעט
 דיין געשקס, עו דורכבקהרטע. דעו העערעו הויפט, טטטרטע פֿערהאט,
 דערטען חונד פֿענטען פֿהר דעס גהטט יעקב'ג. חכער דיין פֿיעל
 געליעבטעו פֿהק החוט דוח געלייטעט, געפֿיהרט, דוח ענטלעגוט חיהרעט
 זונדע

יוצר לשבת חול המועד.

לְנַחֵץ קֶץ יִשְׁעֶכֶם • צֵאת מֵאֶסֶר כְּבָלֵיכֶם • לְהַמְתִּין בְּאֵר
 עֵתְכֶם • הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם: מִסָּבֵל עַל רוּדֵי • וְעַדְנִי צוּר
 פּוּדֵי • מִמֶּהֱרֵי יִשַׁע בְּעָדֵי • קוֹל דּוּדֵי: מִקְצֵר וּמִן אָבִי • תַּת
 צָרִי לְמִכְאוּבֵי • מִדְּלַג מִקְפֵּץ לְהֶאֱהִיבֵי • דּוּמָה דּוּדֵי לְצָבִי:
 גְּגִדְשָׁה סֵאת שׁוּרְדֵי • וְהִגִּיעַת מוֹעֲדֵי • נִסְעֵי נֹא וְהַפְּבֵרֵי •
 עָנֶה דּוּדֵי: נִגְדַע עַל וְנִשְׁבֵּר • בְּאִין מַחֲסוֹר דְּבָר • נֶאֱמָן
 רוּעָה גְבֵר • כִּי הִנֵּה הִסְתּוֹ עֵבֶר: שָׁרֵי מוֹפֶת נִבְרָאוּ • מְלִיצֵי
 יִשָּׁר נִקְרָאוּ • סוֹבְרִים תְּמָהוּ בְּרָאוּ • הַנְּצָנִים נִרְאוּ: סִבֵּי
 עֲגָלָה הוֹרְגִיָּה • עֲבוֹתֶיהָ לְקַצֵּץ וְעוֹנִיָּה • סוּף לְהַשְׁבִּית
 סִיגִיָּה

מפיהם דגן שמים • ההפכי הצור אנם מים:
 שמעו אמצד כל אפסי תחומים • אדר הודק
 על ארץ ושמים • בתהק חלמיש למעינו מים:
 אז מצאו אבות חן ובצקד לנו • אנא הבט
 נא עמך בלנו • לא לנו יי לא לנו: תפל
 צרה בעדינה מאנוש לאבוד • ציה ישועות

יעקב

אפסי תחומים, אפסי ארץ. אדר הודק, כ"כ נכ"י וכן עיקר, כי לפני חלפין
 אלו לריבין כאן, ככל שיטי הכתים המתחילים על חותיות זיות כמו שכתבנו בתחלת
 הכינוי. וכללך לנו, התלוננו. בעדינה, תאר לכאדים בישיע' ע"ז ח'.

ניבט ריח היחשט: קקוט חוגר ווקרעלטענט מיהנען פעלז חין ווקסער! ריין
 נע מללמט פערקיהמען ריח וקדע: פירזטען, הקרטען דייכער וחייעזטקט
 פריין חיבער ערדע חוגר היחשט, ויח רוח געווקרעלט קיעזעלטטיין חין
 קוועללען יח, חונערן פקטערן ווקרט רוח געווקגען; ויח פקדערן
 חונטער דיינעק טקטטען טוטל. ח, טויע דקד ריין פקוק, חונ: מללע,
 ח, ניבט חונערטהמלבען, גקטט, ניבט חונערטהמלבען! פערקדע
 הילע

יוצר לשכת חול המועד.

סיגיה • התאנה הנטה פגיה: עוז תושיה מלגלע • סביב
 הגבלו בצלע • עמדה במישור מלקלע • יונתי בחגי הסלע:
 עוילים הוצעו חללים • יציאי עקרבי אמללים • עומדים
 לזיב נחשלים • אחוז לנו שועלים: פרש ענן להאחילי •
 מגיה בליל הלוי • פנוקים שלש האכילי • הדוי לי: פעלת
 שברקפות • טפלתי פנאד נפות • פלצתי בשאת וספות •
 עד שיפוח: צפיתי עצב ביי • ותיק רחק מקרבי • צגתי
 לבקש אוהבי • על טשגבי: ציר עלות בתחנה • בקש בפור
 למי מנה • צעוק וחלות אנא • אקוסה נא: קשרו לזים

קשורים

יַעֲקֹב בִּירְאָה אוֹתָךְ לְעִבּוֹד. כִּי לְשִׁמְךָ הֵן
 כְּבוֹד: תִּבְאֵמוּ אֲנֹדִים יַחַד לְמִכּוֹן שִׁבְתֶּךָ.
 וְחַטְעֵמוּ בְּהַר צְבִי קֹדֶשׁ נִחְלָתֶךָ. עַל הַסִּדְךָ
 עַל אֲמַתֶּךָ: יְיָ מְקַיֵּיךָ מִקְבָּלִים עַל מַלְכוּתֶךָ
 עֲלֵיהֶם

הַיֵּשֶׁע פִּיר יַעֲקֹב וְהַחֵט, דָּחַס יִחַ חִינַן טַעַמְעַן דִּיר עַהֲרֹכְרִיטוֹלְמָן
 דִּיעַנְעַן וְהַקְּעֵן! גִּיב דִּיעַנְעַן כְּחַטְעַן עַהֲרַע! בְּרִינְגַע יִחַ הִיִן, לְעַרְחִינְט,
 חִיִן יַעַנְעַן זִיטְן, רַעַן דּוּח לֹר וְהַחֲנוּגָּ דִיר חִינְגְעִרִיטְעַט! פֶּלְחֶלְע
 יִחַ חִיִן דִּיִן חֲמוּטְהִיגְעֵנוּ הִיִלְיִגְעֵנוּ עַרְבִגְעִירְגַע חִיִין, חוּס דִּיעַנְעַר גִּיטְעַ,
 דִּיעַנְעַר וְהַחֲרִיטִיט וּוִילְעֵנוּ. עֲוִיגְעַר, דִּיח דִּיעַנְעַר חֲמִרְרַעֵנוּ, חוּסְטַעֲרוּעֲרַע
 עֵטֵן וּוִילְיִג יִךְ דַּעַן דִּיעַנְטִיט דִּיעַנְעַר רַעֲגִיעֲרוּגָּ; מָן זִיחַ חִיַּר טוֹטְן!
 רַעַטְטַע



יוצר לשבת חול המועד.

קִשְׁוֹרִים. יוֹפִי תַמִּים וְאוֹרִים. קוֹמֶם לְהַבּוֹת בּוֹעֲרִים.
 טְצֵאִי הַשּׁוֹמְרִים: קִבֵּל מְרוֹם תְּפִלָּתִי. מַחַל פִּשְׁעֵי חַטָּאתִי.
 קִרְבָּתוֹ שֶׁת בְּעַדְתִּי. בְּטַעַט שְׁעֵנְתִּי: רְאוּ בַחֲרָתִי בְכֶם.
 אֵל תִּנְחָצוּ יַצִּיאַתְכֶם. רְאוֹת בְּצִיָּה עֲתוֹתֵיכֶם. הַשְּׁפַעְתִּי
 אֶתְכֶם: רָמָה קֶרֶן סִגְלָה. מִמִּדְבָּר יִצְאָה גִדְגָלָה. רוֹזְנִים
 נוֹסְדוּ לְמִלְלָה. מִי זֹאת עֲלָה: שִׁבְן בְּאָדָם שְׂכִינְתוֹ. גִּבְלָלָה
 מִצִּיּוֹן יִפְעֵתוֹ. שִׁתַּת אֶבֶן שְׁתִּיתוֹ. הִנֵּה מִסְתָּו: שְׁלָמִים
 וְעוֹלוֹת לְקָרֵב. סִדְר בְּקָר וְעָרֵב. שֶׁת בְּהֵנִי לְהַתְקָרֵב.
 בָּלֶם אֲחֹזִי חֲרֵב: תִּבֶן אֲרוֹן מִכְּלוּלוֹ. לוֹחֹזֹת מוֹנְחוֹת בְּצִלוֹ.
 תִּבְנִית בְּרוּבִים לְהִאֲהִילוֹ. אֲדַרְיוֹן עֲשֵׂה לוֹ: תַעֲוֹרָה גְתוּנָה
 בְּכֶסֶף. הַמוֹן עִם בְּהֵתֵאֶסֶף. תֵּאֵר סִפְרָה בְּכֶסֶף.
 עֲמוּדָיו עֲשֵׂה כֶסֶף:

זַהֲרִית שִׁמְעֵן בְּרַ יִצְחָק חוּק בַחֲוֹרָה אִמֵּן סִלָּה.
 חוֹן קו"ט.

צִיִּינָה וְרִאִינָה שׁוֹר בְּעֲטָרָה הַמְעֻפָּרֶת:

הַנֶּךְ

עליהם. נא יהיה סתר למו מפני שורדיהם.
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: כי
 בא נוגש וכל חילו בפנים. נא שית אויביך
 למורש

הי' סתר וכו', עש"ה ביטעו' י"ו ד'. כוגש, פרעה. נא שית אויביך למורש

רעטטע פֿער פֿערמאָגונג ויח! ווהו: זקלען היידען ספּרעכען: ווה מיט דען כּון
 חיהר גחטט? — דוח החוט יענען הענטענרריקער (פרעה) זקלען דעם העערע חין
 סטורדען געטטירלט; זק סטירלע דייע העסער זקלען, ווהכרע חין מיגען ווהזאגטן
 מיהרע

יוצר לשבת חול המועד.

ק"מ.

ח"ן.

מזר ולכונה מקשרת:

הנך יפה

עורכי מעמי מסרת:

שניך

ותק שפתותיך מדברת:

בחוט השני

נושקי הגבורים נאורת:

במגדל הויד

ה' שני שדיך, במלכות ובהנה מכתרת. עד שיפוח
 רגש המולה עוברת. בלך יפה, יפפית להיות גברת.
 אתי מלבנון פלה, צעדי שוטפת מקשרת. לבכתני חסן
 יקרי מזברת. מה יפוי קשומיך בעז ותפארת. נפת, חבך
 הרים עוקרת. גן נעול, זרעת חסד וקוצרת. שלחך,
 קבוצי סלסול מגברת. גרד וכרפם בשומך באפי קמרת,
 מעין גנים, תעודה דורשת וגומרת. עורי צפון ובואי
 להעלות תמורת. באתי לגני, ראות גלת הפותרת. אני
 ישינה, הלב ער במשמרת. פשטתי, אדר בתנת
 משורת

לְמוֹרֵשׁ קַפּוֹד וְאַנְמוֹ מַיִם. וַיִּדְעוּ כִּי אֲנַחְנוּ
עִמּוֹ וְאַלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם:

ח' בְּרִפְּלֵאתָ לְרוֹר רֵאשׁוֹן רוֹב גַּסְיָהּ.
הַפְּלֵא עִם אַחֲרוֹנִים מְחַכֵּיךָ וְחוֹסְיָהּ.
וְכָל פֶּה יִהְלַךְ מִה רַבּוֹ מְעַשֵּׂיךָ. קְדוֹשׁ:
הַמְאִיר

ק פ ו ד וכו', כנכוחת יאעו' י"ד כ"ג, וקפוד לדעת רש"י שם הוא הנקרא כל"ח חיגעו, ולדעת רד"ק שם הוא הנקרא כל"ח טיזיקרפטע, והר"ש והרע"ב בפרושו לכלאים פרק ח' טענה ב' טעמים לפי רש"י ז"ל, ואולם בשעו' ל"ד י"ח פי' רש"י שהוא עוף הפורח בליל, לואי"ע (Chouette) בלעז, כל"ח חיגעו, וכן פי' רד"ק בפרשו, והוא מתנגד למאמרם ז"ל (ברכות דף כ"ז ב'), כל מיני חיות יפות לחלוט חוץ מן הפיל והקוף והקפוד, ואפשר שהוא שם לעוף גם לשיה ידועה.

חיהרע סטקרטע חונד חין ווחסערוויאפלטע, דמחייט ייח ערקענען אוקגען,
דקס וויר דיין דמאק זינד חונד רוח חונער טוטלגטט ביזט.

כהפלאח. דען פריהערן געטלעכטערן לייגטענט רוח דיינער
ווחונדער מענגע; ח, לייגע חויד דערען דען טפמטערן, דיח דיינער
חמרען חונד המפלטען! דמן ווירד מווער חונד דיד פרייווען:
,,וויח גרמס, וויח פיעל זינד דיינע ווחונדערטהמטען!" קדוש.



יוצר לשבת חול המועד.

מְשׁוֹרֵת. דוּרִי, מוֹשִׁיעַ פְּלִטָּה הַנְּשֹׂאֶרֶת. קִמְתִּי נְצוּת
קְדָשְׁתוֹ מִסְפָּרֶת. פְּתַהְתִּי, סְגוּב תְּהַלְתּוּ מוֹמְרֶת. מְצַאֲנִי,
לְיִשְׁעוֹ מְקוּהָ וּמִסְפָּרֶת. הַשְּׁבַעְתִּי, הַמּוֹן מְלֹאכֵי הַשָּׂרֵת.
ח' מִה דוּרְךָ, שְׁאֲלוֹנֵי תְּמִיד מְחַטְּבֶת וּמְאַמְרֶת. גַּעְרֵץ
וְנִשְׁגָּב תִּפְן שְׁחָקִים בְּיָרֵת. הַנְּעָרֵץ בְּשִׁלוֹשׁ קְדָשָׁה
הַמְּאַשְׁרֶת:

הבל

כשבת.

הכל יזרוק ותכל ישבחוהו. והכל יאמרו ואין
 קרוש בני: הכל ירוקמנה פלה יוצר הכל.
 האל הפותח בכל יום דלתות שערי מזרח:
 ובוקע חלוני רקיע. מוציא חמה ממקומה
 ולקנה ממכון שביתה: ומאיר לעולם כלו
 וליושביו. שפרא במדת רחמים: הטאיר
 לארץ ולדרים עליה ברחמים. ובטובו
 מחדש בכל יום ממיד מעשה כראשית:
 הטלה המרמם לברו מאז. המשבחה והמפאר
 והמתנשא מימות עולם: אלהי עולם
 ברחמיה הרבים. רחם עלינו ארון עזנו צור
 משגבנו מגן ישענו משגב בערנו: אין
 בערקה ואין וולתה. אפס בלתה ופי דומה
 לה: אין בערקה ואלהינו בעולם הזה: ואין
 וולתה טלפנו לחיי העולם הבא: אפס
 בלתה גואלנו לימות המשיח. ואין דומה
 לה מושיענו לתחתית הפתים:

אל ארון על כל המעשים. ברוך ומכרה
 כפי כל נשמה: גדלו וטובו מלא עולם. דעת
 ותבונה סבבים אותו: המתנאה על חיות
 הקדש. ונהדר בכבוד על הטרקבה: זכות
 ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים לפני
 כבודו: טובים מאורת שפרא אלהינו. יצרם
 ברעת בבינה ובהשכל: כחונברה גת וקבהם.
 להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו
 ומפיקם נגה. נאה זיום בכל העולם: שמתים
 בצאתם ונששים בכאם. עשים כאימה רצון
 קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה
 ורנה לזכר טלכותו: קרא לשמש וזרח אור.
 ראה והתקין צורת הלכנה: שבה נותנים

כחול.

המאיר לארץ
 ולדרים עליה
 ברחמים ובטובו
 מחדש בכל יום
 המיד מעשה
 כראשית: מה רבו
 מעשיך יי. כלם
 בחכמה עשית
 מלאה הארץ
 קניגה: המלך
 המרום לברו מאז
 המשבח והמפאר
 והמתנשא מימות
 עולם: אלהי עולם
 ברחמיה הרבים
 רחם עלינו ארון
 עזנו צור משגבנו
 מגן ישענו משגב
 בערנו: אל ברוך
 גדול דעה הכין
 ופעל

לו כל צבא מרום. תפארת ונגלה שקרפים
 ואופנים ונחיות הקדש:
 לאל אשר שבת מכל המעשים ביום
 השביעי התעלה וישב על כסא כבודו:
 תפארת עטה ליום המנוחה ענג קרא ליום
 השבת: זה שכח שליום השביעי שכבו שבת
 אל מכל מלאכתו: ויום השביעי משפח
 ואומר מזמור שיר ליום השבת טוב להודות
 ליי: לפיכך יפארונו ויברכו לאל כל יצוריו.
 שבת יקר ונגלה יתנו לאל מלך יוצר כל.
 הפנחיל מנוחה לעמו ישראל בקרשתו
 ביום שבת קדש: שמה יי אלהינו יתקדש.
 ו! כרה מלבנו יתפאר. בשמים טבעל
 ועל הארץ מתחת: תתברך מושיענו

ופעל זיהרי חמה
 טוב יצר כבוד
 לשמו: מאורוח
 נתן סביבות עזו:
 פנות צבאיו קדשים
 רוממי שדי תמיד
 מספרים כבוד אל
 וקדשתו: תתברך
 יי אל הינו

על שבת מעשה ידך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה:
 תתברך צורנו מלבנו וגאלנו בורא קדושים ישתבח שמך
 לעד מלבנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים
 ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים
 ומלך עולם: כלם אהובים כלם ברוכים כלם גבורים
 וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים
 את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכים
 ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים
 את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא:
 וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה. ונותנים
 רשות זה לזה. להקדיש ליוצרים בנחת רוח בשפה ברורה
 ובנעימה קדשה כלם באחד עונים ואומרים ביראה.
 קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

נרנן קבלות לומרים אופן זה.
עס הטחנר יעקב.

נקלת קבלות לומרים אופן זה.
ע"ס א"ב לחזר רח"צ פסוקי סגולה.

ידועי שם. בכור נשים. ובנקיון
רעיונים: עת פלמו. ונתמלמו.
מכור ברזל סויגים: קול נופפו.
ולא רופפו. כמו אבות פן בנים:
בין יחד. קול אחד. כי צור
שוכן מעונים: הוא אלהי
האלהים ואדוני האדונים:

וירא בצרתה ומפריכה יתת.
או גאלה ספרך ורוחה נתת.
וצח נצח נצח נצחים. וצחצח
צחצוח מצחצחים. אצו
פוצחים ומנצחים. לטרזם
וקרוש: עני ראה בכחה: על
ימה. יי המפאר בפי כל
הנשמה. מרכבות פרעה

ותלותיו שקע בתהומה:
תהומות וחלוחלות טאימה.
יטיף חלה ככת הדרתך.
וכרוב טיף נהנת רעיתך:
וברות יתיר ועזעתיים סוף.
אמר בפיר להקם בשמים.
נשפת למעני בימין חשוף:
מי כמוך מללו במלל. נטית
נגדם פגדם לחלל. נחית

עדת ענמים. עכור עגומים
עליהם מרום הרעים: ושפטם.
וחבטם. בעשרה נגעים: וישמם.
וישימם. בלב ימים נטבעים:
ונצלו. ונגאלו. פלמי המון
נושעים: אז שוררו. ואז פארו.
בזמרים וברננים: הוא אלהי וכו'.
קבל מרזמו. יום ביומו. פן יכרכו

שם סגולים

אופן לשבת חול המועד.
שמעון בר יצחק בר אבונא חמוס נראשי סדרווי' הלא סוכות, ונסימו הקטן וזכה לחיי עד אמן.
דודי שליט בכל מפעל. הפל למענהו פעל. מרובה
הגול ומועל. קדוש במטה ובמעל: ראשו, עמוד פו בחר.
טהור צופה כל סתר. ומאזין לקול עתר. נערץ בשפת
יתר: עיניו נגדו יישירו חוים. יה חכם הרזים. בחור
נעים כארוים. וך עושה חוים: לתיו, רקח מגדלות
בשמים. בפיר משיב טעמים. ישר אמריו נעים.
הגיוניו בין מחכמים: ידיו צדק ומשפט מפלאים. לגללי
תרשיש ממלאים. חילי צבאו נראים. חתים ומפניו
יראים

אופן ליום שביעי

שם כבודו: וּבְשִׁמְעָם • כֵּן בְּרַעַם • סְגוּלִים עֲזָה לְסַלֵּל: שְׁמַעוּ
 מֵאַחֲרֵי פְּרִגּוּדוֹ: יִסְגּוּדוֹן • וְיִקְדּוֹן • עַמִּים וּבְרַתָּת רֹזְפִים: אִז
 מַחֲזוֹת שְׁבִינַת הַדּוֹד: וּמִי יִחַזֶּה • פְּלִילְטוּ בְּרַעַר זְלַעְפוֹ • תַּפְּל
 זֶה אִזּוֹה • נִסְתָּר בְּעֵבֵי עֲנָנִים: הוּא • תְּכִיאֲמוּ קְרִית חֲנָה רֹד • אַ
 וְהַחֲיוֹת • בְּרוּם עֲלִיּוֹת • כֶּס • רַם וְנִשָּׂא תִרְבִּיד • יִי יִמְלֵךְ
 יִקְרוּ תִשְׁאֲנָה: בְּכַנְפֵיהֶן • גְּבִיּוֹן • שֵׁם תַּפְּאֲרֶתָהּ וְשֵׁם הַרְשָׁעָה
 וְגִוִּיּוֹתֵיהֶן תְּכַסִּינָה: בְּקוֹל גּוֹשָׁקוֹן • תִּאֲבִיד: וְהַחֲיוֹת יִשְׁוֹרְרוּ
 בְּהַזְיוֹקוֹן • בְּכַנְפֵיהֶם תִּרְיַמְנָה: וּבְרָבִים יִפְאָרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנֵוּ
 בְּעֵת עֲמָדָם • בְּמַעְמָדָם • בְּנִפְיָהֶם • וְאִפְסוּ וּכְרוּב
 לַעֲמַת

תִּרְפִּינָה: גַּם בְּלַכְתָּם • לְעַמָּתָם • יִלְכוּ הָאוֹפְנִים • הוּא אִזּוֹה וְגוֹ:
 בְּנֵי סַגְלָה • מִתַּחֲלָה • הַמָּה יִשְׁגְּבוּ בְּמַטָּה: בְּרוּם קוֹלָם •
 אֲדוֹן עוֹלָם • אֲשֶׁר אֹזֵר לְבַשׁ וְעֵטָה: וְאִזּוֹ הַמְּלָה • מְלַמְעָלָה •
 יַעֲרִיצוּהוּ בְּמַבְטָא: חֲבוּרַת אֵל • כְּנַגַּד אֵל • מְסֻדְרִים
 כְּמוֹ שִׁיטָה: אֵל מִפְּאָרִים • וּמִהַדְרִים • וְהֵם אוֹמְרִים •
 וְגַם עוֹנִים: הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

וְהַחֲיוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יִפְאָרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנֵוּ
 וְאִרְאֵלִים יִכְרֹכוּ פָּנָי כָּל חַיָּה וְאִפְסוּ וּכְרוּב
 לַעֲמַת

אופן לשבת הול הטוער

יִרְאִים: שׁוֹקִיָה קוֹמַת עַמּוּדֵי שִׁשׁ • יִסוּד עוֹלָם לְהַתְּאֲשֵׁשׁ •
 בְּשִׁבְעֵי לְמַעַל מִשִּׁשׁ • יִפְהַ בְּסֵאוֹ לִישִׁשׁ: חֲבוּ רִבֵּי תוֹרַת
 וְחֻקִּים • יַחֲדוּ בְּתַבֵּל וּבְשִׁחְקִים • אֲדִירֵי הַשְּׁמַלֵּי בְּרָקִים •
 עֲצֵם קִדְשָׁתוֹ מִפִּיקִים: מִי אֲנָהּ • בְּרוּךְ וּמְכַרְךָ שְׁמוֹ •
 דוֹרְשִׁים אֲרָאֵלִי מְרוֹמוֹ • וְזֶה אֵל זֶה קוֹרָא נוֹאֲמוֹ • אִמְר
 קְדוֹשׁ בְּשִׁלְשֵׁמוֹ: מִי דוֹרֵי נוֹתֵן לְעַמּוֹ עֵז • מִפִּימוֹ יִתְבַּרְךָ
 בְּמַעֲוֹ • אֲנִי אֲחֻזֵּק תְּהִלָּה וְעֵז • גַּעַם לְשֵׁם מְגֻדֵל עֵז:

וְהַחֲיוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יִפְאָרוּ וּשְׂרָפִים יִרְנֵוּ
 וְאִרְאֵלִים יִכְרֹכוּ פָּנָי כָּל חַיָּה וְאִפְסוּ וּכְרוּב
 לַעֲמַת

לעמית שרפים לעצמתם משבחים ואמרים: ברוך כבוד יי מקיימו:
 לאל ברוך נעימות יתנו. למלך יי חיי וקיים זמירות יאמרו
 ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
 חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא
 רפואות נורא תהלות ארון הנפלאות הנמחש בטובו
 בכל יום תמיד מעשה בראשית: באמור לעשה
 אורים גדלים. כי לעולם הסוד: אור חדש על ציון תאיר
 ונזכה בלנו מהרה לאורו. ברוך אתה יי ויצר המאורות:
 אהבה רבה אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
 חמלת עלינו אבינו מלפנו בעבור אבותינו שבטחו בך
 ותלמדם חקי חיים כן תהגנו ותלמדנו: אבינו האב
 הרחמן המרחם רחם עלינו והן בלפנו להבין ולהשפיל
 לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך ודבק
 לבנו במצותיך ויחד לבנו לאהבה וליראה שמך ולא
 גבוש לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול והנורא בטחנו
 נגילה ונשמחה פישועתך: והביאנו לשלום מארבע
 כנפות הארץ ותוליקנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך
 הגדול סלה באמת. להודות לך וליתוךך באהבה: ברוך
 אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה: יסיד אומלל סלך נאמן

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ^{דברים 17}

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל

נִפְשָׁהּ וּבְכָל־מֵאֲדָהּ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם עַל־לְבַבְךָ׃ וּשְׁנַנְתָּם
 לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ
 בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ׃ וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת
 עַל־יָדְךָ וְהָיוּ לְטֹטְפֹתַי בֵּין עֵינֶיךָ׃
 וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃
 וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שְׁמִעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
 אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר לָאֱהָבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
 נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטֵר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתָּ רִגְגָהּ וְחִירְשָׁהּ וַיִּצְרֶהָ׃
 וְנָרַחְתִּי עֵשֶׂב בַּשָּׂדֶה לְבַהֲמֹתָהּ וְאֶכְלָתָהּ
 וּשְׂבַעְתָּ׃ הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וְסָרְתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם׃ וְחָרְרוּ אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וּלֹא־יִהְיֶה מְטֵר וְהָיָה אֲדָמָה לְאֶתְמֹן
 אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְרַתָּם מִיְּהוָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וּשְׁמַתֶּם אֶת־
 דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם
 וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
 בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בַּדֶּרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ

ובקומך: וכתבתם על-מזוזות ביריך
 ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם
 על הארמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם כימי השמים על-הארץ:
 ויאמר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-
 בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת
 על-כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על-ציצת
 הכנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את-כל-מצות יהוה
 ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר-אתם זנים אחריהם:
 למען תזכרו ועשיתם את-כל-מצותי והייתם
 קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם
 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות
 לכם לאלים אני יהוה אלהיכם:

סליו אמת וציב ונכון וקים וישר ונאמן
 ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונכרא ואדיר:
 ומתקן ומקבל ומזכ ומספח הדבר הזה
 עלינו לעולם ועד: אמת אלהי שולם
 מלבנו צור יעקב מנו ישענו: לדור ודור
 הוא קים ושמז קים וכסאו נכון ומלכותו
 נאמנתו לעד קנסת: ודבריו יחיים וקמים
 נאמנים ונחמדים לעד ולעולמי עולמים
 על אבותינו ועלנו על בנינו ועל הדורתינו
 ועל כל הדורות ורע ישראל עבדיך:

אמת וציב ונכון
 וקים וישר ונאמן
 ומזכ ומספח הדבר
 הזה על אבותינו
 ועלנו על בנינו ועל
 הדורתינו ועל כל
 הדורות ורע ישראל
 עבדיך:

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וְעַד חֶק
 וְלֹא יַעֲבוֹר. אִמֶּת שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד: אֵתָהּ הוּא מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ
 אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ. לְמַעַן שִׂמְךָ מֵהַר לְגַאֲלָנוּ
 כַּאֲשֶׁר גָּאֵלְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אִמֶּת מֵעוֹלָם שִׂמְךָ
 הַגָּדוֹל עֲלֵינוּ נִקְרָא בְּאֵהָבָה אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ:

זולת ליום שביעי של פסח.

ע"פ א"כ בראשי הספרות הראשונות ובראשי
 הספרות חתום שמעון בר יצחק חזק ואמן.
 אלה וכאלה הראיתני.

שְׂמַעְתָּה אֲזֵנִי וְהִבַּנְתִּי. לֹא
 יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שְׂמַתִּנִּי: בְּבוֹאֲךָ
 לְהַדְרִיץ דְּאֵבִי. מִלֵּל פְּצִיף
 לְהַטִּיבִי. שׁוּבִי שׁוּבִי: גִּיּוֹר
 חַיִּיּוֹן הַחַוּמִּיךָ. עֲלוּתְךָ
 לְהַגִּישׁ שְׁלֹמֶיךָ. מִה יִפְרֹ
 פְּעִמֶיךָ: דְּגִלְךָ יִזְהַר בְּזוֹתְךָ.
 וּכְעֵצִים תִּשְׁמָיִם לְטוֹתְךָ.
 שְׁבִיבָה אֵין חֶסֶד: הַדָּר בִּיהוֹן
 אֲפִינְךָ. נֹעֵם מַלְכוּת
 כְּבוֹדְךָ. שְׁנֵי שְׁבוּד: וְנִחַת
 שְׁלֶחֶן דָּשָׁן. בְּנוֹכַח מְנוּרָה
 לְדָשָׁן. צִנְאָרָה כְּמִגְדֵל הַשָּׁן:
 זְכוֹל קוֹדֵשׁ הַלּוֹלֵךְ. רֶפֶד
 יוֹפִי

זולת ליום שביעי של פסח.

מיוסד ע"פ א"כ וזס המחבר חתום
 לכבוד שמעון בר יצחק חזק.
 *אי פתרום בעברך ראש

תִּנְיִן לְהַדָּשׁ. בְּמִלְאֵת שְׂפִקוֹ
 שְׂאוֹנוּ מוֹד בְּגוֹדֵשׁ. בְּאוֹכְלֵי
 כִּפְחִים נִתְקַבְּשֵׁת בְּשִׁיר
 לְהַדָּשׁ. הַשִּׁיר יִהְיֶה לְכֶם
 כְּלִיל חֲגֵה תְקֵדָשׁ: גְּזוּבְעוּיִם
 צְבָאוֹת יִשְׂרָאֵל. הַפְּלֵאתָ
 לְמוֹ צְדָקָה בְּהַרְרֵי אֵל.
 הוֹלְקִימוֹ נִשְׁפָּטָת תְּהוּם
 רַבָּה לְהַתַּל. אוֹ יִשְׂרָאֵל מוֹשֶׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: הֵן עַל הַבְּאֵר
 שׁוֹדְרוֹ בְּעֲלִיזוֹת. בְּהַשְׁקַת
 הָרִים אֵת וְהֵב לַחֲזוֹת.
 וּבַסֶּבֶר מִלְחָמוֹת רַעֲיוּמָה
 בְּשִׁיטֵי הַרוּזוֹת. אוֹ יִשְׂרָאֵל
 יִשְׂרָאֵל

(* אי פתרום • ביאור חזק מיבער: עטמג: ייהע חין אחרון של פסח •

ישראל את השירה הזאת:
 זוהר שמש הדמים הדורי
 ומאמירי וירח העמיד כיום
 הזמים תמזורי. תקוקה
 בספר הישר שירת מזמורי.
 או ידבר והושע לייבום תת
 יי את האמרי: טפשו חנה
 מלכו ממוקשי עם. ושובו
 ושתרו אל וצודה להושעם.
 יבין ונגיד תרושת למפלה
 הכנעם. ותשר דבורה
 וברק בן אבינעם: כלל
 והוקם על במלכים
 להתאשרה ומירות הנעים
 והלך אורח ישראל. לעת
 וקנתו הוסיף שבה לשוררה
 וינדבר דוד ליי את דברי
 השירה: מסר האב לבנו
 צרכי בגין לתופיד. למצוא
 מקום נפשו בנגד העביר.
 נקרא על שמו פי במשא
 הכביר. מזמור שיר תנפת
 תפית לדוד: שמוחות רבו
 והגה כל מאפל. ביסוד

הבית

יופי מכלוליה. ראשה עליה:
 חיל למאור עצמות. ברבי
 תורות גתחכמת. מה יפית
 ומה נעמתי: טכסים גוי
 תהלתך. ותאווי לאמים
 לראותך. זאת קיטתך:
 ידועיך נמועים כמסמר.
 צנועים בכל משמר. אפרתי
 אעלה בתמר: בתורה בשכל
 טוב. תמודה מנהב טוב.
 ותפד בניי הטוב: לאל אקנה
 לסעדי קדושי פודי וכבודי.
 אני לדודי: מבורת מקצה
 לקצה. תנון סגוריה היצא.
 לכה דודי נצא: גהל מעומי
 עמים זרח אורך לעמומים.
 נשפיה לברמים: שוש
 מסכה להאריה. קול קורא
 להצריח. היודאים נתנו ריח:
 עמה בעוד להאחילי ולבא
 בשמחת גילי. סי תתפד פאח
 ליי פננת דרך כבואך אל
 מבונך ומקראך. אנהג
 אביאך: צאת ממסגר נפשי.

מבין

הבית נבצר בוחן ועופל.
 עלות וזבחים לרבוש שלמים
 להטפל. אז אמר שלמה
 יי אמר לשון בערפל: פגרו
 שעיר ועמון ומואב חיל
 מדני. במעלה הציץ ראות
 ישועת יי. צורכו למשחית
 איש ברעהו לעיני. נקהלו
 לעמק ברכה כי שם ברכו
 את יי: קול שירות תשע
 שמענו במרץ. והעשירית
 עוד נשמע מכנה הארץ.
 רבו שמנים והריעו תחתיות
 ארץ. שירו ליי שיר חדש
 תהלתו בקצה הארץ:
 שירות אלה לשון שירה
 מיסדים. כי תשועתם
 כיולדה לבוא צרות
 ומבסדים. הזקף שיר
 אחרון בזכרים לאיזלרים.
 שירו ליי שיר חדש תהלתו
 בקהל חסידים: ש' שעבוד
 מלקית עקר וגסים מרבים.
 בראת מפלתם ישמחו אים
 רבים

מבין מעבירי בקולשי.
 שמאלו תחת ראשי: קוורת
 מועד עתכם. ציון עלות
 קריתכם. השבעתי אתכם:
 רואי מופתי הו' אלה. אומר
 יענו במלדה. מי זאת עלה:
 קי' שוכני בגיא גלותם.
 מהר מאתך תהלתם.
 שימנו בחותם: תוקף עוז
 אהבים. בגן שירים ערבם.
 כעל פים רבים:

ס' מים רבים, שמות
 נתיבה. אחותי משכת לך
 באהבה. אם ענתי ונפשי
 תאבה. אני חומה, ושדי
 לאין קצבה. כרם, נעים
 ונחלה חשובה. פרמי כוון
 ושמוני חרבה. היושבת,
 רבוצה וישע מקודי.
 ברחי, ישע הפלא הגול
 מרובה: דורי צור גערץ
 באלפי רבבה. ודמה לך,
 חי כעל מי תהום רבה.
 קדושים

רבים. יציאת חגם קרוא | קרואים שבחוק שירה
 כמפלגאבים. חוק קרשתך | ערכה. בגילה ברנה
 בעל זאת שבחו אהובים: | בשמחה רבה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם
 אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטך
 וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותך
 ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא אדון לעמו
 ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
 הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: ממצרים
 גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל צבאותיהם
 הרגת ובכורך גאלת וים סוף בקעת וודים טבעת וידים
 העברת ויבסו מים צריהם אחד מהם לא גזרת: על זאת
 שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ירדים זמירות שירות
 ותשבחות ברכות והודאות למלך א חי וקיים: רם וגשא
 גדול וגורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
 ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם
 אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני
 ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:
 מירבמה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נוראת הלת
 עשה פלא: שירה חדשה שבחו גאולים לשמוך על שפת
 הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו: יי ומלך לעלם ועד:
 צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמה יהודה וישראל
 (גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל):

ברוב אשכנו וירד יום ליבשה ניכס געזגט
 ומדערן ברוך אתה יי גאל ישראל מנה שמונה עשרה.

גאולה לשבת הול המועד.
חמוס בו שמעון.

ברח דודי אל שאנן ניה.
ואם הלאינו דרך בעוה.
הנה לקינו בכל מדוה.
ואתה יי מעוז ומקורה.
עליה כל היום נקרה.
לגאלנו ולשיתנו כגן רוה:
ברח דודי למקום מקדשנו.
ואם עונות עברו ראשנו.
הנה באה בפרזל נפשנו.
ואתה יי גאלנו קדושנו.
עליה נשפוך שיח רחשנו.
לגאלנו ממעון קדשך
להחפישנו:

ברח דודי אל עיר צדקנו.
ואם לא שמענו לקול
מצדיקנו. הנה אכלונו בכל
פה מדויקנו. ואתה יי שפמנו
מחלקנו. עליה נשליך יתב
חלקנו. לגאלנו בהשקט
ובבטחה להתחייקנו:

ברח דודי אל עיר חבול.
ואם עלך שברנו בלי סבול.
הנה לקינו בכל מיני חבול.

ואתה

גאולה ליום שביעה
חמוס בו יהודה הלוי.

יום ליבשה. נהפכו
מצולים. שירה חדשה
שכחו גאולים: הוטבעת
בתרמית. רגלי בתענמית.
ופעמי שלמית. יפוי פנעלים.
שירה חדשה שכחו גאולים: וכל
רואי ישורון. בבית הודי
ישורון. אין כאל ישורון.
ואויבינו פלילים. שירה
חדשה שכחו גאולים: דגלי כן
תרים. על הושארים.
ותלקט נפזרים. כמלקט
שבלים. שירה חדשה שכחו

גאולים: הפאים עמך. בבירת
חותמך. ומבטן לשמך.
המה גפולים: שירה חדשה
שכחו גאולים: הראה אותותם.
לכל רואי אותם. ועל
בנפי כסותם יעשו גדילים.
שירה חדשה שכחו גאולים: למי

זאת נרשמת. דבר נא
דבר אמת. למי החותמת.
ולמי הפתילים. שירה חדשה

שכחו

ליום שביעי

לשבת הה"מ

וְאַתָּה יי מְשַׁמֵּחַ אֲבוּל־עַלְיָךְ	שָׁבוּ גֵאוּלִים: וְשׁוּב שְׁנִית
גִּסְבִּיר לְהַתִּיר כְּבוֹל־לְגַאֲלָנוּ	לְקַדְשָׁהּ. וְאַל הַזְּסִיף
לְהַתְגַּדֵּל מֵעַל לְגִבּוֹל:	לְגַדְשָׁהּ. וְהַעֲלֵה אֹזֶר
בְּרַחֲדוּדֵי־אֵל גִּשְׁאֵ מוֹגְבְּעוֹת.	שְׁמֵשָׁה. וְנָסוּ הַצְּלָלִים.
וְאַסְוֶדְנוּ בְּפָרוּעַ פְּרַעַת־הַיָּה	שִׁירָה חֲדָשָׁה שָׁבוּ גֵאוּלִים:
הַשִּׁיגְנוּ צְרוֹת רַבּוֹת וְדַעוֹת.	יְדִידִים רוֹמְמוּדָה. בְּשִׁירָה
וְאַתָּה יי אֵל לְמוֹשְׁעוֹת־עַלְיָךְ	קַדְמוּדָה. מִי כְמוּדָה. יי
נִשְׁפּוֹד שִׁיחַ שְׁוַעוֹת־לְגַאֲלָנוּ	בְּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה
וּלְעַמָּרְנוּ כּוֹבַע יִשׁוּעוֹת:	שָׁבוּ גֵאוּלִים:

בְּגַלְל אָבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים. וְתָבִיא גְּאֻלָּה לְבְנֵי בְּנֵיהֶם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל
 עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקַנְיַת הַכּוֹל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מְלַךְ עוֹזֵר
 וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי כְּגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ
 מִכָּל־בֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
 לְיִשְׁרָאֵל עֹפֵר מִי כְמוּדָה בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי רוֹמָה לְךָ מְלַךְ
 מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יִשׁוּעָה וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֵה מֵתִים.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
 וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לְךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

בשבת הה'ם ויורד דמו היערחונטענטעטעהערע ישמח משה גענוגט.

אֶתְּהוּ בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֶתְּהוּ אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְרוּמָתָנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת • וְקִבַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִבַּרְתָּנוּ
 מִלִּבְנוֹ לְעִבּוֹדֶיךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ •
 וַתִּתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂכָחוֹת לַמְּנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וְזִמְמִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְהוּא יוֹם חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה
 זְמַן חֲרוּתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קָדֵשׁ זָכַר לִיציאת מצרים:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיָבֵא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה
 וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרָנוּ וּפְקוּדוֹנָנוּ וְזָכוֹן
 אֲבוֹתֵינוּ • וְזָכוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִידֶךָ • וְזָכוֹן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדֻשָּׁה • וְזָכוֹן כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ • לְסַלְטָה
 לטובה

לשבת חול המועד

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמִתְּנַת חֶלְקוֹ בִּיעֲבֹד בְּאַמֶּן קָרָאתָ לוֹ • כָּלִיל
 תְּפִאֲרַת בְּרֵאשִׁי נְתַתָּ • בְּעַמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר־סִינַי • וְשִׁנִּי
 לַחַת אֲזָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ • וְכַתּוּב בָּהֶם שְׂמִירַת שִׁפְתָּ • וְכֵן
 כְּתוּב בְּתוֹרַתֶךָ: וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֵת לַעֲשׂוֹת
 אֶת־הַשְּׁבֵת לְדֹרֹתֵיכֶם עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ
 הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
 הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ: וְלֹא נָתַתּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְגוֹיֵי הָאָרְצוֹת • וְלֹא הִנְחִלְתוּ מִלִּבְנוֹ לְעוֹבְדֵי כִסִּילִים וְגַם
 בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים • כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ נָתַתּוּ
 בְּאַהֲבָה • לְזָרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחַרְתָּ • עִם מְקוֹדְשֵׁי שְׁבִיעִי
 כָּלִם

לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֶסֶד וְלִרְחֻמִּים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
 חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה • זָכְרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה • וּפְקָדָנוּ
 בּוֹ לְבִרְכָה • וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים • וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 חוּם וְחַנּוּן • וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ • כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ • כִּי
 אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהַשְׁמֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת פְּרִיטַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאִמְרַתְךָ לְבָרְכָנוּ:
 לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו
 קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
 ושמחנו

לשבת חול המועד

כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּנוּ מִטּוֹבְךָ • וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוּ
 חֲמִידַת יָמִים אוֹתוֹ קִרְאתָ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתְנוּ קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ שֶׁבַעֲנוּ מִטּוֹבְךָ וְשִׂמְחָנוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וְטַהַר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׂבִירָה קְדֻשָּׁה • וַיְנַחֲמוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל
 מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ הַשֶּׁבֶת:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם • וְהַשִּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקַּבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ •

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וַיְבִיא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
 וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זָכְרָנוּ וּפְקָדָנוּ וּזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ •

וְשִׁמְחֵנוּ בְּיִשׁוּעַתְךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחֵלְנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֱהָבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְכִשְׁשׁוֹן שֶׁבֶת וּמוֹעֲדֵי
 קִדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקֵּדְשֵׁי שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יי
 מִקֵּדְשׁ הַשֶּׁכֶתוֹ יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהַשִּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלֵתָם בְּאֱהָבָה
 תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְתִהְיֶה לְרִצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 וְתִהְיֶינָה



לשבת חול המועד

וּזְכֵרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבִדְךָ: וּזְכֵרוֹן יְהוֹשֻׁעַ עִיר קִדְשֶׁךָ.
 וּזְכֵרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְכַנְיָהּ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת
 הַזֶּה וּזְכֵרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ
 בּוֹ לְחַיִּים וּבְדַבְרֵי יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חַסֵּד וְחַנּוּן וּרְחֵם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מִלְּךָ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:
 וְתִהְיֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּחַיֵּה שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מזדים רבנן
 מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל
 כְּשֶׁר יוֹצֵרְנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית כְּבוֹד
 וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתִקְדְּשׁ
 עַל שְׁהִתְיַתְּנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ בֶּן תִּתְיַנֵּנוּ
 וְתִקְיַמְנוּ וְתִאֲסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
 קִדְשֶׁךָ לְשִׂמְד תְּקִיף וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
 וּלְעִבְדֶּךָ בְּלִבְּךָ שָׁלוֹם עַל שְׂאֲנַחְנוּ
 מזדים לָךְ בָּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

מזדים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
 הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
 גִּדְּדָה לָךְ וְגַם פָּרַתְהָ לְתֶךָ עַל
 חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 בְּשִׂמּוֹתֵינוּ הַמְּקוֹדֹשׁ לָךְ וְעַל

וְהַחַיִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂבִיבָתוֹ לְצִיּוֹן:

עודים לרכנן

<p>מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּרוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּינָנוּ וְקִמַּמְנוּ בֵּן תַּחֲנִינוּ וְתַקַּמְנוּ וְתַאֲסוּהָ גְלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקְּרוֹשׁ וְלַעֲשׂוֹת רַצְוֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ בְּלִבְךָ שְׁלָם עַל שְׂאֵתָנוּ מוֹדִים לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹדָאוֹת:</p>	<p>מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר הֵיינּוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר גּוֹדֵה לָךְ וְגִסְפָּר תִּהְיֶה לְךָ. עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיַדְךָ וְעַל בְּשִׂמּוֹתֵינוּ הַמְּקוּרוֹת לָךְ וְעַל גִּסְיֶךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל יַעַת עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם בִּי לֹא אֶתְמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:</p>
---	---

ועל

לשבת חול המועד

גִּסְיֶךָ שֶׁבְכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גִּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל יַעַת
עָרַב וּבִקֵּר וְצִהָרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּרַחֵם
בִּי לֹא אֶתְמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכַל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלְהָ וְיִתְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמְתָּהּ הֵיאֵ יִשׁוּעַתָנוּ
וְעִזְרַתָנוּ סֶלְהָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נֵאֵה לְהוֹדוֹת:

לְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַה הַתּוֹכָה עַל יְרֵי מִשְׁחָה
עֲבָדֶיךָ הָאֲמִידָה מִשֵּׁי אֶהְרֹוּ וּבָנָיו כְּהַנִּים עִם קְדוּשָׁתְךָ כְּאֹמֵר: יְבָרְכֶךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַנֶּךָ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֶּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרַכְתָּ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל

ועל כָּלֶם יתְּבַרְךָ וַיִּתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכַנּוֹ תַמְיֵד לְעוֹלָם וָעֶד.
 וְכִלְהַחֲיִים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֻּת הָאֵשׁ וְשׁוֹעֲתָנוּ
 וְעוֹרְתָנוּ סֵלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלִךְ נִאֲמָה לְהוֹדוֹת:

בְּקֶ"ק עוֹלָם הַכֹּהֲנִים לְדוֹכֵן וּסְדֵרוֹ תַמְנָל נְסוּף הַמַּזְזוּר.

לֵאמֹר אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַת הַמַּשְׁלֵשֵׁת בַּתּוֹרָה הַקְּטוּבָה עַל יְדֵי מִשְׁחָה
 עֲבָדֶיךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהֲרֹן וּבְנָיו כַּהֲנִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֹמֵר: יְבָרְכֶה יְיָ
 וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּתְנֶךָ: יִשְׂאֵא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשְׂאֵם לֶךָ שְׁלוֹם:
 שְׁוִים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל

כֻל

לשבת חול המועד

כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּל־נוֹ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיֶךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיֶךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ
 אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שְׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁשְׁתֵּי מַדְבַּר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְרוֹם
 וְנַפְשֵׁי גְעֵזָר לְכָל תַּהֲרָה פְּתַח לְבִי בַתּוֹרַתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכֻל
 הַחַוְשִׁיִּים עֲלֵי רַעְוָה מְהֵרָה הַסֵּר עֲצָתֶם וּקְלָבֶל מִהַשְׁכֵּתֶם. עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן וַיִּמְנַח עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתֶךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יִרְדִּיף הוֹשִׁיעָה יִמְנַח וְעֲנֵנִי: יִהְיֶה לְרַצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי
 לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְנֹאֲלִי. עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֲמַרוּ אָמֵן: יְהִירַצּוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתַן חֵלְקֵנוּ בַתּוֹרַתֶךָ:

וּשְׁם נַעֲבֹדךָ בִּירָאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת.

וְעֵרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדֻמוֹנִיּוֹת:

בשבת הה"מ אין אומרים קרובות והאין חזר התפלה ואומר קדושת
 נקדש ונומר כל סדר שנת ואח"כ אומרים הלל ושיר השירים.
 נקדש

כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ כִּי
 בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת הַסֵּד
 וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ
 אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשָׁלוֹמְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
 אלהי

לשבת חול המועד

נִקְדַּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׂפֹמְךָ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי
 מְרוֹם. בְּפִתּוֹב־עַלְיָד גְּבִיאָה. וְקָרָא זֶה יְיָ וְזֶה וְאָמַר:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 אֲנִי בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אֲדִיר וְחֹזֵק מִשְׁמִיעִים קוֹל
 מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שָׂרְפִים לְעַמַּתְם בְּרוּךְ יֹאמְרוּ:
 קוֹיֵם בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

מִמְּקוֹמְךָ מְלַכְנוּ תּוֹפִיעַ וְתַמְלוֹךְ עֲלֵינוּ כִּי מִחַכִּים אֲנַחְנוּ
 לָךְ כּוֹתֵי תַמְלוֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיַמֵּינוּ לְעוֹלָם וְעַד תִּשְׁכּוֹן:
 תַתְּגַדֵּל וְתַתְּקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר
 וּלְנִצְחַת נִצְחִים: וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתְךָ בְּדָבַר הָאָמֹר
 בְּשִׁירֵי עֲזָרָה עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה:

קוֹיֵם יְמִלְוֶךָ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וָדָר הַלְלוּיָהּ:
 לְדוֹר וָדוֹר וְגִיד גְּדִלְךָ וּלְנִצְחַת נִצְחִים קִדְשָׁתְךָ
 נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנו לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל
 מְלֶךְ גָּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
 ישמח משה וכו' ואמ"כ הלל ושיר השירים לקמן 77 נד.

אלהי נצור לשוני מדע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
 ההושבים עלי רעה טהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען
 שמך עשה למען ימנך עשה למען קדשך עשה למען תורתך למען
 יחלצון ידיך הושיעה ימנך וענני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרוזי הוא יעשה שלום עלינו וער
 כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונתן חלקנו בתורתך:

ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות.
 וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

חזרת התפלה לש"ץ.

לפני אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

נקול ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
 יצחק ואלהי יעקב הלא הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל
 חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא גואל
 לבני בניהם למען שמו באהבה. מלך עוזר ומושיע ומגן.

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

וטן אחרון דפסח חן שבת מיט, וייר חן שביעי חטטטטט אהותיק
 אימת נוראותך געמגט, מיט לו פידען חין אחרון דפסח.
 חין ומכון קהל וייר מיטער אימת חן חבטן חוכד אהותיק חן ויבטן טמך געמגט.
 חוכד ע"פ א"ב ובסוף חתום שמעון בר ינחק.

אותותיך ראינו אז בעין. בעטותיך במעיל תלבושת

אותותיך ראינו וכו', כדכתיב: אשר עשה אתך את הגדולות ואת הכולות האלה

אותותיך. דמחמנו: מהטען וייר חוכדענטייניך דייעע וחוהדערטהחטען, חזן דוח
 קריגעערויטונג

תִּלְבַּשְׁתָּ זֵין • גוֹיִם נִגְדָה הָיוּ כְּאֵין • רַחוּ וְנִפְלוּ
 בְּשִׁבּוּרֵי יוֹן: הַנְּאוּה הוֹצֵאתָ מֵאִסוּר כְּבֵל:
 וְשִׁבְמָה הוֹסֵר מֵעֲנוּי כְּבֵל • יֵד תִּגִּין מִנְּאֵץ
 וּמִנְּבֵל • תַּפּוּז אַחֲרֶיהָ לְהַשְׁחִית וּלְחַבֵּל: טָסוּ
 אֲנָפִיו בְּנִשְׁר לְמַהֵר • יַעֲצוּ אֲבִירָיו בְּחִיל לְדַהֵר •
 כְּסִיל בְּאוֹלֶת שְׁנָה לְהַתִּיהֵר • לֹא יֵדַע לְהַבִּין
 וּלְהִזְהֵר: מִחֲנֵהוּ קִבֵּץ וּכְל יוֹעֲצָיו • נִכְבְּדוּ
 שָׂרָיו וְגַם מְלִיצָיו • סָעוּ בְּאַחֲרֵי בַּהֲשֵׁאת
 מִפְּלָצָיו

אשר לא עיניך (דברים י' כ"א). בעצומך וכו', עוזר בדבריהם ז"ל, כוכב
 נילקוץ בשלח נרצו רע"ו: ה' איש מלחמה עמיד שנגלה עליהם הקנ"ה ככל
 כלי זין, נגלה עליהם, בגבור חגור חרב שנאמר חגור חרבך על ירך גבור
 (תהלים מה), נגלה כפרש שנאמר וירכב על כרוכ (שם יח), נגלה נשירין וכוכב
 שנאמר וילכד לדק' נשירין (ישע' נצ"ו), נגלה בחנית נגלה בקשת וכו'. הנאום, תאמר
 לישראל עש"ה שחורב חני ולאזה (זיר"ה). תכין, תאזר לפרעה ביהוקאל כ"ע
 ג', עסי, פרחו במעירות, טן כנצר יטוש עלי אכל (איוב ט' כ"ו). אנפיו
 קיילותיו כשו ועל אנפיו (יהוקאל לח). אביריו נחיל לדבר, ל' עבדוהו דהרות
 אביריו (זופטים ה' כ"ג). כסיל, פרעה שנה נאולתו לדרוף אחרי יהואל
 אף שכנר לקה במלכים, והיה עושה זאת כדי להתיימר ולהתגאות, ואלמה
 אמר, ככלב שנ על קיאו כסיל שנה נאולתו (משלי כו"א), ולכן העיקר ש' נ' ד'
 וכ"כ בכל כ"י, וכן כל ל' שניות בבנין הקל. סעו כאחת, נסעו בלב אחד.
 בהשאת מפלציו, נפתחו יראתו היינו אליליו, וכמו שפי' רש"י בפסוק וישיבו
 ויחזו לפני פי החירות (שמות י"ד), ל' תפלתך השיא אותך (ירמ' ט"ז יו').

קריעגוריוטונג ויח מיינטן וואס טעלען פאגעטעגט; דיח היידען ווהרען דיר
 חיינ ניכטן, ויח ווהקטען, שטירלטען, ויח פֿאָרן וויין בעטרוקען. הנאורה.
 דייעע וואוטהעלען (ישראל) בעפרייטעט: רוח פֿאָרן בחדר דער פֿעטען,
 עטלעכעטעטען חיהרע קוואבלעוועטעטען סולטערן, וועטעטעטען ויח, דער
 דער חוזהקבחרע, נייערערטרעטיגע טירמן (פרעה) ויח חוזהקבחרע
 חיהרע נחמילעטע, ויח לו פֿערדערבען, לו לערפֿלייען. טאס' ער וועט זייער
 העערענעלעטע וויט וואַרעלעוואַג הערבייחריקעטן, פֿיהרעט זייער העלרען פֿון
 חין געטלעכעטען ווייען; דער טחמך ווערעדיהקלעט זייער טהחרחייט וועט
 חיבערוואטה, ווהר חוזהקבחרעטעטע חוזה בערעלעטע ניכט, ווהר ביזוהער גען
 סעהען. מחנהר. ער וואוהעלעטע ויין העער חוזה זייענען גחלען רחמט, וייע פֿאָרן
 נעהעטען, זייער פֿירטעטען חוזה רעדנער; פֿערפֿיהרט פֿון חיהרען גחלעטען, לָהֲרֵץ
 ויח

מִפְּלִצְיוֹ. עֲרוּכֵי מַלְחָמָה נוֹסְפִים וְנִקְבְּצִי: פְּחֹז
 בְּמִים בְּלֹי לְהוֹתִיר. צְבָאוֹת קָדֵשׁ לְרֹדֶף
 וּלְהַבְתִּיר. קָדוֹשׁ סַבְבָּתָם דָּרָךְ לְהַאֲתִיר.
 רַחֲפָתָם בְּצִלָּהּ וּבְמִגְנָהּ לְהַסְתִּיר: שְׁלַחַת
 בְּצָרִים חָרִי וְזַעַם. שְׁמֵרַת בְּאַבְרָתָהּ יִשְׁפִי
 פַּעַם: הִתְקַף פְּלִיאֹת הַפְּלֵאָת בְּנֵעָם
 חֲנִין בִּיעַת שְׁלַח אֶת הָעַם:

תִּאֲזַנִּי שְׁמָעוּ מוֹפְתֵי עֲנִינֶיךָ. וְנִצַּח בְּרִכְתֶּיךָ יִזְכִּירוּ
 צְפוּנֶיךָ. הִתְפַּצְּתָ לַפְּסוּחַ וּלְהַגֵּן הַמּוֹנֶה. קָדוֹשׁ הֵינָּךְ
 חֲפוּץ לְגוֹנְנֵי בְּמִגְנָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב הַחֲשִׁיעַ.
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ

להאמיר, כ"כ כב"י וכו' ל' דרך האמרים (כמדבר כ"א ח'), ויג' להחיר, וכו' וכו' חזד טגורת ויתירו בית יוסף ננית אל (אופטים ח' כ"ג), וטעם הטמיר, חתם הקדוש סכנת להאמיר להם דרך, כדכתיב, ויסכ אלמים את העם (אמות יג' יח). רחפסת, ל' על גזלויו ירחף (דברים ל"ב יח). ישיפי פעם, ישראל היפים מלך פעמים כדכתיב מה יפו פעמך (ש"ס ו' ב') וכדלדד רכז (איכה ט"ז ב'), מה יפו פעמותך של ישראל וכו'.

זיח פֿערמיינט חוזר פֿעראעהרטען דען הויפֿען דער חוינגערויטעטען קריגעג:
 אפֿגעבר, פֿחזו. שטירלטען וויח פֿאוטהען הערמן, ווּחחגעבר, דען חילויגען
 העער (ישראל) חייכלוהקיטען, חייכלוטויעטען חוזר גחללויך חויפלֿורייכען. חבער
 דוח, חילויגער, איעסענט ען חייכען חוואוטג ליעטען, נחהוונט ען חין ריין
 נען סוטן חוזר בֿהרגוט ען חוצטער דייכעט טירן. שלֿחח. דעט פֿייגער סֿק
 טענט דוח רייכען ענטפֿאָוואַטען לֿחין נאָך; ריח סֿחן טרייעטערדען (ישראל) בען
 ווּחֿהרפענט דוח חוצטער דייכער פֿליגעל סוטן, טהֿהטענט ווּחֿזכרער חיהען. אַחֿפֿ
 טיגע ווּחֿזכרערטֿהטען הָמוֹט דוח חוינגעמיכט, חֿזו דחו חונגעויער (פרעה)
 דיון פֿחֿק ליעהען איעס. אַזני. וויר חֿמבען דייכע ווּחֿזכרערדיגע פֿערֿחֿט
 טען! ריח דוח געבֿמירגען הָמוֹט (ישראל), ווערען דֿהרמן דענקען חוזר דך
 עוויג ווּחֿבען; דוח פֿחֿרענט ווּזם דֿהרמן, דייכע געוויכערע לֿו סֿחֿען חוזר לֿו
 סֿיטלען; ח, ווּחֿכטע ען דיר, חילויגער, עבען וק געפֿלויג ייין, חוּך. חֿזכ
 לֿו סֿיטלען! געוּחֿכט זייט דוח, עוויגער, סֿילד אַכרעס'ן!

נוסלים ורופא חלים ומתיר אסורים ומקים אמונתו
 לישגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך כגד
 במיתות ומחיה ומצמיח ישועה ונאמן אתה להחיות מתים.

כפוע כזה עשו בעזר כפי חשדק לפי זכורו על גלות
 עלרים על שם כפסוק נזרי' פסוק ה' חזקה לכם ואחזקם.

תרגלת עמוסים ממצרים בצאתם. שרים
 בחוללים ומברכים במקלותם. רודפיהם
 במצלות ים האברתם. קנויך קחת על
 זרועותם: צענים אשר נאספו למלחמה.
 פגריהם הממת ונגרפו הימה. עשר מכות
 הבו במצרימה. ספו באחת עשר ביד הרמה:
 נבקה רוחם ונגבלעה עצתם. כסך עועים
 נמסכו להתעוהם. לבם נמס ונמקו גויתם.
 פלו בבהלות המון שאריתם: יזמו לרדוף

התגלת. נכנת. כמו ואנכי תרגלתי לאפרים (הובע יאג). עמוסים, ישרא' ע"ה,
 העמוסים מני בנין (יעו' מו). לוועים, מלרים. ספו, נכרתו, לו ספו חמו חסל'
 ענינו. נחת עשר, טכיעזס כים. נקנה וכו', עז'ה ונקנה רוח מלרים ועלתו אכלע
 (יעו' יטג), ועז'ה ה' טכך בקרנה רוח טיעים והחצו את מלרים (זס פסוק יד).

התגלת. דינע התגועטטלעטען (ישראל) החוט דוח ועובט געוויטעט
 חוץ חיהעטען. לוגע חיוו. מלרים, חוכר לתכויגענדע קחיע ערטתטע זיח
 פארטעטטעיל. חיהרע פערשףגער פערדחחוטטעט דוח לו דעו חעטערעו
 טיעעטען, דינע ערקקרטען חבער טרוגעוט דוח חוץ דען חישען צועניג.
 לוט' געטעכטער, לונק קחאפפע פעררוחחוטטען, סטירלטען, חוכר חיהרע
 לייכחוע וחוכרעו דער וועלטען טפיעל, לעהן טאפפאכרילע טטריילע החטו
 טען יוח חין מלרים טחן געטרףעטען, חבער גייליך חויפגעריעבען החט דער חילעו
 טע יוח חוט התחיו: החלענדער חוכר. נבקה, כו וחוק חיהר טטחלעו חוטה,
 חיהר חטחוק וחקר פערחויטעטען, חיון טווינדעלגיווט ערגחם זיך חין זיוו, יוח
 טוויטעטען, חיהר הערן טוחלן, חיהר קחפסער לערגינג, חוכר טיעקקליך
 טוחרד דחיון דער היפען חיהרעו חוכעררעוטעו. יזמו. דינע בעפרייטען
 חיינלוחטען

וְלִהְסִיר בְּתֵרָה • טָרַח עֲבֹדָה וּנְצוּל חֶתֶר •
 חִזְקָה לְהוֹסִיף שְׁבוּעַת בְּתֵרָה • זְהִי תוֹרִים
 וּנְקִדַת יֵתֶר: וְטָרַם הַנְּעִת עֲתוּתִי דוֹרִים •
 הִסְכּוּ בַקָּרֵב אִפְרָתִים יְדִירִים • דָּגְלָם בַּחֲפֹז
 גְּאֻלְתָּם לְהַקְדִּים • גְּדָעוּם אֲנִישֵׁי גֵת הַנּוֹלָרִים:
 בַּעֲבוּר זֹאת הִסְכּוּ מִדְרָךְ • בַּמִּפְלָתָם מִרְאוֹת
 לִירָאָם בַּמִּדְרָךְ • מִן אִמְצַת וְחֻזְקַת כּוֹשְׁלֵי בִרְךְ •
 אֲשׁוּרֵינוּ כּוֹנְנֵת בַּהֲסַבַת דְרָךְ:

ולספור כתר, להסיר ישראל כתרם לכלתי היום עוד חזאים. טורח עבודה
 ולספור מעטם טורח כעבודה להעמיסו על ישראל. וניצול חתר, ולספור עישרים
 ביות עזרים שגלו במחזור כדכתיב וישאו מעשרים כלי כסף וגו' ויכללו את מעריס
 (שמות יב לה) וכתיב מה זאת עשיתם כי שלחנו את ישראל מעבדנו (שם יד ה).
 חזקה וכו', טעמו שבעת בתי. היינו השבועה שנשבע הקב"ה לאברהם בין הכתרים
 חזקה להוסיף לישראל עד 7 זכאי תורים וכדורות יתר והיינו בנות היום כמפורש בקבלה
 תורי: זכאי נעשה לך עם בקורת הכסף (ש"ה א"ה) וכעו שז"ל גדולה היתה בנות
 היום מנות מערים. ועדם הנעז וכו', ענין ע"פ הכתוב וכני אשרים שות"ל וכו'
 והרגם אנשי גת כהילדם נאחץ (דה"א א זכא) ואמרו ז"ל בשעת רכס פ' כ', שכנו
 של אפרים חפזו ועברו ללאת מערים קודם שהגיע הקץ ועמדו עליהם אנשי גת
 והרגו מהם ל' רכזא והיו עשיתיהם שמונים בדרך; חער הקב"ה אם יראו כני
 עלמות אחיהם שמונים בדרך יחזרו לאחריהם לכן יוסף אלהים את הטעם כדי שלא
 יראו עלמות אחיהם מושלכים בדרך ויחזרו למערים.

חילנותאטון, לו סתברען חובר מיהנען דמן דורך מיהנענע חרביט עי
 וחיבענע גוט לו ריבען, דמן וחר דעו פיינרעו סתריבער פוחו! מלויין
 דיכע פערהייסונג דערט לויסען דען לערשטיקקטען טחילען*) חיבערי
 וחר, חובר חיבערהייפטע יוח היער היט גמלינען געטויידע חובר
 קלוינתייען דוח פילע! וטרם. נקך וחר דער לייטפונקט דער בעשרייחונג
 ניכט דון, תלו חיינע דער הקארע סטחט אפרת חין קיינעגערייטונג
 חוינלנג, דיענער סטחט דחלטע זיינע ערלונג סליינג לו ערלוינגען,
 חונד פילע — דוח חיינגעברענען פלון גז חחבען מיהן חוינגערייבען —
 בעבור. דמרגן פיהרענט דוח דינע בעשרייטען דורך חונוועגע, דחויים
 יוח יענע געפאלענען ניכט סיינן חובר פערלונגען וחקבען (חזן)
 חוטה חובר טחפערקייט פערלויעהנט דוח דען געבייטען קייטען; דוח
 זיעסעט חונו חיינען חונוועג ליעהנן חובר סופעט חונו זיעערן פלחד.
 אשורי

(* יעעה חין ס' נראזית קהפיטעו 15.)

אֲשׁוּרֵי שְׁמֵרֶת עֵקֶב צְדָקוֹתֶיךָ : וְגַנְהוּ כְּאֹרֶךְ פְּאֶרְתָנוּ
בְּאַהֲבַתְךָ : יָיִ בְּעֵבֹר אֹהֲבִיךָ שׁוֹמְרֵי בְרִיתְךָ : תִּשְׁמְרֵנוּ
וְתַחֲיֵנוּ בְּטַל תַּחֲתֶיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִחַיֵּה הַמֵּתִים :

בוונת ספיטן להודיע לזמן הגאולה בטורים
ועמלל על כעמיד ותתוס שמעון בר יצחק

קִשְׁבֵימִי הוֹצֵאתָ לְפָדְיוֹם : שְׁלָמִים כְּצִהְרִים
בְּעֵצֵם הַיּוֹם : שְׂרֵי כְמוֹ כֶּן הָיִשְׁבְּצִיּוֹן : שְׁנַת
שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן : מִגֵּרָתָ וְנֶאֱרַת שְׁבֹט
הָרָשָׁע : מִכְּבִיד אֲזִיּוֹ וְעִינָיו הָשַׁע : מִהַלּוּמוֹת
וּפְחָתָ לָגוּ נִפְשָׁע : מִחֲצָתָ הָאֵשׁ מִבֵּית רָשָׁע :
עוֹרֵי עוֹרֵי זְרוּעַ יָד הַגְּדוֹלָה : עֲדִינָה תִמְחֵץ
וְשִׁתָּה כָּלָה : עֲרִיָה תַעֲזוֹר מֵאֲנֹשׁ לְחַלְלָה :
עֲרוֹת יִסוֹר עַד צִוְּאָר סָלָה : וּבְצִאתְךָ לִישָׁע
בְּעוֹז אֲזוֹר : וּצְאוּדָךְ בְּעֲדֵי נְזוֹר : וְעוֹיְנִים נִפְדְּרוּ
כְּאִפֶּר פּוֹזֵר : וְכִשְׁל עוֹזֵר וְנִפְל עוֹזֵר : נֶאֱזֹר
בְּרֹאֲוֹתְךָ בְּרֵם מִתְּבוּסִים : נִגְפַת פּוֹרְכִים פָּרִים

שבטו ירה, ישרא כלכיון ברלון, טגרת ונלרת, שניהם כ' ביטול והסכתה.
מלכות, טכות, וכחת, הוכחת, עדינה, ככל, טזלח וכו' ערים וכו' ערות יסוד
וכו' (חנקוק) ג' ג' ועינים, סינחיס כ' ויהי אול עין אח דוד (ש"א י"ט) וככל
עזר, הוא שר טלרי' ונפל עזר, טלרי' וכמו אז"ל וכן חיתח בילק ע כרמז דע"א.
כאור, חחר ללא ית' כדכתיב כאור חתה אדיר (מחל' ע"ה) כדחודך וכו', ככרית
ישראל מתחכם צדס פסח ועלכ אז נפסז לטלריס כטענידיס יס א נעכודת כרך,

אשרי ית, דייטערעכט דיקייט טעל חוכו וילערן פסחה, דייטע ויעבע טטרמהוטע
חוכו וייח וייטטתקובילט! (ו, ו) ומלכטעט דוח חוכו פערנער ערהחוטען, דייטער
ויעבען, דייטער פרחחוטען החיבען, חוכר בעלעבען וייט דייטען חוכבעלעבענערן
טחויט! געלכט וייט דוח, עוויגער, דער דוח טח'טען בעלעכט!

לקוּסִים. נֶפֶשׁ וּבֶשֶׁר בְּמִסּוֹם נוֹסִים. גִּתָּה
 לִירֵאָיִךְ גַּם לְהַתְנוּסִים: בִּיטָה וּמְהֵרָה שְׁנַת
 גְּאוּלִּים. בְּגֵר בּוֹגְדִים וְחֻלְף אֱלִילִים. בְּטוֹפְלֵי
 שֶׁקֶר הַפֶּל חֲלָלִים. בְּיוֹם הַרְג רַב בְּנַפּוֹלֵי
 מַגִּדְלִים: רַחֵם וְחַמּוּל בֶּן יִקְרִי. רַוֵּה נֶפֶשׁ
 שׁוֹקֵקָה לְהִקְרִי. רֵאֵה בִּי גְבֻרַת יַד הַמְדַקְרִי.
 רוּחַ עֲרִיצִים כְּזֶרֶם קִיר: יוֹם יוֹם נִצְפָה גְּאוּלְתָנוּ.
 יִגְעֵנוּ בְּקִרְאֵנוּ וְנַחַר גְּרוֹנֵנוּ. יִדְאוּלָהּ וְתִשְׁכַּחֵנוּ.
 יִי חַנּוּנוּ לָךְ קִיּוּנוּ: צִאנָךְ פְּקוּדֵי וְהִשָּׁב תְּפוּצָתוֹ.
 צִפָּה בִּי שְׂדֵרָה מְרַעִיתוֹ. צִמַּת עֵינָיו בְּתַרְוֵי
 לְהַשִּׁיתוֹ. צִיצַת נוֹבֵל צְבִי תִפְאָרְתוֹ: הַפְּשׁוּ
 עִם מִפְרָד בְּכֶסֶף. הַשׁוֹקֵי חֶמֶד זֶה בְּוָכֶסֶף.
 חֲרוֹת הַמְצִיא וְהַשְּׂמִיעַנוּ בְּחֶסֶף. חֲנִים נִמְכָּרְתֵם

לכבדית פרי נוסם. מת נוסם, ל' ואלרך מת נוססת דמית (יחוקל יו)
 ואמרו רז"ל שהוא רעונו לדם מילה. לקוסם, ל' ואת פריה יקוסם. (יחוקל
 יז ט). נכס וכזר כעסוס נוסם, עז"ה מנפז ועד נזכר יכלה ויהי כמסוס נוסם
 (ישעיה י"ח) וטעמי, כדבר הכעס ונעזן דק דק ע"י הכוסם והוא התולעץ
 הנקרא סם כדתיב וכזמר יאכלם סם (ישע"י נא ח). נתת ליריאיך זכו,
 חבלים ס' ו'. בן יקירי ישראל העבוכה נוס אפרים, נדגמב הבן יקירי לי
 אפרים (ירמ' לא ב). נכס שוקקה נכס העשתוקת ועזאזוב. להקיר עזוטי,
 ל' בהקיר כור עיטיס (ירמ' יז). העדקיר, ל' יש נועה כעדקרות חרב (עזרי
 יז יח). רוצ עריליס זכו, ישע"י כ"ה ד'. כי גדלה מעיטיס, עז"ה כי שדד ב'
 את מעיטיס (ירמ' כה לו). למת, הכרת. עוין, שילת. נחם, ל' חורב,
 כמו ואלשיתו כחה (ישע"י ס ו). לילת כוכל זכו, טוסכ. על. נחה להשיתו,
 ופסוק הוא ביציעים כ"ח ד'. חוספו עם זכו, טעמו אז כעלרים כוספשו עם
 מענדות פדך. כוסף חזוקים, נזעדים של זכס וכסף. חזוקי, לשון
 וחזוקים-כסף (זמות כ"ז י') שהוא ל' חגורה בחסף, נגלוי לעין כל,
 כלומר השמיענו נגלוי מה שיעדת ע"י כניאך, כזמור חנס כעכרתם ולא
 בכסף-תגללו (ישע"י כ"ג ג'). כחוסף, ל' חזק ב' את זלוע (סס כ"ז)
 מח זוף הלכן (כדלז"ל לו) וכן דרך רז"ל, לכתיבם' טקוס ש"זכן אמרו, וכן חד
 חולקה

תבאו ולא בכסף: קהלות יעקב בשם יקראוה.
 קוינו לו לו ללו יראוה. י קדשתה יעריצו
 וברזן ינשאוה. קרית גוים עריצים יראוה:
 ימלה יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:
 תימפעל גמולות בעל ישלם. לחיק ידים לא
 ידעו הפלם. לאיים גמול ישלם. קדוש:

כוונת המיטען להזכיר כל המכשעים את ה' מדור אנוש עד הטן ; וחתו' שהט"ח
 נרחשי כמרחות: אני שמעון בר יצחק בר' אבון חוק ואמץ בחוריה.

קאמרו לאלהים אדירים. מאור מעשיו
 נאים ונהדרים. ברתו אות ומופת בצרים:
 נהרגים הורגים את הורגיהם. ונצלבים
 צולבים את צולביהם. ונשקעים שוקעים

חולקה וחספתה (ירושלמי דכ"מ כב). נאם יקראך קוינו לו לו ללו יראוה, כ"כ
 ככל כ"י וכן עיקר, ורומז למאמרו ז"ל סוף מס' העניית: אמר ר"א עתיד הקב"ה
 לעשות מחול ללדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מר"ה כ"ה ז"ל נעו
 שנאמר ואמר גי' ס' כהוא הכה אלהינו זה קוינו לו ויושיענו (ישעי' כה ט). ע"ל.
 ופי' רש"י, כל אחד ואחד מראה הקב"ה באלכננדו ואומר הכה אלהינו זה וגומר ;
 וכן איתא בשמות רבה סוף פ' כ"ג. קרית גוים וכו', ישעי' כ"ה ג'
 כעל גמולות וכו', עש"ה כעל גמולות בעל ישלם חטה לכריו גמול לאחיבו
 לאיים גמול ישלם (ישעי' נט יח) ע"ש פי' רש"י. לא ידעו הכלם, שעושים
 תועבה ולא יבואו ולא יכלטו, כדכתיב כי תוענה עשו גם כן לא יבואו
 והכלם לא ידעו (ירעי' ח' י"ב).

אמרו לאהים אדירי, ל' מי יילכני מיד באהי' האדירי (ש"י דתח). ואמרו במדרש
 סוף מגילת אסתר, אמרו לאהים מה נורא טעמיד (תהלי' סו), מה דחילין אינון מנגיח
 דידך (תחנות ש"ך)! הכהיגים הורגים את הורגיהם והכלכני' זולנים את זולניהם
 והטחוקעים נים טחוקעים את טחוקיעיהם וכו'. יסירים, תאר לעלמים שהיו גסו

אמרו. פרייט רען מואחשטיגען, זיינע טהומטען ויזר מ'לע פרייווירדיג חונד
 רואחשט'ל. ער מיכט וחוונדערגעריכטע חויו מן זיינען פייכערען ; וחדרער ווערען
 ערמחדעט, הענקער געהתיגט, ערטערקער ערטערקסט. רוח חיבערזוהיטהיגען
 מ'לע

את שוקעיהם: יהירים אשר זרו בורון.
 נמרדו בסאפאה כפעלם להון. והורד גאונם
 שאול ואברון: שטופי זעם נשכחי רגל. ההפך.
 עליהם בלהות לגלגל. בהוהל לקרא בשם
 אליל ולרגל: מרום קרא למי הים. וארבות
 השמים פתח בעים. וימה יקים בשטף
 דכים: עליהם סדרי בראשית נשתנו.
 בשחתם את דרכם נתגנו. ברוהחין קלקלו

הרות. זרו בורון וכו', כדכתיב כי נדבר אשר זדו עליהם (שם י"א) וכמו שפירשהו
 רז"ל בקדרה שנאלו בה נחשלו; נעים דעו לאכרס ונעים נאכדי, וכן אמרו
 (פ"ט דף ח' ה') היה ר"ט חוטר מנין שנמרה אדם מודר עוודין לו? שנאמרה
 כמאסה בשלמה תריבנה (ישע' כ"ח) וכו'; ויותר מסתבר כי המאמר יהירים
 אשר זרו וכו' הוא מאמר כולל אל המאמרים הפרטיים הנאים אחריו, ואמר
 בתקילה בדרך כלל כי כל היהירים אשר היו טעולם כולם נשתלמו במדה כגד
 מדה ואח"כ פורט אותם אחד לאחד. וכן איתא בתנחומא פ' בשלח ובילקוט ברעו
 רע"ג פסוק אשרה לה' כי גאה גאה, גאה על כל המצגים, שכל המצגים במה
 שהם מצגים נו נפרע מהם. דור המנוול נתגאו וכו', וכן איתא מילא
 באנשי הנוגדול שנמה שנתגאו נו נפרע מהם, וכן איתא מילא באנשי סדום
 שנמה שנתגאו נו נפרע מהם שנאמר פרץ נחל טעם גר הכנבזים מני רגל
 (איוב כ"ד) שזכחו תורת רגלי אורחים מארלם וכו' וכן איתא מילא במלכים
 וכו', וכן בספריים ובנבוכדנאצר ובנגיד לור וכו' ללמדך שכל המצגים במה
 שנתגאו נפרע מהם. עב"ל. ובנמדבר רכה פ' ט' נאנה הענין הזה ביתר ביאור,
 ועל המאמר הזה הוסדו כל דברי הפיוט הזה. שטופי זעם נשכחי רגל, רועו
 לדור אכזב ולדור המנוול שנשטפו זועם מי הים ונשכחו מני רגל. לגלגל, כשכיל
 גלגל העין שחטאו נו; כדאיתא בפרק חלק דף ק"ח א'. כהוהל לקרא וכו',
 כאשר החלו לקרוא ולהתפלל בשם אליל ולרגל אחריו כלומר ללכת אחריו
 והוא ע"ה אז הוהל לקרוא בשם ה' (בראשית ד' כ"ו) וכמו שפירש רש"י.
 ערוכ, הקנ"ה. נעים, נכח. סדרי בראשית וכו', ברוהחין וכו', כמו שאמרנו

זו"ע, ד"ח יע טעמלירט, וחוררען מיהרען טהטען געמאקס בעסטרהטש; מ"הר
 שטעןן פ"הר לור גרופט הינזב מ"י'ז פערדערבען. דורך ברויזענרע פלוטהען וחוררע
 ד"ח מ"רעיקען יענער (דור המנוול) פערטילגט; ויח ערגריק סרעקקען חונן חונר
 חוק, ח"ו ויח מ"געעמאנגען, גקטלען לו פערעחרען חונר מיהנגען נחפלוהמ"גען. דער
 מ"ווערהקבעזטע ריען ד"ח געווקסער דען וועערז הערבייח, תפאנעטע ד"ח ס"וייסען
 דען הימועל; חונר פערטילגטע יעדע זענען דורך דער פלוטהען חונגעסט"י. פ"חן
 מ"י"גען

וּבְרוּתְחִין נְדוּנוֹ: וּבְנִסּוּעַ מְקַדֵּם יוֹשְׁבֵי שְׁנֵעֵר.
 בְּבִנְיָן הַמְגִדֵּל לֶבֶם נִבְעֵר: וַיִּמּוּ לְהַגְבִּיהוּ
 לְאִין מִשְׁעֵר: נִזְעֵצוּ לֵב וְנוֹסְרוּ מְזֻמּוֹת. אִם
 נִצְטָרְדוּ לְטַפֵּי מִימּוֹת. גַּעְלָה לְרַקִּיעַ וְנִבְנוּ
 בְּקַרְדָּמוֹת: בְּלַל לְשׁוֹנִם וְהַלְשָׁם וְהַתִּישָׁם.
 וּבְנִינָם הִשְׁחִית עֵבֹר לְבִישָׁם. וַיִּפֹּץ יְיָ אֶתָם
 מִשָּׁם: רָעִים בְּגוֹפִם וְחַטָּאִים בְּמַאֲדָם. גָּאוֹן
 שְׁבַעַת לֶחֶם הָיָה יְסוּדָם. וְעַנִּי וְאֶבְיוֹן לֹא
 הִחְזִיקָה יָדָם: יְיָ בְּרֵאוֹת כְּנַתְמֵלָא סַפְקָם.
 פחים

ז'ל סכהדרין (דף קחב): ויהי לשבעת הימים. שזיכה עליהם הקב"ה סדרי בראשית,
 שהיתה חמה יולאת ממערב וזוקעת מזרח. אמר רב תלמי: ברותחין קלקלו וכו'.
 עכ"ל. ובנסוע וכו' כדכתיב: ויהי נכסע מקדם (בראשית י"ב) ואמרו ר"ל, שנסעו
 מקדמות של עולם ואמרו לאו כל הימנו סיבור לו העליונים ויתן לנו התחתונים?
 בעלה לרקיע וככה אותה בקרדומות וכו'. כדאיתא בילמדנו פ' נח ג"כ נפ' חלק דף
 ק"ט א'. רעים בגופם, היינו אנשי סדום, כדכתיב: ואנשי סדום רעים וחטאים לה'
 מאד (בראשית י"ג) ואמרו ר"ל: רעים בגופם וחטאים מזמוכס. גאון שבעת לחם
 וכו' כדכתיב: הנה זה היה עון סדום אחותך גאון שבעת לחם ושלות השקט היה
 לה ולבנותיה ויד עני ואביון לא החזיקה (יחזקאל י"ט). כנתמלא ספקס,
 כהתמלאות באתם די ספקו, ל': במלאות ספקו יצר לו (איוב כ"ב) ונס הפסיק

מחרגען הער געלנגען קהמען דוח בעויטלער שנער'ס; דיח בעגיעררע, חיינען
 מחלטיגען טהורט לז בויען, ענטפולחאטע מיהר שטחלענע הערן; זיח בעגמנגען
 מיהן מין יענע חוכערהטסליבע התעה הינוילנזיהערען, דען זיח העסטען טיקע
 מיטן הערלען; בעדירלען וויר דען רעגענו טרופלען, זך טטיגען וויר הינוילן
 חונד הויטן דען היימעלן חיון! — זך ווקהנטען זיח — זך בער דער טויגע פערז
 וויררעטע מיהרע טפרחעט, בענחהק מיהגען קרמלעט חונד מוטה. לערטטרעטע
 דחו זעביירע מיהגען לז טהרע, חונד לערטטרייטע זיח פלוןענדו פלון דח.
 מו זייב חונד זענעט פערדערבען ווקרען דוח בעווקהנער סדום; העפערטע חונד
 טויעלגערייח ווקר מיהר ווענען: זיח רייכטען דען מרמען ניכטן, ענטלנגען דען
 דירלטיגען מיהרע הער. גחטט זעה דחו ווקחט מיהרער פערפעלן פלון, חונד

פְּחִים וְרוּחַ זְלָעוֹת הַשִּׁיקָם • תַּחַת רְשָׁעִים
 סִפְקָם: צְדָקַת אֲזָרַח אֲרוֹן זָכַר • וּבֶן אָחִיו
 נִמְלֵט מִלְּהַחֲמֹכַר • בְּשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת עָרֵי
 הַכְּפָר: הֲרַפּוּ וְגִדְפוּ מִלְּאֲבֵי תִלְגַּת • בְּצוּי
 אֲרוֹנֵיהֶם לְגִדֵּל לַעֲגַת • וּמִלְּאֲךָ יָצָא וּבָעַטְסָם
 בַּנֶּת: קִנּוּ אֶגְלָחוּ בְּתַעַר הַשְּׂבִירָה • בְּעִבְרֵי נְהַר
 מֶלֶךְ אֲשׁוּרָה • וְלֹא נֹתַר בָּם כִּי אִם עֲשָׂרָה:
 בְּהַשְׁתַּחֲוֹתוֹ לְנִסְרוֹךְ דְּרָכּוֹ יִרְטוּ • וּקְנִי הַכּוֹהֵן

הוא דרשו על אנשי סדום, כמבואר שם בפ"י רש"י ו"ל, השיקם, כלחם אתם ל':
 כושי רומי קשת (ת"ל ע"ט) וי"ג השיקם בסי"ן ל' הבערה כמו: והשיקו בנשק ומגן
 (ישוקל לט"ט). תחת רשעים ספקם, ל"ה באיוב ל"ד כ"ו, וגם הוא נדרש על אנשי
 סדום ע"ג פירש"י, אורח אנכרם. בן אחיו, לוט. מלהתמכר, מלהמכר ביד המשחית.
 ויום כרם ביד אויביהם (שופטים ביד) ת"י: ומם ריכוזו. חרפו וגדפו מלאכי
 תלגת, מלאכי מלך אשור חרפו את ה' כמבואר בישי' ל"ז מעש' סתמך וחוקי/ ות לגת
 הוא תגלת פלנאסר הנקרא גם תלגת פלנכר בדה"א ה' פסוקו' ופסוקו כ' וגם בדה"ב
 ב' כ"ס פסוק כ'. ואפשר שתלגת היינו סתמך, או שיהי' תלגת ותגלת שם תאר למלכי
 אשור כפרעה למלכי מצרים ואדני נדק למלכי יבוסלים. לעגת ל' לעג וקלס. ומלאך
 ינא, כדכתיב שם בישי'! וינא מלאך ה' ויך במחכה אשור. ובעטס כנת, דרך
 אותם כדורכים ענבים נת. קנא, הקב"ה אל קנא, גלחו בתער השכירה כמו
 שהתנבא עליו ישי' (זכ): ביום ההוא יגלח אלני בתער השכירה בעברי כהר במלך
 אשור וגו'. ולא נותר בם כ"ל עשרה, כדאיתא בפ' חלק דף ל"ה ב': כמה נשתיר
 מהם? רב אמר עשרה שנאמר ונאזר עין יערו מספר יהיו וכער יכתנם (ישעי' י"ט)
 כמה נער יוכל לכתבו? עשרה. בהשתחוותו לנסרוך וכו' כדכתיב: ויהי הוא

ויעם יוח דורך פְּחִים וְרוּחַ זְלָעוֹת הַשִּׁיקָם — נחך וינר דוח סטעלען, ווח
 דוח פֿערען־גער געווקהנט, דענקווקלער מיהרעו חונטער־גנג: — נור (לוט) דער ברוח
 דער־ווקהן דעו פֿרֿוּמטן מִתְּרַעֲנֵן־דֵּעֵר (אכרס) ווחורדע היער גערעטעט,
 מיהנ־דחטגֿעטט דוח פֿרֿוּמט־גיקייט ויינע פֿקעלן, חונר סֿטֿעטע מיהן, חזן ער
 דוח סֿטֿעטע דעו קריינע פֿערדערבטע. דחרט סֿטֿעטען חונר וִחֶסֶט־טֿעטען
 תלגת'ס בֿטֿען! חוין בעפעהן מיהרעו העררן טֿפֿרֿעֲבֵן יוח הֶחֱהוּ יִשְׂרָאֵל'ס היינז,
 גען; דח קחץ חוין ענגען חונר ריעב יוח חוין וִחֶמֶט מיהרעט וִחֶסֶט־טֿעטען קריינגע
 העער. נחטט, דער מייפֿער־פֿוֹזען, רחירטע — וויט ווקהגועלעטען סעער,
 וועסער — דוח פֿוֹקֵר יענייט: דעו סֿטרֿעמו, דוח אשור'ס קחיג־מגעפֿיהרט, חונר
 עו בויבעטן פֿון חוֹזֵן־נור לעהן חיבריו. דער קחיג ועלבוט פֿוילטעטע נחך דעטן
 טעמפֿען, ויינען גֿעִטֿלן כסדיך ביר מלכובעטן, דח ברֿכֿטען מיהן ויינע חייגנטן ומהנע

בְּיוֹן מְמוֹרָטִי • וְהִמָּה גְמַלְטוּ אֶרֶץ אֶרְדָּט: רָם
 וְנִתְגַדַּל מִשׁוֹר עַל מְגִיפּוֹ • וְאָמַר לְעֹלֹת עַל
 מְרוֹמֵי גִפּוֹ • כִּי פִקֵּד עָלָיו חֲרוֹן אַפּוֹ: אֶדוֹן הַסִּיר
 מִמְּלוּךְ בְּמִלּוּכָה • וּמִבְּנֵי אָדָם טָרְדוּ לְשִׁלְכָה •
 עִם בְּהֵמוֹת שְׁבַע לְרִזְלָכָה: כִּבּוֹא פְקוּדָתוֹ
 נִסְחָף פְּגָרוֹ • וּבְנֶצֶר נִתְעַב הַשֶּׁלֶךְ מִקְבְּרוֹ •
 כְּפִגְר מוֹבֵס הוֹבֵאֵשׁ בְּשָׂרוֹ: וּבְעֻזוֹת פְּנִים הָעִז
 בְּלִטְשֵׁאֲצָר • וְצוּה וְהוֹצִיא מִן הָאֲצָר • כְּלִים
 אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶאֱצָר: נִתְנָאָה לְשִׁתּוֹת בָּם

משתחוה בית נסרוך אלהיו ואלדמלך ושראלר בניו הכוכו בסרצ והמה נמלטו
 ארץ אררט (ישעי' לו לח). משור על מכיפו, לשון הכתוב: אם יתגדל המשער
 על מכיפו (ישעיה י טו) וירמוז לנבוכדנאצר שהי' מתגאה על יוצרו ואמר:
 אעלה על נחתי עב אדמה לעליון (ישעיה יד טו); ועל כי נתגאה לכן הסירו
 הקב"ה ממלוכה וטרדו מן בני אדם והשליכו אל היער ודר שם שבע שנים
 ואכל עשב עם חיות הדה כמבואר כל זה בדניאל סימן ד'. בבוא פקודתו, עת
 פקודתו למגת נסחף פגרו והושלך מקברו כמו שהתנבא עליו ישעיה (יד יט) ואתה
 השלכת מקרבך ככרז נחשב וגו', וכן נעשה לו ע"י אויל מרודך בנו כמו שבאה
 הקבלה. ובעזות פנים העיז בלמשאלר וכו'. כמבואר כל זה בדניאל סימן ס'.

ויט דעת שווערדטע חזק, חובר רעטטעטען יך דורך ריח פֿולכט נחך דעק אַמנרע
 אררע². דער וועכטיגע פֿאָקערבֿדיגער ווער חיינע וְהָגַע חין דער חוֹלְמֵכֵט
 הַמֶּבֶד, חובר טהחט טטחון געגען דען, דער יח רעגירעט². ער וועהנטע, ביו
 חין ריח וועקען יך היניפֿלוֹטוֹיגען; דח טרמל חיהן דער לחמן דען העררן,
 סטירלנטע חיהן פֿחֶקן טהרמנע הערמב, פֿערבֿהנטע חויו דער הענטליכען געווען;
 טחפֿט חיהן, חובר ים חיהן יעבען פֿחֶזֶע ימהרע חונטינר דפֿן וויזרען טהיערען
 ווערען³. נחך יינעק טחרע וועררע זיין זייכֿמֶק געסוֹיפֿט; ער וועררע
 חיעפֿעגערמבֿען, חויו דעק גרמבֿע געריסען חובר ויח חוין חחו לוכ
 טייחלן היגעווערפֿען⁴. דעחחוגעפֿטעט עירערעכטע זיין זעהן בלשאלר יך,
 ריח הייזגען געפֿחֶסען, ריח זיין פֿחֶטער כנוכדנאצר דעק טעופען גערויבט, לו
 ענטווייהען; טטחון בערענטע ער יך דערען ביי'ט אַמַהוֹר, רייכטע טרמק
 דחרין

¹ ייהע דייעגמלע געטיכטע חין ישעי' קחפיטען 37. ² דח:עלכסט קחפיטען
 10 פֿערט 15. ³ חין דניאל קחפיטען 4. ⁴ ישעי' קחפיטען 14.

תִּירוּשׁוּ • הוּא וְשָׂרְיוֹ וְעַבְדָּיו וְנַשְׂיָו וּפְלִגְשָׁיו •
 וּפְסַת יָד פְּתָחָה פְּרוּשָׁיו: חֲמוּדוֹת בְּאֵר לֹ
 הָאוֹתִיּוֹת • כִּי קֶצֶף עָלָיו רַב הָעֲלִילוֹת • וְבוֹ
 בְּלִילָה נִהְרַג בְּשֵׁאוֹת: זֶד אֲגַנִּי לְהַרוֹג וּלְאַבֵּד •
 בָּנִים אֲשֶׁר בָּם אֲבִי מִתְפַּבֵּד • פְּתָאוֹם הִיָּה כְּכִלִּי
 אוֹבֵד: קֶצֶץ עֵץ מִשְׁנֵה לְתֵלוֹת • וְלַעֲצָמוֹ הִכִּינוּ
 עָלָיו לְהַתְּלוֹת • וַיהוּדִי עֵשׂ מְלַחֲמָה בְּתַחֲבֵלוֹת:
 וּבְנוֹמֵץ אֲשֶׁר חָפַר נִשְׁדָּד • וּבִסְאָה אֲשֶׁר מָדַד
 הַמָּדַד • וְעָנָו עָלָיו הִדָּד הִדָּד: אֲמָנָם כָּל אֱלוֹ
 הַמְּבַעֲיָסִים • הִיָּה לָהֶם עַל לֵב לְהַשִּׁים • לְהַעֲרִים
 וְלִהְיוֹר

חמודות, חאר לכניאל איז חמודות, נאר לו האותיות, כמבואר שם. אגני המן
 נן המדחא האגני ומבוארים עניניו במגלת אכתר. וענו עליו הידד הידד, עש"ה
 וענו עליך הידד (ירמיה' כ"ד) וכי ידד הוא מלת הקריאה והכעקה אל הממטה.

דחיון ויינען פֿירסטען, ויינען בעדיכטען, ויינען פֿרויען חונד נעבענפֿרויען; דח
 קחן חונדיכטבחר חיינע הענד חונד וחפֿטע טריפֿטליגע מן דח וחפֿד*;
 דער הילדע (דניאל) ערקומרטע חיהן דח טריפֿט, דח דען לחן
 דען מן וחפֿטליגע פֿעריקידעט החט, חונד נחך חין דערזעלבען נחפֿט קחן ער
 חונד, נחפֿדען דח טחפֿט ערטטירט וחקרדען. חין קחניגגיניסויגע חויע
 דען טחפֿט אג (המן) ערקהנטע זיך חיינסט, חין פֿחוק געהפֿרוחמער קינדער,
 דח דעסען פֿחטער עהרע וחפֿטע, חוילורחוטט. חבער פֿחלזיך פֿיען ער
 חונד וחורדע געפֿחפֿטע ויח פֿערדחריבענע גערחטה. ער החט חיינען גחלגען
 פֿיר דען וחפֿטחון (מרדכי) בערייטען, חבער ער וחפֿר פֿיר חיהו זעלכט
 בערייטעט; מרדכי חויע דען טחחחוע יכודע חיבער וחפֿד ויינע רחקע חויע
 איסט, ער פֿיען זעלכסט חין דח גרובע, דח ער גערחבען, חיהו טחחל דח וחחח,
 דח ער חדרערען בעטידען, חונד חווען יובעלעט דחן הידד! הידד!** ! וחחח
 זיך! דיע פֿרעפֿיר החטטען ע: וחחל לו הערלען נעהחען וחלזען, החטטען קחניסן
 קויג

(* לכניאל קחפֿטען 5. (** הידד, חין יובעלעטרייח.

וְלְהוֹסֵר מִמֶּלֶךְ חַנְּסִים: מֵאֵן לְשַׁלַּח עִם הַמוֹנִי.
 וְשָׂאג וְאָמַר מִי יִי. לֹא יָדַעְתִּי אֶת יי: צוּר נִגְפוֹ
 בְּעֵשֶׂר לְהַבּוֹ. וּבְעֵבֹר זֹאת הָעֲמִידוֹ וְהָאֲרִיבוֹ.
 לְהוֹדִיעַ לְבַל מָה הִגִּיעוּ כְּכֹה: בְּחִבְרוֹת וּפְצָעִים
 אוֹתוֹ אֵלֶּךְ. וּבִירֵית חֲצִיו כְּבָרוּ פִלְחָה: וְאַחֲרֵי
 כֵן חֲזָקָה יָדוֹ לְשַׁלַּח: הַחֹום מְצָרִים עַד לֹא
 הִרְחִיקוּ. הוּא וְעֵבְרוֹ עֲצָה הָעֲמִיקוֹ. לְרִדּוֹף
 אַחֲרֵיהֶם מִגֵּן הַחֲזִיקוֹ: וְצוּר נֶעְרַץ בְּסוֹד
 קְרוֹשִׁים רַבָּה. שְׁתֵּאת הַיָּם לְחֶרְבָּה. בַּיָּם נִתְּנוּ
 דָּרָךְ וּבַמַּיִם עֲזִים נִתְּיָבָה: רָסֵן מִתְּעֵה הַרְסִין
 עֲנָמִים. וְנִהְגָּם בְּכִבְרוֹת לְגַלֵּי הוֹמִים. וְצָלְלוּ
 בְּעַפְרַת בְּעֲמֻקֵּי יָמִים: הוֹלְכֵי נִתְּיבוֹת בְּמַעֲמֻקֵּי

חנסיס, מצרים, כדכתיב: מלאכיו חנסיס הגיעו (ישעי' לז). שלח, קלקל, ל: יסוד
 נאלחו (תילי' ידג). פלח, בקיע, כמו: עד יפלאסחן כבודו (משלי כג). רסן מתעה,
 עש'ה: ורסן מתעה על לחיי עמים (ישעיה ל כא). ענמיס, מנני מצרים.

קונו וערדען דורך דמו; וחו: דעס קמטיגע דער חכסיס (מצרים) געטעהן; דייער
 ווייגערטע וך, דמו: פֿחֶק חיינר געמיינדע ליהבן לן חסו, חונד ריך לויט: ווער מיט
 גקטט? חיד קעננע גקטט ניכט! דח פֿערזעטלנע: חיהן דער חוזה חטטיגע לעהן
 טטריילע, חונד ערהילט חיהו דחביח חן לעבטן, דחויט ער דער וועלט פֿערקירטען
 חקלטע, וחו: חיהן געטעהען. פֿינע טהפֿינדילע טטריילע ערהילט ער, וחוירדע
 בוי מינ: הערן פֿערוואנדעט, דחו דרונג ער חויל ריח בטפֿרייחוה דע: פֿחיקע.
 קויסן חקטטען ריח בטפֿרייטען נחך מצרים'ס געביעט פֿערנחטן, דח ענטשום ער יך
 מיט ווייער דינערטחט, דחו: געוועהר לו ערגרייפֿן חונד ריח ווידער חייכלן חקלן.
 חבער דער חוזה חטטיגע, דער פֿורכטבחרע חיסן גרחסען דחטה דער הייליגען ענגעל
 ווחדעלטע דח: העער חין לעסטען בחרע, טויל חיינע בחחן חין פֿלוסטהן, חונד חין
 געווחטיגען געווחסערן חיינו פֿפֿחד. דען ענמיס (מצרים) חקט ער חיינען לויטן
 חקעלטעט, ריח מיט בטטווערטען לוגע חין בחויענדע וועלען היינין געטריבען;
 כון יכד ריח וויח בוייח חין דעו העערע: טיעפע געוונקען. יענע חבער (ישראל), ריח
 חויל

קרובות ליום שביעי

מים • שבחו והודו לאל השמים • אשר נלחם להם במצרים: מאז והלאה הוקבע לדורות • לספר לעד פח וגבורות • ולהזכיר יציאת מצרים בשירורת:

כוכת הפייטן להזכיר שנת ולאנת השם יתנרך לעמ ישראל, ועשה הפיוט פעם בא"ב ופעם בחש"ק, וזס המחבר סתום בסוף א"ב ראשון שמעון בר יצחק, ועוד כמה פעמים סתום בראשי הסרזות.

י' וּבְכֹן וַיִּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא:

מיוסד ע"פ א"ג

אילי הצדק ידועים • בנים מגדלים פנטעים • גזע תפארת מטעים • דבוקים ותשוקים ברדעים • הגוים הגונים ונשמעים • ותיקים נבחרים משבעים • זרעם בנותם נודעים • תמודים ומעשיהם נעים • טובים

בארצות

אילי הצדק ידועים, תאר לישראל הידועים לאילי הצדק, כדכתיבו וקורא להם אילי הצדק מטע ה' להתפאר (ישעי' ס"ג) וזהו גזע תפארת מטעים, וכנגד: אשר בנינו כנטיעים מגדלים (תילי קמדי) כינה אותם בניס מגדלים כנטיעים. דבוקים ותשוקים, שניהם לשון סיבור וקישור, כמו: ותשוקיהם כסף (שמות כו י), ורדעים היינו דור המדבר המכונה לרדעים כפי' רש"י מ"ח ה' י"א, והם דבוקים בהקב"ה, כדכתיבו: כי כאשר ידבק האזר אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל (ירמיה יג יא). הגוים הגונים, כן גרם בכ"י וכן עיקר וכפל ל' האל. משנעים, משנעים: "אומר טובים

חזין געבתהנטט וועגע ריח טיעלע דורכגינגטן, פריון חוכרדחקטען דעט הייחטג טהרמכער, דער פיר זיח זייס מלרים געטטריטטען. פלון כון מן וחורדע ענדען קיבלט טיגן געטעלעטערן לונט געועטלע געמחכט, מייחור דיזע וחוכרדרהמטען דער מלון מחכט לז ערלנהלונטן, חוכר וידערהמלטרען חוילונג חויו מלרים לז בענינגטן: וןהלמן חן דיזעט טונגע החט דער עוויגע עררעטטעט!

חיון בעריהטטע טוגענדהמטען פלוק, ונהנע, ריח וויח טחסינגע חוילט געוויחכטען, חיון טחמך פלון פרמכטיגעטן וחוכט; חיינע חן דעטן געועטן לעסט אהגענדע, גוטדענקערעדע חוכר פלוגוהטע כחליחו, ערקמנע בידערהמטענער חזי ובעענליגסטחמטען, דערען: מחמטען חוכטער דען היידן בעריהוט, חוילרייכע, וןהלטהחשיגע

בְּאַרְצוֹת מוֹדָעִים • יוֹדְעִים יְדוּעִים וּמְיֻדָּעִים • בְּחוֹתָם
בְּרוּעַ גְּבָעִים • לְמוֹדֵי גָסִים וְנוֹשָׁעִים :

נוֹשָׁעִים מִבֵּין קִצְרֵי יָד • תִּתֶּה לָמוֹ שֵׁם וְיָד •

וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד :

מְהוֹלָלֶת תִּנּוּן בְּנִעְרָה • נוֹתְנַת בֵּינָם מַעֲבָרָה • סוֹעֶרֶת
גְּלִים בְּסִעָרָה • עוֹרֶכֶת מְסֻלָּה יִשְׂרָה • פְּלָאוֹת וְנוֹדְאוֹת
מְאֻדֶּיֶרָה • צוֹלֶלֶת קָמִים בְּגִבּוֹרָה • קִנְיַת מְלַחְמַת
מְעִירָה • רִהֵב מִתְצַבֵּר בְּעִבְרָה • שׁוֹלֶפֶת חֶרֶב
מִתְעַרָה • תִּמְרוֹ לְהוֹשִׁיעַ מִצָּרָה •

מצרה

בארצות מודעים, כ"כ בכל כ"י וכן עיקר. יודעים וכו', הם יודעים את ה' והם גם
הם יודעים ומודעים אללו. ל': עם יודעי אלהיו (דניאל יא לב) ול': חדלו קרובי
מיודעי שחזוני (איוב י"ט י"ד), והם נקבעים בזרוע שלו כניכול כחותם; כמו
שאמרז"ל על פסוק: שמני כחותם על לנד כחותם על זרועך (שיר חו) וכדאיתא
בבמדבר רנה פ' ה'. קצרי יד, מנרים היו קצרי יד כלומר תלושים ותש כח, ל':
יושבין קצרי יד (מ"ב יט כו). תתה למו, נתת להם לישראל.

מחוללת חנין וכו', מוכב על: וירא אלהים את היר, וטעמו: וירא ישראל
את היר, המחוללת תנין, והוא ע"ה: הלא את היא המחלבת רהב מחוללת
תנין (ישעיה נא יט) ות"י: שגתי פרעה ומשיריתיה דהו תקפץ כתיבא.
נטנת בים מעברה וכו', ע"ה ס: הלא את היא המחלבת ים מי תהום
רנה השמה מעמקי ים דרך לעבור גאולים. קנאת מלחמת מעירה, ע"ה: כאיש
מלחמות יעיר קנאה (שם מב יג). רהב מחלבת, ע"ה: הלא את היא המחלבת
רהב (שם כ"א ט'). שולפת וכו', ל': ויקח את חרבו וישלפה מתערה (ש"ל יז
כא) וע"ה: אכי ה' הוצאתי חרבי מתערה (ישוקאל כא י). תמתי, תאר לישראל.

והה'טהקטיגע, דערען גיטע חין חזון ומרען בעקמכנט, ווייטע, בעקמכנטע חונד
בעריהוטע ומכנער, דוח דער גקטטהייט חויל דעך מרען וויח חוין ויגען ויטלען,
חונד ומכנע: חויל וחוונדערבחרע מרט גערעטטעט וחוונדרען;

ויח וחוונדרען פֿחן דער הינד רעו פֿיינדעו גערעטטעט, חונד ערווחרבען
רוהק חונד ומכט —
חון ישראל וקה דער חוונמכט המנד,
ויח ויח דען דרמלען (פרעה) פֿערווונדערעט, וויח ויח חוין מעערע חייכען פֿלחך
געמחכט, ונדך סטורק דוח וועלען היגעטריבען, חונד חייכע בהן געעכנעט,
ויח ויח וחוונדערבחרע חונד פֿורלכטבחרע טהקטען חויוגעמיכט, וויח ויח מיט חויל
געוולחט פֿערווענקט רען לוק קחמפל חויוגערויסטעטען פֿיינד, וויח ויח דען סטחון
דער חיבערמיטהיגען (מנרים) גערעמיטהיגעט, חונד מיט עכטבוקסטעט סווערדע
דען פֿרמחמען (ישראל) חויו רער נחטה געהמלען!

קרובות ליום שביעי

מִצְרָה נוֹצְלוּ עִם אֵל. וְהִגִּידוּ צְדָקְתוֹ בְּתַרְבֵי אֵל.
אִז יִשׂוּר. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

מיוסד ע"פ שהמ"ח שמעון נב"י ילחם.

שָׁבַח וְהוֹדָאָה מְעַלָּה. מַלְכוּת שְׂרָרָה וּמִמְשָׁלָה. עֲזוֹ
וְתַעֲצוּמוֹת לְאֵילָה. וְרוּמָמוֹת לְמַעְלָה לְמַעְלָה. נִצַּח
גְבוּרָה וְגִדְלָה. בְּרַכְּהָ וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה. רַנְּנָה וְזִמְרָה וְצִלְהָה.
יְחוּד קִדְשָׁה וְתַהֲלָה. צִפְיָרָה וְתַפְאֲרָת לְטִלְסָלָה. הַסִּיד
לְמֵאֹד נַעְלָה. קוֹל תּוֹדָה לְצִלְצִלָּה. נִיזוֹר וְעִטְרָה לְכַלְלָה:
לְכַלְלָה בְּרוֹן וְהוֹדִיָּה. לְצוֹר הַעֲנָה בְּמִרְחֶבֶת.
עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה:

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תָּמַךְ בְּמַעְגְלֵי וְתָיו אֲשׁוּרֵי. שְׁחַת בְּתַמָּתוֹ צוֹרֵרֵי.
ראתה

שבח וכו', מחובר עם אז ישיר הקודם לו. לאילנה, לחזק. נפירה, מזה.
לכלסלה, לרומם ל': כלסלה (משלי ד' ח'). לכלללה, פעל נגזר מן: הללוהו
בכללני שמע (תילים ק"ב) וטעמו כמו לכלסלה בחילוף הסמך והכ"ף. לכללה, ל':
בניך כללו יפוך (יחזקאל כ"ז ד') ענין כלילת היופי.
חמך וכו', ע"ה: תמוך אשורי במעגלותך (תילים י"ז ה). ראתה וכו', כמו: ותבט

דעת פְּחֻקֵּעַ גְּחַטְטֵנוּ הָחַט עַר חוּזֵי דַעַר נִחְטָה גַּעְהוֹלְטֵנוּ חוּבַר
זִינְעֵ גַעְרַעֲלֵטִיגִיקִיטוֹזִיבֵעַ וְחוּרְדַע מְוֹזְנֵטְהַחֻבֵטֵן קוּבַר, וּויח גְּחַטְטֵנוּ
גַּעְבִּירֵגַע. חוֹן דְּחֻחֻזֵ: וְחָג מֵשֶׁה חוּבַר דִּיחַ קִיבַרְדַּר יִסְלַלְסִי.
עַרְהַחְבֵעֵנֵעַ וְחָבַחֻבַר דְּחֻקִּיבַר, רִיךְ, לְעַפְטַעַר חוּבַר דַּעְגִיעֵרוֹנֵג, יַעֲבֵ, מְוֹלְגַע
וּחֻחֻט, עַרְהַחְבֵעֵהִיט, עֲוִיגִיקִיט, וְחַבְט חוּבַר גְּרַחְסֵעַ גַּעְלִיחֻטֵן דִּיר; גַּעְחֻבַג,
וְחִיטְעֵטְפִיל חוּבַר פְּרִיידַעַרְנוֹן עַרְטְחֻבֵטֵן דִּיעִיבַר הִיזִיג גַּעְפִיעֵזֵעֵטֵן מִיחֵהִיט, דִּיעִיבַר
דַּעַרְוִיבִקִיט חוּבַר וְחִיעֵטְטֻחַט. קְרוּחֻחֻזִיגִיטֵגַעַר, מְוֹזְנֵטְהַחְבֵעֵנַר! דְּחֻקִּיבַר,
קְרַחְבֵעַ חוּבַר דִּיעִדַעַטֵן גַּעְלִיעֵחֻטֵן כּוּר דִּיר!
וּיְגַזְוִיד חוּבַר הִיחַנַע גַּעְלִיעֵטֵן מִיחַבַר, דַּעַט וְחַבְטִיגַעַט, דַּעַר דַּעַט פְּלֹעֵהַעַנְדַעַן
חַטְטֻחֻחְרַטְטֵעַ חוּבַר רוּיט פְּעַרְטְחַחְפֵט. ח'וּיִין יַעֲבֵ, וּיִיין וְחִיטְעֵטְפִיל חִיטֵן רִיךְ!
עַר הָחַט וּיִינֵטֵן פֶּחַטְטֵגַעַטְטֵעֻחֻט חִין וּיִינֵטֵן סְטִיגֵטֵן; וּיִינֵטֵן פְּלִיבַרְדַּע הָחַט וּיִין
לְחַר

בְּמַגֵּן. דָּרָךְ חוֹמוֹתַי בְּנֵן. גִּזְרִים הַכְּלִיל בְּעֵינַי.
בְּשׂוֹמוֹ מַעֲמֻקַּיִם. אֹרַח וּמִסְלֹול מְסֻמָּם:

מְסֻמָּם לְהַעֲבִיר כָּל חִילוֹ. וַיַּעַר בְּאוֹמְצֵי גְדָלוֹ.

מִרְפָּכּוֹת פְּרֵעָה וְחִילוֹ:

מיוסד ע"ס ח"ב.

אֲבָר וְשֹׁבֵר וְכָלֵם. בְּאִשׁ וּבְמַהֲמֹרוֹת הַפִּילָם. גְּלִים
כְּסוּ קַהֲלָם. דִּיעֲכוּ כַּפְשֵׁתָהּ בְּכָלֵם. הַסִּיר אוֹפְנֵי גְלָגְלָם.
וּנְהַגֵּם בְּכַבְדוֹת לְהַכְשִׁילָם. זֹרְמוֹ עֲבוֹת לְמוֹלָם. חֲצִצְיָה
הִלְכוּ לְשֹׁכְלָם. טָבְעוּ בְּבוֹץ רַגְלָם. לְשׁוֹב בְּרֵאשִׁים
עֲמָלָם. פָּרְעוּ קָרְסוֹ בְּנַפְלָם. לְהַסִּיר מֵעֲלֵיהֶם צְלָם:
צֶלֶם

מכין זמן שיעבודם משנה, כי זמן השעבוד אשר נגזר עליהם ה' משנה מאשר נשתעבדו,
כי לא נשתעבדו כ"א לד' שנה, והגזירה היתה ארבע מאות שנה; שהיה לך
למשנה (ש"א כג"ו) מתורגם: שהי לך לתנין:
באש ובמהמרות, ל': באש יפילם, במהמרות כל יקומו (תילים קמ"א). דעכו וכו'.
ל': דעכו כפשתה כבו (ישעי' מג"ו) דעכו כאש קוים (תילי' ק"ח ב) וע"ש פי' רש"י ל'.
זורמו וכו', טעמו נודרמו מים עבות למולם, גם חצציה הלכו לשכלם, והוא ע"ש:
זורמו מ' עבות קול נכו שיקי' אף חצציה יתהלכו (תילי' ע"ו יח), והיינו כשנגלה הקב"ה
על הים כמו שפי' שר"י ל', וחצציה כמו חציה ורומא' הברק. טענו וכו' ל': הטענו
בכך רגלך (ירמ' לח כב). כרעו קרסו, ל': קרסו כרעו יחדו (ישעי' מ"ב) ענין כפי'.

ער החט מיהן חיו געווקסר מויערן חויגעפיהרט חוד גערייחגע טטרטסען
געמחלט; ער החט חין דעו מעערעו טיעפען חיינו בעקוועמען וועג געבחהנט.
חויך בעקוועמען וועגע החט ער זיין העער דורך דחן
מעער געפיהרט, חוד חוט חונגעווחלזט היינין געטוויירערט
חון פרעה'ס קריעגוגעטפחן חוד העערעוועמחלט.
ער החט יח לערטטיקט, לעראחוט חוד גחלליך חויגערייבן; ער החט יח
חין פייערזאנט געטוירלט חוד חין טיעפע גריפטע; חין חויפע וחוררע פחן
וועלען פערטאנגן, חין חדרער אָדערטע חין פייער חויך ויח פחמב; ! ער החט
דיח חדרער פחן חיהרען וחגען געווקדערט חוד יח חוט בעסאערטעט לוגע
געפיהרט, דחס יח טוירלעט; היער טטרטוועטן חיהנען גוטהען ענטגעגען,
חוד דחרט וענקטען זיך טאעטערנדע בליטלע חויך יח הערמב; חיהר פחס
פערמחק חין טחמח, חיהר קחפן וחוררע פחמ חונגליק געטרחפעטן; יח וחמק
טען חוד פיעלען — חיהר טחטטען וחר פחן חיהנען געוויבען.*

חיהר

(* דחו הייסט, יח החטטען קיינען טוטן מעהר.

צֶלֶם הוֹסֵר וְנִנְעָמוּ. וּבִלְשׁוֹ וְגַם גִּבְלָמוּ.
תְּהַמֹּת יִכְסִימוּ:

מִשְׁבְּרִים גִּתְחָאָו וְגֵלִים. גִּגְר שְׁרֵי אֲוִילִים.
סוֹעֲרִים הוֹמִים וּמְתַנְטָלִים. עוֹזְרֵי רֶהֱב מִפִּילִים.
פְּגַרְיָהֶם הוֹצְעוּ תִלְלִים. צֶלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת מִסְתוֹלְלִים.
קְנוֹיִם עֲבְרוּ גֵאוֹלִים. רוֹמְמוֹת יְמִינָךְ מִגְּהִילִים. שְׁרִים
מְתוֹפְפִים כְּהוֹלְלִים. תִּשְׁבְּחוֹת וְשִׁירִים וְהִלּוּלִים:
וְהִלּוּלִים לְתוֹחֲלָתִי וְסִבְרִי. וְעַל מִשְׁנְאֵי לְהַגְבִּירִי.
יְמִינָךְ יִי נֶאֱדָרִי:

מוסד ע"פ שהמ"ק שמעון בר יצחק.

שְׂתַתָּה עוֹלָם בְּבִנְיָנֶיךָ. מְלֵאָה הָאָרֶץ קְנִינֶיךָ. עֲלוּן
שְׂמֹת

כלל הוסר, מגין שלהם שהי' מזיל ומסיד עליהם.
משבריו וכו', משבריים וגליונותחטאו וכו' וכו' וכו', והוא ע"ה:
משבריי' יתחטאו (איוב מא יו), ל': אך בני כדה יתחטא (במדבר לא כג) שטעמו במי הויה
יתנזה. ומתנטלים, ומתכשאים. עוזרי רהב, עוזרי מזרים. מסתוללים, תאר
למזרים, ע"ה: עודך מסתולל בעמי (שמות ט יו). קבוים, תאר לישאל, אשר לקח ה'
לו לעם. שרים, המשוררים. מתופפים, מקישים בתופים. כחוללים, כחוס ב'ח'.
ל': ושרים כחוללים (תילים פז), ול': מתופפות על לנבון (כחוס ב'ח').
שחחר וכו', מקוכר עם ימוך ה', וטעם שמתה יסדה, מגורת: והי' שתותי' מדוכאים

חיהר סחטטטן ווחר פֿון חיהנטן געווילטן, דח טטחנרען זיח, פֿערלחטטען,
חין סחנדע חונר סוּמך; דון דער חבגרונד בעדעקטע זיח!
זיח ווחוררען פֿון פֿלוטטען היכוועג געספיהלט חונר פֿון וועלען. ווידער דיח
פֿירסטען פֿון אויליס (מזרים) עהפחרטען זיך דיח טחבענד ברויענדן געווחסער,
טטירלנטען דיח געהילפֿען דעז וויטהריכו (פרעה) חונר לערסטרייטען ספיעלענר
חיהרע (ויכחמע. דח זחקטען זיח וזיח בוייח, דיח סירחנען! דייע ערקחנען
חבר לחגען פֿרייח הינדורף, ריהחטען דייע ערהחכגע רעכטע, חונר פֿויקענחונר
פֿלחטענסיין בעגלויטטען דער זחגער לחכגעווחגע חונר דח:קליידר.
דח:קליידר ערטחנטן חיהק, דער זיינע חקפֿונג חונר זיין טרחס! ערלז זיך
חיבר זיינע פֿייכע טרויוועירען! ח' דייע רעכטע, עווגר, חייט פֿערהערזיכט;
זיח חמט דח וועלטגעביידע געגרינדעט; פֿלחן חייט דיח גחלע ערדע פֿון דיין
גיטערן

קרובות ליום ראשון

שִׁמְתָּ מְעוֹנָהּ. וְהוֹדוּ וְהִדְרִדוּ לְפָנֶיהָ. נְעִימוֹת נֶצְחָה
 בְּיָמֶיהָ. בְּצֵאתָהּ לַיִשָּׁע בְּנֵיהָ. רָעִשׂוּ הָרִים מִפְּנֵיהָ.
 יַחֲלוּ מִיָּם מִתְרוֹנָהּ. צֶדֶק מְלֶאכָה יְמִינָהּ. חֵיל וְיִשָּׁע
 לְהַמְוִינָהּ. קַנּוּא וְנִזְקָם לְשׂוֹמְנֵיהָ. בִּי תִמְכָּה יְמִינָהּ:
 יְמִינָהּ הוֹגְבֶרְתָּהּ שׁוֹנֵאֵיהָ לְתֵרוֹם. וְאוֹתֵי בְּאֵמוֹנָהּ לְאֵרוֹם.

וּבְרַב גְּאוֹנָהּ תִּתְהַרֵם:

ע"פ תשר"ק.

תִּלְמִיד לּוֹמֵד וּמְלַמֵּדוֹ. שׁוֹמֵר וּמוֹשֵׁל וּפְקִידוֹ. רַבֵּב
 סוֹסוֹ וּפְרָדוֹ. קְרוֹב וְגוֹאֲלוֹ וְדוֹדוֹ. צִעִיר וְיִשָּׁישׁ וּמְכַבְּדוֹ.
 פּוֹעֵל וְאֶכָר וְצְמָדוֹ. עֲשִׂיר וְרִיעוֹ וְיָדִידוֹ. שְׂכִיר וְשׂוֹכֵר
 וּמְשַׁחֲדוֹ. נְדִיב וְנִינּוֹ וְנִבְרָדוֹ. מְשַׁרְתַּת אֲדוֹנָו וְעַבְדוֹ.
 לַאֲבֵרוֹן

(ישעיה י"ט י'). באמונה לארום, עש"ה: וארשתך לי באמונה (הושע כ"ב).
 תלמיד. ואכר ולמדו, עש"ה: וכפתי כך אכר ולמדו (ירמ' לא כג), וטעמו, החורש
 למד בקר שלו. ומשדו, הוא המורה הפועלים למלאכה בדכריתיותו והוא שוקד דברים.

גיטען; יענע הָהַע הָחַסֵּט דוח דיר לור ווּתְהַנּוּבַג עַרְקָרָן; פֶּחֶר דִּינְעֵטַן מְטוֹיִג
 חִינֵט וּחִיעֵטֶטַט חוֹנֵד פֶּרְחֵט; עוֹיִגַע זַעוֹיִגְקִיט חִין דִּינְעֵר רַעֲטֵטֵן. חִין דוח חוֹיִג
 גַּעֲלֵחֵן לֹט חִינֵט דִּינְעֵר וְהַנְּעֵ, דַח וּחִקֵטֵטֵן דִּח בַּעֲרַגַע פֶּחֶר דִּיר, דִּח וּחִסְעֵר
 בַּעֲבֵטֵן פֶּחֶר דִּינְעֵט בִּיקֵק; דִּינְעֵר רַעֲטֵטֵט וּחֶר פֶּחֶלְעֵר גַּעֲרַעֲטִיגְקִיט לֹט חִינֵט
 חוֹנֵד וּחֶחֶל דִּינְעֵר גַּעֲחִינְעֵר, פֶּחֶלְעֵר חִיפֶעֶר חוֹנֵד רַחֲלַע גַּעֲגֵטֵן דִּינְעֵר וּוִדַעֵר
 וּחֶלְעֵר. חֶךְ הָחֵט זִיח גַּעֲטִיטֵטֵט, דִּינְעֵר רַעֲטֵטֵט.

דִּינְעֵר רַעֲטֵטֵט הָחֵט טִיּוֹחֵטִירט! זִיח הָחֵט דִּיח פִּינְעֵר
 לַעֲרַטֵטִיט חוֹנֵד חֶךְ חִיט דַעֲן גְלוֹיבֵטֵן פֶּעֶרְחֶחֶלֵט.
 חוֹן דִּירֶךְ דִּינְעֵר גַּרְחֵסֵט וּחִיעֵטֶטַט הָחַסֵּט דוח לַעֲרַחֵחֵט

דַעֲן סִינְעֵר, [עַהֲרִיגַג חוֹנֵד [עַהֲרִיטֵטֵט, דַעֲן פֶּחֶטֶרְחֵן נַעֲבַסֵט פֶּחֶחֵחֵינֵע חוֹנֵד
 מְכַעֲרוֹחֵחֵטֵטֵט, דַעֲן יוֹנְגִיגַג, דַעֲן גִרִיט נַעֲבַסֵט זִינְעֵט פֶּעֶרַעֲהַרַעֲרַ, דַעֲן
 טַחֵחֶחֶחֶר, דַעֲן בּוִיעֵרֵן נַעֲבַסֵט וּיִנְט גַעֲסַפֶּחֵן, דַעֲן רִיכּוֹ נַעֲבַסֵט וּיִנְט גַעֲוֵעֵט
 סַחֶפֶטֵר חוֹנֵד [יבִיגַג, דַעֲן חִיטֵחֵיגַג חוֹנֵד דַעֲן חִיטֵהַעֲר נַעֲבַסֵט וּיִנְעֵט חוִיפֶוֹעֵהַר,
 דַעֲן מְהַהַעֲרֵרֵן נַעֲבַסֵט נַעֲקֵטֵן חוֹנֵד חוֹרַעֲנֵקֵן, דַעֲן בַעֲדִיטֵטֵטֵט נַעֲבַסֵט הַעֲרָרו חוֹנו
 סַקֶחֶפֶטֵט

לְאַבְרָהָם הַיְהוּדִי הַכּוֹדֵם. הַפְּרַע וְכָל הַבָּיָה בְּיָדוֹ:
בְּיָדוֹ כָּל הַיָּל מִצְרַיִם. בָּאוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם.

וּבְרוּחַ אֲפִיקֵי גַעְרָמוֹ מַיִם:

לְפָנָיו פָּנֵי תְהוֹמוֹת. כְּאֶבֶן נִתְחַבְּאוּ מִיְמוֹת. לְשָׁרוֹ
מְסֻלוֹת רָמוֹת. טִירוֹת גְּבוּהוֹת פְּחוֹמוֹת. חָזוּם מַלְכֵי
אֲדָמוֹת. זְעוּ וְנִתְפַלְצוּ בְּאִימוֹת. וְנִתְּנוּ לְאֵל רוֹמָמוֹת.
הַנּוֹתֵן עֵז וְתַעֲצוֹמוֹת. הַקְּדֵק בְּצָרִים נְקָמוֹת. גְּבַר וְהַשְׁבִּית
מְלַחְמוֹת. בְּאֶרֶץ שָׁם שְׂמוֹת. אֲדָרוּהוּ שִׁירוֹת גְּעִימוֹת:
גְּעִימוֹת לְשִׁבַח וְלַעֲדוּף. בְּהַפִּילוֹ צַר לְגִדּוּף.

אָמַר אֹיֵב אֲרֻדָּף:

אויבים

הַפְּרַע, תֹּאֵר לַפְּרַע מֶלֶךְ מִצְרַיִם, כְּכַתּוּב בִּירְמִי' מ'ד ל': הַכְּנִי כוֹתֵן אֶת פְּרַעַה
חִפְרַע מֶלֶךְ מִצְרַיִם. וּבַתְּכַוּמֵּי פ' וְאֵרָא דף כ"ח ב' גַּם בְּשָׁמוֹת רַבֵּה פ' ס' דַּשׁוּ,
כִּאלֹו כְּתִיב הַפְּרַע בְּה'א, וְכֵן כַּתּוּב זֶס רַשִׁי בְּפִירוּשׁוֹ: סִי'ת זוּ שְׂמַשֵּׁת בַּמְּקוֹס
ה'א, וְכִי כ' דל"ק; וּבְכָל סִפְרֵי הַדְּפוס וְכִי הַגִּירָסָא כִּאֵן הַפְּרַע וְכָל הַכֵּא
בִּידוֹ, וְיִתֵּר מִסְּחַבְר לְנוֹס חִפְרַע בְּסִי'ת כְּלָטָן הַכְּתוּב.
לְכַדּוֹ וְכו', ע"ה: כִּאֵבָן מַיִם יִתְחַבְּאוּ וּפְנֵי תְהוֹס יִתְלַכְדוּ (אֵינֶנּוּ לֵאמֹר). יִשְׂרוּ מְסֻלוֹת
רְמוֹת, טִירוֹת וְכו', ע"ה: וְכִי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּיבְשָׁה בַּתֶּךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לְהַס זְמוּהָ.

טְקוֹמְלֵט. וְחַטְטוֹיֵךְ וְחַקְטֵן זִיח חֵן דִּיח גְּרוֹפֵט, הַפְּרַע (דַּכַּר קְתִיבֵי) זִיט
חוֹזֵט, וּזְמוּ עַר חִיטְגַּע בְּיֵהֵרֵט.

עַר הָטַט חִיטְגַּע בְּיֵהֵרֵט מִצְרַיִם וְחַטְטוֹיֵכְעוּ הָעַעַר,
חוֹזֵד חוֹזֵעַ קְחַטְטֵן חֵין פִּייעֵרְגַּחְטָה, חֵין וּחַטְטֵרְכַטְטָה —
הוֹן חֶמְטַן הַיֵּכֵעַ דִּיעֵכֵר כְּמוֹעַ טְהִירְחַטְטֵן זִיךְ וּחַטְטֵעַר טְחַפְטָר!

דִּיח פְּלוֹטְהֵטֵן וּזְחֻרְדֵן פֵּעַסַט, דִּיח וּחַטְטֵעַר גְּרַעַהֲחַרְטֵעַט זִיח טְטִיין; עַז וּזְחֻרְדֵּעַ
חֵיין וְזַעַג גְּעַבְהַגְט, חוֹזֵד וּזְחֻרְדֵּעַ עֵרְהַחְבֵּן זִיךְ חוֹיֵל בִּידוֹן זִיטוֹן. דִּיח עַרְדֵּעַ נְקִיבֵגַע
זְחַה'ס חִיט בַּעֲבֹן חוֹזֵד טְרַעֲקוֹיֵכֵעַן עַטְטוֹעַטְטֵעַן חוֹזֵד בַּעֲטֵטֵן דַּעַן חוֹזֵטְטִיגֵן חֵין,
דַּעַר זְחֻרְדֵּעַ חוֹזֵגְעוֹמְלֵט חוֹיבֵגַע חִיבַט, דַּעַר חֵין זִייעַן פִּייעֵרְדֵּעַן זִיךְ וְחֵ זַעַהר גְּרַחְטָט,
דַּעַר חֶמְטִיגֵג דַּעַן קְרִיעֵגַע גַּעֲטִייעֵרֵט חוֹזֵד חוֹיֵל דַּעַר עַרְדֵּעַ זְחֻרְדֵּעַ חֵייעַ
חוֹזֵטְטוֹיֵכְעוּ גַּעֲטְטֵמְלֵעַ! חֵיחַת עַרְטְטוֹזֵטֵן זִיעַבְלִיעַ זִידַעַר.

זִיעַבְלִיעַ זִידַעַר, דְּחַקְגַּעַזְחַגַּע עַרְטְטֵטְטֵן חֵיחַת, חוֹזֵג עַר דַּעַן פִּייעַ
דְּחֵיחַגַּעֲטֵרְטֵקַט. — הוֹן חֵיךְ פֵּעַרְפֵּחְגַּע זִיח! סַפְרַחְךָ דַּעַר פִּייעַרְדֵּעַ.

קרובות ליום שביעי

אויבים נחלקו לכהות. בהשאת פתן לפתות. גבור
 המפליא אותות. דרכם ובעטם בנתות. הפם
 בתחלוצי מיתות. וכלם בנגף לכהות. ודים עורכי
 חנייתות. חגורי חרבות וקשתות. טורפו במכמורי
 רשתות. יין החמה לשותות. בזבזך שבועת בריתות.
 לצרה נשגבת לעתות:

לעתות בצרה הנמצאת למו. ובעוים הושלכו צרימו.

נשפת ברוחך פסמו:

מי ים סוף הוצפו. נבניהם לראשם צפו. סלית
 צרים ונשטפו. עברה וועם נאכפו. פחים לרגלם
 הוקפו

אויבים נחלקו לכהות, כדאית' בילקוט ובמכילתא: ג' כמות נעשו מצרים על הים,
 אחת אומרת כטל ממונס וכ' ע"ג. בהשאת פתן, ל': הכחש האיחני (בראש' ג' יג). פתן
 תאר לפרעה, המכונה תכין ופתן. לכהות, לשבר. טורפו, נטרפו ונתהומו.
 במכמורי, ל': יפלו במכמוריו רשעים (תילים קמ"א) ענין רשת, ש' לדין בן.

מיים סוף הוצפו, כדכתיב: אשר הכיף מיים סוף (דברי' י"ד). כנכיהם, ל': כנכי
 ים (איוב ל"ח י"ו) וענינו מרוכת המי'. לראשם צפו, ל': כפו מיים על ראשי (איכ"ג' ד').

חין געטטהייטן הויפן, ח' געריילט פֿון דער נחטטער (פרעה) שטייכלען לונגע,
 לזיערען דיח פֿיינדע; ח' בער דער העז, דער חקבטיגע ווחזרטהקטר, לער
 טטחאפטע יח ויח חין חיינרקעטר, ס'וג יח היט טהרטעדן קרמנהייטן
 חונד ריב יח היט ח' בער לייח פֿאָגען חוילן. דיח סטחולען ח' לזענען טהרטעדן
 היט סווערט חונד געטחם חוהגירטעט, פֿיעלען חין טוינגן, פֿיר יח געלעגט, חונד
 טרמקען דען וויין, דען דער גחטטויבע לערן פֿיר יח געוויסט. דוח דחטטעסט דען
 חויד דען בוגרט, חונד ווחודעסט ישרא'ל'ס לזעלעט לור לייט דער נחטה.

לור לייט דער נחטה סטחודעסט דוח חיהנען בייח חונד
 ס'זיידערטעסט חיהרע קווחלער חין וויזרע פֿלוטהען —
 חון דוח בליינעסט היט דיינען הויבע, דח: מעער בעדעקטע יח.

דיח פֿלוטהען טהירושטען יד, דיח וחקגען ס'וגען חיהנען חיהרע'ל הויפס; יח דריקטן
 דיח פֿיינדע, חונד ספיהוטען יח היט טייחעדער ווחוטה חין דען ח'בגרוכע;
 טרהייטלע

הוקפו. צירים אחרים ונהדפו. קלעו נפשם ונגפו. ראו
ופניהם חפו. שברו עצמותם ושפו. תנופת שוא הונפו:
הונפו והומכו הללים. וקול השמיעו גאולים.

מי במכה באלם:

מיוסד ע"פ שהמ"ח שמעון בר ינאי.

שליט חסין ונורא. מאד סביביו נשערה. עליות
בפנים קרה. ושומע ומיזיון עתירה. גערץ בקרושי
טהרה. בקנש נאדר לפארה. רופף עמודים בגערה.
ירוץ דברו מהרה. צבאותיו אין לשערה. חשים
בכושלהתו למתרה. קנזא ונאקם בעברה. ומחיש
עזרה בצרה:

בצרה

ושופו, התנתקו ממקומן, ל': וספו עלמותיו (איוב לג כא). תנופת שוא הוכפו, ל':
להכפה גויס נכפת שוא (ישעיה ל כא), ורומז למאמרם ז"ל במכילתא, שהיו
עולין ויורדין, וזהו הוכפו והומכו, שפירושו, עלו וירדו, ל': והומכו ככל
יקפנון (איוב כד כד) שהוא ענין שפלות כפי' רד"ק.
שליט חסין וכו' מוסב עלמי כעוף באי'; מאד סביבו נשערה, ל': וסביבו נשערה
מאד (תילים כ"ג). עליות וכו'. עש"ה: המקרה נמים פליותיו (שם קדג). כערץ וכו'
עש"ה: לא כערץ כבוד קדושים רבה (שם פט פ). רופף וכו'. עש"ה: עמודי שמים ירופפו
ויתמהו מגערתו (איוב כ"ו א). ירוץ דברו מהרה, עש"ה: עד מהרה ירוץ דברו (תילים
קמו טו). לכאות יווכו, עש"ה: היא מספר לגדודיו (איוב כה ג). תשים וכו' כענין:
השולח אמתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו (תילים קמ"ז ט"ו) וכענין: ימהר יחיסה מעשהו
(ישע"ה י"ט). ומחיש עזרה נזרה, כנאמר: עזרה נזרות כמלא מאד (תילי' מ"ז ב).

ערהיטלע טיעפע; מיט קוהל בעלמדען, וחוורדען זיח הין חונד הער געטוייערעט
אנד נהן חיהר טישפלינצע ענדע, חיהרן חונטרנגען מיט טפיעלע דער וועלזען.
מיט טפיעלע דער וועלזען פֿהנדען זיח חיהרען חונד
טערגנגע, דע ערטקלן דיח טייחשע דער בעפרייטען:

הזן ווער חייס חונטער דען וועלזען, ק עוויגער, וויח דוח? —
יח, ער חייט קלזבעהטערטער, קלזגעוועלטיג, פֿורצטכער, חונד ועלכסט דענען,
דיח חונד חיהן זינד, טרעקינד! ער העט זיינען העהען וועהנטיטלגעבויט חיבער
יענע געוועקסער, חונד הערעט חונד ניוואס דער ניעדערן געבעטע קן. ער חייט
עהרפֿורצטווערטע דען קטהעריטען הייליגן, חונד העכגעריהוט מיט הייליגטהונד.
דער ערדע זיינען ווענקען, ווען ערדרעהט, זיין בעשעהן ווירד טזייניג פֿעללזגעטען,
זיינע למהלזגעטען בעקטען ענדיגען טעללז חיהרע זענדזג! ער חייט מיין חייפֿער,
פֿעללער רעכער דער פֿרעלעטהעטען חונד טזייניגער העלפֿער חין דער נקטה.

קרובות ליום שביעי

בצרה גננתם ותפלימו. ובפוריהם ראו עינימו.

נטיה ימינה תבלעמו:

ע"פ תר"ק.

ההום זרקן ליבשת. שור זו בפגרי השופי שת.
רועדת תבל ומרנשת. קברם אינה מבקשת. צוחה
ופתחה בארשת. פתחה מהבלם בבושת. עת לדין
מהתבקשת. שיח מה רוחשת. גופרת הכל וגרעשת.
מקדם נאדרת ונחלשת. בראותה ימינה מאששת.
או ערבה לגשת:

לגשת לבלוע אום הלזו. וידידים עברו וגזו.

נחית

ההום זרקן וכו', היס ה' זרק המגרים ליבשה כדי שיארו ויראו עם זו היינו
ישראל, בפגרי חשופי שת היינו מנריל, שחומר: ומשפית שת ערות מנריל (ישע' כ ד) וכל
החומר הזה מיוסד על מחמרם ז"ל במכילת' והובא בילקוט בשלח בזמנו רכ"א ח"ל: נטיה
ימינה תבלעמו ארץ, מגיד שה' זרקן ליבשה ויבשה זרקן לים, אמרה היבשה, ומה אם
בשעה שלא קבלתי אלא דמו של הכל יסדי נחמר לי ועתה ארורה האדמה
בעבורך, ועכשיו היאך אני יכולה לקבל דמן של כל אלו אוכלוסין! עד שגשבע לה
הקב"ה שאינו מעמידה בדין, שחומר: נטיה ימינה, ואין ימין לא שבועה,
שחומר: כשבע ה' בימינו ע"ל. והן הן דברי הפייטן. ימינה מאששת, ימינה מתגברת
ומתחזקת, והיינו נטיה ימינה בשבועה. אום הלזו, מגרים וידידים, ישראל.

חין דער נחטש וו חרנט רוח טוטן חוהד לזפולוט מיהגען;
מיהרע חויגען ומהעטן אוסט מן מיהרען קוואלערן;
חון דוח נייגעסטעס דיינע רעכטע הין — זיח פערזינקטן!

דער חבגרוזר ס'יידערטע זיח חויל דע: מעערעו חופער הין; היער זמה דיין
פ'חוק דיח זייבנחוט דער חוכפערטמחטען (מלרים) לערטטרייעט. דהו ערדרייך
בעכטע פערלחגט לוריק חוהד ווייגערטע מיהגען דיח גרמבטטחטטע; עו מייסערטע
זויט זיינע בענוקנגניסע פ'חך פ'חרוורפען, דיח מיהת מייסט לור לייט דעו זייגסטען
געריכט געמחלט ווערדען קהנטען, ווען עו לור פ'ערמכט וחרטונג זחאטע גע:
לחגען ווערדען; עו ערמינערטע זיך דעו פ'וונג, וועלכער דיח ערדע געטרפ'שען,
חזו זיח מייסטעס הכל מויפגענחמחטען*; דח ווינקטעסט דוח מיהת מיט דיינער
רעכטען לו — מן טרמט עו הערבייח.

עו טרמט הערבייח חוהד פ'ערטחנג דח: הינגעווחרפענע
פ'חוק, וו מהרענד דיין געזיכטעו פ'חוק דח: מעער דורבלחג;

(* יחה חין נלאזית קחסיטעו 4 פ'ערז 11.

קרובות ליום שביעי

הוצאתם ברכוש ששים. וינצלו את ארץ הנסים.
זדונים ושרי מים. הילם בגלם רמוכים. טבעו
וצללו פתרוכים. ימים עליהם מכסים. בקדוח אש
תמסים. לבשו חדרות מכעיסים:

מכעיסים ישבו בדר לדום. פי נכרתו צרים מהדום.

או נקהלו אלופי אדום:

מיוסד ע"פ ע"ב

אלופי אדומים ומואבים. ברעדה ובראגה כואבים.
גרי כנען היושבים. דמו במפולת להבים. הגוי
העו החשובים. וממלכות אשכרים מושיבים. זעובים
רמוכים ונסחבים. השוכים וכפשתה כבים. טבועים
בגלי

ארץ חכמים, ארץ מזרים, וחנם מנוול מזרים כדכתיב: ומלאכין חנם יגיעו
(ישעי' ל"ד). ולללו, וטבעו בים. פתרוכים, מבני מזרים, כדכתיב: ומזרים ילד את
לודים ואת ענמי' ואת להבי' ואת כפתוחים ואת פתרוכים ואת ככלוחים (בראש' י"ג).
כקדוח אש המכים, פסוק הוא בישעי' כ"ד ח' ומדבר על מפתל מזרים כמו שפי' עליו
רש"י ז"ל. מהדום, כינוי לארץ, ע"ש: השמים כבאי והארץ הדום רגלי (ישעי' כ"ח).
דומן, התאבלו וישבו דומם, ל': דומן וישבי אי (ישעי' כ"ג). להבים, מבני מזרים.
הגוי העו וכי', טעמו: מזרים אשר הי' העו והחשיב עד שאר המלכים היו משיבים
לו אשכר ומכה, ועתה במפלתם דומיתר המלכי' באדו' ומואזוכען. זעובים, ל כליון
כמו ימי נזעכו (איז' י"א ח) ונחלוף הז' נדל'ת אמרו דעכו כפשתה כבו (ישעי' מ"ז).

בריידיג הערוי: ויט גרמטטן רייכטהוטן; זיח הגטטן דמוז'הד דער חכבי' (מזרים)
ריין חוינגעלעטרט, חונד ויט פייטען דמוז'הוט דער פֿאָגטע חונד דער בעהמטטן דער
פֿירטהנדניסטע לערטערטן. דיח: פֿהגע פֿון פֿתרוכ (מזרי') ערטערקטן, פֿערטקנקן,
דמוז'הוט בעדעקטע זיח. טענון, ויח פֿאָהמטן חיבער דיררעו געניסט, פֿערט
ברייטעטע ויטלט חיין טרעקקטן זיך חיבער מוזע גקטט, ערלירנער.
מוזע גקטט, ערלירנר: חסן נון חיימק חוד שווייגענד, דען דיח פֿיינדע מוזע וחוררן
פֿון דער ערדע פֿערטיגט, חון פֿאָרד ערטערקטן דיח טטמחהערן אדום'ס.
דיח טטמחהערן פֿון אדום חונד מואכ טרויערטען חין בחגבר בינערגניס;
כנען'ס בעוומהגר: חסן: פֿהגעקענד חיבר דער להבים (מזרי') טטור'י. ויח חיטע עז
געפֿנון, דמוז'הוטגיב, הפֿהבעריהוטט פֿאָק, דען מוזע רייכט טטייערכטר ווקרן!
דמוז'הוט עז: לערטערטען, פֿערטערט חונד ענטטמטטעט ויח ערוקטענד פֿאָמג,
חונד

בְּגַלְי רְהָבִים • יִמְתְּקוּ לָמוֹ רְגָבִים • כָּמוֹ כֵּן גַּם הֵם
נִחְרְבִים • לְיוֹם תּוֹכְהָה קְרוּבִים :

קְרוּבִים וְרַחוּקִים אֲחֻזּוּ בְעֵתָהּ • וְצוּר עֲתָדָם לְמַחֲתָהּ •

תַּפַּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה :

מִרוֹמְמוֹתֶיךָ נִבְדְּרוּ עַמִּים • נוֹאָלוּ שָׂרִים וְחַכְמַיִם •
שָׁמוּ יָד לֶפֶה וְנִאָלְמִים • עֲגוּמִים בְּפָנִים נוֹעֲמִים • פֶּן

יִקְרָאם בְּעֵנְנִים • צִירִים אֲחֻזּוּם מִמְתְּקוֹמָם • קְרוּאִים
וְלִקְוֹחִים מִעַמָּמִים • רָצוּ וְגִמְשׁוּ מוֹשְׁלָמִים • מִן שִׁדְי

הַזֵּלִיכִם שְׁלָמִים • תִּרְגְּלֵם נִשְׁאָם לְבַיִת עוֹלָמִים :

עוֹלָמִים הַנִּחַלְתָּ לְסַגְלָתְךָ • וּבְנִשְׂר נִשְׁאָתָם בְּאַבְרָתְךָ •

תְּבִיאָמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר נַחֲלָתְךָ :

ארבעה

בגלי רהבים, בגלי היס. רגבים, מנרפות עפר, כמו: מתקו לורגבי נחל (אי' כ"א ל"ג).
נואלו, נשתטו. כענמים. כנבי מכרים. קרואים, תאר לישראל שנקראו מקוראיו
של הקב"ה, כדכתיב: וישראל מקוראי (ישעי' מח יב). מושלמים, בשלום. תרגלם,
הכניסם, כמו: ואכזי תרגלתי לאפרים (הושע י"ג).

חונד דח חונטער דען פֿונטען טיען מיט קיעו בעדעקקס — יח דחטען יוח חונד
ההטען חויד חיהרען פֿון; יוח זעהן דען טהג דער בעטטרמפֿונג חין דער נחהע.
דער נחהע חונד דער פֿערנע העטטע יוך טרעקקען בעמיסטערט; דער פֿון
חחטטיגע העטטע דען חונטרמג פֿון בעטטיחוט. חון חגסט חירפֿי יוח.
דוח פֿחקער ערבעטן, חון דוח דוך ערהובסט; דוח פֿירסטען חונד ווייטן טטחנדן
כעטייבט, זעגטען דוח החנד חויל דען חונד פֿערטטווחטען; קווחר דעקטע
חיהר חגטעוילט חונד בעטרובניס; דער ענמיס חונד חונגיקק חהנטע חיהנטן
חונד חגסטוועה ערגריל יוח; יוח זעהען, וויח דיינע ערקקחטען טעזן
הערמלחגען, וויח יוח פֿון דיר, חון חחטטיגער, געפֿיהרט, געווייטעט ווחורדען
נחך יענען חויען, (צית המקדש) לור עוויגען ווחהונג*.

חיינע עוויגע ווחהונג חחסט דוח דיינען געווייטען פֿער

חייסטען, חונד יוח חויל חויערופֿיטטיגען היכלו געטרמגען.

ח' דוח חחסט יוח חויערמחלס חונד חייגעפֿלונחלט חין דוין ערבנעבירגע.
פֿיערען

(* דען צית המקדש.)

קרובות ליום שביעי

מיוסד ע"פ א"כ

אַרְבַּעַת נִקְרְאוּ נִחְלָה. בַּחֲפֵץ וּבְאַהֲבָה בְּלוּלָה.
גְּבוּל אֶרֶץ הַמַּעֲלָה. הִירַת בְּגֵן וּבּוּלָה. הַנְּתוּנָה מִיָּמִין
הַגְּדוּלָה. וּמִקְבְּלֶיהָ בְּרִתָּת וְחִילָה. זֶה הַיּוֹם נִגְיָלָה.
חֲרוֹת הַמַּצִּיא לַסִּגְלָה. טְרוּדִים עֵתָה בַּטּוּלָה. יוֹמָנו
לְיוֹם גְּאֻלָּה. בְּאִשֶּׁר שִׁמַּע לַעֲגָלָה. לְאוֹיְבָיו יַעֲשֶׂה כָּלָה:

כָּלָה וְנִחְרְצָה לְהַרְעֵד. בְּיוֹם כִּי אֵקַח מוֹעֵד.

י יִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

מְלוּכָה וּגְבוּרָה שְׁלוֹ. גִּשְׁתַּחֲוִיתָ לַיהוָה וּבְגָלוֹ.
שִׂמְחַת עוֹלָם בְּהַגְדִּילוֹ. עָלֵי בְּאַהֲבָה בְּהַדְגִּילוֹ - פְּנוֹת
אוֹיֵב וְלֹהֶשְׁפִּילוֹ. צִאֲנוּ לְרֹאוֹת בְּצֵלוֹ. קְרָנוֹת רְשָׁעִים
בְּהַפִּילוֹ. רוּמְמוֹתָיו לְהַגִּיד וְחִילוֹ. שָׁבָם אֶחָד לְעַבְד
לוֹ. תִּבְלֹ וּמְלוּאָה לְהַלְלוֹ:

להללו

ארבעת נקראו נחלה וכו' מיוסד על מאמר ו'ל: ד' נקראו נחלה, ישראל, שנאמר. והם עמך ונחלתך, א"י, שנא': בארץ אשר ה' אלהיך נותן לך נחלה, בה' מ' שנא': בכה נחלתך, התור'. שנא': וממת' נחלי'א, אמר הקב"ה יצואו ישראל שנקראו נחלה לארץ שנקראת נחל', ויבנו בה' מ' שנקרא נחלה נכב' ה' ור' ה' שנקראת נחלה עכ"ל. והפייטן מכה תחלה א"י ואח"כ ב"ה שהוא דירת בנין וכול', ואח"כ התורה הנתינה מימין בגדולה, ואח"כ ישראל מקבלי התורה ברמת וחילה. כאשר שמע לעגלה וכו', עש"ה: כאשר שמע למזרים יסילג' כשמע נר (ישע' כג ה) ועגלה תאר למזרים, כדכתיב: עגלה יסיפיה מזרים (ירמיה מו כ).

פיערען אנטעגט געשט דען קעמטן ער ב ע ביית, דת: ער מיט אוסט חונד ליבע חויפס געקעמטן: דען געטאקטן אחרע, דען הייזן טעמטן, דען געשטן יבן געזעלבך, חונד דענען, דיע ע: געגעקעמטן (ישראל). אהסט חונד הייטע ד'הר'ד יין! מ' הייטע טעג: העט ער מייסטע יין געליכטע: פלוק ערוקט: ער ווירד ען פבראמטן ערוקט. ער ווירד ע: פבראמטן ערוקט, לוק צייטענקט, דען ער ווירד ערנעטן. דון דער עוויגע ווירד מיינער חונד עוויג רעגירעטן! יין מייט רייך חונד אהט; וויר ווערדן מייסטע ווירד היינטעוואג, דערט ג' וויינען פוסען טעמטן (בית המקדש); ה עוויגע וועכע! ער כוונט חונד מייסטע מיט ליבע ווערער חויל, ס'פאסט וויינע ווירער: חכער היכונע חונד אהסט וויינע אהטער חונטער וויינע טעמטע ווויידען; ער בריכט דיע הקרנער דעך פ'רעטאער, חונד לייעט מיהעטן וויינע ד'הייט חונד אונגעוואלט; דען ווירד מ'אנע מיינטעמיינע מיהען מ'אין מ'כעטען; דיע ערדע חונד ווען זי פ'אנט מיהען מ'אין הקלפרייטן! הקלפרייטן

להללו יחודו להערץ, יי מלך תגל הארץ.
והיה יי למלך על כל הארץ:

מיוחד ע"פ שהמ"ח שמעון בר ילסק חוק ואמן.

שם יקרא בכתיבתו. מהציו תתמלא תיבתו. עוד
תתנשא מלכותו. וכסאו יבון במלאותו. נבדדי שעיר
בהפוטו. באויביו יהן נקמתו. רבות מופתי גבורתו.
יתקע בשופר בסערתו. מן ציון יקנא בקנאותו. חית
קנה בגערותו. קרית מלך בכגורתו. חביון עזו
ותפארתו. זרבים בקצוי אדמתו. קבוצים בבית
תפארתו. ושם גשורר תהלתו. אומן חסדו
ועדקתו. מורה צדק לעדתו. בתוכם יציב שכנתו:

שכינתו

שם יקרא בכתיבתו, לעתיד לבוא, כשיהי' א' למלך על כל הארץ, יקרא השם
בכתיבתו, ולא כמו שהוא נקרא עתה בלדני; כמו שאמר ו'ל בקידושך דף ע"ט א'.
מהציו תתמלא תיבתו, כאמר' ו'ל: כל זמן שרעו של עמלק קיים, אין השם שלם
ואין הכסא שלם, שנא': כי יד על כס ים (שמו"ז טו) כמו שפירש עליו רש"י ו'ל
יתקע בשופר בסערתו, ע"ה: ולדני אלהים בשופר יתקע והלך בסערות תימן
(זכרי' ט יד). חית קנה בגערותו, ע"ה: גער חית קנה (תל"ס סח לא), קרית
מלך, ירושלים קרית מלך רב, והיא חביון עזו ותפארתו. זרבים בקבוצי אדמתו,
דכפזים בקבוצי ארץ, היינו ישראל, יקבלו נבית תפארתו.

החפשייזען זיינע פורטבברע מיינחייט! דער עוויגע רעגירערט, פֿרחה חיוט
דיח ערדע! חן דער עוויגע אידר קהיג זיין חיבר דיה גחלע ערדע!
דחן וירד זיין הייזיגער נחשע פֿלוקהאטען זח, ויח ער פֿרעגערט ריבען, חויד
חויגערט פֿרען ווערדעט*; זיין רייך וירד דחן ערלחבן, זיין סהרתן חוערטיסטערט
סטעהן. ער וירד מיט דעם שופר שטירחן, וירד יד ליו"ם חננעהאטען דיה קהיג
סטערט חין חיהרער פֿרעכט חובר אחיעוטקט וועדער ערבויען, דיה לערטסטערטן
(ישראל) חויו חלוטן ערד זענדען נחאטען חובר היינליהרען חין דחן חויו זיינער
אחיעוטקט (בית העקש). דערט ווערדען ויר זיינען דחשכ בעויגעטן, זיינע גרעסע
גמרט חובר גיטע. ער זעלבסט וירד זיינע געוויינע מיט טעגערען בעלטהרען,
זיינע אחיעוטקט, וירד חין חיהרער מיטטע רעזירען.

רעזירען

(* חויסער דעם טעמפעל וויר ען ניכט ערויבט, דען חויגענסליכען
הייזיגען נחשען נחך חדרונג דער בולסטעמען חויגערטען.

שְׂכִינְתוֹ עִמָּנוּ לְהִתְאַחֵד. וְאוֹתָנוּ יַעֲשֶׂה לְגוֹי אֶחָד.
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קִרְשָׁהּ בִּי אֶתְהַקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק

חֲסֵדֵי יְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלּוֹת יְיָ. כָּעַל כֹּל אֲשֶׁר
גָּמְלָנוּ יְיָ. וְרַב טוֹב לְבֵית אִיְתָנִי. אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ
בְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסָדָיו לְעֵינַי. וַיֹּאמֶר אֶךְ עָמִי
הֵמָּה וּבְנֵי. בָּנִים לֹא יִשְׁקְרוּ נְאֻמֵּי. בְּנֵי אֲמוּנֵי
בְּנֵי כַחוּנֵי. וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ מִיּוֹנֵי. בְּכָל
צָרָתָם לֹא צָר בְּעַנְיָנֵי. וּמִלֶּאךְ פְּנֵי הוֹשִׁיעַ
הַמוּנֵי. בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ גָּאֵלָם מִמַּעַנֵי.
וַיִּנְטְלֵם וַיִּנְשְׂאֵם עַד הַנָּה עֲזָרְנוּ יְיָ: וְלֹא הִסִּיר

חֲסָדָיו ה' אֲזַכִּיר וכו' עד וינטלם וינשאם, מנאר כנכואת יעשי' כ"ג. לבית איתני
כיינו בני ישראל, היולאים מצית האיתנים, כיינו האבות; כמנאר במס' ר"ה דף י"א ט'

רעיונדירטן ווירד חין חונג זיינע ותייענטקס, ער ווירד חונג לו חייבעטן חיינליגען
פִּתְוֹק וּמַלְטוֹ. דָּמָן ווירד דער עוויגע חייניג חוּד זיין נְשֵׂאֵע חייניג זיין.
נון: קוֹל יום דיר חוּפְטֵייען, ביח הייליגונג,
דען דוח בייט ישראל'ס הייל חוּד היילען!

* חֲסָדֵי. חֵךְ וַיִּזְוֹרֵם גְּרַמְסָה הוֹרֵד דְעוֹ הַעֲרָוּ, דְעוֹ רֹבֵעַ דְעוֹ עוּיגֵעַן שְׂרִייעֵן,
וַיִּזְוֹרֵם עַד פִּילֵט גִּיטֵע חוּג, גְּרַמְסָה גִיטֵע דְעַת אַיִע חוּזְרֵר פִּתְטֵר עַרְלִיגֵט.
דוּךְ זיין עֲבָרְרוּעַן חוּד זיינע גרענלען: הוֹרֵד לִים עַר זֶס פִּיל חוּזֵן חֲבַדִּיעֵייען.
יִח זינר יום נון חֵיין פִּתְוֹק, עֲבָרְךָ עַר, זינר קִי־דֵר עַהֲנֵע טַרוּג, זינר גַעֲטֵרִיעֵן,
קִי־דֵר זינר גַעֲטֵרִיעֵן, עַהֲנֵע זינר עֲרַפְרַכְטֵעַן, חוּז חוּזֵעַן טַרִיבִּיחֵעַן חֲתָלֵךְ
עַר חֵיחֵעַן, חוּז פִּיהֵטֵע עַר חֵיהֵר לִידֵעַן וַעֲבָסֵט; זיין עֲבָעֵן טַחֲסָד חֵינֵכ פִּתְוֹקֵע
חֵיחֵעַר בֵּיחֵךְ, חוּגֵךְ חוּזֵעַר חֲרֵטֵעַן, וּחֵיחֵךְ חֵיבֵטֵרִיבֵטֵן וּחֲחֵרֵעַן, עֲבָטֵךְ עַר
חֵיחֵעַן זינר גִיטֵע נִכְט; יִח וּחֲחֵרֵעַן נִכְט פִּתְוֹק חֵיחֵךְ עֲרַוּחֲרַעֵן, נִכְט דוּךְ
חֵיבֵעֲרֵרוּס

(*) דוח חיבערענטלעך פִּתְוֹק דויעטן סילוק עֲרַהֲיוּט חֵיךְ פִּתְוֹק חֵינֵעַן פִּרִיבֵךְ,
דְעַת חֵיבֵעֲרֵטֵלֵעַר פִּתְוֹק אַחֵרֵי לַהֲנַךְ, חוּד דְעַר סְלִיחֵת לְכָל נְדָרוֹ.

חִסְדוֹ מֵהֶם בְּכָל מְקוֹם גְּלוֹתָם • וְלֹא מֵאִסָּם
 וְלֹא גַעְלָם לְבִלּוֹתָם • גָּלוּ תַחֲלָה לַמִּצְרִיִּם
 בְּשִׁבְעִים נְפֹשׁוֹתָם • וַיִּכְרוּ וַיִּרְבוּ בְּמֵאֵד מְאֹד
 לְהִרְבוֹתָם • וַיִּתְחַבְּמוּ עֲלֵיהֶם פֹּטִים
 לְהַשְׁחִיתָם • הִפְךָ לָבֶם לְשִׂנְאֹתָם • וְלַהֲתַנְפֵּל
 בְּסִבְלוֹתָם • וַיַּעֲבִידוּם בְּפֶרֶךְ בְּכָל עֲבוֹדָתָם •
 וַיִּשְׂיִמוּ עֲלֵיהֶם יָרִי מִסִּים לְעֲנוּתָם • וַיַּצְעֲקוּ
 יי בַצָּר לָהֶם מִמִּצּוֹקוֹתָם • וְלִמְעוֹן קִדְשׁוֹ
 הַשָּׁמַיְמָה עֲלֵתָה שְׁוַעֲתָם • וַיִּקָּם לָהֶם מוֹשִׁיעִים
 לְהוֹשִׁיעֵם מִצָּרָתָם • שְׁלַח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֲשֶׁר
 בָּחַר בָּהֶם וּבִשְׁלִיחוֹתָם • וְשֵׁם בְּמִצְרַיִם
 אוֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו לְהִרְאוֹתָם • וַיִּתְּפֹךְ לָדָם
 יְאִרֵיהֶם וּכְלֵי נִהְרוֹתָם • הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לָדָם

וימת

גלו תחלה למצרים וכו', כל הענין הזה מכוון בתורה, וכל לשון הקדש הזה לקצת מה' תילים ממזמר ע"ס תרחטו משם. פוטטים, קבני סס אבני מצרים.

חיבתו רוס חויצגעריבען. זך וחוורדען חיהרער זיבענליג הנפֿהנגו נחך מצרים געטריבען; זיח פֿעראפהערטן זיך היר חונד פֿערטטפֿרקטען זיך חיו גרוקסער חענגע. נון רחֿטטען דיח פֿוטטים (מצרים), זיח דורך זיסט חוינלורחֿטטען. חיהר הערן וחוורדע חוונגעדרעהטה, יענענ: פֿהקן לו חקסען חונד עו זיט הינטערזיסט דורך חרבייט לו דריקקען; זיח טריבען זיח לו חרבייט זיט חֿונדער שטרענגע חן, חחן זעלטע חיבר זיח בעחֿוטטען חופ; זיח לו חונטרדריקקען; היר טרייטן זיח לזט טויגן חין חיהיער נחטה, חיהר וועהקחגען טטיג לור ווחהחונד דע: העררן גען הישווען; ער טעפֿונטע חיהינטן העלדער דער, פֿחן חיהירט דרוק זיח לו בעפֿרייען; ער זחנדטע משה חונד אהרן, דיח ער דחלו ערקחערטן. חין מצרים זיס ער זייזן חונד וחוונדערטטרעפֿן לייגען, חיהרע ווייהער חחוטט דען פֿזיסטען פֿערוזחנדעוטע ער חין בזוט, חויד חֿונדעווחט וחוורדען בזוט

וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם • אָמַר וַיָּבֵא עָרוֹב וּכְנָפִים כָּבֵד
עֲפָרוֹתָם • וְשָׁלַח בָּם עָרוֹב וַיֹּאכְלֵם וַיַּצְבְּרָדָע
וְהַשְּׁחִיתָם • וַיִּתֵּן לַחֲסִיל יְכוּלָם וּלְאַרְפָּה
תְּבוֹאָתָם • וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וְכָל פְּרִי
אֲדָמָתָם • וַיִּהְרֹג בַּבָּרָד גִּפְנִים וּבַחֲנַמְלָה
שִׁקְמָתָם • וַיִּסְגַּר לַבָּרָד בְּעִירָם וּלְרֹשְׁבֵי
בְּהַמָּתָם • וְשָׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה וַיַּעֲסֹבְרָה
לְהַבְעִיתָם • וּמַלְאֲכֵי רָעִים הָיוּ בְּמִשְׁלַחְתָּם •
וְלֹא חָשַׁךְ מִכְּפֹת נִפְשָׁם וַחֲתִיתָם • וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר
בְּמִצְרַיִם וְאוֹנֵי רֵאשִׁיתָם • וַיִּצְיֵאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב
וַאֲיֵן כּוֹשֵׁל בְּמַחֲנוֹתָם • נָפַל פַּחַדָם עַל מִצְרַיִם
וְשָׁמְחוּ בְּצֵאתָם • פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּה וְאִשׁ לְהָאֵר
אֶפְלָתָם • וַיִּצְא עַמּוֹ בְּשֵׁשׁ יוֹם בְּחֵירוֹ בְּרִנָּתָם •

ויסעו

באט, זך דחם חיהרע פֿיסע מווע טטחרבטן. ער ספרמך — חויד עו סוחרטע פֿלמן
געוויזד, חויד חונגעליכר פֿינזטע חיהרע געפֿילדע; ער זיס פֿלמן חוילן זייח געוויזן זיח
פֿרכטען, חויד קרמקדויל זיח פֿערזעהרטן. ער גיב דען ערדקרבן; חיהר
געוויקלי; דען הייטערק חיהרע פֿריכטע הין; זיח פֿרמסטן מווע; קרויט מיט לחזרע,
מחאט מוילר פֿריכט דער פֿטוידער. ער זיס חגעל חיהרן וויינטסקטק טקידטן, חויד
חיהרע פֿיגענכבייטע פֿרמסט. חיהר פֿיה גיב ער דען חגעלסוואג, היב פֿחגעלן
חיהרע זעבענמייטטעל פֿרייז. זיס זיינטן גרויט חיבער זיח חויל, וחוסה, לקרן חויד
מגסטן, זיח לו טרעקן, מחאט טחמרטן בחיער ענגעל, פֿיערמגעטע דען טקידע חיהר
דחויין חויד זעבען ניכט, טזוג מווע ערסטגעבורט מנריס'ס, דיח ערסטזינגע
חיהרער יגענדקורמפט, פֿיהרטע זיין פֿלוק הערויז מיט יזביצר חויד גחור, קיין
טוחלזינג וחר מיט געזלען וחר; חיהר טיעקקען פֿיז חיבר מנריס, זך דחם חיהר
חוילזינג זיח פֿרייטע. ער ברייטטע זור דעקקע חיינע ווחקע, דען נחטע
חיין פֿיער חויל, לו זייכטען; זך פֿיהרטע ער זיין פֿלוק מיט ווחנע, זיינע
חויעררויקהוטען

וַיִּסְעוּ מִרְעַמְסֵם לְסִכּוֹת וּמִסִּכּוֹת לְאַתְנֹם •
 וּמֵאַתְנֹם לְפָנַי פִּי הַחִירוֹת הִיְתָה חֲנִיָּתָם • בֵּין
 מְגִדֹל וּבֵין הַיָּם בְּאַמְצָעֵיתָם • לְפָנַי בַּעַל צְפוֹן
 הַנְּשֹׂאֵר מִכָּל אֱלִילֵי פִּחּוּזָתָם • וְלָמָּה נִשְׂאָר
 הוּא בְּדִי לְהַשִּׂיאִם וּלְהַטְעוֹתָם • שִׂיאֲמָרוּ
 קָשָׁה יִרְאֶתֶם שְׂלֵא לְקָתָה כְּמוֹתָם • שֵׁם חָנוּ
 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי לְנִסְיַעְתָּם • וּבְרַב־עֵי מְתַקְנִים
 כְּלִיָּהֶם וּמְצִיעֵין בְּהַמָּתָם • וְאָמְרוּ לָהֶם
 הָאֻקְטוֹרִין בְּמַלְתָּם • הַגַּעְתֶּם תַּחֲזוּם אֲשֶׁר
 קָבַעוּ לָכֶם צַעֲנִים בְּטוֹבְתָם • אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם
 דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים גַּלְךְ וְנָשׁוּב לְעַבְדוֹתָם •
 וּגְאוּלִּים הַשִּׁיבוּ לֹא יֵצְאוּנוּ בְּרִשׁוֹתָם • כִּי אִם

בִּיד

כדי להשאיר, וכו', מנולר במיר"י, נפסוק וישיבו לפני פי החירות, (שמות י"ד ב').
 חלוקטריין, המיירי, שלח כרע' עמכ, וכל הכיין כזה עבול' בילקוט בשלח נדעו"ל.

חזיערו וּמְחַלְטֵן חֵין סְחֹלְטֵן סְרַחְחֹמְקֵקֵן חוּיָהּ יִחַ רִיקְקֵטֵן סְחֹן רַעַמְסֵם
 נַחַךְ סִכּוֹת, סְחֹן סִכּוֹת נַחַךְ חִיָּתָם חוּכֵד סְחֹן דַּחַ נַחַךְ פִּי הַחִירוֹת סְחֹר
 חוּכֵד סֹחֲגֵן לְוִישֵׁן כְּגִדּוֹל חוּכֵד רַעַב מַטְעֵרֵן, דַּעַל לְפִין גַּעְגַּע־חַיּוּבֵעֵר,
 חִיָּהַר וְחַגְעֵר חוּיָן — דַּעַל לְפִין וּחַר דַּחַן חִיילִיגֵעַ גַּחְטֵלֵנְכִילִי, וּחֹלְכֵנִי
 סְחֹן חֹלְטֵן גַּחְטֵלֵן דַּעַר טִלְרִים חִיבִירִי גַעְבֹּיֵעֵבֵן — דַּעַר הַעַר וְעֵס עַן
 דַּחְרוֹן סְטַטְהֵן, חוּן יִחַ מַעְהַר לֹן רִיילֵן חוּכֵד חִירַע לֹן סִיָּהֲרֵן, דַּחִישׁ
 יִחַ חוּן חִיִּיעֵר וְחַגְטֵן מַחְכֵטֵן, דִּיעוּעַ וּיִחַ, וּוּיָן עַן לֹן סְרַחְכְּבֵר,
 טִכֵט וּוּחַ וּיִכֵעַ גְּאִילֵטֵן סְעֵרִטִיגֵט וּחִירֵדֵעַ. הַיַּעַר רוֹהֲעֵטֵן יִחַ חֵן
 דִּישֵטֵן טַחְגֵעַ סְחֹן חִיָּהֲרַעַן מַחְרַעַן חִיָּה, כַּעֲרִישֵטֵטֵן חֵן סִיעֵרֵטֵן
 חִיָּהֲרַעַן גַּעַרְחֵטְהַעַן חוּכֵד בְּרַחְכֵטֵן חִיָּהֲרַעַן סִיעַה חִילִי גַעְסִירֵר, דַּחְרַט סַפְרַחֵן
 כֵּטֵן חִיָּהֲרַעַן כַּעְגִיִטֵעֵר, מִישׁ וּחִירֵטֵן חִיָּהֲרַעַן חֵרַט, לֹן חִיָּהֲנֵן: „חִיָּהֲרַעַן
 הַחֵטֵן כֵּן דַּחַן לֵיעַל עֲרִישֵטֵטֵן, דַּחַן דִּישׁ לֵיעִישֵטֵן חִיָּךְ סְעֵרִחֵטֵטֵן, דַּעַן
 חִיָּהֲרַעַן וּחֹלְטֵטֵן חוּיָן דִּישׁ טַחְגֵעַ וּיִישֵטֵן חוּכֵד דַּחַן לִרִיקֵק לֹר חֲרַבִישׁ
 קַעֲהֲרֵעַן”. וּיָרִי זִיבֵר, סַפְרַחְלֵטֵן דִּישׁ עֲרוֹחֵטֵטֵן — יִכֵט מִישׁ יַעֲזַעַר גֹּטֵט,

בְּיַד רָמָה בְּעַל פְּרָחִים שְׁלֵא בְּמִזְבְּחֵם • וְהֵם
 עֲנוּ רֹצִים וְלֹא רֹצִים אִישׁ כְּפִי שִׁיחָתָם • סוֹפְכֶם
 לְקַיִם דְּבַר מַלְכוּת וְלֹא לְעִבּוֹר עַל דְּבַעְתֶּם •
 וְעִמְרוּ עֲלֵיהֶם וְהַבּוֹם וּפְצִעוּם וְהָרְגוּ מִקְצָתָם •
 וְהֵם הִלְכוּ וְהִגִּידוּ לְפָרְעָה כָּל קוֹרוֹתָם • וַיִּהְיֶה
 לְבוֹז לְבָב עֲמוֹ לְרִדּוֹף אוֹתָם • וַיֹּאמְרוּ מַה זֹּאת
 עֲשִׂינוּ וַיִּשְׁמוּ עַל עֵקֶב בְּשָׂתָם • וַאֲמָרוּ נְבִכִים
 הֵם וְעָבְטוּ אַרְחוֹתָם • נִרְדְּפָה אַחֲרֵיהֶם וְנִרְאָה
 בְּרַעְתָּם • וַיֹּאסֹר אֶת רֶכְבּוֹ בְּעַצְמוֹ כִּדְרֵי לְזֹרוֹם
 וּלְפִתּוֹתָם • וְאֵת עֲמוֹ לָקַח עִמּוֹ בְּדָבָרִים
 לְרַמּוֹתָם • דֶּרֶךְ מַלְכִים לְהִתְנַהֵג אַחֲרֵי
 הַיְלּוֹתָם • וְאֲנִי אֶקְרִים רֵאשׁוֹן לְהִלָּחֵם
 בְּמִלְחָמָתָם • דֶּרֶךְ מַלְכִים לְטוֹל הַלְקָרָא שִׁית

בזתם

לוענים, מלכים. והם ענו חללים וכו', האוקצורין ענו להם: בין נכונכם בין שלא נכונכם, סופכם לקיים דברי מלכות. ועמדו עליכם, ישרא עמדו עליכם. וישנו

פיעולו עתה דורך סמחקע מחלט, געגען דען ווילונ, חויגעלעגען. ווהאלעס
 קדער ניכט — ספרהצטן יענע וויערער — „ספרעלט, וויח חיהר ווהאלט, חסך
 ערע וויסט חיהר דרך דעטן בעפעהאלע דענו קתיגו פֿהאלען.“ ישרא ווהצטען זיך
 חיבער ויח הער, פֿער ווהוואנדעטעטן חוזר טהרעטעטן חייניגע. יענע פֿלחטען לֹ
 פרעה הין, ערלחטעטען, ווהו חיהגען לוגעקח ווהען. וקלויך חדערטע זיך פֿרעכֿן
 חוזר ווייער דיענער גענייכונג; זיח בעסלחטען, ישרא נחלל ווהעטלען. ווהו חמבען
 וויר געטהען — זיח סטויטעטן וועגען דיענער סמחקע, חוזר ספרהצטן: יענע
 זיכר פֿערמיררט, זיח פֿערקענעטן חיהרען דעלטען וועג; ווהסט חונו חיהגען
 נחלעטעטען, וויר ווערדען זיח חיס עלענדע פֿיערען! פרעה, חוץ יענע חסך
 גלפֿיהרען חוזר לֹ חיבעררעדען, בעספֿהצטע ישרא ווהגען חוזר ריס זיין
 חללע העער דורך סחייכלע ווהרעטע הין — חדערע קתיגע — ספרחך ער — פֿהאל
 גען חיהרעט העערע נקר, חך חבער ווילן מן חיינערע ספֿילע סטרייטען; חדערע
 גע קתיגע געהאטען דען בעוטעטן טהייל דער בייטע, חך חבער טהיילע גלייך חיס
 מיך

בַּזֹּתָם • וְאֵנִי אֲשׂוּהָ עִמָּכֶם בְּשִׁלָּל צְבָעֵי
 רִקְמָתָם • וְעוֹד אֶפְתַּח אוֹצְרוֹתַי וְקָחוּ כֹל
 שְׂבִיּוֹת הַמִּדְתָּם • מִיַּד יֵצְאוּ כָּל־כֶּלֶם בְּלֵב שָׁלֵם
 וְעָרְכוּ מֵעַרְכוֹתָם • וַיִּקַּח שֵׁשׁ מְאוֹת רֶכֶב בַּחֹזֶר
 עִם כָּל בְּלֵי מִשְׁחֵיתָם • וְכָל רֶכֶב מִצְרַיִם עִמָּהֶם
 בְּעִזְרוֹתָם • וַיִּשְׂגּוּ אוֹתָם חֹזְנִים עַל הַיָּם
 בְּמִקְהֵלוֹתָם • וְנִשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַרְאוּ צְרִיהֶם
 בְּקִרְבָּתָם • הִיל וּרְתַת שָׁם אֲחֻזָּתָם • וַוְעָקוּ
 בַּתְּפִלָּה וְתַפְּשׂוּ אִמְנוֹת אֲבוֹתָם • וְגוֹאֲלֵם הַזֶּקֶן
 וְנוֹקֵם נִקְמָתָם • וַיֵּרָא בְּצַר לָהֶם בְּשִׁמְעוֹ אֶת
 רִנָּתָם • וַיִּזְשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ וַיִּגְאֹלֵם מִצָּרָתָם •
 מִנְּגַה גָּהָדוּ עֵבְדָיו עָבְרוּ בְּרַד וְאִישׁ גִּחְלָתָם •
 וַיִּשְׁלַח חֲצִיזוֹ וַיִּפְיֹצֵם וּבָרְקִים רַב לְהַמּוֹתָם •
 וַיִּגְעַר בָּיָם סוּף וַיִּחַרְבּ וַיִּזְלִיכֵם בַּתְּהוֹמוֹת

על עקב נשחם, לזון הכתוב כחללים מ' י"ו. מנגה נגדו וכו', תהלים י"ח.

חיד, ועלבוט דוח קטנותך געשטיקקטען געוואנדער; חיבעררוען קעכענע חוך
 ויינע שטלטע חיד, חיהר נעהוט מ'לע קטיבחרקייטען הין. חוין דער סט זולע
 לחצטן וייט ס'האלטן הערלען מ'לע חין ס'האלטן ריוטוג חוין, ועב'הונדערט חויו
 ערלענע קריגעוואנגען כההן ער, ווחהו חויוגערייטעט, חוין מ'לע געשפ'נגע
 מלר'ס' לזר הילפע מיט; זיח העלטען זיח כיוואוואטן ח'ן ווערע גע'הגערט
 חיון. מ'ן דיעזע נון דוח ס'יזע חגעעריקט קוואטען ונהען, חיבעררעיל ח'גוט
 חונד בעשט'רלוג ח'ן; זיח טרען היער חין ח'ד'ח'ט, כ'ך ח'ר חונד וויינע
 חיהרע ח'חט'ר. חיה' מח'טיגער ערל'ער חונד ר'ח'ער ח'רטע היער
 חיהר וכהק'הגען חונד ונה חיהרע כ'טה, ער ח'ן חונד ערל'וטע חו'ן ויינער
 ועלבוט ויל'טן זיח. חויו ז'יט'ה'ן געגע'ח'יבער ס'והרען ח'געל חונד ס'יער
 בוילע, ער ווח'ן ס'יילע חונד לערסטרייטע זיח, ט'ח בוילע ח'ב חונד
 פ'ערנוירטע זיח. ח'רט ס'והר ער ד'ן ס'יל'ה'טער ח'ן, חונד ס'ע'ן ווחר ע'ן ט'ח'ק
 ק'ן; ער פ'חרטע חוין דער ט'יע'ע וזיח חוין געב'ח'טען ו'געג זיח. היער

בְּמִסְלָתָם • וְשִׁבְטֵי יְהוָה עָמְדוּ עַל הַיָּם לִירֹד
 בִּירֵדֹתָם • וְשֵׁם בְּנֵי מִן צִעִיר רָדָם וְשָׂרֵי יְהוּדָה
 רָגַמְתָּם • וְכָלֵם עָבְרוּ בִּבְשָׁה בְּמִים עֵוִים
 גְּתִיבְתָם • וְהַמִּים לָהֶם חֲמָה מִימִנָם וּמִשְׂמָלָם
 בְּהִלִּיכְתָם • וְרָסָן מִתְּעָה עַל לְחַיֵּי עֲנָמִים
 לְהִבְיֵאֵם בְּמִים לְכִלּוֹתָם • וְנִהְגָם בְּכִבְרוֹת וַיִּסָּר
 אֶת אֹפְנֵי מַרְכְּבוֹתָם • וַיִּשׁוּבוּ הַמִּים וַיִּכְסּוּ אֶת
 הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים בְּשִׁטֵּי פֶתָם • וְנִעַר פָּרְעָה
 וְחִילוֹ בְּיַם סוּף וְכָל צְבָאוֹתָם • וַיִּכְסּוּ מִים צָרִיָּהֶם
 אַחַד מֵהֶם לֹא נֹתֵר בְּשָׂאֲרֵיהֶם • וַיִּרְדִּים עָבְרוּ
 וְגִזּוּ וַרְאוּ פָּגְרֵי שׁוֹנְאֵיהֶם בְּמַפְלָתָם • וַיֵּאמְרוּ
 בְּדַבְּרוֹ וַיִּשְׁירוּ תְהַלְתוּ בִישׁוּעָתָם: וְאֵלֹהֵי כָל
 הַיָּמִים הִיוּ וַיֵּאמְרוּ קוֹלְמוֹסִים • וּבְנֵי אָדָם
 לְבִלְרִים

וְשֵׁם נְיִטִין לְכִיר וְכו', ל"ה נְתַלְתִּים ס"ח כ"ח, וּבְמִנְחָה טַס נְמִי ר"ח וּבְמִנְחָה טוֹב
 מְנוֹחָה ק"ה נְמִים, מְלָרִים. וְאֵלֹהֵי כָל הַיָּמִים וְכו', טַסְכַּת שְׁכַת דָּף י"א ח"י.

סְטַעֲלוֹטֵן דִּיחַ טַמְחָמוֹעַ גְּחַטְטֵנוּ מִן אַעֲרַע יִדְךָ, דַּעַר מְרַחֲמוֹבָה נִמְךָ דּוֹרְכֵנוּ
 לִיעָהֶן. כְּכִיטָךְ, דַּעַר יִיבֹטְטֵךְ, פִּיהֲרַטְטֵךְ מִן, דִּיחַ פִּירוֹטְטֵן יִכּוֹדְכֵי חִיטְךָ פּוֹרֵךְ
 פּוֹרְגֵנוּחְכֵךְ; וַיִּחַ לְחַגְטֵן מְלֹעַ חִיטְךָ טַרְחַקְקֵכֵךְ, חִיטְךָ פִּעְחֲרֵטְךָ דּוֹרְךָ וּמְחַטְטֵיכֵךְ
 פֹּלוֹטְטֵנוּ, וּמְלֹעַ חִיטְכֵנוּ רַעֲבֵטְנוּ חוֹכֵךְ וַיִּכְנוּ חִיטְ מִיְהֲרַעֲכֵן לֹגֵעַ לֹר וּחִיטְךָ דִיעֲטֵטְנוּ.
 חִיטְכֵנוּ לִיגֵלֵנוּ לַעֲגֵטְנוּ דַּעַר עוֹיִגֵטְנוּ דַּעַן קִינֵטְנוּ דַּעַר מְלָרִים מִן, חוֹכֵךְ חִיטְ פִּעְרוֹיִרְרוֹכֵךְ
 וַיִּחַ חִיטְךָ וּמְחַטְטֵךְ חוֹמְלוֹבְרִיגְטֵנוּ. עַר פִּיהֲרַטְטֵנוּ וַיִּחַ חִיטְ בַּעֲטוֹמְרֵי־לֵטְכֵן לֹגֵעַ,
 חִיטְרַעֲכֵן דִּיחַ חֲרַעֲרֵךְ וַיִּךְ פִּעְחֵן וּמְחַגְטֵן טַרְעֵנוּטְטֵנוּ; פֹּלוֹטְטֵנוּךְ סְטַרְחָמוֹטְטֵנוּ דַּעַן
 וּמְחַטְטֵנוּ לִירִיקְךָ, חִיכְרַטְטֵנוּעוֹמְטוֹטְטֵנוּ גַּעֲטֵפִיחֵן חוֹכֵךְ רִיטְטֵנוּ חִיטְ הַעֲטֵטְטִיגֵנוּר פֹּלוֹטְטֵנוּ.
 וַיִּחַ סְטִירְלֵטְטֵנוּ פִּיעֵדֵנוּ חוֹכֵךְ וַיִּין חַעֲרֵנוּ חִיטְ גְּמַלְטֵן טַחְחֲרַעֲנוּ חִיטְכֵנוּ סִי־לֹטְטֵנוּעַר;
 דַּעַן דַּעֲקֵטְטֵנוּ פֹּלוֹטְטֵנוּ דִּיחַ קוֹמְטֵנוּ, דַּעַן קִינֵטְנוּ פִּעְחֵן מִיְהֲרַעֲכֵנוּ חִיכְרִיבֵנוּ בְּחִיעֵב;
 דִּיחַ לִעֲבֹיִגֵטְנוּ חֲכַעַר לְחַגְטֵנוּ מְעַלְלֵנוּ הִיכְרוֹךְ חוֹכֵךְ וּמְחַטְטֵנוּ דִּיחַ וַיִּבְחָטְטֵנוּ חִיכְרַעֲרֵנוּ
 גַּעֲטֵטְטִירְלֵטְטֵנוּ פִּיעֵדֵנוּ, גְּוִיבְטֵנוּ מִן רַעֲנוּ עוֹיִגְטֵנוּ וּמְחַרְטֵנוּ חוֹכֵךְ טַחְחֲוֹטְטֵנוּ פִּיעֵר דִיעוֹנוּ
 לַעֲטוֹטְטֵנוּ וַיְהִיחֵן לְחַבְגֵנוּיִגֵטְנוּ מִן. וּמְחַרְטֵנוּ מְלֹעַ וַעֲטֵנוּ דִיעֲטֵנוּ, מְלֹעַ טַלְעֵנוּ פִּיעֵרְנוּ,
 מְלֹעַ

לבלרים ויריעות ארצות פרוסים. וכל שערות
 אדם פיות ולשונות מקלסים. אינן מספיקין
 לחקור פלאות ונסים. אחת מאלף אלפי
 אלפים ורבי רבבות הנעשים. אשר פעל ארון
 לעם מבטן עמוסים. פי מינוי גדול אשר בנסים
 מתנוססים. או הנסה אלהים לבא לקחת לו
 גוי מקרב שושים. במסות באותות ובמופתים
 ובמלקמה נהרסים. בכל אשר עשה לנו
 ארון כל הפעשים:

חסדיי כי לא תמנו. ולא כלו רחמי מלנו.
 יום יום יעמם לנו. היא ישועתנו. במצרים נגלה
 עבור לגאלנו. ובכל צרה עמנו להושיענו.
 לא מאמנו ולא געלנו לבלותנו. ולא עשה

עמנו

מקלסי, טעחיל. חוסי, חוסי; ויתכ' כיד חוסי (בזעיל נ יד), ה' : כיד חוסי. חסדי ה' וכו', לשין סכמו חוכה ג' כ"ב. יום יום וכו', תכלים ס"ח כ"ב.

חלוע העכטן טרייבער חונד חלוע אקער רחלען, חונד אקענדע לונגען
 חלוע הקרע דער ווענטען, ונקחויך, יח פערמקסטען ניכט, מיינען
 טהייל דער מירינדען טויענד. וחוברעטעקסטען לו טויערן, דיע דער
 הערר דיענען פליקע פון ווטטערליבע פון ערלייגט! ויח חוסי נקך זקך
 חוין גרמסע: פליק, דמן ויח דורך פערזוכע ערפרכט ווקרדען? חערר
 חמט מיינע גאטטהייט יע חוסי: ערמאטען, זך חוין דער מיטטע פון
 רייבערן חוין לפליק העריו: לונעהאטן דורך פערזוכונגען, לייכטן, וחוברער
 חונד פעהרעטענדע קריעגע, וחוילת דימיענגען, ועלע דער חערר
 חלוער ווערקע פיר חוסי געטהון?

הכדי. נית הקרט גמטען גיטע חוין, יוח עטליעהט טר ויין ערכמאטן חונד;
 טקנודק מיבערהייכט ער חונד: מיט ויזער, טר חוסי חוין גמט, דער מיינוער הילכט.
 חוין טלריס חלענעבארטע טר זיך, חונד: לו ערויזען, חוין יעדער נחטה טמאנד טר
 ויט וייבער הילכע חונד: ביים, פערדווקרן חונד: יוח, וחוורע יוח חונדער מיבעררויסיג,
 חונד

סלוק ליום שביעי

עֲפָנוּ כָּלָה כַּחֲטָאתֵינוּ. וּבְכָל עֵת יָרוּ נְטוּיָה
עֲלֵינוּ. בְּגִלוֹת שְׁנָעַר שְׁלַח לְמַעֲנֵינוּ. וּבְעֵילָם
שָׁם בָּסֵאוֹ לְרַחֲמֵנוּ. וּבְעַבְדָּתֵנוּ לֹא עֲזָבָנוּ
אֱלֹהֵינוּ. וַיִּטְעַם עֲלֵינוּ חֶסֶד לְפָנֵי שׁוֹבֵינוּ. לְתַתּ לָנוּ
מַחֲיָה וּלְרוּמָם בֵּית מְאֹיֵינוּ. גָּרָנוּ מִשָּׁךְ עִם
קָדָר לְשִׁבְנֵינוּ. וְלֹא עָשָׂה כָּלָה עִם שְׂאֲרֵיתֵנוּ.
וּבְאָרֶץ נִכְרְיָה כִּמְעַט שְׁכָנָה רוּמָה נִפְשָׁנוּ.
לוּלִי יִי שְׁהִיָּה בְּעֹזְרֵתֵנוּ. כִּי בְּכָל פֶּה אֲכַלּוּנוּ
לְהַדִּיקָנוּ. וְעֵלָם הַכֶּבֶד הַכְּבִירוֹ עֲלֵינוּ. עַד
יַעֲרָה מִמָּרוֹם רוּחַ לְנַחֲמָנוּ. כִּי יִי שׁוֹפְטָנוּ יִי
בַחֲוֹקֵקֵנוּ

שנער, ככל. טלח לטענינו, שחמד לטענכם שחתי ככלה (ישעי' ט"ג יד) וכתוב ושמתי כשאי בעולם (ירמיה ט"ט ל"ח), וזהו ונעילם עם כסאזוכי. וכל המאמר כזה עוסק על מאמרו ז' לנמש' טגילה דף כ"ט ח' וס"ד פ' ט"ו. ונענדתנו, ויט, לתת, עש"ה, גם נענדתנו וגי' (עזרא ט' ט'). גרנו עזך, עש"ה, כי גרתי עזך (תהלים ק"כ). ובארץ, לולי, עש"ה, לולי ה' נזרתה לי, כמעט שבה דומה נשאי, עם ל"ד י"ו. עד יערה וכו', יבעיה ל"כ ט"ו. כי ה',

חזו חויפלוורייען, חזר בעסטמחפֿט חזו יח נחך חזנורער זינרען מחחס, חיזנער האַלט ער זיינע הענד חיבער חזנ. חין חזנורער געפֿחנגעשטלֿט חין שנער חילטע ער טעגלֿן לז האַלפֿע חזנ, טאָג זיינען טהרמן חין טילס חוין, חזנ לז גזונטען. ער, חזנער. גחטט, פֿערזיעס חזנ ניכט חין חזנרער טקלֿחפֿערייח, מחפֿט זעלבֿט חזנער טרייבער חזנ גטוויקלֿען, דחס זיח חזנ נחֿהרנג רייכטען חזנ וויערער ערהפֿבען דחו חזו חזנרער ווחנע (בית הטקדס*). האַז וויר חין טיך ווחהיטען, נחפֿחרן קדלֿי ווחו רט, זעס ער חזנערן חיבעררעט ניכט חזנטערגעהען; חזנ חין יענעך זחֿדע דער פֿרעווערען — טטייע חזנ דער הערר ניכט בייה, וויר ווחהיטען סמן חין רייך דער טטילזע! דחרט טפֿעררטע האַזע: דען דחפֿען חוין, חזנ לז פֿערטיאָגען, האַזע: כעלחוטטע חזנ וויר טווען רעט יחפֿט, ביו עז דעטן היאמעל ענדלֿך חזנ לז טרחתען געפֿחלֿוען; דען דער עוויגע חזט חזנער ריכטער, דער עוויגע חזנער געזעטלֿגעבער, דער

(* ויעה חין עזרח קחביטען 9 פֿערז 9.

מחוקקנו. יי מלכנו הוא יושיענו. קול גאלה
 ישמע בארצנו. יי חננו לה קוינו. היה זרועם
 לבקרים אף ישועתנו. ולא נסוג אהור ממוך
 ותחיינו. תמהר לשפון כבוד בארצנו. ויבא
 מבשר שלום לבשרנו. וישאו קול לרגן כל
 צופינו. בבקר חסדך שבענו. ונרננה ונשמחה
 בכל ימינו. וכימות עניחנו שמחנו. ומעשה
 ידינו פוננה עלינו. הושיעה ימיך ועינו.
 ומתחזות הארץ תשוב תעלנו. ישועתך
 אלהים תשגבנו. ונהללה שמך בשיר ונגדלנו.
 כי אלהים ישוע ציון בימינו. ויבנה ערי יהודה

ובהם

ה' מלכנו, שם ל"ג כ"ב. ה' מננו וכו', שם ל"ג ב'. ולא נסוג וכו', עש"ה
 תהלים פ' י"ט. תסגר לשכון כבוד, עש"ה תהלים פ"ה י'. ויבא, וישאו, עש"ה, פה
 נאוו על הכרים רגלי מנצר וגו' (ישעי' נב ז). נבקר, ונרננה, וכימות, ומעשה,
 עש"ה, שנענו נבקר חסדך וגו' (תהלים ל). הושיעה, שם פ' ז'. ומתחזות,
 שם ע"א ב'. ישעך, ונהללה, שם פ"ע ל' ו"א. כי אלהים, ויבנה,

דער עווגע חוכער קחיג, ער חוכער רעטטער. אָמם דיח סטיווע דער
 ערוואַנג חין חוכערט אַזדע ערסחאָוטן! מן הערר, זיח חונג גחריג, נור
 לו דיר העררען וויר! אָמם זיט יעדען אַחראָגען זייע קרפֿט, זייעו חייז
 חויבֿווען! ניח ווערדען וויר דיר ווייזען! בעלעכע חונג וויערע! אָמם
 העררֿוויבֿקייט בֿאָר וויערער חין חוכערט אַזדע וואָהען! זענדע חייכען פֿריעדענאָ
 כֿעטען, דָמס ער עז חונג פֿערקיינער, דָמס מוֹלע חונגערע אַחֿטער זיילענער
 חיהרע סטיווע ערהעבען! ערֿוֹלֿונע חונג פֿריה זיט דיינער חוֹר, אַחֿ ריהאטן
 וויר פֿרֿחֿאָקקענד חוכער. זעבענאָנג! ערֿפֿרייע חונג כּון אַחֿ אָנגע לייט,
 מוֹ דוח חונג פֿֿאָטעט! אָמם חוכערער האָנדע ווערק געוויגען, אָמם חונג
 דיינע רעכטע בייחסטעהען, ווילֿפֿהרע חונג! לייך חויג דער ערדע טיעפֿע
 חונג הערויף חונג ועטלע דיינע הילֿע האָך עאָפֿער! דָח אָמבען דיינען נָחאטן וויר חין
 חויכען אַזדע חונג עהרען חיהן האָך. יח, גָמטט ווירר לויג העלֿער זיין חין
 חוכערן טָגען, ווירר חויבֿווען יחודֿ! סטֿאָטע, דָמס וויר יח בעוועטלען, חונג
 זינער

סלוק ליום שביעי

וְבָהֶם יוֹשִׁיבוּנוּ. וְזָרַע עֲבָדָיו וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ בָּהֶם
 יִשְׁכְּבוּנוּ. וּמִבְּשָׁן וּמִמַּצְלוֹת יִסְעֵת תִּפְעַלְנוּ. עֲוֹנָה
 אֱלֹהִים זוֹ פְּעַלְתָּ לָנוּ. הַשֵּׁם בְּחַיִּים נִפְשָׁנוּ. וְלֹא
 נָתַן לַמּוֹטְרֵי גְלִינוּ. כִּי בְּחִנְתָּנוּ כִּפְסָךְ לְצָרֵינוּ.
 הִבְאֵתָנוּ בַּמַּצוֹרָה שְׁמֹת מוֹעֵקָה בְּמַתְנֵינוּ.
 הִרְפַּבְתָּ אֲנוֹשׁ לְרֵאשֵׁנוּ. בָּאֵנוּ בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם
 לְרוּיָה תוֹצִיאֵנוּ. תִּחַנְנוּ וְתִבְרַכְנוּ וְתֵאֵדֵר פְּנֵיךָ
 אֵלֵינוּ. תֵּאֵדֵר גִּרְנוּ וְתִגִּיעַ הַשֶּׁבַע. הַיּוֹם צִיּוֹן
 קָרִית מוֹעֲדֵינוּ. כִּי אִם שָׁם אֲדִירֵי אֲדוֹנֵינוּ.
 חֲרֻבוֹת יְרוּשָׁלַם יִפְצְחוּ רִנּוֹנֵנוּ. כִּי נָחַם יְיָ צִיּוֹן
 בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. הַשֶּׁף זָרוֹעַ קָדְשׁוֹ לְנִקּוּם
 נִקְמָתָנוּ. וְרֵאוּ כָּל אַפְסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת

אלהינו

וזרע, שם פסוק ל' ו' וכו'. ומצאן, ע"ה, אשר ה' טעמן וכו', שם ס"ח כ"ד. עושה וכו',
 שם פסוק כ"ט. כ"ט, ולא, כי, הנלחמו, הכנחתי, נלחמו, שם ס"ו. תחננו וכו',
 ע"ה, להים יתננו וגו', שם ס"ו. תאיר נכני, ע"ה, כי אלה תאיר נכני וגו' שם י"ח
 כ"ט. חוה, כי אש, יכעיה ל"ג ב' וכו'. חרבות, כי חזק, ולאו, שם נ"ב ס'

זיכר קעכטע וזחמטע, דוח פריינדע זיינענ נחמטע, זיח בעוויזחגעטע. העבע
 חויה כזן, חויה מעערעוטייעדען חוזה הערווי! בעדעוטיגע. ח הערר, דחו רויך,
 דחו דוח פיר חוזה געשטייבעטע, דוח, דער לונק בעסערן לעבען חוזה ערחה
 טען, דער חוזהערן פֿום ניכט גלייטען זיעס, דוח ערפֿרעכטעט חוזה זייטער
 טענט וויח זילבער חוזה, הוהט חוזה פֿערסטריקטע חין טוינגען, חוזהערן זענע
 דען זחוטען זחגעהקטע, זיעסעטע מענטען פֿחחרען חיבער חוזה, ברפֿשטעט חוזה
 חין פֿיערע חוזה חין וזחמערקטע חוזה נחוט לונק פֿריידעוויזחטע חוזה הערווי.
 זח בעגזחדיגע חוזה זעגענע חוזה! זחם דיין זחטויטן חוזה ערזיכטען, ערפֿ
 זייכטע חוזהרע זייכטע, זחפֿ' חוזהרע פֿינזטעריים לו זייכט! בליקקע חוזה
 ליון, דוח סטחדט חוזהרע פֿעוטע! זח, ער ווירד זיך דחרט לייגען,
 דער זחזחמטע, דער עוויגע, חוזהרע גחטט! ירושלים' טריחמער חחלונען חוזה
 רע זחבעזחקגע וויעדער; דען גחטט טרחתטע ליון, דחו חויה חוזהרע חילוגע
 טהוזה, לייגט זיינען חילוגען חרס חוזה רחלט חוזה. דחו ווערדען דוח ערדעכע
 גרענלען

אֱלֹהֵינוּ. בְּשׁוּבוֹ עִמָּנוּ מִגְלוּתֵנוּ. וַיִּצְמַח צֶמַח
 צְדִיק לְעַדְתֵּנוּ. וְזֶה שְׁמוֹ אֲשֶׁר יִקְרָאוּ יְיָ צְדִיקֵנוּ:
 וְאֵז תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ. אֵלֵי מִלְכֵי בְּקֹדֶשׁ.
 נוֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקֹדֶשׁ קֹדֶשׁ. אֱלֹהִים הִרְבֵּה
 בְּקֹדֶשׁ. מִי כְמוֹהוּ נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ. הַנְּעַרְץ
 בְּאֶרְצוֹ קֹדֶשׁ. וַיִּהְלֹךְ בְּהִדְרַת קֹדֶשׁ.
 וַיִּשְׁתַּחֲוֶה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ. אֶרְאֵלִים וְחַשְׁמַלֵי
 קֹדֶשׁ. יִקְדִישׁוּ וַיַּעֲרִיצוּ בְּקֹדֶשׁ. וְקוֹל בְּנֵפֵי
 חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. בְּקוֹל מַיִם רַבִּים בְּקֹדֶשׁ. וְקוֹל
 אוֹפְנֵי הַקֹּדֶשׁ. לְעַמָּתָם מְנַשְׂאִים בְּקֹדֶשׁ.
 קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּקֹדֶשׁ. וְקוֹל דְּמָמָה דְקָה
 בְּקֹדֶשׁ. קוֹרְאִים זֶה לָזֶה. וְשׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה.

ויבמה, עש"ה והקיימות לדוד כמח נדיק, וזה שמו, ירמיה כ"ג ה' א', כורא, עש"ה:
 כורא אלהים ממקדשך, תילו' ס"ח ל"ה, אלהים, שם ע"ז י"ה. מי כמון, שמות ט"ז
 י"א. הכערץ, עש"ה: אכערץ בסוד קדושים, תילו' פ"ט ח'. באראלים וכו' עד סוף
 הפועט הם עניני המרכבה שנמראות יוקאל ס"א'; ועיין פרקי דר"א פרק ד'.

גרענלן מ'זע דוח הילפע חונערענע העררן זעהן, וויח ער גלייבטען ועלכסט מיט חונע
 חוילזיהט, חונערעט פֿקלעט חייכען גערעכטן העלפער טיקט, דען ויחן נענען ווירד
 הערר חונזער גערעכטיקייט. דען ווירד מיט הייליגטהוט פֿערהעררליכט חונע
 געהייליגט וויין גחטט, וויין קחיג! פֿורכטכערער לייגט דוח ריך חוני דיינען
 הייליגטהערן; דיין ווונדעלן, גחטט, מיט הייליגען! ווער מיט פֿערהעררליכט
 מיט הייליגקייט וויח דוח? דוח, דער טרעקען דער הייליגן אראליס! דיך פרייון
 ויח, הייליג געשטיקט חונע בעטען דיך חן חויל דעטן הייליגען בערג. אראליס חונע
 הייליגע שמעליס פרייוען דיך הייליג, דוכרוגען פֿחן הייליגעט טויער; דוח
 סטיימע דער פֿליגען דער הייליגען סוית רויסט, וויח דוח טטימע טחבענרער
 פֿלוטמען מיט הייליגען חונע; מיהנען געגענחכיברעהכט זיך מיט הייליגטהוט דוח
 סטיימע דער הייליגען אופכיס — חייכע וקלטיגע דח: צערטטיימע, חונע חייכע
 ווינע הייליגע טיינזע. — חין וועלכע צוקהרען רופען ויח חייכער לז; דויע פֿרמזן

וְנִרְשִׁים זֶה מִזֶּה. וְזֶה לְעַמּוֹת זֶה. וְזֶה כְּנֶגְדֵּךְ זֶה. וְזֶה
מִזֶּה זֶה. מִזֶּה וּמִזֶּה. מִשְׁלֵשִׁים בְּשִׁלּוֹשׁ קְדוֹשׁ:
בְּפֶתוֹב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה לְזֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי אָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
מ' אִזּוּ בְּקוֹל רֵעֵשׂ גְדוֹל אֲדִיר וְחֹק מְשִׁימֵי עֵינַיִם קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת
שׂוֹרְפִים לְעַמְתָּם כְּרוֹךְ יֵאמְרוּ: מ' וְכִרְוֶה כְבוֹד יְיָ מִטְקוֹמוֹ: מ' מִטְקוֹמָהּ מִלְּפָנֶי
תּוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי טַחֲכִים אֲנַחְנוּ לָךְ מִתִּי תִמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּרִמְיֵנוּ
לְעֹלָם נְעַד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ לְדוֹר וָדוֹר
וְלִנְצַח נְצַחִים: וְעִנְיֵנוּ תִרְאִינָה מִלְכּוֹתֶיךָ כִּדְבַר הָאֱמוּנָה בְּשִׁירֵי עֲזֶךָ עַל יְדֵי
דָוִד מִשִּׁיר צְדָקָה: מ' מ' מִלֶּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּהָ:
מ' לְדוֹר וָדוֹר נְעִיד גְּדֻלָּהּ וְלִנְצַח נְצַחִים קְדֻשָׁתֶךָ נְקִדִישׁ וְשִׁבְחָהּ
אֱלֹהֵינוּ טָקִינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם נְעַד כִּי אֵל מִלֶּךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

כִּי עַתָּה בְּהַרְחֵנוּ וְכוּ' (וכשנת חס"מ ישמח משה וכו', תמלא לעיל כדף כ"ט).

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קְדֻשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנֵנוּ לְקְרֹא אֶת־הַהֵלֵל:
מ' הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: מִמְּזוֹרַח־
שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל־כָּל־
גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַמְּגַבִּיהִי לַשָּׁבַת: הַמְּשִׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בְּשָׁמַיִם

יעני, חוזה יעני ערוזיבטן דינען; דינע טטהען יענען ענטגען, חוזה יעני דינען
לוגטוחדט; היך מיין קמר, דקרט מיין קמר, חוזה פֿון דינען חוזה פֿון יעניען
ערסחולט דחז דרייחחן הייניג — יח הייסט עו ביח דינען פֿרפֿעטען (יעניע):
חוזה מינער ריעל דען חרערן לז: הייניג, הייניג, הייניג מינט דער עוויג:
ככלות! פֿון מינט דחז גחלע ערדע וינער מינעטטט! חזון.

וּבְאֶרֶץ: מְקִימוֹ מֵעַפְרָה לְמֵאֲשַׁפְתֵי יָרִים אֲבִיוֹן:
 לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי
 עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:
 יִבְצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
 לְעוֹ: הִרְחָה יְהוָה לְקַדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמִּשְׁלוֹתָיו: הֵימָּה רָאָה וַיִּגַּם הִירְדֵן יִסַּב לְאַחֹר:
 הַהַרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת פְּבַנ־צֹאן:
 מִהֲדַלָּה הֵימָּה כִּי תָנוּס הִירְדֵן תִּסַּב לְאַחֹר:
 הַהַרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת פְּבַנ־צֹאן:
 מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אֶרֶץ מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 הַהֶפְכִי הַצּוֹר אֲגַם־מַיִם חֲלֹמֵי־שִׁלְמֵי־עֵינוֹ־מַיִם:
 יִזְכְּרֵנוּ יִבְרַךְ יִבְרַךְ אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ אֶת־
 בֵּית אֲחֵרֶן: יִבְרַךְ יִרְאִי יִי הַקְּטָנִים עִם־
 הַגְּדֹלִים: יִסַּף יִי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם:
 בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: הַשָּׁמַיִם
 שָׁמַיִם לִי וְהָאֶרֶץ נִרְחַן לְבְנֵי־אָדָם: לֹא־
 הַמֹּתִים יִהְלְלוּיָהּ וְלֹא־כָּל־יֶרֶד יִדְוָמָה: וְאַנְחֵנוּ
 נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:
 מִה־אֲשִׁיב לִי כָּל־תְּגֻמוֹלָהּ עָלַי: כּוֹס־יְשׁוּעוֹת
 אֲשָׂא וּבִשְׁם יִי אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָּה־
 בָּא לְכָל־עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינַי יִי הַמְּוֹתָהּ לַחֲסִידָיו:
 אָנָּה יִי בִּרְאֵנִי עֲבַדָּה אֲנִי עֲבַדָּה בְּנֵי־אֲמָתְךָ

פְּתַחְתָּ לְמוֹסְרֵי: לְךָ אֶזְבַּח וְזָבַח תּוֹרָה וּבִשְׁם יי

אֶקְרָא: גְּדָרֵי לֵי אֲשֶׁלֶם נְגִדָה נָא לְכָל־עַמּוֹ:

בְּחֲצֹרוֹתֵי בֵית יי בְּתוֹכֵי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּיָהּ:

יי הִלְלוּ אֶת־יי כָּל־גּוֹיִם שֶׁבָּחֻהוּ כָּל־הָאֲמִיּוֹם:

כִּי גִבֵר עָלֵינוּ חֲסֵדוֹ וְאַמֶּת־יִי לְעוֹלָם הִלְלוּיָהּ:

יי הוֹדוּ לֵי כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: ק' הוֹדוּ

יי יֹאמְרוּ־נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: פ' הוֹדוּ

יי יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: פ' הוֹדוּ

יי יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יי כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: ק' הוֹדוּ

מִן־הַמִּצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֹבֶיהָ: יי לֵילֵא

אֵיךָ מַה־יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי

אֶרְאֶה בְּשֵׁנָאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם:

טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּנְדִיבִים: כָּל־גּוֹיִם

סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי

בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי כְּדַבְרֵים דַּעֲכוּפֵי אֵשׁ

קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם: דָּחָה דָּחִיתַנִי לְנַפְל

וְיִעֲזָרֵנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה־לִי לִישׁוּעָה: קוּלִי

רַנָּה וִישׁוּעָה בְּאֵהֱלִי צְדִיקִים יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל:

יִמִּין יי רֹמְמֵה יִמִּין יי עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אֲמוֹת כִּי־

אֶחֱיָה וְאֶסְפָּר מִעֲשֵׂי־יָהּ: יִסֹר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת

לֹא גִתְּנֵנִי: פֶּתַח־לִי שַׁעַר־צַדִּיק אָבֹא בָם

אֹדְדָה יְהוָה: זָה־הַשַּׁעַר לֵי צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ:

אֹרֶךְ כִּי עֲנִיתָנִי וְתִהְיֶה לִּי לְיִשׁוּעָה : אֹרֶךְ
 אָבִן מֵאִסּוֹ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה : אֵבֶן
 מֵאֵת יְיָ הַיְתָה וְאֵת הַיְתָה אֲנִי לְעֵינֵינוּ : מֵאֵת
 זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ : זֶה

כחזן סחר ומכנן אגא ופקהל עונה

כחזן מכנן אגא ופקהל עונה

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא
 אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא : אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא :

בְּרוּךְ הַבֹּא בְּשֵׁם יְיָ בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ : בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בְּעֵבְתִים עַד קִרְנוֹת
 הַמִּזְבֵּחַ : אֱלֹהֵי אֲתָהּ וְאֹרֶךְ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָה : אֱלֹהֵי
 הוֹדוּ לֵי יְיָ בִּיטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : הוֹדוּ
 יְהַלְלוּהוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (על) כָּל מַעֲשָׂיו • וְחֲסִדָּיו צְדִיקִים עוֹשֵׂי
 רִצְוֹנוֹ וְכָל עַמֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַגְלֵי יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׂבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ
 וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֵךְ מַלְכֵנוּ כִּי לָךְ
 טוֹב לְהוֹדֹת וּלְשַׁמְּךָ נֶאֱמָר לְזִמְרָה כִּי מֵעַלְמֵם וְעַד עַלְמֵם אֲתָהּ אֱלֹהֵינוּ
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת :

ועתה יגדלנא בן אדני כאשר הברת לאמר :

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם הפה :

וְתִגְדַּל וְתִתְקַדַּשׁ שְׁמֵךְ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּירְבָּא כְּרֵעוּתָה וַיִּסְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
 בְּתִיכּוֹן וּבִיזְמִיכוֹן וּבְתִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְנֵן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן : יְהֵא שְׂמֵחָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי אֵי תִּבְרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְתַרְוֶם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּרְעַלָּה
 וַיִּתְהַלַּל שְׂמֵחָה דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְעַלְמֵן כָּל בְּרַכְתָּא
 וְשִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמָתָא דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא דְאִמְרוּ אָמֵן :

ק' קבל ברחמים וברצון את הפלגתני:
 תתקבל צלותהון ובעותהון דכל ישראל קדם אבוהון די
 בשמיא ואמרו אמן: ק' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:
 יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן: ק' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
 עשה שלום במרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

זו שבח ויחד שיר השירים גענוגט.

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות
 פיהו כי טובים דדיק מנין: לריח שמניך טובים שמן
 תורק שמך על בן עלמות אהבוך: משכני אהדיך נרציה
 הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכרה דדיך
 מנין מישרים אהבוך: שחורה אני ונאווה בנות ירושלים
 באהלי קדר פיריעות שלמה: אל תראני שאני שחרחרת
 ששופתני השמש בני אמי נחרו כי שמני נטרה את
 הכרמים פרמוי שלי לא נטרתני: הגידה לי שאהבה נפשי
 איכה תרעה איכה תרפיץ בצחרים שלמה אהיה בעטיה
 על עהרי חכריך: אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך
 בעקבי הצאן ורעי את גדיתיך על משכנות הרעים:
 לססתי ברכבי פרעה דמיתיד רעיתי: נאוו לתניך בתרים
 צוארך בחרוזים: תורי זהבנעשה לך עם נקודות הפסוק:
 עד שתמלך במסבו נרהי נתן ריחו: צרור המור הודי לי
 בין שדי ילין: אשכל הכפר הודי לי בכרמי עין גדי: הנך
 יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף נעים
 אף ערשנו רעננה: קרות בתינו ארזים רחימנו ברותים:
 אני חבצלת השרון שושנת העמקים: קשושנה בין

החוחים

(* רהוטנו ק')

החוהים כן רעיתי בין הבנות: כתפוח בעצי היער כן דודי
 בין הבנים בצלו המדתי וישבתי ופדיו מתוק לחבי:
 הביאני לבית הבין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באששות
 רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני: שמאלו תחת
 לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים
 בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה זה בא מבלג על
 ההרים מקפץ על הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר
 האילים הנה זה עומד אחר בתלנו משגיח מן החלונות
 מציץ מן החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לדרעתי יפתי
 ולכי לך: כי הנה הסתועבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים
 נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו:
 התאנה הנטה פניה והנפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי
 רעיתי יפתי ולכי לך: יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה
 הראיני את מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב
 ומראיך נאוה: אחוו לנו שעלים שעלים קמנים מסבלים
 כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים:
 עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה לך דודי לצבי או
 לעפר האילים על הרי בתר: על משכבי בלילות בקשתי
 את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתיו: אקומה נא
 ואסובבה בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה
 נפשי בקשתי ולא מצאתיו: מצאוני השמרים הסבבים
 בעיר את שאהבה נפשי ראיתם: כמעט שעברתי מהם
 עד שמצאתי את שאהבה נפשי אתותיו ולא ארפנו עד
 שהביאתי

שֶׁהֵבִיאֲתוּן אֶל בֵּית אֲמוּי וְאֶל חֶדְרֵי הַזֹּרְתֵי: הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׁרָה אִם תִּעֲרֹוּ וְאִם
 תִּעֲזְבוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר
 כִּתִּימֵרוֹת עֲשֵׂן מִקְטָרֶת מֵר וּלְבוֹנָה מִכָּל אֲבָקֶת רוֹכֵל:
 הִנֵּה מִפְּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבֵרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֵרֵי
 יִשְׂרָאֵל: כָּלֵם אֲחֵזִי חָרֵב מִלְּמִדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל
 יָרְכוּ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת: אִפְרַיִן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מִעֲצֵי
 הַלְבָנוֹן: עֲמוּדָיו עָשָׂה כְּסֵף רִפִּידָתוֹ זָהָב מְרֻכָּבוֹ אֲרָגְמָן
 תּוֹכּוֹ רְצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צִיאֵנָה וְרֵאֵינָה בְּנוֹת
 צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה בְּעֶטְרָה שֶׁעֲטָרָה לוֹ אֲמוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ
 וּבְיוֹם שֶׁמִּחַת לְבוֹ: הַנֶּדָּ יָפֵה רֵעִיתִי הַנֶּדָּ יָפֵה עֵינַיִךְ יוֹנִים
 מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ שֶׁעָרְךָ כְּעָדָר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִחֵר גִּלְעָד:
 שְׁנִידֶךָ כְּעָדָר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן הַרְחֵצָה שֶׁכָּלֵם מִתְּאִמוֹת
 וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּחוֹט הַשָּׁנִי שֶׁפְּתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱוָה
 כְּכֶלֶח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצִמְתֶּךָ: כְּמַגֵּד לַדָּוִד צִוְּאָרְךָ
 בְּנוֹי לֵת לְפִיּוֹת אֶלֶף הַמִּגֵּן תִּלְוִי עָלָיו כֹּל שְׁלֹמֵי הַגְּבֵרִים:
 שְׁנֵי שָׂרִידֶיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאֻמֵי צִבְיָה הָרָעִים בְּשׁוֹשְׁנִים:
 עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֶלֶךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל
 גְּבַעַת הַלְבוֹנָה: כִּלְךָ יָפֵה רֵעִיתִי וּמוֹם אֵין בְּךָ: אֶתִּי מִלְּבָנוֹן
 כִּלָּה אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תְּבֹאֵי תִשׁוּרֵי מֵרָאשׁ אֲמָנָה מֵרָאשׁ
 שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעוֹנוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי גְּמָרִים: לִבְכַתְּנִי
 אֶחָתִי כִלָּה לִבְכַתְּנִי בְּאַחַד מִעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֵנֶק מִצִּוְרֵיִךְ:
 מֵהַיָּפוֹ דְּדִיךָ אֶחָתִי כִלָּה מֵהַשְׁבִּי דְּדִיךָ מִיּוֹן וְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ
 מִכָּל בְּשָׂמִים: נָפֵת תִּטְפָּנָה שֶׁפְּתוֹתֶיךָ כִלָּה דְּבֶשׁ וְחֵלֶב

תרת

(*) וראינה ס"ג נכרי. עכ"ל. (°) באחת ק'.

תחת לשונך וריח שלמתוך פריח לבנון: גן נעול אחתי
 כלחגל נעיל מעין חתום: שלחוך פרחים רמונים עם פרי
 מגדים בפריים עם נרדים: מי נרד וברכם קנה וקנמן
 עם כל עצי לבונה מרואהלות עם כל ראשי בשמים: מעין
 גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון: עירי צפון ובואי
 תימן הפיחי גני וזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי
 מגדיו: באתי לגני אחתי כלה אריתי מזרי עם בשמי
 אבלתי יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים
 שתו ושכרו דודים: אני ישינה ולבי ער קול דודי דופק
 פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי גמלא טל
 קוצתי רסיסי לילה: פשטתי את כתנתי איכבה אלבשנה
 רחצתי את רגלי איכבה אטנפם: דודי שלהירו מן החור
 ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח לדודי וירי נטפו מור
 ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי
 ודודי חמק עבר בפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא
 מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים הסככים
 בעיר הפוני פצעוני נשאו את רידי מעלי שמרי החמות:
 השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו את דודי מה
 תגידו לו שחולת אהבה אני: מה דודך מדוד היפת
 בנשים מה דודך מדוד שככה השבעתנו: דודי צחואדום
 דגול מרבכה: ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים שחרות
 בעורב: עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלבי שבות
 על מלאות: להיו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: יהיו גלילי זחב
 (* ישעה מ"י עס"כ ומכלול. (Tom 2.) P. טו 15 ממלאים

כּוּמְלָאִים בְּתַרְשִׁישׁ מְעִיו עָשִׂית שֶׁן מְעַלְפַת סְפוּרִים:
 שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי יֶשׁ מִיּוֹסְדִים עַל אֲדָגֵי פֶן מְרֹאֵהוּ כְּלִבְטֹן
 בְּחֹר כְּאַרְוִים: חֲבוּ מִמֶּתֶקִים וְכִלּוּ מִחֲמֻדִים זֶה דוּדֵי וְזֶה
 רְעֵי בְנוֹת יְרוּשָׁלַם: אָנָּה הֶלֶךְ הַדֹּדֵךְ הַיָּפֶה בְּנָשִׁים אָנָּה
 פָּנָה הַדֹּדֵךְ וַיִּבְקַשְׁנוּ עִמָּךְ: דוּדֵי יָרֵד לָגֹן לְעֲרוֹגַת הַבָּשָׂם
 לְרַעֲוֵת בְּנָגִים וְלִלְקַט שׁוֹשְׁנִים: אָנִי לְדוּדֵי וְדוּדֵי לִי
 הַרְעֵה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָפֶה אֶת רַעֲוֵתִי בְּתַרְצָה נְאוּהָ
 כִּירוּשָׁלַם אֵימָה בְּנִדְגָלוֹת: הִסְפִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהֵם
 הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעֵזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: שִׁנִּיךָ
 כְּעֶדֶר הָרַחֲלִים שְׁעָרוּ מִן הַרְחֻצָה שְׁכָלָם מִתְּאִימוֹת
 וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: כְּפֹלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִפְּעֵד לְצַמְתָּךְ:
 שִׁשִּׁים הִפְּהָ מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין
 מִסְפָּר: אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאִמָּה בָּרָה
 הִיא לְיוֹלְדָתָהּ רְאוּהָ בְנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילִגְשִׁים
 וַיַּהֲלִינָהּ: מִי זֹאת הַנְּשֻׁקָהּ כִּמוֹ שֶׁחָרַיְפָה כְּלִבְנֵה בָּרָה
 בַּחֲמָה אֵימָה בְּנִדְגָלוֹת: אֵל גִּנַּת אֵיגֹן יִרְדְּתִי לְרֹאוֹת בְּאֵבִי
 הַגִּחַל לְרֹאוֹת הַפְּרָחָה הַגִּפֶן הַנְּצִי הַרְמָנִים: לֹא יִרְעֵתִי
 גִּפְשֵׁי שִׁמְתָנִי מִרְכָּבוֹת עַמִּי גְדִיב: שׁוּבִי שׁוּבִי הַשׁוּלְמִית
 שׁוּבִי שׁוּבִי וַיִּנְחֹזָה בְּךָ מֶה תַּחֲוֹ בְּשׁוּלְמִית כְּמַחֲלַת
 הַפְּחָנִים: מֶה יָפוּ כְּעַמֶּיךָ בְּנַעֲלִים בַּת גְּדִיב חֲמוּקֵי יִרְבִּיךָ
 כִּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֹן: שְׂרָרְךָ אֲנִן הַסְּהַר אֵל יַחֲסֹר
 הַמּוֹג בְּטַנְךָ עֲרַמַת חֲטָיִם סִיגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׁנֵי שְׂדֵיךָ
 כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאָמִי צְבִיָּה: צֹאֲרֶךְ כְּמַגְדֵל הַשָּׁן עֵינֶיךָ
 כְּרֹכוֹת בְּהַשְׁבּוֹן עַל שְׁעַר בַּת רַבִּים אַפְךָ כְּמַגְדֵל הַלְּבֹטֹן

(* מִמֶּתֶקִים פֶּת' רַבָּה כַזְלִינוּ וְעַט מְרַבְרִים.)

צוֹפֵה פָּנַי דְּמֹשֶׁק׃ רֹאשׁוֹךְ עָלַיְךָ כִּפְרָמֶל וְדַלַת רֹאשׁוֹךְ
כְּאַרְגָּמָן מְלֹךְ אֲסִיר בְּרֶהֱטִים׃ מֵהַיְפִית וּמֵהַנְּעִמַת אֶהְבֶּה
בְּתַעֲנוּגִים׃ וְאֵת קוֹמַתְךָ דְּמַתְּה לְהִתְמַר וְשִׁדְךָ לְאֶשְׁכְּלוֹת׃
אֲמַרְתִּי אֵעֲלֶה בְּתִמְרֵי אֶחָזָה בְּסִנְסִיּוֹ וַיְהִי נָא שְׁדִיךָ
כְּאֶשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֶפְרָיִם בְּתַפּוּחִים׃ וְחֻכְךָ כִּיּוֹן הַטּוֹב
הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישָׁרִים דּוֹכֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים׃ אֲנִי לְדוּדֵי וְעָלִי
תְּשׁוּקָתוֹ׃ לְכֹה דוּדֵי נִצָּא הַשָּׂדֶה גְּלִיגָה בְּכַפְרִים׃ גִּשְׁפִימָה
לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פָּתַח הַסְּמֹרֵר הַנְּצוּ
הַרְמוּגִים שֵׁם אֶתְּן אֶת דְּוִי לְךָ׃ הַהִיךְ אִים נִתְּנֵי רִיחַ וְעַל
פְּתַחֲנֵי כָּל מְגֻדִים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנָתִי לְךָ׃ מִי
יִתְּנֶךָ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אִמִּי אֲמַצְאֶךָ כְּחוּץ אֶשְׁקֶךָ גַּם לֹא
יָבוּז לִי׃ אֲנִהְיֶךָ אֲבִיֶּךָ אֲבִית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֶשְׁקֶךָ מִיּוֹן
הַרְקַח כְּעֵסִים רַמְנֵי׃ שִׁמְאֵלוֹ תַחַת רֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחֲבַקְנֵנוּ׃
הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּטַת יְרוּשָׁלַם מֵהַתְעִירוּ וּמֵהַתְעַדְרוּ
אֶת הָאֶהְבָּה עַד שֶׁתִּחְפֹּץ׃ מִי זֹאת עָלָה מִן הַמְרָפֵר
מִתְרַפֶּקֶת עַל הַדֹּדָה תַחַת הַתְּפוּיחַ עוֹרֶרְתִּיךָ שְׁמָה חֲבַלְתְּךָ
אֲמַרְךָ שְׁמָה חֲבַלְתְּךָ יִלְדְתְּךָ׃ שִׁימְנֵי כְחוֹתֶם עַל לְבָבְךָ בְּחוֹתֶם
עַל זְרוּעֶךָ בִּיעוֹה כְּפֹת אֶהְבֶּה קֶשֶׁה כִּשְׂאוֹל קִנְיָה רִשְׁפִיָּה
רִשְׁפֵי אִשׁ שְׁלֵהֲבַתְיָה׃ מִיִּם רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת
הָאֶהְבָּה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ
בְּאֶהְבָּה כּוֹן יָבוּז לּוֹ׃ אַחֹת לָנוּ קִטְנָה וְשִׁדִּים אֵין לָהּ מֵהַ
נַעֲשֶׂה לְאַחֹתֵנוּ בְּיוֹם שִׁדְכָר בָּהּ׃ אִם חוֹמָה הִיא נִבְנָה
עָלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם דָּלַת הִיא נִצְוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹ׃ אֲנִי
חוֹמָה וְשִׁדִּי בְּמִגְדָּלוֹת אִו הִיִּיתִי בְּעִינֵי כְּמוֹצֵאת שְׁלוֹם׃

כָּדָם הָיָה לְשִׁלְמוֹה בְּכַעַל הַמֶּזֶן נָתַן אֶת הַכָּפָרִים לַנְּטָרִים
 אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף בְּסֶף : בְּרָמִי שְׁלִי לְפָנַי הָאֶלֶף לְךָ
 שְׁלֹמֹה וּמֵאֲתָיִים לְנְטָרִים אֶת פְּרִיָּו : הַיּוֹשֶׁכֶת בְּגַנְגִים
 חֲבָרִים מְקַשְׁבִּים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי : בְּרַח דּוֹרֵי וּדְמָה
 לְךָ לְצַבִּי אֹדֵר לְעַפְרֵי הָאֵלִים עַל הָרֵי בְשָׁמַיִם : קִדְשׁ יְתוֹס :

סמך פסוקי דספר שיר השירים סאה ושבעה עשר,
 וסמנו אשר דבר טוב על המלך וחציו נרד וכרכם.

סדר הוצאת ספר התורה.

בַּקֵּת קִהְלוֹת אֹמְרִים :

וְאִין בְּמִזְבֵּחַ בְּאֵלֵהֶם אֲדִי וְאִין בְּמַעֲשֵׂיהֶם : מְלַכְתֵּךְ מְלַכְתֵּךְ כָּל עֲלָמִים
 וְכַסְּשִׁלְתֵּךְ בְּכָל הַדּוֹרוֹד : יִי מְלֵךְ יִי מְלֵךְ יִי מְלֵךְ לְעָלַם וְעַד : יִי עַד
 לְעַמּוֹ יִתּוֹ יִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

אִבְ הַחֲמִסִּים הַיְסִיבָה כְּרִצּוֹנָךְ אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה חֲמוֹזֹת יְרוּשָׁלַם :
 כִּי קָה לְכָר בְּשִׁחְנוֹ מְלֵךְ אֵל רַם וְנִשְׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים :

פּוֹתֵדִים אֲרוֹן הַקֹּדֶשׁ וּמוֹלִיִּים סִ'ת וְאֹמְרִים :

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יִי וַיִּסְצֹא אִיִּבְיָה וַיִּגְסֹ
 מִשְׁנֵאִיק מִפְּנֵיךָ : כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יִי מִירוּשָׁלַם :
 בְּרוּךְ שָׁנְתָן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקַרְשָׁתוֹ :

תַּפְלָה מִשְׁעֵרֵי צִיּוֹן לֹאֵר כַּעֲת הַיּוֹצֵאת סִ'ת.

יְהוָה יִהְיֶה אֱרוֹמֵי וַתְּנוּן אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וַיֹּאמֶת :
 בָּצַר חֶסֶד לְאֲלָפִים נִשְׂא עֵוֹן וּפְשָׁע וַחֲטָאָה וְנִקְהָה : גִּ'ס
 דְּבוּרוֹ שֶׁל עוֹלָם מִלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לְבִי לְטוֹבָה וְהַפֶּק רְצוֹנֵי וַתֵּן
 שְׂאֵלְתִי לִי עֲבָדָךְ ס' בַּר פְּלוֹנִית אֲמַתְךָ וְחַבְנִי (אֵת אֲשֵׁמִי וְכִי וְנִטְמִי)
 לְעִשׂוֹת רְצוֹנָךְ כְּלִבְבִי שְׁלָם . וּמְלִטְנִי מִיִּצְרַר הָרַע . וַתֵּן חֶלְקִנִּי
 בְּתוֹרָתֶךָ . וְחַבְנִי כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרַה שְׂכִינְתֶּךָ עָלֵינוּ . וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ
 חֲכָמָה וּבִינָה וַיְחַקֵּם כִּנּוּ מִקְרָא שְׂכַחְתּוֹב וְנִחַח עָלֵינוּ רוּחַ יִי .

בְּסֻכּוֹתָא . וְלִמְנָא אַנְיָ פְקִירָא כְּגוֹ צְדִיקָיָא . לְמַתְחָם עֲלֵי וְלִמְנַטְרָתֵי
 וַיֵּת דְּלִי וְדֵי לְעַמְדָּהּ יִשְׂרָאֵל . אַנְתָּהּ הוּא וְזוֹ לְכֹלָא וּמְפָרְגִים לְכֹלָא . אַנְתָּהּ
 הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא . אַנְתָּהּ הוּא דְשְׁלִיט עַל טַלְבְּיָא וּמַלְכוּתָא דִּילָהּ הוּא .
 אַנְיָ עֲבָדָא דְקוֹרְשָׁא בְרִיהּ הוּא דְקִינְדָּא מַסָּה וּמְסָפָא דִּיקָר אֲוִרִיתָהּ
 בְּכַל עֲדוּוֹרָן . לֹא עַל אַנְשׁ רְחִיצָא . וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין סְמִיכָא .
 אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמִיָּא . דְּהוּא אֱלֹהָא קְשׁוּט . וְאֲוִרִיתָהּ קְשׁוּט . וּבְכִיאוּהִי
 קְשׁוּט . וּמְסָפָא לְסַעֲבַד טַבְּוֹוֹקְשׁוּט . בַּהּ אַנְיָ רְחִיץ . וְלִשְׁמַה קְרִישָׁא
 יִקְרָא אַנְיָ אֲמֵר תְּרִשְׁבְּחֵן . יְהֵא רַעֲוֵא קְדֻבָּהּ דִּתְפַתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא
 וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלוֹ דְלִבִּי . וְלִכְפֹּא דְכַל עַמְדָּהּ יִשְׂרָאֵל . לְשִׁב וְלִחִיו וְלִשְׁלָם :
 (סס"ז פוסק בקול רם שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲרוּנֵינוּ קְדוֹשׁ (וְנוֹרָא) שְׁמוֹ :

הַז' לוקח ס"ת ואומר ^{סס"ז פוסק} גְּדָלוֹ לִי אֱתִי . וְגִירוּמָמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו :
 לְהֵי הַגְּדָלָהּ וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּעֻצָה וְהַהוֹדֵי כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְכָרְצוֹן לְהֵי
 הַמְּטָלָה וְהַמְּתַנְשָׂא לְכָל לְרֵאשׁוֹ רִוְטָמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַרוֹם רִגְלוֹ
 קְדוֹשׁ הוּא : רִוְטָמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוִי לְהַר קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ :

ומזה על כל אחד לשבוק ולשק כס"ת כשהיא עוברת לפניו, ואם
 יודעין לו רוק נפיו ירוק ואס"כ ינשק אבן לא ינשק ולרוק אס"כ.

עַל הַכֹּל יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשָּׂא
 שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : בְּעוֹלָמוֹת
 שְׁבָרָא הַעוֹלָם הַזֶּה וְהַעוֹלָם הַבָּא : כְּרִצּוֹנוֹ וְכְרִצּוֹן יִרְאוּ וְכְרִצּוֹן
 כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל : צוּר הַעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלֹהֵי כָּל
 הַנְּפֻשׁוֹת : הַיּוֹשֵׁב בְּמִדְבַּר חֲבִי מְרוֹם הַשׁוּבָן בְּשָׂמִי שְׂמִי קָדָם :
 קְדָשְׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וְקָדְשְׁתוֹ עַל כֶּסֶם הַכְּבוֹד : וּבִכְבֹּד יִתְקַדֵּשׁ
 שְׁמָהּ בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָל־חַיִּי : וְנֹאמֵר לְפָנָיו שִׁיר תְּדַשׁ
 כְּכַתוּב : שִׁירוּ לֵאלֹהִים זְמִירוֹ שְׁמוֹ סִלְוֵ לְרוּכְבֵי בְּעֲרֵבוֹת בְּיַהּ
 שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו : וְנִרְאֶהוּ עֵין בְּעֵין בְּשׁוּבוֹ אֶל גְּוֹהֵי כְּכַתוּב :
 כִּי עֵין בְּעֵין יִרְאוּ בְּשׁוּבוֹ יְיָ צִיּוֹן : וְנֹאמֵר וְנִגְלָה כְבוֹד יְיָ וְנִרְאוּ כָּל
 בְּשַׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר :

כדן סליכמו פוסקים מכ הרחמים.

אִב הַרְחָמִים הוּא יְרַחֵם עַם עַמּוּסִים וְיִזְכֹּר בְּרִית אֲתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ

סדר קריאת התורה

מן השעור הקודם ויגער בציצת הרע מן הנשואים ויחון אותנו
לפלטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

כסניע סג'ן על כניסס מניח סס'מ על סזולקן ופוסס וואמר:

ויעזור ויגן ויושיע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הפל הכו ג'דל
לא להיגנו ונתנו כבוד לתורה כהן קרב. יעמוד (פלוני כר פלוני הכהן):
כרוד שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו: תורתנו תמימה משכיבת נפש
עדותנו נאמנה מחכימת פתי: פקודינו ישרים משמחי לב מצותנו כרה
קאירת עינים: עז לעמו יתן יקבד את עמו בשלום: האל תמים דרכו
אמרתנו צרוקה מנו הוא לכל החסים בו:

ספל ואתם הדבקים בני אלהיכם חיים כלכם היום:

העול לתור יאסו כשתידינו כיריעו סתור ע'י מפס שלס'ת וקוד' סנרכ' כותס סספר
ורוא' ספסוק סנר' לכתחיל כו וינשק סס'ת ויאמר כלס' עץ חיים היא למחזיקים בה.
סתר סנרכס חיבר ריח ס'ת: ברכו אתנו המברך:

וכעס עוכיס ברוך יי המברך לעולם ועד: וסחר סמנך כ'יה' לו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נותן התורה:

כשמתחיל סקורא לקרו' כמור' יסיר ירו כסמאית מכס' ס' וישאר יד ימינו לנדה סוקות כס'ת
כל זמן סקריא' וגס כוא יקרא כלס' עס סקורא מלה כמלה. וסחר סקריס'ה גולל וסנך.
נח' סנרכס כ' א' יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו תורת אמת
וחיי עולם נטע בתוכנו ברוך אתה יי נותן התורה:

גרסינו כפ'ק דנרכות, ועוזבי ס' יכלו, זה כמכיס ס'ת כס'ה' סתוחס ויולא,
סכל כין כנרס לנכרס מותר ללס'ת ע'י דוחק וסוזכ, סכל כלס'ו ככי חין ללס'ת.

(* וקוראי' כס'ת' ס' כ' כלס'ת עד כו חני' ס' רופסך ומתחלק לכ' אכרי ונכ' מתחלק לו'.

ויהי בשלח פרה את העם ולא ינתם אלהים הרך ארץ
פלשתיים

(* כשכח חול המועד קוראים כפ' כי חשא ומתחלק לו' ככרי.

ויאמר משה איהוה ראה אתה אמר אלי העל את
העם

פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּרִינַחְם הָעַם
 בְּרֹאֲתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרֵימָה: וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת־הָעַם
 הַרְדֵּךְ הַמִּדְבָּר יַסּוּף וְחַמְשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עֲצָמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע
 הַשִּׁבְעִי אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם
 וַהֲעֵלִיתֶם אֶת־עֲצָמוֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם: (כסנת לוי) וַיִּסַּע
 מִסִּבְּתָהּ וַיִּתְּנוּ בְּאֵתָם בְּקִצָּה הַמִּדְבָּר: וַיְהִי־וְהָלַךְ לִפְנֵיהֶם
 יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲתָם הַרְדֵּךְ וּלְיָלֵה בַעַמּוּד אֵשׁ לְהַאֲרִי
 לָהֶם לְלַכֵּת יוֹמָם וּלְיָלֵה: לֹא־יִשְׁעַמּוּד הָעָנָן יוֹמָם
 וְעַמּוּד הָאֵשׁ לְיָלֵה לִפְנֵי הָעַם: פ לוי (כסנת ג)

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבוּ
 וַיִּתְּנוּ לִפְנֵי פִי הַחִירָת בֵּין מִגְדֹל וּבֵין הַיָּם לִפְנֵי בַעַל צְפֹן
 נִכְחוּ תַחְתּוֹ עַל־הַיָּם: וְאָמַר פְּרַעֲוֹה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִבְכִים
 הֵם בְּאֶרֶץ סֹגֵר עֲלֵיהֶם הַמִּדְבָּר: וְחֻקְתִּי אֶת־לִבְפְּרַעֲוֹה
 ורדף

בשבת חול המועד.

הָעַם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת־אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמּוֹ וְאַתָּה
 אָמַרְתָּ יִרְעִיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתֶחַן בְּעֵינַי: וְעַתָּה אִם־נָא
 מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכְךָ וְאִדְעָה לְמַעַן
 אֲמַצֵּא־חֵן בְּעֵינֶיךָ וְרָאֵה כִּי עֲמֹד־הַטַּיִ הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פְּנֵי יְלִכְוֵ
 וְהַנְחִתִּי לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם־אֵין פְּנֵיךָ הַלְכִים אֶת־תְּעֹלְגֵי
 מִזֶּה: וּבַמָּה יוֹדַע אִפּוֹא כִּי־מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמְּךָ
 הֲלוֹא בְּלִכְתֶּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינֵנוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר
 על

וירדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים
 כי ראני יהוה ויעשורכן: (כשנת ד) ויגד למלך מצרים
 כי ברח העם וידרפך ללב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
 מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: ויאסר
 את רכבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב
 בחור וכל רכב מצרים ושלשם על פלו: ויחוק יהוה את
 לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני
 ישראל יצאים ביד רמה: ג (כשנת ה) וירדפו מצרים
 אחריהם וישגו אותם הנגים על הים כל כוס רכב פרעה
 ופרשו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן: ופרעה
 הקריב וישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע
 אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה:
 ויאמרו אל משה המבלי איך קברים במצרים לקחתנו
 למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:
 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל
 מפנינו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים

בשבת חול המועד.

על פני האדמה: פ לוי ויאמר יהוה אל משה גם את
 הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעה
 בשם: ויאמר ה' ראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר
 כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחסתי
 את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם: ג ויאמר לא
 תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה

ממתנו במדבר: ויאמר משה אל־העם אל־תראו
התנצבו וראו את־ישועת יהוה אשר־עשה לכם היום כי
אשר ראיתם את־מצרים היום לא תספו לראתם עוד
עד־עולם: יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון: פ ד (נצנת 1).
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה מִה־תִּצְעַק אֵלַי דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְיִסְעוּ: וְאַתָּה הָרַם אֶת־מִטֶּה וְנָטַתָּ אֶת־יָדְךָ עַל־
הַיָּם וּבִקְעָהוּ וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹשֵׁה: וְאֲנִי
הַנְּנִי מִחֹזֶק אֶת־לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֶבְבְּדָה
בַּפְּרֵעָה וּבְכָל־חִילוֹ בְּרַכְּבוֹ וּבַפְּרָשָׁיו: וַיִּדְעוּ מִצְרַיִם כִּי־
אֲנִי יְהוָה בְּהַכְּבֹדִי בַּפְּרֵעָה בְּרַכְּבוֹ וּבַפְּרָשָׁיו: וַיִּסַּע מִלֶּאֶד
הַיָּאֵהִים הַרְלֵךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלְךְ מֵאַחֲרֵיהֶם וַיִּסַּע
עִמּוֹד הָעֵנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֹד מֵאַחֲרֵיהֶם: וַיָּבֹא בֵּין מַחֲנֵה
מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעֵנָן וַיַּחֲשֹׁךְ וַיֹּאֲר אֶת־
הַלַּיְלָה וְלֹא־קָרַב זֶה אֶל־זֶה כָּל־הַלַּיְלָה: וַיִּט מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ
עַל־הַיָּם וַיִּוָּלֶךְ יְהוָה אֶת־הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֹזָה כָּל־הַלַּיְלָה

כשבת חול המועד.

הינה מקום אתי ונצבת על־הצור: והיה בעבר כבדי
ושמתיד בנקבת הצור ושפתי כפי עליך עד־עברי: והסרתני
את־כפי וראית את־אחרי ופני לא־ראו: ד. ויאמר יהוה
אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתני
על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים
אשר שפרת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־תר סיני
ונצבת לי שם על־ראש החר: ואיש לא־עלה עִמָּךְ וְגַם־

וַיִּשֶׂם אֶת־הַיָּמִים לְחַדְרֵיהֶם וַיִּבְקְעוּ הַיָּמִים: וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 בְּתוֹךְ הַיָּמִים בַּיְבֻשָׁה וְהַיָּמִים לָהֶם חוֹמָה מִיַּמֵּינֶם
 וּמִשְׂמָאלֶם: וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כֹּל סוּם
 פְּרֻעָה רַבָּה וּפְרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּמִים: וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֶּקֶר
 וַיִּשְׁקֶף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעִמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיְהִם אֶת
 מַחֲנֵה מִצְרַיִם: וַיִּסַּר אֶת אַפָּן מִרַבְּבֹתָיו וַיַּגְדִּיחֵהוּ בַּבְּבֻדָּת
 וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנֹסֶה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־יְהוִה גִּלְתָּם לָהֶם
 בְּמִצְרַיִם: הַמִּשְׁנֵי (כַּסֶּכֶת ו'). פ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 גִּטָּה אֶת־יָדְךָ עַל־הַיָּם וַיִּשְׁבּוּ הַיָּמִים עַל־מִצְרַיִם עַל־רַכְבּוֹ
 וְעַל־פְּרָשָׁיו: וַיִּטַּשׁ מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיִּשָּׁב הַיָּם לַפְּנּוֹת
 בֶּקֶר לְאַיְתָנּוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרֹאתוֹ וַיַּעַר יְהוָה אֶת־
 מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם: וַיִּשְׁבּוּ הַיָּמִים וַיִּכְסּוּ אֶת־הָרַכְבִּים וְאֶת־
 הַפְּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פְּרֻעָה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא־
 נִשְׁאַר בָּהֶם עַד־אֶחָד: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַיְבֻשָׁה
 בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַיָּמִים לָהֶם חוֹמָה מִיַּמֵּינֶם וּמִשְׂמָאלֶם:

כַּסֶּכֶת חוֹל הַמוֹעֵד.

אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכַל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וַתִּבְקַר אֶל־יָרְעוֹ אֶל־
 מוֹלֵה הָהָר הַהוּא: הַמִּשְׁנֵי. וַיִּפְסַל שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים פְּרָאֲשָׁנִים
 וַיִּשְׁכֶם מֹשֶׁה בִּבְקֶר וַיַּעַל אֶל־הָר סִינַי פֶּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים: וַיִּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְּצֵב
 עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל־פְּנָיו וַיִּקְרָא
 יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאַמֶּת:
 נִצֵּר חַסֵּד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵינָיו וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָ לֹא יִנְקְהָ

(* ג' רתתי)

וַיִּשְׁעַיְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם׃ וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם
אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בְּיַהּוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ׃

פ

אָז וַיִּשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאָה נָאָה סוּם
וּרְכַבּוּ רָמָה בָּיָם׃ עֲנִי וּזְמַרְתִּי יְהוָה וַיִּהְיֶה־לִּי
לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וַאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וְאֶרְמָמְנָהוּ׃ יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שָׁמוֹ׃ מִרְכַּבַּת פָּרָעָה וַחֲלִלוּ יְרֵה בָיָם וּמִבְחַר
שְׁלֹשִׁי שָׂבְעוּ בָיָם סוּף׃ תְּהַמֹּת יִבְכִּימוּ וַיִּרְדּוּ בְּמִצּוֹלֹת כְּמוֹ-
אָבֶן׃ יִמְיִנֶה יְהוָה נִאֲדָרֵי בִפְתַח יִמְיִנֶה
יְהוָה תִּרְעַץ אֹיִב׃ וּבְרַב גְּאוּנָה תִהְרַם

בשבת בול המועד.

פָּקַד וְעַנְן אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־
רַבְעִים׃ וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדּוּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶי׃ וַיֹּאמֶר אִם־נָא
מִצְאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִקְדֵּנָא אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ בִּי עִם־
קִשְׁהַעֲרָף הוּא וְסַלְחַת לְעֹגְנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵּנוּ׃
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כִרְתַּת בְּרִית נְגִיד כָּל־עַמּוּךָ אֵעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת
אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאִיתָ כָּל־הָעַם
אֲשֶׁר אִתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ׃ שְׁשִׁי שְׁמוֹר לָךְ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי

קמיק תשלח חרנגוה יאכלמו בקש : וברוח
 אפיק גערמו מים גצבו כמורנד
 גולים קפאו תהמת בלבבים : אמר
 אויב ארדה אשיג אחלק שלל תמלאמו
 גפשי אריק חרפי תורישמו ידי : גשפת
 ברונתה בסמו ים צללו בעופרת במים
 אדירים : מרכמכה באלם יהוה מי
 במכה נאדר בקדש נרא תהלת עשור
 פלא : גמית ימונה תבלעמו ארץ : נחית
 בחסדה עם צו נאלת גתלת בענה אל גנה
 קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל
 אחת ישבי פלשת : אז נבהלו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד גמנו
 כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל ורועה ידמו באבן עד

כשבת חול המועד.

מצותה היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי
 והפרזי והחוי והיבסי: השמר לך פן תכרת ברית ליושב
 הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך: כי
 את מן בחתם תתעון ואת מצבתם תשבירו ואת אשריו
 תכרתו: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו
 אל קנא הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי
 אלהיהם וזכו לאלהיהם וקרא לך ואבלת מזבחן:
 (* ר' נתני. ולקחת

יעבר עמך יהוה
 עדי עבר עם־ו
 קבית : תבאמו ותטעמו בחר בחלתך מבין
 לשבתך פעלת יהוה
 מקדש אדני כוננו
 יהוד : יהוה ומלך לעלם ועד : פי
 בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב יהוה עליהם
 את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :

פ

ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן
 כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות : ותען להם מרים
 שירו ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : ם ויסע
 משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו
 שלשת־ימים במדבר ולא מצאו מים : ויקאו מרתה ולא
 יכלו לשותת מים ממרתה כי מרים הם על־בן קרא־שמה

בשבת חול המועד.

ולקחת מבנותיו לבניד ונוני בנותיו אחרי אלהיהן והזנו
 את־בניד אחרי אלהיהן : אלה מסכת לאתעשה לך : שביעי
 את־הג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר
 צויתך למועד חדש האביב פי בתודש האביב יצאת
 ממצרים : כל־פטור רחם לי וכל־מקנה תזכר פטור שור
 ושנה : ופטור חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו
 כל־בכור בניד תפדה ולא יראו פני ריקם : ששת ימים
 תעבר וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת :
 וחג שבעת תעשה לך בבורי קציר חטים וחג האסף
 תקופת

מִרָה: וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מִדֵּי־נִשְׁתָּהּ: וַיַּעַק
 אֶל־יְהוָה וַיִּזְרְחוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַפְּסִים וַיִּמְתְּקוּ הַפְּסִים
 שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְּהוּ: וַיֹּאמֶר אִם־שָׁמוּעַ
 תִּשְׁמָע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִישַׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ
 לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמִּחְלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי
 בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: ׀

מִיָּמִים ס"ח ב' חלל כהאזקן ואוצרים חלי קדיש על שניסם, ומגזיכיס וגוללים
 ס"ח שקרלו נו, וכוחתיס ס"ח ב' וקורלס נו למעטיר נפ' פינחס.

וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל
 אֶחָד וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תָּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם: וּמִנְחַתֶּם
 סֶלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶר וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
 לְאֵיל תַּעֲשׂוּ: עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת
 הַכִּבְשִׂים: וְשַׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלֶּבֶד עֹלֹת
 הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֱלֹהִים: כֹּאֲלֹה תַּעֲשׂוּ
 לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת

בשבת חול המועד.

תְּקוּפַת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָךְ
 אֶת־פְּנֵי הָאֵדָן וַיהוָה אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל: כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֶיךָ
 וְהִרְחַבְתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בַּעֲלֹתְךָ
 לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה: לֹא־
 תִּשְׁחַט עַל־חַמֵּץ דָּם זֹבְחִי וְלֹא־יִלִּין לְבָבְךָ וּבַח חַג הַפֶּסַח:
 רֵאשִׁית בְּבוּרֵי אֲדָמְתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־
 תִּבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: ׀

למפטיר והקרבתם, וק' וויח חיער חכען סטעהט.

הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְפוּ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לְכֶם כָּל־מְלָאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

מי שגדל ומגדלים וגוללים. כשענבים הם סמנים נגד הכתב של ס' וחמרים:
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין
חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה
שלום: ארץ ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

קודם קריאת הספירה, אחר שגמר הגולל, ינדך כמפסיר נרכס ו:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם הַנְּאֻמִּים בְּאֵמַת
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁרָה עֲבֹדוֹ
וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנִבְיָאֵי הָאֵמַת וְצַדִּיק:

* הפטרת יום שביעי של פסח.

כשמואל ב' סמן כ"ב.

א וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַהוּא
יְהוָה אֱתוּ מִבְּרַךְ כָּל־אֲיָבָיו וּמִבְּרַךְ שְׂאוֹל: כַּיֹּאמֶר יְהוָה
סְלֵעִי

באור.

א וידבר דוד, כמו וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת (דברי
לא ל). ודע שכל כ"ד את דברי השירה דאורייתא נטעם טפחא מרכא גם הוא
כחנרוה, וכן עקר. השירה, סדור דברים קרוי שיר. ומכאן שאל, הקצה שחלוביו.
ב ה' סלעי ומלתי, שניהם ענין חזק, כי כבוד יהיו הכנינים החזקים על שן סלעי,
והמזודה הוא הכנין החזק. ומלטי לי, ר"ל ומליל אותי מהרעות אשר אני בהם, והרלוך

חרגום אשכנזי.

א דוד ומהג דעם עויגערן לו עהרען פֿאָגענרע: געריכט — רח גחטט חיהו פֿאָן
חאָטן וייען פֿייגערען, בעוףֿגערען פֿאָן דער חתנד שאלו' גערעטטעט חחטטע —
כוף ומהג ער: עויגער, חיון סוטלעטען, חיינע לעוטע, חיון עררעטטער!
גחטט

* רוח הפטרה לשבת חיל המועד חיוט לו פֿירען נדף ס'ח.

סלעי ומצדתי ומפלטי לי: אלהי צורי אהסהבו מגני
וקרן ישעי משגבי ומנוסי משעי מחמס תשעני: מהלל
אקרא יהוה ומאיבי אושע: כי אפפני משברי מות נחליה
בליעל יבעתני: הכלי שאול סבני קדמוני מקשימות:
בצר לי אקרא יהוה: ואל-אלהי אקרא וישמע מהיכלו:
קולי ושועתי באזניו: ותגעש ותגעש הארץ מוסדות
(* ויתגעש ק' השמים

נוה ה' לי סלעי ומצדתי ולא אנטרך למקום סוק ולמנוח אחר. מפלטי ה' רפה.
ג אלהי צורי. אלהי חוקי. וקרן ישעי. ותוקף ישעי. והמשיל התוקף לקרן. כי הוא
כלי לבעל הקרניים להסיר ממנו כל מזיק, ולפי שהוא ישתמש בהג' כ' להוקף, חס' דבר לא
יתכן היחס לגם ית', אחר, קרן ישעי, שהוא להושיע ולהג' מהקרע, כי ה' לא יעשה
רע, חס' לא מצד מה שהוא טוב. ומנוסי, כמו שיכוס האדם אל המקום הידוע לו שיתכן
לו שימלט בו, כי אין לי מנוס וולתי א ה' ד מהלל וגו' אקרא ואושע, ל' יהוה חס, וזה
פירושו: כשאתי קוד' להג' יושיעני, ומסדר שבחוקוד' התפל' כמשפט, אני מתאר אותו
במהולל, כאילו כבר נעשה הדבר אשר הושיעה עליי, וכן הוא באמת, כי מאזיני אושע
אח"כ, וזה תמיד, לא נפל גם אחר. ה' אפפוני, פסוק זה והבאים אחריו הם כדמות
בארז או נתינת טעם א הענין הנזכר, כי יחזה הוליד כל הנזכר למעלה, ולכן פתח
במלת כ'י, שהוא נתינת טעם. משברי מות, גלים המביאי' מות, ומלאנו גלי' הים נקלאי'
משברי, כמשברך וגלך עלי עברו (תהלי' מנח), וטע' אפ פא צ' לדעתי הוא פעל
גזר חן אף, וטעמו: גזר א' באכס, ולכן לא מלאנו הפעל הוה כ"א לרע', וכן טעם כ'י
אספו עלי רעות (תהלי' מ'יג). ונחלי בליעל, כחלי רשע. והכה קדא ב' ל' ר' ע
הנחלים השוטפים ורבים בכה, חס כולו משל על הרעות הגדולות. גם יתכן לפרש
נחלי בליעל, חבורת אנשי בליעל, מל' נחיל של דבורים הידוע בדבדי דל', והפירוש
כזה מסתבר יותר אחר שלא מלאנו לשון בליעל, כ"א אכל בני אדם. ד' חבלי שחול,
כאני שחול, כי כח' בסגול, כלומר, כאנשים גדולים המביאים לשחול ולמות.
קדמוני מוקשי מות, המוקשים אשר שם המות לי קדמו לכוונתי. והכתיב בזה
האזינים קדמו אותי לבוס נדרכי מוקשים המוליכים אל מות. ד' צבר לי אקרא ה',
כמשגיח הפועל הנסים, ואל אלהי, המכהיג אותי ומכהיג הטבע. ובעתי באזניו,
באה באזניו, כלומר, שקבל אותה דוגמת ידבר כל ענדך דבר באזני אדמי
(בראש' מד יא) ופירש' י, יכנסו לדברי באזניך. ה' ויתגעש ותגעש הארץ וגו',

ג גחטט, מיין הקרט, חויל דען חיד טרויע, מיין טיור, מייענע היילענד הערן, מייענע
בורג, מייענע לולובט, מיין העלפער, דער פער געוואלט איך סיטנט ל' ד' ג' ע' ז'
ל' ק' ב' ט, ריעל חיד, זייח ג' ח' ט' ט' חונר, וואר פ' ק' ט' פיינר, ערוואנט. ה' ס' קו
חואספייגען איך דעו טהרעו וועלען, דיח סטרקשאע דער חונטער וועלט סרעקקטען
איך ס' קו, ו' דער ה' קווע ב' קדעל חואס טרויקקטען איך, חיד ווארד פ' קו ס' וינ
גען דעו טהרעו ערגרעפ'ען — ו' חבער חין דער ח' גנט רופ' חיד ל' ז' העררן, שריי'
היינויל ל' מייענע ג' חטט — ע' ד' הקרט מיין פ' לעחן חויו וויינעט טעאפעל, מיין
געבעט דרינגט חיות ל' קהרעו. ה' רוח ערדע בעכטע, ווארד ערשייטערט,

הפטרה ליום שביעי

ט השמים ירגזו ויתגעשו כִּי־תָרָה לָךְ: עֲלֵה עִשָׂן בְּאַף וְאֵשׁ
 , מִפִּי תֹאכַל גַּחְלִים בְּעֵרוּ מִפִּנּוּ: וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וְעָרְפֶּל
 יא תַחַת רַגְלָיו: וַיִּרְבֵּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעַף וַיִּרְא עַל־כַּנְפֵי־דָוִת:
 יב וַיֵּשֶׁת חֹשֶׁךְ סָבִיב־תָּיו סָבֹת חֲשֵׁר־תַּיִם עָבִי שְׁחָקִים:
 יג מִנְגֵּה נִגְהוּ בְּעֵרוּ גַחְלֵי־אֵשׁ: יִרְעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה וְעֲלִיזָן
 טו יִתֵּן קוֹלוֹ: וַיִּשְׁלַח חֲצִיִּים וַיִּפְיֹצֵם בְּרִקְוֵי־הַמָּם: וַיִּרְאוּ אֲפִיקֵי
 טז יָם וַיָּגְלוּ מִזִּמְרוֹת תִּבְלָ בְּגַעַרְתָּ יְהוָה מִגִּשְׁמַת רֹחַ אַפּוֹ:
 יז וַיִּשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקְחֵנִי יִמְשְׁגֵי מַיִם רַבִּים: יִצִּילֵנִי מֵאֵי־כִי
 יח (*) ויהם ק' עו

ראש המקרא מחובר אל סופו, עם כי חרה לו, וכי זה משמש לשון כאשר, וטעם
 הכפל ויתגעשו ותרעש כי הנעש יור' על זעזוע נסתר וכחנא נעומק הארץ, והרעש
 יורה על התנועה החזקה הרעשית בשטח הארץ. מוסדות השמים, וכס' תהלים אשר
 תמורתו, מוסדי הרים, והענין אחד, כי מוסדו' השמים הם ההר' הגדולי, אשר ראשם
 מגיע השמימה, וכראה כאילו השמים נשענים עליהם. ירגזו, יתנועעו וירעדו מפני
 הפחד. טע' לה עשן באפיו, כן דרך הכועס, ע'י שהגוף מתחמם, וינא עשן מתקיריו,
 חכו כל ל' מרון אף, שהאף נוחר ומעל' הנל. חכו כלו משל על נקמת כ' באויביו והכלתו
 מהם. יוט, הטעם, שירדה הנזירה על האויבים מן השמים מזה הזם הכבד.
 יא וירכב, הטעם רדת הנזירות נמהירות בלי התמסמה ועכו. כרוב, ידוע הוא
 ממרא' יסוק'. ובמדרכ תהלי' אמרו: וירכב על כרוב, מהיכן הביאו? מנין גלגלי
 המרכב'. יב פשרת מים, קצור פענים נמים, לשון ופאוקיהס ופאזריהס (מ'א ז'לג).
 יג מנינה נגדו וכי', עתה יספר ענין הנדק והרעם. יד ירעם, ל' רעם. טו חכים,
 ידמו לקרני הנבקים. טז אפיקים, מעמקי ים, וכן תי': עומקי ימא. טז שמת,
 טז שמת. יז שלח ממרום, שלח ידו ממרום. ימני, לשון כי מן המים משתייהו

עו וּנְזַקְטֵנוּ דַעַן הַיּוֹשֵׁעַנוּ סְפִיילֵנֵר, וַיַּח עַרְבֵב־טַעַן, דַּח עַר לְחַרְגֵי וּמְחַרְדֵּי
 ט דַּחֲסַפֵּן סְטִיעַ חוּיָל, חָלוּ עַר עַרְגֵּי וַיּוֹשֵׁעַנוּ חוּיָו וַיִּינַעַט חוּיָו לְעַרְעַבֵי סְפִייעַר,
 גְּלוֹסֶה־לְחַמֵּי וְקִרְעֵרֵטֵ דַחֲסַפֵּן. י עַר נִיגֻטֵט דַעַן הַיּוֹשֵׁעַנוּ, פֹּהַר הַעַרְבֵי עֵדֵר,
 חֲבִטֵטֵר וַיִּינַעַט פִּיסֵטֵן דִּיטֵטֵטֵרֵט גַּעֲוֹחֵק, יא עַר פִּתְחֵט חוּיָל כְּרוֹבֵי רִיקֵטֵטֵן,
 פִּלְעֵטֵט דַּחֲעַר, עַרְטִינֵט חוּיָל פִּלְעֵטֵטֵן דַעַן וַיִּינַעַט, יב וַחֲבֵט פִּיטֵטֵטֵטֵטֵטֵט
 זִךְ לֹמֵן גַּעֲלֵטֵטֵט, פִּלוֹטֵטֵטֵט פִּיטֵטֵטֵט, וּחֹקֵק' חוּיָל וּחֹקֵקֵטֵט יב חוּיָו
 זִכְטֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט גַּעֲטֵטֵטֵטֵטֵט עַטֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט פִּלְחֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט בִּיטֵטֵטֵט, יד דַּעַר עוּיָטֵט
 דַּחֲכֵטֵטֵט פִּתְחֵטֵט הַיּוֹשֵׁעַנוּ הַעַרְבֵטֵט, דַּעַר הַפִּיטֵטֵט וְחֵטֵטֵט וַיִּינַעַט סְטִיטֵטֵטֵטֵטֵט
 רַעַן, טו וַיִּרְלֵט סְפִיילֵט, סְטִרִיטֵט חוּשֵׁעַר, טִוִיעַרֵט בִּיטֵטֵטֵט הֵי; טז
 זִכְטֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט וּמְחַרְדֵּי דַעַן הַעַרְעַטֵט חוּקֵטֵטֵטֵט, חוּשֵׁעַרֵטֵטֵטֵטֵט דַּעַר עַרְדַּע גְּרוֹדֵט,
 דוּךְ דַּעַן עוּזֵטֵטֵט דַּחֲסַפֵּן, דוּךְ דַּעַן חֲרַעַטֵטֵטֵטֵטֵטֵט לְחַרְבֵה־כֹּחֵטֵטֵטֵט יז חוּיָו
 רִיכְטֵטֵט עַר חוּיָו דַּעַר הַחֵטֵט וַיִּינַעַט חֲחַרְדֵט, עַרְגֵּיִלֵטֵט חוּכֵטֵט לִיעַחֵטֵט חוּיָו
 בְּרוּיֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט פִּלוֹטֵטֵטֵטֵטֵטֵט יח עַרְעַטֵטֵטֵטֵטֵטֵט חוּיָו פִּתְחֵטֵטֵטֵטֵט וַיִּרְעַד־וַחֲלַעֲרֵטֵטֵט חוּיָו לֹוּ חֲחֵטֵטֵטֵטֵטֵטֵט

עו משנאני כי אמצו ממני: יקדמני ביום אידי ויהי יהוה ים
 משען לי: ויצא למרחב אתי יהלצני כרחבני בי: יגמלני כ
 יהוה בצדקתי ככר ידי לשוב לי: כי שמרתי דרכי יהוה כב
 ולא רשעתי מאלהי: כי כל-משפטו לנגדי וחקתיו לא-נג
 אסור ממנו: ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני: ואלש^כ
 יהוה לי בצדקתי ככרי לנגד עיניו: עם-חסיד תתחסר כי
 עם-גבור תתפאם: עם-נכבד תתבר ועם-עקשיו

תתפל

(* משפטיו ק.)

(שמות ב י.) יט יקדמוני ביום אידי, אויבי היו מקדימין לבוא עלי ביום אידי,
 והיינו נעת שהיה המערכת בנגוד אליו. כ למרחב, למקום רחב, והוא הכך
 המזר. ושללני, ויזאני. כא כנר ידי, ת"י, כנריות ידי, לאן בר לבב, וכעין
 ובקיקן כפי עמיתי זאת (בראש' כה), ובעבור היות רוב המעשים בידים הוכיר
 עמכם בור ונקיון. כב כי שמרתי דרכי, מצויות עשה. ולא רשעתי מאה, מדרכי
 אלהי, לעבוד על מצות לא תעשה, ודרכי, הנכרה, עומד במקום שנים, והרשע
 הוא הכעיי' מדרך ה', כמו שהזכר הוא הליכה דרכיו. כג כי כל משפטיו לנגדי,
 שמתו אותם תמיד לנגד עיני. וחקתיו, גם כל אחת מחקותיו לנגדי תמיד לא
 אסור מחוקה אחת. כד ואהיה תמים לו, שלא לפקק ולחפור בחקותי שאין
 להם טעם, להיות החקירה נכס מסוכנת, וזה הייתי נאמר מעין. כה לנגד
 עיניו, שהוא לנדר יודע נדקתי ובורי ותמימתי. כו עם חסיד וגו'. דע,
 שהאנשים ב' סוגים, טובים ורעים, ואולם הטובים ב' מינים, אס דכניהם
 שאינם ראויים לעונש, כי לא פעלו עולה, ואם נעשה להם כי עשו לדקות; וכלם
 ג' סוגים, נדיק עושה נדקות, נדיק נדינו, ורשע, והעושה לפנים מאות
 נדין, יקרא בלשוננו נפרט נשם חסיד, ועליו אמר, עם חסיד תתחסד, אמנם
 הנדיק כפי היותו קראו תמים, ועליו אמר עם גבור תמים, והנדיק נדינו
 קראו נכר, כיך הוא בלי פשע, ועליו אמר ועם נכר תתבר, ואולם הרשע בכלל קראו
 עקש, יכול בו הנעיד לכל אלה המדות אשר בנדיק, כי פי' עקש בלתי אזה, ועליו
 אמר ועם עקש תתפל, והכוונה בכל זה כי הוא נותן לאים כדרכיו וכפרי מעלליו.

יט יוח חיבר עליוטן חיך חונכף וזווס ווהנגערן טחגען — תבער גחטט ווהרר
 ויינע לזעערויכט, כ דער פיהרט חיך חויו חיך ווייטען רויק, עררעטטעט
 חיך — דען ער החטט זונט מן איר. כא גחטט טהוט: איר ווקהל נחך
 ויינער פרוח וויאיקייט, בעלזחגעטט וויינער החנדע ריינהייט. בב דען חיך
 החוטט דיה וועגע דען העררן, בין ניכט רובזמן ווידער וויינען גחטט.
 כג ויינע רעכטע החב' חיך טטעטז פחר חויגען חוגר ווייכע ניה פחן זיית
 נען וזערען, כד וויין הערן חויוט חונגעטהייזט היט חיהת, חיך היטע חיך פחר
 חיבערטערעטונג; כה דחרוט פערגלוט דער הערר נחך ויינער חונסולד איר,
 נחך ויינער החנדע רייניקייט פחר וויינען חויגען! — כז דוח בייט דעט גיטיגען
 חווגיטיגן, דעט טרויחגעווינגטען טרויחגעווינגט, כז פערלפהרוט היט ריינען

כח תתפל : ואת עם עני תושע ועיניך על רמים תשפיל :
 ל כי אתה גברי יהוה יהוה יגית חשקי : כי בכה ארץ גדרו
 לא באלהי ארל לג שור : האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה
 לב מגן הוא לכל החסים בו : כי מי יאל מפלעי יהוה ומי
 לצ צור מפלעי אלהינו : האל מעונו חיל ויתר תמים דרכו :
 לה משוה רגליו באילות ועל במתי יעמידני : מלמד ידי
 (* דרכיך : רגליך.) למלחמה

כח ואת עם עני, עס ככנע. ועיניך תו', שעורו, ועיניך תשפיל על כל רמים, לעין
 בדיניהם; ואמר תשפיל, כענין וירד ה' לראות את העיר, כי רם על כל רמים ה'
 כס נירי, מי' כתיב. יגית, מגודת נגה ל' אורה. ל ארץ, מעלי עלמי הע', ונא
 כמשפטו בשורק, והוא לבן מרובה, כחנירו, אדלגשור; ואניהם ל' הוזה הסו, ושעם
 נד, בשמך ארץ אחרי גדוד. לא תמי דרכו. שלם ומניא א בתכלי לעולם. נרופה,
 מווקת מכל סעים. לב זור, תקיף. לג הא מעונו חיל, הא הוא מעונו לתת לו חיל.
 וכחבו בו' עם הדג. ויתר, המפרשים פראוהו בדרך דחוק, מן עתיר אסורים,
 לשון פתיחה או אין לכתוב בה על הארץ, לשון קפינה; וכנכון בעיני, שהוא מגודת
 אל ארץ אשר תרמי להם (ישוק' כו), שענינו, הכנתי ותקיתי להם, וכן ת'
 ויתר, ותקו, והוא מעלי עלמי הע' ומכין הפעיל; וא יקשה לך פתחות הו', כי
 כמובן: יסית אתכם (מ' י' לבויע' לוי'), במקום יסיתו, ועוד אסרו' כמובן,
 ככתוב במלול לרד' ק; ונראה, כי כמובן, ראה ויתר גויס (סנקוק ג'), כי אשר
 שאמר, לכניו ילך דבר וגו', שרמונו לגרוש שבעה עממים. כפי' הראש' ע, אשר, עמד
 וימודד ארץ, וירמוא מאמר הסס ית' לאברהם, לורעד נחתי את הארץ הואת מכה
 מזר' עד הנהר הגדול כהר פרת, את הקניכו', הנה כמדדה הארץ כלה המיועד' לישראל
 וזהו, עמד וימודד ארץ; ואמר עוד, ראה ויתר גויס, שעעמו, התנוכן לתור דרך לישראל
 ואס' אשר, ויתפולנו כררי עד, ירמוח בו גרוש האומות הקוקים יושני הארץ מעולם;
 ובכמה מקומו' בכתוב יכנה האומות הקיפיים בשם הר נגנבה. לד משוה רגלי כאילנו'
 רגלי הנקבות עומדות ביושר משל הזכרים; וית', משוי רגלי קלילין כאילתא, ורזונו
 שהי' קל המרוק, ולא יכלו הרודפים להשיגו, עד בואו אל במותיו נטח. לה שלמד,

ריון, ביוט טיקקעפון; ונחלערוההניך; כח דפט חונטערדריקקטען סטעהוט דוח
 בייה, בויקקט חויל סטפולע חוהר. ערניעדריוגוט זיה. כס דוח ביוט חיינע
 זייכטע, עוויגער! דער הערר וחלכט פיינטערניס לונט זיכטע מיר. ל חייט די ר
 דורכברעט' חיד קריעגעווסחחך, חייט חיינעט גחטטע ועט' חיד חיבער חויער.
 לא ער, גחטט, וזין וועג חיוט ווחנרעלוקט, דעו העררן פערהייסונג ריון דורכבויט
 טערט, חולטען, דוח חיהר טרויען, חיוט ער חיון ט'זר. לב דען ווער חיוט חויעסער
 דיעעק: העררן חיון גחטט? ווער מהנע חונטערן גחטט חיון הקרט? לג דען גחטט
 דער זיעגעווחלכט מיר חיוט, דער חיינען ווחנרעלוקטען וועג מיר בתהנטן. לד בחוד
 חיינען פוס דעק הירטען גויך בעפליגעלט; בחוד חיד חויל חיינען חקתען זיכע
 טעטעלט! ? לה ער חויבט לונט קחאפעע חויעט הקנה, לעהרט חיינען חרט דען
 טהרניען

למלחמה ונחת קשת גחולשה ורעתי: ותתדלי מגן ישעך לו
וענתה תרבני: פרחיב צעדי תחתני ולא מעדו קרסלי: לא
אדרפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד דבלותם: ואכלם לח
ואמתעם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי: ותזרני חילם
למלחמה תבריע קמי תחתני: ואיבי תתה לי עדת סא
משנאי ואצמיתם: ישעו ואין משיע אליהוה ולא עגם: סב
ואשחקם בעפר ארץ בטיט חוצות ארקם ארקעם: מג
ותפלגני מריבי עמי תשמרני לראש גוים עם לא ידעתו סד
יעברני: בני נכר יתפחשורלי לשמוע אין ישמעו לי: בני סה
בבר יבלו ויתגרו מוסגרותם: חיהוה וברוך צורי ורם סז

לשן הדגל ואמקן שיה' לו חמין ידים למלחמה. ונחת דקרוקו מנאר היטב בטי
רא' בתהלי ועד בתהלי ל' ח' אכל כי חניך נחתו ב'. לו וענתך תרבני, לשן
ענוה, כחנרו בתהלים. לו תרחיב צעדי תחתני, כמדפיב נעדיו חוטו כוח לפול.
קרסולי, כס הרגלים מן האסתורין (אקוראים קבילייל בלעז ובלא טיעוביון)
ולמטה. ס ותזרני, כמו ותאורני. מא תתה לי, נתתה לי. ואצמיתם, ס' בקמץ
צכ' וס' א, וכ' מ' א. סב וישעו, יפכו. מוואשקם, ת' מ, דוואשפינו, ג' ושאקת
חמנה הדק (שמת ל'). אריקס, אעשס דק לעפר. ארקעס, ארמסס, סד עמי,
כמו עמיס. יעברני, ח' ו, וכד' בקנת. מה יתכסו לי, מתעס ידסה יאמרו לי
כונים. סו יבלו, ילאו, ל' עלה ככל (ירמי' ס' ג'). ויסגרו, לשן פסחים.
חמסגרותיכם, מקושי יבורי מסגראני מיסרן כהס. סז ח' ס, ר' ל' ס' העור חמתי

עוהנען בעגסו וענקען. לו לזמ סיודע גחבוס דוח איר דיון היין, ויעסעטס ריך
הערקב, מיד גרמס לו מחלעו, לו ווייטערטס וויינע טריטטע חונטער איר,
דחם וויין געלענק ניכט קרשפאקן: ויירד. לח כון זעט' חיד וויינען פיינרען
נחך חוד רפטטע יוח חוין, חוד' חס' ניכט חב, ביו חיד יוח חוילעגעריעבען.
לס חיד לערט' זאג, חויע יוח נייערער — יוח קחאמען ניכט חוין, סטיירלען
הין לו וויינען פיסטן! ס וף החוט דוח מיד. לזמ קחאפן געריזטעס, וף
בייגט דוח וויינע ווייערדורחבער חונטער מיד, מא. וף ווענדעטס דוח איר
לו רעו פיינרעו נחקקען חונר וויינע החסער, רחם חיד יוח בקריגע.
סב יוח ווענדען יך — נייעחטר היולס — לו נחטט עאמפר — דער
הקרט' יוח ניכס. סג כון לערסטחס' חיד יוח וויח ערדענסטויב, לערטערעטע,
לעדוהאמע ויח וויח גחסענקחטה. סד דוח סייטלעטס מיד פחך פחוקעווייטערייח,
ערהאןעטס מיד לזמ הויפט ענטלערינטער רייכע, איר חונכעקחנטעו פחוק
דיענט איר' מה דער בקרבחערען זעהנע סאייבען איר, זינד חויל' געריכט
איר חונכעטרעהן — סז דוח זעהנע דער בקרבחרייח לערטאחלעטען, ליטטערען
חיו מיהרען פלעטען הערפחרי. — סז עוויג [עכט דער הערר!]

סח אלהי צור ישעי: האל הנתן נקמת לך ומריר עמים
 סט תחתני: ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממי מאיש חמסים
 נ תצילני: עלבן אודה יהיה בניגם ולשמה אומר: מגדיל
 נא ישועות מלכו ועשה חסד למשיתו לדוד ולירעו
 ערעולם: * מגדול ק'.

כמפסיר ינך ברכות אחרונות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור פלהעולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
 ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים בך בריהו דבר אחד מדבריה אחר לא ישוב ריקם
 כי מלך נאמן ורחמן אתה. בא יי האל הנאמן בכל דבריו:
 רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושביע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבניה:
 שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לבנו על כסאו לא ישוב זר
 ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קרשך נשבעת
 לו שלא יבכה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד:

הוא חי וקיים. וברך זורח, זורח ומקפי הוא נרדק על כל ברכה ותהלה, ולזה אין
 לי לירא שידל עזרו ממני, והאלהים שהוא תוקף יעני הוא רם על כל דמים,
 ולזה לא אירא שתקצר ידו מלכושעני. סט ומקמי תרוממי, המרוממי ומגביהי,
 שלא תחול בי ידם. נא מגדול, שם דבר הוא, ומוסב על ולשמך אומר, פקודם
 לו, וטעמו, אומר לשמך שהוא מגדול ומשגב ישועות מלכו, וכן כתיב, מגדל
 עו שם כ' בו ירח לדיק וכאנב (משלי יח י).

פרינו חיינעט דערטע, פטרה ערויכונג דעט גהטטע חיינעט היילן, סח דעט
 גהטטע, דער חיר רחבט חובר לויגעט פקוקער חובטער איד, סט דער חיד
 חיינעט חיינעט ענטרייסט, חיד פטר עמפטרערן זיכערט, פקון יענעט חובגערעכטען
 מחנעט רעטטעטן נ דרוט רחנק' חיד דיר, עוונער, חובטער רען היידען, חובר
 רידער דיר חיון זחיטענטפיען, נא דיר, דער חיינעט קחינג רעטטונג: והורג חייט,
 דער וחתאסעט חיינעט געמאכטען, 7 17 חובר זייער וחתאטען עוואנדן |

עַל הַחֲזֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים
 וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם חַג הַמִּצְוֹת הַזֶּה
 שֶׁנִּתְּתָלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְקֹדֶשׁהּ וּלְמִטְהָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
 לְכָבוֹד וּלְתַפְאֳרָה. עַל־הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
 וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ יְתִבְרַךְ שְׁמֹךְ בְּפִי כָל־חַי תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדְּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

הַפְטָרָה לַשַּׁבָּת חוּל הַמוֹעֵד

ביחוקאל סמן ל"ו, היתה עליו. וזו קבלת מוספים כאן:

כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה עוֹד נָאת אֲדַרְשׁ לְבַיִת־יִשְׂרָאֵל
 לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲרָבָה אַתֶּם כִּצְאוֹן אָדָם: כִּצְאוֹן קִדְשִׁים
 כִּצְאוֹן יְרוּשָׁלַם בְּמוֹעֲדֶיהָ בֵּן תְּהִינֶנָּה הַעַרְיִים הַחֲרֻבוֹת
 מְלֵאוֹת צְאוֹן אָדָם וַיִּדְעוּ כִּי־אֲנִי יְהוִה:

נכח סקבלות מתחילים כאן.

הִיָּתָה עָלַי יְדִי־יְהוִה וַיּוֹצִיאֵנִי בְרוּחַ יְהוָה וַיְנִיחֵנִי בְּתוֹךְ
 הַבְּקָעָה וְהָיָא מְלֵאָה עֲצָמוֹת: וְהֵעֲבִירֵנִי עֲלֵיהֶם סָבִיב
 סָבִיב וְהִנֵּה רַבּוֹת מְאֹד עַל־פְּנֵי הַבְּקָעָה וְהִפְרָה יִבְשׁוֹת
 מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלַי בֶּן־אָדָם הֲתִהְיֶנָּה הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה
 וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה אֲתָה יִדְעָת: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְבֵּא עַל־
 הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶרְתָּ אֲלֵיהֶם הָעֲצָמוֹת הַיְבֻשׁוֹת שִׁמְעוּ
 דְּבַר־יְהוָה: כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה הִנְבֵּא אֲנִי

מביא בכם רוח וחיותם: ונתתי עליכם גידים והעלתי
עליכם בשר וקרבנותי עליכם עוד ונתתי בכם רוח וחיותם
ודעתם כי אני יהוה: ונבאתי כאשר צויתי ויהי קול
בהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו:
ודאיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור
מלמעלה ורוח אין בהם: ויאמר אלי הנבא אל הרוח
הנבא בך אדם ואמרת אל הרוח כה אמר י אדני יהוה
מארבע רוחות באי הרוח ופחי בהרוגים האלה ויחיו:
והנבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על
רגליהם תל גדול מאד מאד: ויאמר לי בך אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה הטה אמהם וישנו עצמותינו
ואכבה תקותנו ונברנו לנו: לכן הנבא ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם
והעליתו אתכם מקברותיכם עמי והבאתי אתכם אל
ארמת ישראל: וידעתם כי אני יהוה בפתחי את
קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי: ונתתי
רוחי בכם וחיותם והנחתי אתכם על אדמתכם
ודעתם כי אני יהוה דברתי ועשיתי נאם יהוה:

בקנת קבלת מוספים זכ:

ויהי דבר יהוה אלי לאמר: ואתה בך אדם קח לך עץ
אחד וכתב עליו ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ
אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
חברו: וקרב אתם אחד אל אחד לה לעץ אחד והיו
לאחדים בידך: (חברו ק)

המפסיר ינרך ברכות אסרונית.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כלהעולמים
 צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה המדבר
 ומקים שכל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו
 ונאמנים דבריו ודבר אחד מדבריו אחור לא ישוּב ריקם
 כי מלך נאמן ורחמן אתה ב'א יי הא הנאמן בכל דבריו:
 רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושיע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי משמח ציון בבגיה;
 שמחנו יי אלהינו באלהיו הנביא עבדך ובמלכות בית
 דוד משיחך במהרה יבא ויגל לפנינו על כסאו לא ישכור
 ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת
 לו שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מן דוד:

בשנת סה"מ אין מזכירין של יט לא באמצע ולא בסתימה.

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
 יהיה שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד
 ולתפארת. על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים
 אותך ותברך שמך בפי כל דודי תמיד לעולם ועד:
 ברוך אתה יי מקדש השבת:

לשנת

יקום פורקן מן שמיא חנא וחסדא ורחמי
 וחי אריכי ומזוני רויחי וסיעתא דשמיא
 ובריות גופא ונהורא מעליא: זרעא חניא
 וקמיא. זרעא די לא יפסוק ודי לא יבטול
 מפתגמי אורייתא: למרגן ורבגן חבורתא
 קדישתא די בארעא דישרא ודי בככל לרישי

כלי ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדיגי
 די בכא: לכלתא מדיהון ולכלתא למידי
 תלמידיהון ולכל מודעסקין באורייתא. מלכא
 דעלמא יברך יתהון ופיש חייהון ויסגא יומיהון
 ויהן ארבה לשגיהון. ויתפרקון וישתובון מן כל
 עקא ומן כל מרעין בישין מרן די בשמיא
 יהא בסעדהון בלזמן ועדן ונאמר אמן:

יקום פירקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי
 ומזוני ריחי וסיעתא דשמיא ובריות גופא ונהורא
 מעליא ורעא חיא וקמא ורעא די לא יפסקודי לא יבטול
 מפתגמי אורייתא: לכל קהלא קדישא הדין. רברביא עם
 זעריא מפלא וגשיא. מלכא דעלמא יברך יתכון ופיש
 חייכון ויסגא יומיכון ויהן ארבה לשגיכון. ויתפרקון
 ותשתובון מן כל עקא ומן כל מרעין בישין. מרן די
 בשמיא יהא בסעדיכון. כל זמן ועדן. ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
 הקהל הקדוש הזה. עם כל קהלות הקדש. הם וגשיהם
 ובניהם ובנותיהם וכל אשר להם. ומי שמיתחדים בתי
 כנסיות לתפלה. ומי שבאים בתוכם להתפלל. ומי
 שנותנים גר למאור ויין לקדוש ולהבדלה. ופת לאורחים
 וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבור באמונה
 הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם ויסיר מהם כל מחלה
 וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונם וישלח ברכה והצלחה
 בכל מעשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

בשבת חה"ט אומדן הנוח חשיעה וכו'. אשרי וכו'.

כ"ג לוקח ס"ת ביורו להוליכו מן הכינים ולהכניסו בהיכל ולומר

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו

וסקהל עונים הודו על ארץ ושמים: ויירם קרן לעמו תהלה
לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

<p>לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואת תבל וישבי בה: כיהוא עלימים יסרה ועל נהרות יכוננה: מי יעלה כהר יהוה ומירקום במקום קדשו: נקי בפנים וביר לבב אשר לא ישא לשוא נפשו ולא ישבוע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה דוד ה' שגו מבקשי פניו יעקב סלה: שוא שערים ראשיכם והשאו פתחי עלם וכוא מלך הקבור: מי זה מלך הקבור יהוה עזו ונבדו יהוה נבדו מלחמה: שוא שערים ראשיכם ושאו פתחי עלם וכוא מלך הקבור: מי הוא זה מלך הקבור יהוה צבאות הוא מלך הקבור סלה:</p>	<p>מזמור ליהוה הכו ליהוה בני אלים הכו ליהוה כבוד ועז: הכו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים אל הקבור הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בבח קול יהוה פהרה: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקודם כמור על לבנון ושריון כמו קוראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ניחשף יערות ובהיכלו כלו אמר קבור: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה וברך את עמו בשלום:</p>
---	--

כשמקורן הספר מן ההיכל לומר

ובנחתה ואמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה
יהוה למנוחתך אתה וארון עונך: כהניך ילבושו צדק
וחסידך ירננו: בעבור דוד עבדך לא תשב פני משיחך:
כי לקח טוב נתתי לכם תורתו אל תעזבו: עץ חיים
היא למחויקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעים
וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יהוה אליה ונשובה
חדש ימינו בקדם:

כני קליט.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב הא הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו ליושגי עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממות ומחיה ומצמיח לשועה.

ונאמן אתה לתחיית מתים. ברוך אתה יי מתה המתים:

אתה קדוש ושמה קדוש וקדשים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אי האל הקדוש:

קדושה ל' נחמה סמלס
נערי צדוק ונקרי ישיהו. בסוד ושכלי) שית
שרפי קדש המקדשים שמה בקדש
ככתוב עליך גבי אדוק וקראוהו אל זה
ואמר כלת קדוש קדוש קדוש
יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

בכבוד מלא עולם משרתי שואלים וזה לזה אלה מקום כבודו. לעמיתם ברוך יאמרו: מי ברוך כבודו ומקומו: מי מקומו הוא יין ברתמים ורחן עם המיוחדים שמו ערב ונוקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמוע אומרים: מי שביע ישראל ואלהינו יי אחד: מי אחד הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו. והוא ישמענו ברחמי שנית לעני בלחי להיות לכם לאלהים: מי אני יי אלהיכם: אדיר אדונינו יי אדונינו מה אדיר שמה בכל הארץ: והיה יי למלך על כל הארץ ביים יהיה יי אחד ושמו אחד:

מי ימלך יי לעלם אלהה ציון לרד ורד הללניה: לרור ורור וכו'.

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אֲהַכֶּת אֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְרוּמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבַּתָּנוּ
 מִלִּבְנֵי לְעֹבְדֵיךָ • וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ :
 וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבֻחוֹת לְמִנְחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה
 זְמַן חֲרוּתָנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא־קֹדֶשׁ זָכַר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :
 וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלֵינוּ מֵאַרְצָנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל
 אֲדַמְתָּנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְעֹלוֹת וּלְרֵאוֹת
 וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וּלְעֲשׂוֹרָה חֹבוּרֵינוּ
 בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא
 שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ :
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבָה אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ
 רַחֲמָן שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְתִכְנַח וְתִהְיֶה מִתְרַחֵם וְתִגְדַּל כְּבוֹדוֹ
 אֲבֵינוּ מִלִּבְנֵי גֵלָה כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ מִתְרַחֵם
 וְהוֹפֵעַ וְהַנִּשְׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ
 מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ פָּנִים מִירְכַתֵי אֶרֶץ
 וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
 מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
 קְרִבְנוֹת חֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֹדֶרֶם וּמוֹסְפִים
 כְּהַלְבָּתָם וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת מוֹסְפֵי יוֹם

הגה מצות הזה • געשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך
על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לכ"ג וביום השבת השני כבשים בני שנה תמימים
ושני עשרנים סלת מנחה פלולה בשמן ונסכו:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונספה:

(זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור לימא נכ"ז וס"ט ולין לאוסרו וכ"ב יפנ"ז).

והקרבתם אשה עלה ליי פרים בני בקר
שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה
תמימים יהיו לכם:

ומנחתם ונספיהם כמדבר שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל • ועשרון לכבש ויין
בנסכו • ושעיר לכפר • ושני תמידים כהלכתם:

לכ"ג ישמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי • כלם ישבעו ויתענגו מטובך ובשביעי רצית פו
וקדשתו חמדת ימים אתו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו יאחי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
הדרש לנו טובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו
רצונך בנה ביתך בבתחלה וכונן מקדשך על מכוננו
והראנו בבנינו ושמחנו בתקוננו והשב כהנים לעבודתם
ולוים לשירים לזמרים והשב ישראל לניהם ושם געלה
ונראה ונשתחוו לפניך בשלש פעמי רגלנו בכתוב
בתורתך שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני

י אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות
ובחג הסוכות ולא יראה את פניו ויִרְקַס: איש כמתנת
ידו כברכת יי אלהיך אשר נתן לך:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו:

לשנת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו

קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובה
ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו
יי אלהינו באהבה וברצון בשמחה ובששון שבת ומועדי
קדשך וישמחו בך ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי
מקדש השבת וישראל והזמנים:

לנה לשן עם ברכת כהנים תמצא בסוף המחזור

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך
ותחוינה עינינו בשובה לציון ברחמים ברוך אתה יי
המחזיר שכניחו לציון:

סודים אנוהו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות
והודאות לשמך הגדול ומקדוש
על שהחיייתנו וקיימתנו פן תחיינו
ותקיימנו ותאסוף גלותינו לתצרות
קדשך לשמך תקיף לעשות רצונך
ולעבדך בלבך שלם על שאנוהו
סודים לך ברוך אל ההודאות:

סודים אנוהו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן
ישענו אתה הוא לדור ודור
גודה לך וגם פרתה לתך על
חיינו המסורים בידך ועל
נשמותינו הפקודות לך ועל

נְסִיךְ שֶׁבְכָל יוֹם עֲמַנּוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיהָ וְטוֹבוֹתֶיהָ שֶׁבְכָל עֵת
עָרַב וּבִקְרָא וְצָהָרִים. הַטּוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיהָ וְהִמְרַחֵם
בִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיהָ מֵעוֹלָם קִיְיָנוּ לָךְ:

וְעַל בָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכַל־תִּיִּים יִזְדַּקְּהוּ וְיִחַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בְּאַמֶּת הִיא יִשׁוּעַתָּנוּ
וְעִירְתָנוּ סִלְהֵם בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְלָךְ נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת:

לַיְיָ אֱבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּהּ הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרַהּ הַבְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדָה הָאֲמִירָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנֵי בְּהֵימִים עִם קְדוֹשֶׁה קְאָמֹר: יְבָרַךְ יי
וְשִׁמְךָ: יֵאָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִחַדְּךָ: יֵשֵׁא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשֵּׁם לָךְ שְׁלוֹם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנֵיךָ בִּי
בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתַּתְּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ
אֶת־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוּמֶךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי נֶצֶזֶר לְשׁוּנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרַמָּה וְהַיְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַרְדֵּם
וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרָ לְכָל תַּהֲוָה פִּתַּח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּדְרֹךְ נַפְשֵׁי וְכָל
הַחוֹשְׁבִים עֲלֵי רַעַה מְהֵרָה הַפֵּר עֲצָתָם וּמְלַקֵּל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן
שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשְׁתָּךְ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרַתְךָ לְמַעַן
יִחַלְצוּן וְיִדְרִיקֵה הוֹשִׁיעָה יִמְיָנֶךָ וְעַנֵּנִי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמְרֵי סִי וְהִגִּינוּ לְבִי
לְפָנֶיךָ יי צְרִי גְּזוֹאֵלִי. עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְמִיּוֹ הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאֲמְרוּ אָמֵן: יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֵׁיבֵנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:

וְשֵׁם נַעֲבֹדךָ בִּירֵאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת.
וְעֲרַבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשֵׁנִים קְדֻמוֹנוֹת.
הֲאֵן סוֹחַ הַתַּפְלָה בְּקוֹלֵךְ וּבְגִלְמוֹכֵךְ מוֹמֵר קִדִּישׁ חֲתָקְכֵל:

אין באלהינו: אין באדונינו. אין במלכנו.
 אין במושיענו: מי באלהינו. מי באדונינו. מי
 במלכנו. מי במושיענו: גודה לאלהינו. גודה
 לאדונינו. גודה למלכנו. גודה למושיענו:
 ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו.
 ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא
 אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא
 מושיענו: אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך
 את קטרת הסמים:

פטום הקטרת הצרי והצפרן והחלבנה
 והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה: מור
 וקציעה שבלת גרד וכרם משקל ששה
 עשר ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר.
 וקלופה ששה. וקנמון תשעה. ברית
 ברשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא
 וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר
 הורין עתיק: מלח סדומית רבע (תקב). מעלה
 עשן כל שהוא: רבינתן אומר אף כפת הירדן
 כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה. אם חסר
 אחת מכל סמניה חייב מיתה: רבן שמעון בן
 גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוסף
 בעצי הקטף: ברית ברשינה ששפין בה את

הַצִּפְרָן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא נָאָה: יִינְקָרִיסִין שִׁשׁוּרִין
 בּוֹ אֶת הַצִּפְרָן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא עֲזָה: וְהֵלֵא מִי
 רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֶלֶּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי
 רַגְלִים בְּעֲזָרָה מִפְּנֵי הַכֶּבֶד:

משנה סוף מס' תמיד, וסופרים כ"א.

הַשִּׁיר שֶׁהַלּוִיִּם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
 בַּיּוֹם הַרְאִישׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וְיִוֹשְׁבֵי בָהּ:

כשני היו אומרים,

גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל כְּמוֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הִרְקָדְשׁוּ: (מ"ח)
 כשלישי היו אומרים,

אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֶדְת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוּט: (פ"ב)

כְּרִבְעֵי הָיוּ אוֹמְרִים, אֵל נִקְמוֹת יְיָ אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: (צ"ד)

כַּחֲמִישֵׁי הָיוּ אוֹמְרֵי, הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹנְנוּ הִרְעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: (ס"ו)

כְּשֵׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים, יְיָ מִלְּךָ גִּאֲוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ יְיָ עוֹ הַתְּאֹדָר אַךְ-

תִּכּוֹן תִּבְלֵ בְּלִתְמוּט: (צ"ג)

כְּשֶׁבֶת הָיוּ אוֹמְרִים: מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. (צ"ב)

מִזְמוֹר שִׁיר לְעֵתִיד לְבֹא. לְיוֹם שֶׁכָּלוּ שְׂבַת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי הִנֵּינָא. תְּלִמְדֵי חֲכָמִים

מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם: שְׁנֵאמַר וְכָל בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְיָ וְרַב

שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךָ אֶלֶּא בּוֹנֵיךָ: שְׁלוֹם רַב

לְאֶהְבֵי תוֹרְתְךָ וְאִין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל: יְהִי־שְׁלוֹם בְּחִילְךָ

שְׁלוֹה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה־נָא שְׁלוֹם

בְּךָ: לְמַעַן בֵּית־יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לְךָ: יְיָ עוֹ

לְעֹמוֹ יִתֵּן יְיָ וְיִכְרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

כשניעי של פסח אחר שיר של יום אומרון מזמור קיד' בצאת ישראל מצרים וכו' תמצא
 בהלל, וכשמיני אחר שיר של יום אומרון מזמור ס' ולמצנח שיר מיסוד הריעון וכו'.

סדר מנחה.

עד

למנחה נכנסים לביהמ"כ ואמרין אשרי וכו' לציון וכו'.
אשרי יושבי ביהמה עוד יתלליה פלה:
אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

קמה

תהלה לדוד ארוממה אלהי המלה ואברכה שמה לעולם ועד: בכל
יום אברכה ואהללה שמה לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר: הור לדוד ישבת מעשיה וגבורתיה יגידו: הדר כבוד היתה ודברי
נפלאותיה אשיחה: ועזו נוראותיה יאמרו וגדלותה אספרנה: וברב
טיבה יביעו וצדקתה ירגנו: חנון ורחום יי אדה אפים וגדול חסד: שוכ יי
לכל ורחמיו על כל מעשיו: יזדה יי כל מעשיה וחסדיה יברכה: כבוד
מלכותה יאמרו וגבורתה ידברו: להזיע לכני האדם בגוהתו וכבוד הדר
מלכותו: מלכותה מלכות כל עלמים וממשלתה בכל הור נרד: סומה יי
לכל הנפלים וזוקה לכל הכפופים: עיני כל אליה ישברו ואתה נתון להם
את אכלם בעתו: פזת את ידה ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קדאיו לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו ועשה ואת שועתם ישמע וישמע: שומר יי את כל
אחביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברכה כל בשר שם
קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברכה יה מעתה ועד עולם הללויה:

וכא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת
בריתי אתם אמר יי רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתני
בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר יי
מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
וקרא זה אלזה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא
כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש
בשמי מרוקא עלאה בית שבינתה קדיש על ארעא עובד
גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמאי יי צבאות מליא
כל ארעא ויו יקרה: ותשאני רוח ואישמע אחריקול
קעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונמלתני רוחא
ושמעת בתרי קל וזע כגיא דמשבחין ואמרין בריך

יִקְרָא דַיִּי מֵאַתֶּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: יְיָ וַיִּמְלֶךְ לְעֹלָם וָעַד:
 יְיָ מַלְכוּתְךָ קָאֵם לְעֹלָם וּלְעֹלְמֵי עֲלְמֵיָא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמֵרָה זֹאת לְעֹלָם לְיִצְרַח מַחְשְׁבוֹת
 לִבְבִּי עִמָּךְ וְהִכֵּן לִבְכֶם אֱלֹהֵי: וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עֵוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמָּתוֹ: כִּי אֲתָה
 אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח וּרְבַח חֶסֶד לְכָל-קַרְאֵיךְ: צְדָקְתֶךָ צְדָק
 לְעֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם
 אֲשֶׁר נִשְׁפָּעַת לְאַבְתְּיָנוּ מִימֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדַנִּי יוֹם יוֹם
 יַעֲמֵם-לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בּוֹטַח בְּךָ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: בְּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ
 שְׁבָרָאֵנוּ לְכַבֹּדוֹ וְהַבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנִתַּן לָנוּ תוֹרַת
 אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נִטְעַם בְּתוֹכָנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ בְּתוֹרַתוֹ
 וַיִּשָּׂם בְּלִבָּנוּ אֲהַבְתוֹ וַיִּרְאֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדוֹ
 בְּלִבְבִּי שְׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק וְלֹא נִגְלַד לְבַהֲלָהּ: יְהִי
 רְצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמֹר חֻקֶיךָ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְזֶמַּר וּבְחַיָּה וּבְרֵאָה וּבְגִידֵשׁ טוֹבָה וּבְבִרְכָה
 לְשָׁנֵי יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יִבְרַךְ
 כְּבוֹד וְלֹא יִגָּם יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדְךָ: בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
 יִבְטַח בְּיָי וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: בְּטָחוּ בְּיָי עַד כִּי בִּיהַי יְיָ
 צוֹר עוֹלָמִים: וַיִּבְטָחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
 הַרְשִׁיךָ יְיָ: יְיָ חַפְצֵנוּ לְמַעַן צְדָקוֹ וַיִּגְדֵּל תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר:

תפלת מנוחה, והס'ן סוחר בתפלה, קדיש התקבל, עלינו.

וכנסת אחר ח'ק אומרינ ואני הפלתי וכו' וקולין בתורה.

ואני תפלתי לה' י' שת רצון אלהים ברכ חסדך עניי באמת ישעך:

מעריב ליל אחרון של פסח • עה

והקהל עונין יחדבר •

מ' ה'ז' אומר ברבו בקול רם וננעילה •

יְתַבַּח וְיִתְפַּאֵר
וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מְלֶכֶה
מְלִכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרָן וּמִבְּלַעֲדֵיו
אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרַבֵּב בְּעֶבְרֹת בְּנֵיהֶם
שְׁמוֹ וְעָלוּ לְקַיְוָה וְשָׂמוּ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה:

בְּרַבּוֹ אֱתֵי הַמְּבָרָךְ:
בְּרוּךְ הוּא הַמְּבָרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶה
הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרֵּב
עַרְבִים בְּחֻכְמָה פּוֹתֵחַ
שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיךְ אֶת הַיּוֹמִים

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
וּמִסֵּדֶר אֶת הַכְּכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא
יוֹם וָלַיְלָה גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי הַשֶּׁשׁ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר • וּמְעַבֵּר
יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יי צְבָאוֹת
שְׁמוֹ יֵאל חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

הפיוט הזה הלך ילך ע"ס א"ב; חלא שהקדים לכל חרות תיבה אחת
משירת ויושע, ולא השלים הא"ב כולו, אבל התמצע בנינו הפיוט פסח
אשרו וכו' עד פסח חזיון שירה ומכאן ואילך השלים הא"ב על הסדר.

וְיֹשֶׁע אֹמֵן אֲשֶׁבְלוֹת קִדְשׁ פָּרַח תְּהִלָּה •
וַיֵּרָא בְּעֵנָי וְקוֹשֵׁי נִוְרָא עֲלִילָה • אִזְ גְּדַלְתּוֹ
הַפְּלִיא וְהָאִיר אַפְלָה • אֶלְוֶה עוֹשֵׁי נוֹתָן זְמִירוֹת
בְּלִילָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּעַרֵּב עַרְבִים:

ויושע • א"מנ • כ"כ בכ"י בנר"ו, ו"א"כ הוא תאר ל"א ית' שנשא את ישראל כאשר ישא
האומן את היונק, והשכלות קדש ופרח תהלה שניה תארי לישאל עש"ה וקרא להם
אילי הלך מטע ה' להתפאר (ישעי' ס"ג). אלוה עושי וגו' פסוק הוא באיוב ל"ה י'

ויושע • דער עוויגע רטטעטע דען הייניגען וויינסטקק, דען ער לז וויינסט
רוהט ערלנגען; ער, דער פֿורכטבארע חין וויינען טאמטען, זעה דיח קוונט
חונד דען דרוק וויינער ערקרעטען, דח לייגטע ער זיך גרמס, ווחונדערבאר חונד
סול מיהנען וילט חין פֿינטערן; מיהנן, דעטן חלונדקטיגען, וויינעטן טמלעער,
סטוויטטן ויח זייער חין דער נחלט. געלחבט ווייט דוח, עוויגער, דער דיח
פֿבענדע דחונערן זקסט!

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת, תורה ומצוות
 חקים ומשפטים אותנו למדת, על כן יי אלהינו בשבבנו
 ובקיינו נשתיח בהקיק, ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך
 לעולם ועד, כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם
 וילילה. ואהבתך אלהיך מסיר מפנינו לעולמים:

עזי הרים דלג בזכר ברית אבות וחסד.
 וגבעות קפץ טהור כל יסוד. זרע אהבת חולת
 שמע להוסד. ואהבת עולם אהבתך על כן
 משבתך חסד: ברוך אלהי אלהי עמו ישראל:

שמע ^{דברים} ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 בלתי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על-
 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובילכתך בדרך ובשבבך ובקומך: וקשרתם לאות
 על ידך והיו לטופת בין עיניך: וברבתם על-
 מזוזת ביתך ובשעריך:

עזי הרים וכו', עש"ה מדלג על ההרי' מקפץ על הגבעו' (שיר ב). ואמר
 במחלת, מדלג על ההרים בזכות אבות מקפץ על הגבעות בזכות האמהות.
 זרע אהבת חולת שמע, ישראל, עש"ה כי קולת אהב' אני (עס) וכשדש עליו
 ר' יצחק, בראינה כשהיתה פרוטה מזוי' אדם מתאו' דבר מש' דבר הלכה
 דבר למוד, ועכשיו שאין הפרוט' מזוי' וניותר שאנו קולים מן המלכויות אדם
 מתאו' לשמוע דבר מקרא' דבר אגד' עכ"ל. ואהב' עולם וגו' פסו' הוא בירמ' ל"א ג'.

עזי. חיון רעטער היפּטע חיבער בערגע, חזו ער רעו בזכרעו חוט חייבען
 פּטערען גערפּט חונד חיהרער טרייע! חיבער היגען טפּירונג ער, דער הייליגע
 וועטענטפּער, חונד בעגרינדעטע דחו ווּחהל ויינער איעבעקרינקען (ישראל).
 עוויד איעב' חיד דך — זח טפּירנד ער — דחרוט טפּירקאט חיינע גיטע דור.
 געוּקטע יזוט דוח, עווידער, דער זיין פּאָק ישראל איעבט!

וְהָיָה אִם שָׁמַעְתֶּם שְׁמֵעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מִטָּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה
 וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דָגְנָהּ וְתִירְשָׁהּ וְיִצְהַרְךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלֹתוּ שְׂבַעֲתָה׃ הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פְּדוּיֹתֶיךָ
 לְבַבְכֶם וּסְרֹתֶם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
 מָטָר וְהָאָרֶזְמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדְּתֶם מִהָרָה מֵעַל
 הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם׃ וְשָׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי
 אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמְדוֹתֶם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשַׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתּוֹךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ׃ וּבְתַבְתֶּם עַל־מוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶזְמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃
 מִיָּגוֹן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנוּ עַל־צִיצִית הַכֹּנֵף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃ וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהָיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יֵשׁ לְנֶדֶף אֱלֹהֵיכֶם לְאֹמֶת, אֲכַן יִתֵּן רוּחַ נֹעַם עֲלַי יְבוֹלַע הַאֵל־q.

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו ואנחנו ישראל עמו הפורנו מיד מלכים מלכנו
 הגואלנו מכה כל-העריצים האל הנפרע לנו מצרינו
 והמשלם גמול לכל-אויבי נפשנו העשה גדלות עד אין
 חקר ונפלאות עד אין מספר: השם נפשנו בחיים ולא נתן
 למוטר גלנו: המדרכנו על כמות איבינו וירם קרננו על כל
 שגאינו: העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים
 באדמת בני חם המכה בעברתו כל-בכורי מצרים ויצא
 את-עמו ישראל מתוכם לחרות עולם: המעביר בניו בין
 גזרי ים-סוף את-רודפיהם ואת-שונאיהם פתחומות
 טבע: וראו בניו גבורתו שבתו והודו לשמו ומלכותו
 בדרצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לק ענו שירה:

מיוסד ע"פ א"ב וכסוף חמוס יקוחאל בר יוסף.

פסח אשרו באור החיים לאור.
 ולכל בני ישראל היה אור, פסח מצרים:
 פסח באות זה עוד להתברך.
 קומי אורי כי בא אורכי, פסח לעתיד:
 פסח גאולים אז הללוהו.

וישע

פסח • אושרו וכו', נתאשרו ישראל לאור החיים, כלומר באור של אושר
 החיים כי בכל מקום שה' ישראל נכנס ה' האור נכנס עמו כדאי' נרבות חיה ולכל בני
 ישראל וגו'. באות זה, של אור עתידים עוד להתברך שכל קומי אורי וגו' (ישעי' ס א).

- א חת פסח וייטטעטע דען גליקקעוויגען טוויגען זייט, מווען קינדערן
 ישראל' טיען זייט. פסח מצרים*
- ב חת פסח ווערדען זיח חבעראמוז מיט: חלבען ווחוכדער בעגליקקט ווערדען:
 חויל, ערהייטערע דיק! דיין זייט ברייט הערשט'ר! פסח לעתיד.
- ג חת פסח דחנקטען זיינע ערלויטען חיהת, דען ערן דער טוויגען, עררעטטעטע
 זיח

(* זיעהע דוח מחערקונג מיבער דמו סערביה סמן גוטטען.)

וַיֹּשַׁע יי בַּיּוֹם הַהוּא, פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח דְּגוּל יְחִישׁ וְשַׁעֲנוּ.

יי מְלַכְנוּ הוּא וְשַׁעֲנוּ, פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח הַמִּדְבָּר בְּקוֹשֵׁי וְנִלְאוּ.

מִמְחֶרֶת הַפֶּסַח יֵצְאוּ, פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח וַיּוֹם נָקַם תִּרְאוּ.

כִּי בְשִׁמְחָה תֵצְאוּ, פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח זָכִים אֵימָה לְעֵצְמָה.

וְהַמִּים לָהֶם חוֹמָה, פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח חוֹזְכֵי טוֹבוֹ לְהַנְחִילֵם.

וְעַל מְבוּעֵי מַיִם יִנְהַלֵם, פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח מְהוֹר עֲנֹתוֹ הִרְבָּה עֲלֵיהֶם.

דגול, הקד' הדגול מרובה. ה' מלכנו וגו', יאשי' ל' כ"ב, כומרנו, שאל' ומררו את חייכם. כי בשמחה תצאו, יאשי' כ"ה י"ב, זכים, ישראל, איומו לעצמה, כתיבאו למחור, סיכיא, ישראל המחכים לו, ועל מבועי וגו', יאשי' מ"ט י', טהור, הקב"ה.

ז"ל

ז"ל חן דיועץ טהגע, פסח מלרים.

ד חן פסח וירד ער, דער חלבעהערטער, חונער הייל בעטוייניגען; דען דער עוויגע חיות חונער קהניג, ער וירד חוני העלפען, פסח לעתיד.

ה חן פסח וחוקרע חיהגען דורך טווערע חונד נחטיגע חרבייט דען זעבען ביטטער געמחלט, חונד חן פסחמחרגען נחגען זיח חויה, פסח מלרים.

ו חן פסח וירד חייך חוין טהג דער רחלע ערטייגען, חונד חיהר וועררעט חייט פריידען ליעהען, פסח לעתיד.

ז חן פסח געריעטהען דוח פרחווען חין גרחסע חגזען, דח דיענטען דוח ווחסער חיהגען לור חויער, פסח מלרים.

ח חן פסח וירד זיינע גיטע, זיינע פערטרויען; ערפריטען חונד זיח זייטען לור ווחסערקוועלען, פסח לעתיד.

ט חן פסח זיינע דער הייניגע חיהגען גרחסע ווחלסטווען; ער זעלבוט, דער

וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם, פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח יַעִיר נָאם חֲזוֹנֵי.

כִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְיָ, פֶּסַח לְעַתִּיד:
פֶּסַח כְּרָאוֹי עֲנַתָּה נְבִיאָה.

שִׁירוֹ לֵי כִי גָאָה גָאָה, פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח לוֹעֲגֵיו יְהוֹי לְמוֹשֶׁה.

זָמְרוּ יְיָ כִּי גָאוֹת עָשָׂה, פֶּסַח לְעַתִּיד:
פֶּסַח מוֹנְעִים שִׁיר הוֹדְיָה.

עֲזִי וְזִמְרַת יְהוֹי, פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח גִּגֵן שִׁיר הַמוֹנֵי.

כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוֹי, פֶּסַח לְעַתִּיד:
פֶּסַח סְגָלִים לְשׁוֹב לְמַאֲוִים.

הִלְכוּ בִּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם, פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח

כאוס חזונו, מאמ' אחי שאמר כי הולך ונ' סס"כ י"ב. כראוי ענתה ונ', לענוניה וכו', מנאכר במערבית דלתמול ד'ה פסח פתיחת וכו', כי עזי חמרת ונ', סס"כ י"ב.

- 1 דער עוויגע, זינג פֿר חיהנען הער. פסח מצרים.
- 2 חן פסח וירד ער רוח פֿעדרייסונג דער פֿרפֿעטען חין ערפֿילונג ברינגען.
- 3 דער עויגע זעלבסט וירד פֿר חייך הערליהען. פסח לעתיד.
- 4 חן פסח בעגן רוח פֿרפֿעטין (מרים) דען וועטטגענוג: זינגען דען עוויגען, דער פֿר ערהעבען זיך לייגט. פסח מצרים.
- 5 חן פסח וירד ער זיינע וקונטערער בתדריגען; דען זינגט דען עוויגען, דער פֿר ערהעבען זיך געלייגט! פסח לעתיד.
- 6 חן פסח ערסחזן דער זיבעליכע דעןקענונג: זיין זעגן זיין זיטענטיפען חיוט רוק! פסח מצרים.
- 7 חן פסח וירד דער אהטגעגענונג זיינער געזיידע ערסחזען: זיין זינג, זיין זיטענטיפען חיוט רוק, דער עוויגע! פסח לעתיד.
- 8 חן פסח חן דען געזייעטע פֿרוק נאך דען חרט זיינער וזענען חנוך נאך חיל טרעקנען זעגען דורך דען מעער, פסח מצרים.

- פסח עתיד להשיב שבים.
- מחמת ומאיי הים, פסח לעתיד:
- פסח פורקים נסו לפניהם.
- כי יי נלחם להם, פסח מצרים:
- פסח צרות עמו יסיר ונחם.
- ויצא יי ונלחם, פסח לעתיד:
- פסח קרן נאור הרעים.
- ותחזק מצרים על העם, פסח מצרים:
- פסח רוח עריצים להנשים.
- יחזיקו עשרה אנשים, פסח לעתיד:
- פסח שארם נמק ונכחד.

לא

מחמת ומאיי הים, שם י"א י"א. כורחיס, מזרייס שהיו מעבדים ישרא כפרך. וינא ה' ונלחם, וכר' י"ד ג'. קרן, ענין כריתת הווייה ל' קרן מכין נא (ירמ' מ"ב). נאור, תאר לחל ית' עש"ה נאור אתה אדיר (תיל' ע"ה), הרעם, כתתם ונכנס ל' תרועם בננט ברזל (שם ב ט), וטעם המאמר הקב"ה הכרית ונכר אותם. להנשים, פעל נגזר מן נאטה ע"ד לדטו (שמו' כ"ג). יחזיקו עשרה אנשים, וכר' ח' כ"ג. שארם נמק, בשרם נמס, ל' המק נארו ועיניו תמקתה (וכר' י"ד י"ב).

ע חת פסח ווערדען זיינע געפֿענליכע לוריקקערהען און חמת חונד
 דען חינטען דען מערען. פסח לעתיד.
 פ חת פסח און חיהרע בערריקקער, דען דער עוויגע סטריט פיר
 זיח איט מזריס. פסח מזריס.
 צ חת פסח ווירד ער זיין און דרמאון בעלדייען דער עוויגע
 זעלבט ווירד חיווליהען חונד קאמפאטן. פסח לעתיד.
 ק חת פסח זייט דער און זייטענדע דוח מזריס און חונדיק טרעפאטן;
 דח טריעב מזריס זייט געוואלט דחו און פסח מזריס.
 ר חת פסח ווירד דען אפֿטענדיגע דער מוסה ענטפֿאלטן; לעתען
 און נענער ווערדען זיך לענטהאלטען* — פסח לעתיד.
 ש חת פסח ווערדען מזריס לערנלייעט חונד חוילגעריבען, נייעמאנד בליעב
 און
 * זייער דוח און פֿענליייהונג וכר' קאמפֿעטען 8 לער; 23.

- לאנשאר בהם עד אחר פסח מצרים:
- פסח תהן ישועות חוסיו.
- ולא יהיה שריר לבית עשו פסח לעתיד:
- פסח תופפו יונקים ליחבהו.
- זה אלי ואנוהו פסח מצרים:
- פסח יקרים יאמרו בזה.
- הנה אלהינו זה פסח לעתיד:
- פסח קדשה נקבה בעליונות.
- את השירה הזאת פסח מצרים:
- פסח וגבר יסובב ויוקדש.
- שירו ליי שיר חדש פסח לעתיד:
- פסח תביעת ענוי קפצת.

ומבית

ולא יהי שריר וגו' עובדי' א' יח. תופפו יונקים, אף היונקים היו מכוס בתיק והיו מייקדים שמו ית' ואמרו זה אר שהיו מראים אותו באצבע כמו שאזל. יקרים זלוקים. יאמרו, לעתיד. קדושה, רוח הקדש. נקבה, שזרחה בלשון נקבה כדכתיב את השירה הזאת, אבל לעתיד יסובב לגבר שיאמרו שיר בלשון זכר כמו שאזל שירו לה' שיר קדש (תילי' לו א) ועיין מה שכתבתי בסוף פיוט אי פתרום. תביעת עינוי קפצת.

פסח מיהנען חיברג, ניכט חיינער. פסח מצרים. ח חת פסח זיירט דוח דין היין זענדען דענען, דוח דיינער החרטען, חונד דענן' הוינע עשו וירד ניכטו חיברגן בייבען. פסח לעתיד. ח חת פסח החבטן חיינע וייגליגע ויינע חיינהייט בענוגען: "דינער חייט גיין גחטט, מיהן ויילן חיד ריהמען!" פסח מצרים. י חת פסח וזכרען דוח וזיירדיגען עבען נח וייגען: זיהע, חונד גחטט חייט דיוה' פ' ב' ק חת פסח זחגנען זח דען הייליגען געזינג חונד גחטטן מיהן דען וויבליכען נחמען שיר ה' פסח מצרים. ו חת פסח זענדען זח חיינען מיהרען הייליגען געזינג חונד גחטטן נעגן כען: "וינגט דעק עו'גען חיינען נייען שיר" 2. פסח לעתיד. ח חת פסח חיינעסס דוח הערבייט, פסח דרמג: חונד קערקער ל' בעפרייען

(*) נידך דער פרקעליי הונג עובדי' קהפיטען ו פערן 18. זיעהע חתן ביאור.

ומבית בלא עם זוקנית, פסח מצרים:
 פסח יחשוף זרועו ותעצומו.
 לקנות את שאר עמו, פסח לעתיד:
 פסח אוהביו הוציא צהרים.
 ויהם את מחנה מצרים, פסח מצרים:
 פסח להשיב לקמיו נמוליהם.
 מהומת יי רבה בהם, פסח לעתיד:
 פסח בראותם נמו לסלסלה.
 את היר הגדולה, פסח מצרים:
 פסח רוות ביוז כבודו.
 יוסיף אדני שנית ידו, פסח לעתיד:

פסח

קפלת לתנוע ענוי עמך, וטעם קפלת על מהירת הקן וכמ' קוסי
 השעבוד השלים המכין. יתשוק וכו' עש' חטף כ' את זרוע קדשו (ישעי' נבי).
 לקנות וגו', עס יא יא. להשיב לקמיו נמוליהם, כנבואת ישעיה (לה ד)
 הכה אלביכס נקס יבוא גמול אלהים. מהומת ה' וגו', זכריה י' ד יג.
 בראותם נמו וכו', שיעורו בראותם את היר הגדולה כמו לסלסלה ולאור כדכתיב
 וירא ישראל את היר הגדולה אז ישיר משה וכני ישראל. כמו כמו כאמ' בהעלם
 הא' והוא מורגל בדברי רז"ל רוות וכו', טעמו להשיע ולרוות ביוז כבודו את

בעשרייען חיון פְּהֹק, דמו דוח דיר ערווהרבעו. פסח מצרים.
 חן פסח וויר ער וייטען וּפְּהֹקִיעֵן חֶרֶק לייגען חונד ווירד ער.
 ווערבעט דען חיבערעטע וייכע פְּהֹקוּ. פסח לעתיד.
 א חן פסח ביי'ט העלזען וויטשטחָּ הָחַט ער וייכע גענויכטען הערוויגעפיהרט
 חונד מצרים' וְהָגַעַר חיון פֶּערוויררונג געברחט, פסח מצרים.
 ל חן פסח ווירד ער וייכען ווירדערוזענערן פֶּערגעלשטן; דוח בעטטירלונג.
 פְּחָן עוויגען ווירד גרָחַס ויין חונטער חיהנטן*. פסח לעתיד.
 ב חן פסח ברפֶּטען יוח חויה חין וְחִבְּשֵׁתְּהֶגַע, חו: יחדיח גרָחַסע חֶחְטֵט ומהו. פ' מ.
 ד חן פסח ווירד דער הערר יוח וויט, דעטן גוֹחֵלע וייכער וּפְּהֹקִיעֵן
 בעטטירעהוטן חונד חיהנטען חֶכּערהחח: וייכע וּפְּהֹקִיעֵן לייגען. פסח לעתיד.

(* נמך דער פּרָפֶטעליהונג זכרי' קפֶּיטען 14 פֶּערו 13.

פסח חיוון שירה קדמו לנעלם.

י ימלך לעלם, פסח מצרים:

פסח בציון ישוררו לגואלם.

ימלך י לעלם, פסח לעתיד:

פסח טכסיס הוד מאשרת להנא. ידידיך

הושעת שעשעת ישריא. כושר לקוחך חזו

מפעלות אל. אז ישיר משה ובני ישראל:

בגילה ברנה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מיכמכה באלם יהיה מי כמכה נאדר בקדש גורא

תהלת עשה פלא מלכותך ראו בנך בוקעים לפני משה:

מי מלל נוי בח ספור מלאכתו. סלסול

תפארתו

ישראל - יוסף אדני שנית ידו, והוא עשה נשעי' יא יא וס' יא. חיוון
שירי, שירה כנאית, והטעם כי כבר קדמו ישראל לאל הנעלם שירה
כנאית באמרם ה' ימלך לעולם בלאן עתיד שהתנבלו שיארו עוד לעתיד. והוא
פסח זנין יאורו וכו' והיינו לעתיד שאמר ימלך ה' לעולם אלהיך זנין לדוד
דוד (תילי' קמ' י'). טכסיס הוד, טכסיס מלכות. מאשרת,
ישראל, והטעם כי לגואל ישראל בא הקב"ה להלחם בנריהם בטכסיס מלכות
כמבואר ברבות ובפי' רש"י שמות ס' יא. כושר, בזמן כושר היינו בניסן. לקוחך

ח חן פסח ונגעו יח דען. חונננבחרטן. חית גייטע דער פירעלע
לייהוג: "דער עוויגע ווייר עוויג רעגירערט." פסח חזרים.

ב חן פסח ווערטן יח חיינוט חין זיין חיהרעט ערלויבט ויגעו: "דער
עוויגע רעגירערט עוויגליך!" פסח לעתיד.

ט חן פסח בעפרייטעט דוח דין גיקויבגעפרייענעט פ'ק נחך דער
קייגע ויטע, ה'עלפט דייען ליבט חונטערהיינעטוט ויח פ'קחאטען
מיט ערגעטליכקייטען. חית פריהוינג ה'עט דוח ויח לו דיר גע:קחאטען,
יח זעהען דוח וחווער דייער ה'עטעט; דח זעג משה חונד דוח קיינער
ישראל' פ'קחאטעטע, ויבלעד' חונד' ווע:עטען, חונד חונד עט:סך:
"זער ח'יט חונטער דען וק'טען, ח עוויגער, ויח דח!" ח'ו.

סי ווער ח'יט פ'ערוקטענר, דח פ'ר'טעטען זע ויינער וק'טען טהחטען לו
ערלנהוען

הַפְּאֲרָתוֹ בְּעוֹיִם הַדְּרִיךְ הַלִּיכְתּוֹ. עוֹלָלִים
 וַיִּנְקִימָם שְׂפָחוּדוֹ וַצְּפוּ מִסִּלְתּוֹ. גְּבוּרָתוֹ וּכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ: זֶה צוּר יִשְׁעָנוּ פָּצוּ פִּה וְאָמְרוּ:
 יְהוָה וַיִּמְלֶךְ לְעָלְמָם וְעַד:

וַיֹּאמֶר כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֹזֶק מַמְנוֹ:
 נְהִיָּתִי, פְּגִינָיִךְ בְּעוֹדָה עִמָּךְ לְהַתְּנֵנִי אֹת־
 צוּרֵי־הַיָּם הַמִּמֶּנֶה בַּמַּבּוֹת לְהַלְאוֹת. קְדוֹשׁ
 יִשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּים מִסִּבְלֵי וּחְלָאוֹת. גּוֹאֲלֵם שְׁמוֹי
 עֲבָאוֹת: כְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וַיִּגְאֹלוּ:
 הַשְּׂפִיבֵנוּ יי אֱהִינּוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לַחַיִּים וּפְרוֹשׁ
 עֲלֵינוּ סִבְתֵּי שְׁלוֹמֶךָ וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו
 לַמֶּעַן

ישראל שלקחת לך לעם. כלכול תפארתו, שנה תפארתו, בעוים, צמים
 עוים. וכפו מסלתו, וראו הליכתו בדכתיב ראו הליכותיך. אלהים (תלים
 פסח כה), וכתיב גבי במקלות נרכו אלהים וכמו שרשבו במסכת ברכות
 דף לא, ואמרו עוד ראתה שפסם על הים מה שלא נראה וזוקאל וישע' וכי
 וזכו גבורותיו וכבוד הדר מלכותו, ופסוק הוא בתלים קמ"ה י"ב.
 נחית בניכך, אלו דברי התורה ע"ה יקרה היא מפניכיס (משלינטו).
 בעורך, אין עח אלא טובה ואין עח אלא מלכות, וכן אמרו במדרש בכלת
 בעורך בזכות התורה ובזכות מלכות בית דוד שכן עתידין לקבל, ועעם
 המאמר, קסית והולכת פניכך כדי להתנאות עמך בעורך.

ערלתהו? ווער דען רוהט ויינער העררליכקייט, מו: ער וייגען וועג דורך
 ברויערנע: עלוטהען? ניהק? — מיינע וייגלינגע חונד קינרער דמקטען,
 מיהק דערט, זיח טויטען זינע בההן, ויינע חללמלכט, דיח העררליכקייט
 חונד טחטע ויינע רייכע: „דינער מיט דער לעל: חונדערז הייל:“ ריפען זיח
 חויו חונד טפרקלען: „דער עוויגע ווירד מיחמער חונד עוויג רעגירער!“
 נחית. דוח המנט דיין זיכולכע פֿחוק געלייטעט חונד זיט דוועגן וועג
 חויוגערייטעט, ויינע פֿיירע המנט דוח לערריקטעט דורך עמפֿענדליכע
 סטרייכע, חויד רענען, דיח חויו דרוק חונד חנט דער מינהייט דען הייליגען
 זשאלע הויריגען, מיט ער ערווער; ויין נחשע מיט עוויגער, זבנות!
 געלחבט זיזט דוח, עוויגער, קמניג, זשאלע: המרט חונד ערווער!

למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב
וגון והסר שטן מלפנינו ומאחורנו ובצל כנפיקה תסתירנו כי
אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה
ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם.
ופרוש עלינו סבת שלומך:

בחסדך, רוממת קרן עמך יצאו מרוחים.
שבה ורגנות לשמך מסלרים ומשבחים
תביאמו ותטעמו עיר מנוחים. בנה שלום
ובמשבנות מבטחים:

ברוך אתה יי פורש סבת שלום עלינו ועל
כל עמו ישראל ועל ירושלים:

לשבת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את-
השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל
אות הוא לעלם בני ששת ימים עשה יהוה את-
השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
וידבר משה את מערי יהוה אל בני ישראל:

חזי קדיש. אדני

רוממת קרן עמך, עשה וירם קרן לעמו (תילים קמ"ח). מסלרים, כי
ואסלרה נחילה (ליונווי) ופתרונו לפי ענינו ל' תפלה. עיר מנוסים, כיון
ובית המקדש כדכתיב כי נחר ה' בזיון אזה למושב לו זאת מנוחתי עלי עד
(תילים קל"ב) וכתוב לננות בית מכוז (ד"א כח"ב). ננוה שלום וכו', כדכתיב
וישג עמי ננוה שלום ובמשכנות מנוחתי ובמנוחות שאננות (ישעיה ל"א).

בחסדך. ויש דיינער גמדת המוט דוח דחו הקרן ריינש. פקוקי עמסקרן
געהקבען; יוח לקבען פריית חוין חונד דהקטעו, חונד וקבעו דיינען
היינען נחמען. דוח בריננט יוח היו, פפון לעוט יוח חיון חין סטטרטע
דער רהע, חין הייוער דעו פריערענו חונד חין זיכערע ווקהונגען.

אֲדַנִּי שִׁפְתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְיְהִי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הַיְגֹדֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל
 הַסְּרִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה :

מִלֶּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן • בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם :
 אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחִיהַ מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיהַ מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַים אַמּוּנָתוֹ
 לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לְךָ מִלֶּךְ
 מְמִית וּמְחִיֵּה וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים •
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיהַ הַמֵּתִים : אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ
 וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלַח בְּרוּךְ אַתָּה יי הַיְגֹדֹל הַקְּדוֹשׁ :
 אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים • אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ •
 וְרוּמְתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִבְּרָתָנוּ
 מִלְּבָנוּ לְעִבּוֹדְתְךָ • וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קִרְאתָ :

(כחל י"ט במזלזל סבת טומטין זס)

וְהַיְדַעְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְהַלְפָּרְנוּ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי צְדָקָה
 וְהַיְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרֹת אֱמֶת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
 וְהַנְּחִילָנוּ זְמַנֵי שְׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה • וְהַיְדַעְנוּ קְדוּשַׁת שְׁבֵת
 וּבְכוֹר מוֹעֵד וְחַגֵּי הַרְגֵל • וְתִבְרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אֹרֶךְ
 לְחֶשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין
 קְדוּשַׁת שְׁבֵת לְקְדוּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּרִילָה וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת יְמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה קְדוּשַׁת הַבְּרִילָה וְקְדוּשַׁת אֵת עַפְרָה יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשַׁתְךָ :

וְהַיְתֵן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׂבִחוֹת לְמִנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
 חַגִּים וּזְמַנִּים לְשִׂשׂוֹן אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת הוּוֹה וְאֵת יוֹם הַגְּמִצּוֹת הַזֶּה
 זְמַן חַרוּתָנוּ כְּאֲרֵב מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם :

אלהינו

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבְאֵנוּ וְיַעֲוִירָא וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֵּר וְזַכְרָנוּ וּפְקֻדָּנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה.
 וְזִכְרוֹן כָּל עַמֵּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לִפְנֵיהֶם. לִפְלֹטָה לְטוֹבָה
 לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמְצוֹת
 הַזֶּה. וְזַכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנו
 בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוֹס וְחַנּוּן. וּרְחַם עָלֵינוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ. כִּי אֱלֹהֵי מַלְאָךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה.
 וְהוֹשִׁיעֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאִשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרַת לְבַרְכָנוּ:

לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו

קְדֻשָׁנוּ בְּמְצוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֲנוּ מִטוֹבֶיךָ
 וְשִׂמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וּפְתַח לִפְנֵי לְעֲבֹדָה בְּאַמֶּת וְהִנְחֵלֵנוּ
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן שֶׁבַת וּמוֹעֲדֵי
 קְדֻשָׁה. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהַשֵּׁב
 אֶת הָעֵבֹדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרַצוֹן וְתִהְיֶה לְרַצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ.
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ הַמַּחְוִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְרוֹר וְרוֹר גְּדוּדָה
 לְהַגְּסֵם פֶּר תְּהַלְתֶּךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל גְּשִׁמְתֵינוּ
 הַפְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְלֵאוֹתֶיךָ
 וּטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֲרִב וּבִקְרֹב וּצְהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ

רחמיך והמרחם בי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך :
 ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפני תמיד לעולם ועד :
 וכל החיים יודוך פלחיה ללו את שמך באמת תאישועתנו
 ועזרתנו סלה ברוך אתה יי השׁוֹב שמך ולך נאה להודות :
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא
 מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת־עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּכַל־עַת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוּמָךְ בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּבַרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפָתֵי מַדְבַּר מַרְמָה וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תַהוֹם
 וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תַּהֲוִיָּה פֶתַח לְבִי בַתּוֹרַתְךָ וּבִמְצוֹתֶיךָ תַרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשִׁים עָלַי רַעַה מַהֲרָה הַפֵּר עֲצָתְם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתְּם . עֲשֵׂה לַמַּעַן
 שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לַמַּעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לַמַּעַן קִדְשִׁתְךָ עֲשֵׂה לַמַּעַן תּוֹרַתְךָ לַמַּעַן
 יִחַלְצוּן יִדְיָדֶיךָ הַזְּשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי : יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְפִי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרִי וְנוֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמַרְוֵמֵי הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן : יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בַתּוֹרַתְךָ :

בגדת אומרים ויכלו וככרנה קבלות אומרים גם מן אבות.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
 מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
 אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות :
 מ' ב' א' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב הָאֱלֹהִים הַגְּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָאֵי עֲלִיּוֹן קִנְיַת שָׁמַיִם וְאָרֶץ :
 ק' מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְּרוּ מַחֲיָה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל
 הַקָּדוֹשׁ שָׂאִין כְּמוֹהוּ הַמְּגִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ
 כִּי בָּם רָצָה לְהַגִּיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בִּירְאָה
 וְפָחַד וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מֵעַן הַבְּרָכוֹת

מעריב ליל אחרון

אל ההודא את ארון השלום מקדש השבת ומכרד שביעי
 ומניח בקדשה לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו
 באהבה וברצון שבת קדשך • וינוחו בה ישראל
 מקדשי שמך • ברוך אתה יי מקדש השבת:

ליל שבת ויט מזרכי וסיפרי אחר קדו נכהכ וכסחל יט האחרון במ"ט דלוא אומר
 קידוש והבדל נפע אחת, יש לספור קדס שמזרכי על הכוס נכהכ"ב והרנ בעל ט"ז
 כת' דכליל שני ז' וסמיני ט"פ אפילו בחול יש לספור קדו קידו' וכ"כ נכסר"ם.
 בקדוש שמקדשין על האולחן אמרים תחלה יום הששי כסחל בשבת.

סברי... ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
 עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו • ותתן לנו יי
 אלהינו באהבה שבתות למנוחה • ומועדים לשמחה
 חגים וזמנים לששון אתיוס השבת הוה ואת יום
 לכסח חג המצות הוה • זמן חרותנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים • כי כנו
 בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי
 קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הנחלתנו • ברוך
 אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

במוצאי שבת מוסיפין גר והבדלה • חסן מוצאי שבת: מגט ומן מויד דיעצב:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא טאורי האש: ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם הטבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
 לעמים • בין יום השביעי לששת ימי המעשה • בין קדשת שבת לקדשת
 יום טוב הבקלת • ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת • הבקלת
 ומקשת את עמך ישראל בקדשתך • ב"א יי הטבדיל בין קדש לקדש:
 עלינו קדוש יחוס, יגדל.

פג יוצר ליום אחרון של פסח.

זמן בטעם כסדר ויח געוטרען זיגט אור עלום, חזר נחמהר דיעונו יוצר. פת שבת וייר ברוב הקבלת יוצר, אופן חזר זולת פתן שבת חול המועד געוטרעט.

מיזכר ע"פ א"ב מרובע, וסיום כל אית על ראש פסוקים של שירת הים.
אתה **ה**ארֶת **י**ומם **ו**לילה **ל**פני **מ**חני. **א**חרי **ר**דפו
מרכבות **מ**עני. **א**בדת **ג**ופם **ע**ל **ש**פת **י**ם **ר**או **ע**יני.
אמונים **ש**זרו **ב**יום **ה**הוא. **ו**ישע **י**י: **ב**רית **ב**תרים **ה**זהיר
הין **ו**גוי. **ב**נמותו **ז**רעו **ו**גדלת **י**ד **כ**אל. **ב**כן **ע**ם **י**ראו
האמינו **ב**כי **ה**ואל. **ב**לועי **ג**יאים **ס**וף, **ו**ירא **י**שראל:
גאולים **כ**יצאו **מ**בור **ל**חרות **ח**פושא. **ג**שו **ל**ים **ס**וף **ל**מות
אנושה. **ג**אים **ר**דפו **ו**אברו **ב**גלי **י**ם **ח**לושה. **ג**אה **ג**אה

באור.

אחה הארת זכו, כדכתיב, וה' הולך לפניכם יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם (שמות יג כא). אחרי רדפו, כדכתיב, וירדפו מחרים אחריהם (שם יד ט). ברית בתרים הזהיר וכו', כנר בנרית ב"ה הזהיר להיות דין וגואל כדכתיב שם, ונס את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול (בראש' עויד). בלועי גיא ים סוף, מלרים שהיו בלועים בגיא הים ראו ישראל, כי הים הי' זורקן ליבשה. תשישה, כל שנשי כ"י בסגול, וכן אנושה תלושה, וכן נלאה בעבור הפרת שששה, ומלאנו שמות בסגול על הה', כמו אלקה (יחוק' לא טו) תשקה (ישעי' ל לב), וספושא ענינו חופש וחרות. ולמות אנושה, היו חולים מחלת מות בעבור היראה כדכתיב, ויראו מלך וינעקו בני ישראל (שמות יד יג), ל' אנושה מכותיה (מיכה א ט). תלושה, ל' קולא על גיים (ישעי' יד יב) ענין זריקה והשלכה.

חרבום אשכנזי.

אחה. דוח זעזבוט גיבטט היינטע העערע פֿירן רעו טהגג, חזר אייבטעטעט חיהת רעו נחבטו; חיס ריקקען ווחרדענו פֿערפֿאגט פֿון רע: פֿיינדע רייטערייח, חבער — פֿון חו"ער רעו אעערעו, דקרט וזההצן היינע חויגען זיח היגענו גארטקקט! פֿון ריעעטן טהגע וזהגענו ריח טרייען; „דער עויגע החט זיח גערעט טעט!“ ב. טן ביח דעטן בירגנים לויטען רעו ליערעטיקטען טהיילען*) החט ער בעטהיערט, חיינט ריכטער חזר ערווערנו זיין; יעטלט טוהנגער וייטען חקש טיגען חקט, לייגעט ריח געוהלט זיינער ווהטשטיגען חקד, חיהת פֿערטרויע ויין פֿרחהענו פֿוןקן ישרל חזר וזה זיינע פֿיינדע פֿקט טו"שעער פֿערטרויגען ג. פֿון פֿעטען בעפרייט, לחגען ריח ערוקטען חזר ריקקעטן ביו חז' טו"שעער הי'. היער גערייעטען זיח חיו טהדעוהנגוט; דחו טטקולע מלרים חיס ריקקען בערקהטע זיח; חבער — חין רעו אעערענו וועלען פֿקט גו וייגען חזטעדינגג.

נן

*) ברית בין הכתרים. ויעהע חין פ' לך לך.

שִׁיר יְשׁוּעָה, אִזְּוֹ יִשִׁיר מֹשֶׁה: דָּפַק פְּתָחַי וְשָׁנָה בְּנַפְשִׁי
 בְּזוּזָה. דְּרוֹר גַּחַת מֵעֲבֹדוֹת לְחֵירוֹת עֲמִינָה. הַדָּדָה
 הוֹצִיָאָה בְּזוּזָה גְמוּיָה. הוֹבְבוּ יוֹנְקִים זֶה אֵלַי, עֲזוּ וּזְמַרְתִּי
 יָהּ: הִלְכוּ בְּתוֹךְ בָּיִת וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה. הוֹלְכִים
 בְּתֵהוֹמוֹת קָבֵבְקָעָה אָדָם וּבִהְמָה. הִבָּאִים אַחֲרֵיהֶם וְעָמוּ
 בְּאֶף וּבִחִמָּה. הַדּוֹרִים שִׁבְּחוּ לְשִׁמּוֹ וְנִמְנוּ יֵי אִישׁ מִלְחָמָה:
 וַיִּחַזַּק לְבוֹ לְרִדְהוֹף עִם כָּל צָבָא קָהָלוֹ. וַיֵּשֶׁשׁ מֵאוֹת רַבָּב
 בְּהוֹר לָקַח לוֹ. וַיּוֹרֵם בְּהִצִּי אִשׁ וְהָמָם וְהִבְהִילוֹ. וַיִּטְבְּעוּ
 בָּיִם סוּף, מִרְכָּבוֹת פָּרַעַה וְהִילוּ: וְנִמְנוּ פֶּן יִרְבֶּה יוֹעֲצֵי
 תוֹלְלֵימוֹ. זְדוּ בְּפֶרֶד וְהִכְבִּירוּ עֲלֵימוֹ. זְרוֹן מִחֻשְׁבוֹתָם

דפק וכו', הקב"ה ה' דופק על פתחי ישראל, אשר היתה ישנה במלכים כנפש
 צויה, דכתיב אני ישנה קול דודי דופק (שיר ה ב). דוכנו יונקים וכו', מכוּר
 ע"פ מאמרס ז"ל במסכת סוטה דף ל' ב'. הולכים וכו', ע"ה מוליכס
 בתהומות כבהמה בנקה הרד רוח כ' תכחוכן כהגת עמך לעשות לך שם
 תפארת (ישעי' סג יג). הדורים, תאר לישראל. ויוס, ירה בהם והוא
 ע"ה יורס אלהים חן פתאום (תהלי' סד ט). זממו וכו', שיעורו יעני תוללמו
 המהוללים בס זממו פן ירבה, תוללמו, ל' כי שם שלמו שוכנו דברי שיר
 ותוללמו שמה (תהלי' קלג), וטעמו המהוללים ומתעמים בנו, כפי' רא"י.

נו וחיג משה דעם חזרתה חכמתו טען חיון זיעגט זיעד. ד. חזו זיעט געוועבעטען
 (ישראל) טעמלעכער חונד בעטריכטער זעענע חין דער טקאלפערייח נקח ט' זיעט
 פֿען, העסטע ער טפן מן חיהרע טהירע געפחכט חונד חיהגען זיסע פֿרויהייט
 פֿערהייסען; נון קחטן ערן חיהר זיעבער, חונד פֿיהרעט זיח הערוזי זיט חזיגעט
 סטרעקקטען פֿרעט! חיהן ערקחנטען זעלבט חיהרע זיגליגע חונד זחזוטען
 חיהט לו; „חונדער גחטט חזיט דיעוער! זיעג חונד זחזוטען זיען חזיט יח!!“
 ה. כון גיגען זיח טרעקקען פֿוסען דורך דחו זעער, דיח זחזוטער זחזרען זחזערע
 חיהגען. זענט חונד פֿיעה העט ער דורך פֿלוטהען זיח חזבער חזיטע עכע געפֿיהרעט;
 חיהרע פֿערפֿחזגער טרמלן לחרן חונד זחזוטה. דיח חזבער זחזוידער בעזחזגען זייען
 רוהט חונד ריעפֿען; „דער עזיגע חזיט הערר דעז קריעגז!!“ ה. חזין פֿערע
 טחזקקטען הערן העסטע פֿרעה חונד זייען הערעזחזיפֿען זחזעטריעבען,
 ישראל לו פֿערפֿחזגען; זעזחזודערט זיגע קריעגער לזגען זיט חזחז חזיג. חזבער
 פֿיערפֿחזזיע זחזודרען חזיג זיח חזגעטחזען חונד ברעכטען זיח חזן פֿערזחזירובג
 חונד עכזעטעלען; זיח זחזקטן זחזועזחזחז חזיז ט' זחזעטער, פֿרעהז קריעגז
 געפֿחזן חונד העער. ה. זיח קחנטען חזיטע זחזעטיג זחזערדען — זחז זחזזחזעטען
 פֿרעהז טחזריכטע רחטהע חונד לזחזגען ישראל לזר חזרעטען רחזייט חונד
 בעזחזוטעטען זיח זיט טוערעטן זחזע, חזבער חיהר פֿרעזעזחזעטער

גַּהֲפֹךְ עָלֵינוּ • זֹרְקֵי יְלוּד בְּמַיִם, תְּהַמַּת יִכְסִימוּ: חֲתָם
עַל הַרֵי בְּתֵר נִקְמַת דִּינֵי • חֶבֶל גּוֹשֵׁי וְדָן דִּינֵי • חֲלָקוּ בְּגִלְוֵי
יָם פְּגִירֵי מִדְּנֵי • חֲזִקְתֵּנִי בְּכַח נְאֻדָּרֵי יְמִינֶךָ יי: טָמְנוּ בְּנִגְנָה
בְּכוֹרֵי שׁוֹמְנֵיךָ • טָרְפוּ פְּעָמֵי רוּדְפֵי הַמּוֹנֵיךָ • טַבְּעוּ
בְּלִבּוֹתֵינוּ צוֹרְרֵי אֲמוֹנֵיךָ • טֹאטְאוּ קְמִיךָ בְּתַרְוֶנְךָ, וְכָרַב
גְּאוֹנֶךָ: יְרִית פֶּאֶשׁ וְעָנן הַצֵּי רְשָׁפֶיךָ • יָרְדוּ עַל מַתְנֹת
צָבָא מְחַרְפֵיךָ • יַעַן כִּי רָדְפוּ אַחַר עַם מִצְרַיִם • יִקְפֹּת
תְּהוֹם בְּקַרְחֵי, וְכָרוּחַ אֲפִיךָ: בְּגִס כָּל עֲמוֹ יִהְיוּ חֶסֶר לִבֵּי
כַּעֲסוֹ הַעִיר לְהוֹרֵף כְּדוֹב אוֹרֵב • כְּחַפֵּר בּוֹר לְנַפּוֹל בּוֹ חַיִּבֵּי
כְּלָה לְהוֹרִישׁ שׁוֹר וְשָׂה, אָמַר אוֹיֵב: לְשֹׁפוֹט זָרִים לְמַבּוֹל

חותם וכו', כבר נחתם בנדרית בין הנתיבי' כקמת מדיני כדכתי' טס, וגם את הגוי אשר
יעבדו דן אכזי (כראש' טו יד). טומנו, ירדו לטמיון ולקבר. טאטאו, ל' וטאטאתי'
במשאלטא השמד (שע"י יד כג). רשפך, ל' רשפי קשת (תהלי' ערד), וע"ש פ'י רש"י
ז"ל. יקפת, הקרשת והקפאת, מגזרת קפאית והמות אף שאיננו מזרשו. יכר, תאר

פְּחֻזְטָן וְחוֹרְדַּע חוֹ מִהִכְעַן וְעוֹבֹט חוֹיזְגַּעֲיָהֶרֶט; יוֹח וּוְחֹלְטָן מִיִּנְעָ גַּעבוֹרָה
טַעַן חֹלְעַ עֶרְטֶרְתִּיקָעוּ, חוֹדֵר נוֹן וְחוֹרְדַּעַן יוֹח וְעוֹבֹט פֶּחֶן פֶּחוֹטָהֶען כַּעֲדַעֲקָטָה.
ח. דְּהַרְט חוֹיָל רַעַן גַּעבוֹרָגַע בְּתַר* וְחוֹרְדַּע טַחֵן רַחֲבַע מִיִּנְעַן וְוִידַעֲרָה
טַטְרִיטְטַעַן בַּעֲטוֹמְטָעוּ, חוֹדֵר יַעֲטֹט חֵין עֶרְפִּילֹונֵג גַּעבֶרְחַכְט. עַר הַחֶט וִיךְ
מִיִּנְעַר רַעֲכֻטְוֹחֲבַע חֲבַעֲבִקְחָהֶעוּ, חוֹדֵר מִיִּנְעַע קוֹחֹלְעַר גַּעֲלִיכְטִיגַט; דִּיח לִיִּכֵּ
נַחֲשַׁע דִּינְעַר הַמְדַּרְעַר וְחוֹרְדַּעַן דַּעַן וְעוֹלְטָן דַּעַן מַעֲעַרֵּז לֹו טַהִיל. חוֹךְ הַחֹט
דוּח עַרְהֹחֲטָעַן מִיִּט דַּעַר פֶּעֶרְהַעֲרֹיכְטָעַן קַחֲחַט דִּינְעַר רַעֲכֻטָעַן, חֶעוֹיגַעֲר!
ט. יוֹח וְחוֹרְדַּעַן דַּעַן טַחֲרַע לֹור כִּיטָע, דִּיח עֶרְוֹטָגַעבֶרְחַעַן דִּינְעַר וְוִידַעֲרָה
טַטְרַעבַּעַר, דִּיח טַרִיטָע דַּעַר פֶּעֶרְפֶּחֶןֶגַּעֲר דִּינְעַר גַּעֲמִיכַּרַע וְחֻכְטָעוּ, יוֹח
טַטְרִלְטָעַן חֵין דִּיח מִיטָע דַּעַן מַעֲעַר, דִּיח בַּעֲוִידִיגַעֲר דִּינְעַר טַרִיטָע; דִּיין
גְּרִיט רַעַב יוֹח חוֹיָל, דִּיח וְוִידַעֲרֹחֲבַּעַר, חוֹדֵר דִּיח גְּרַחֲסַע דִּינְעַר מְחִיעוֹטָט!
י. פִּייעַר חוֹדֵר גַּעוֹחֶק, דִּיח פֶּלִיילַע דִּינְעַן גַּעֲסַחֲסַעוֹ הַחֹט דוּח הִינְגַּעֲטִיית
דַּרְט, יוֹח טַרְחֶחֶטָעַן דִּיח וְחַגַּעַר פֶּחֶן דִּינְעַן הַעֲעַרְעוֹ טַחֲרַעַר. דְּחַחַן, דְּחַס יוֹח חֵין
פֶּחֶןֶק פֶּעֶטוּט וִיח מִיִּי, פֶּחֶן הַיִּכֵּעַ דִּינְעַר כְּחַע. כ. חוֹל וִיין פֶּחֶןֶק
דַּחַס עַר חוֹיזְגַּעֲבִקְטָעוּ, דַּעַר טַחֲחֹלַע טַחֲחַר (כַּרַעַה)! פֶּחֶןֶלְעַר חִיפֶּעַר
פֶּעֶרְפֶּחֶןֶגַּעַעַר, וִיח חֵין לִוִיעַרְעַר בְּחַר! (עַר הַחֶט טַחֲחֹלַע גְּרוּבַע גַּעַז
גְּרַחֲבַעַן חוֹדֵר טַטְרִלְטָעַן וְעוֹבֹט הַיִּכִּיין), חוֹלַע וִיילֹו חֵיךְ יוֹח חוֹיזְרִיבַּעוּ,
חֶלְבֵּי חוֹדֵר חֶחַן! וְחַ טַחֲחֶךְ דַּעַר פִּייעַר. ל. חֲבַעַר דוּח, דַּעַר לֹור וִינֶרְפֹוֹטָה

חיל
(*) נדית בין הכתרים. ייעהע חין פ' לך לך.

הָלָלוּ. פְּזוּרֵי כְּבִדָּה רְגֹזוּ וְחָלוּ. פִּאֲתֵי מִזְאֵב רָעְדוּ וְחָלְחָלוּ.
 פָּחַתִּי אֲלֹפֵי אֲדוֹם, אִזּוּ נִבְהָלוּ: צִיר חַנָּן לְהִנְיָא עוֹבְדֵי
 כְּסִילֵיהֶם. צְוֹחֹת פִּימוּ לְדוֹם כְּאֲבְנֵי אֱלִילֵיהֶם. צֹאנֶקְדָּ
 לְהַעֲבִיר עַד גְּבוּלֵיהֶם. צִיקַת אֵימָתָהּ וּפְחָד, תִּפְלַעְלֵיהֶם:
 קַהֲלוֹת אִישׁ תָּם בְּרַפַּח אָב תִּשְׁבְּעֵמוּ. קָמִיָּהם תִּפְּלֵ
 וּמִיָּדָם תוֹשִׁיעֵמוּ. קִבֵּץ פְּזוּרִים וּבְמִרְעָה טוֹב תִּרְעֵמוּ.
 קָרַתִּי הַר גְּחֻלְתְּהִי, תִּבְיָאמוּ וְתִשְׁעֵמוּ: רַחֲבַת יָדִים גָּעַר
 וְהִרְעֵד. רַפּוֹת יָדִים לְהַעֲבִיר בָּהּ צוֹר וְעֵד. רוֹז הַמְּלוּכָה
 יִשְׁרוֹן לְהָעֵד. רֶגֶן וְשִׁירָה שׁוֹרְרוּ, יִי יִמְלֹךְ לְעֵלָם וְעֵד:
 שְׂאֵגָא בְּאַרְיֵיהֶם וְחִשְׁיָה וְרוּעוּ. שְׂפָעַת יָם סוּף הֶרֶב וְהִבְקִיעוּ.
 שְׂדֵפּוֹ בְּרוּחַ קָרִים וְהִכְרִיעוּ. שָׁב וַיָּבֵם רִכְבוֹ וְחִילוּ, כִּי בָא

פחתי, ל' פחות וכננים (יחזקאל ב' ו'). ליר, משה רבינו ליר נאמן. חנן להניח, התבלל
 לנטל עונדי כסיליה', דכתיב והיה כאשר ירים מטה ידו (שמות י"ז). איש חס, יעקב.
 רחבת ידים, לור המעטרה. רפות ידים, עשה לה לבנו חבות א' ננים מר פיון ידים
 וכמוך ל' להכרי' ללור וללדון כל שריד עוזר (ירמי' מז' ג'). שפעת ים סוף, רכוי מי ים
 סוף. חרב והבקייעו, עשה וישם את היס לחרבה ויבצעו המים (שמות
 יד ב), וכתיב גם ויולך ה' את היס נרות קדים וגו' והיו שדכו נרות קדים כלומר חטנו

חִגְבָּעוּ, גִּרְחֻוּטְטֵן חוּבֵד חִגְבִּיגְטֵטֵן זִיךְ דִּיחַ חִימוּוֹהֶנְכֵר כְּנַעֲנָא, מוּאֲבִי
 פִּירִיטְטֵן בֵּעֲבֵטְטֵן חוּבֵד לִיטְטֵעֵרְטֵטֵן, חוּבֵד דִּיחַ עֲדַעֲנָן טַטְטִימוּוֹהֶרִיטְטֵן חֲלוּסִי
 עֵרְטֵרְחֵקְטֵן. צ. דַּעַר טְרִייעַ בְּחָטַע (מִשָּׁה) פֿֿלֵעֵהטַע חוּבֵד דִּיחַ פֿֿעֵרִיכְטִטְטֵן
 דַּעַר גִּטְטֵלֵעֵדִיעֵנֵעֵר, דַּחֵס זִיחַ פֿֿעֵרְטִטְטִוּוּטֵן וּפֿֿאָכְטֵטֵן, זִיחַ חִיהֵרַע טַטְטִיכֵרְנַטֵן
 בִּילֵדֵר. דִּיחַ פֿֿיהֵרְטֵעֵטֵט דִּייעֵנַע הַעֵרְדֵּעַ גֵּעֲבֵטֵן חִיהֵרַע גֵּרְעֵנְלֵטֵן הִיז, דַּחַ חִיבֵעֵר־
 פֿֿיטֵן זִיחַ בְּחִגְבַּע פֿֿוֹרְכֵט חוּבֵד חִגְבִּטֵן. ק. זִיטֵט דַּעַר פֿֿחֵטֵעֵרֵז וְעֵגֵטֵן פֿֿעֵרִגִּיגִטֵט
 דִּיחַ דִּיחַ גִּטְטִיטֵרֵעַ דַּעַר פֿֿרְחֻוּטְטֵן וּוּחֶנְכֵנַע (יעֲקֹב), טַטְטֵרְעֵקִיט חִיהֵרַע וּוִידֵרֵע־
 זִחֶבֵר נִיעֵדֵר חוּבֵד רֵעֵטֵטֵטֵט זִיחַ פֿֿחֵן חִיהֵרַעֵר הַחֵד; גֵּעִימוּוֹהֶטֵט חוּבֵד חוּיָל
 גוּטֵעֵר וּוִידֵעַ דַּרְטֵט נֶאָךְ דַּעַר טַטְטֵרֵט דִּייעֵנַע עֵרְבִגֵּעֵבִירֵעֵנַע בְּרִיגִטֵט דִּיחַ זִיחַ
 הִיז חוּבֵד פֿֿלֵחֵנְלֵעֵטֵט זִיחַ חִיין. ר. חִייעֵנַע וּוִיטִימוּוֹיגֵעֵדֵרֵעֵהֵטֵט וּפֿֿאָכְטֵט טַטְטֵרְעֵקִיט
 דִּיחַ, בֵּעֲטֵרְחֵפֿֿיטֵט זִיחַ זִיטֵט חוּכֵמֶכְטֵט; פֿֿיר יִשְׂרוֹן וּפֿֿחֵר דַּחַ רִייד בֵּעֲטִימוּוֹטֵט;
 דַּחַ חִגְבָּעוּ זִיחַ פֿֿרְחֻוּקֵקֵקֵעֵד; „דַּעַר עוּוִיעַ וּוִירֵד חִימוּוֹעֵר חוּבֵד עוּוִיגֵר רֵעִיעֵר־
 רַעַן!" ש. זִיחַ חִיין וְחֻוּעַ בְּרִיזֵטֵט זִייעֵנַע וּפֿֿאָכְטִיגֵעַ טַטְטִימוּוֹעַ, עַר עֵנְטִבֶּחֶסְטֵט
 זִייעֵנַע מוּלְוֵעִמוּוֹטִיגֵטֵט חִיין, דַּחַ לַעֲרַטֵהִיזֵטֵט זִיךְ דַּעַר טוּוּלֵז דַּעַר פֿֿלֵוּטֵהֵטֵן
 דַּעַר בִּיטֵעֵנֵעֵט חוּבֵד לִיגִטֵט פֿֿעֵטֵטֵט בְּחֵדֵעֵן. חִיין הַעֵפֿֿיגֵיגֵר חִיטוּוִיכֵד הַחֵט
 חִיהֵן גַּעֲפִיטֵט חוּבֵד הִיגְבֵּרֵעֵטֵטֵט; דַּחַךְ עַר קֶחֶס לִוְרִיק חוּבֵד דַּעֲקֵטֵט קִיעֵיגֵטֵט
 גַּעֲטַפֵּחַן חוּבֵד הַעֵר, חֵזֵן פֿֿלֵעֵה; פֿֿעֵרְדֵּעַ זִיט חִיהֵנְטֵט הִינִיגֵעֵגֵמֶכְטֵטֵן. ח. דִּיחַ

סוים פְּרֵעָה: ח' תִּקְרָה בֵּית יַעֲקֹב אֲדָרַת עֹטִים. תִּפְאֶרֶת
בְּרֵאשִׁים וְעִמְרַת עֲדִים. תּוֹפְפוּ בְּמַחֲלוֹת כִּי־צִאוּ מִן
הַיָּם. תְּעוּדָה שִׁירָה נְמָה, וּתְקַח מִרְיָם:

הַמֵּאִיר לְאָרֶץ וְלִדְרִים עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ מִחֲדָשׁ
בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מָה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ
כָּל־שָׁנָה בְּחֻמְרָה עֲשִׂיתָ מְלֶאכֶת הָאָרֶץ קִנְיָנֶיךָ: הַמְּלַךְ
הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֵז הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִימּוֹת
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲזֹנוֹ צוּר מוֹשְׁגֵבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מוֹשְׁגֵב בְּעַדְנוּ: אֵל כְּרוֹךְ גְּדוֹל
הַעֲהָה הַכִּין וּפְעָל וְהִרְיָח מָה טוֹב יַעַר כְּבוֹד לְשִׁמוֹ: מֵאֲרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֲזוֹ: פְּנוֹת צָבָאִיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד
מִסְפָּרִים כְּבוֹדֶיךָ וּקְדוּשָׁתוֹ: תִּתְפַּרֵּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל־שִׁבְח
מַעֲשֵׂה יְדִיךָ וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂיתָ יִפְאָרוּךְ סִלָּה:
תִּתְפַּרֵּךְ צוּרֵנוּ מִלְּבָנוּ וּגְאֻלָּנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים וְשִׁתְּבַח שִׁמְךָ

והכנה נרוח קדים ל' וזרבות קדים (בראש' מז 1). והכניענו, הכניענו. תוקף וכו',
המזמר הזה הוא קשה הכוזר, לז רחשו כושו ולא כושו רחשו, ועוד זאת מלאנו שתושבו
במחולות כ"ח הכניס ואין להם זכר במזמר הזה, ונראה כי בית יעקב רומז לכניס וכמו
שזמרו ר"ל, בה תזמר לבית יעקב (שמות יב יב) חלו הכניס, והשייטן חומר תוקף בית
יעקב ולונו התקיימות והיינו הלקיימות שנהן וכמו שבי' רש"י ז"ל על ותלצה כל הכני'
אחרי' בתפיס (שמו' עו כ), וכי מהיכן היו להן תפיס? מנושחות היו הלקיימו' שדור
שהקב"ה עושה להם נפיש והוליצו חופים ממלח'. עכ"ל. ומלאנו עוד שהלקיימת בקרית'
ע ע ר ת בעלה, בדכתי' אשת חיל עטר' בעל' (משלי יב ד), ונקרא' גם תשזר', בדכתי'
כתשזרת חכם לבנת בית (ישעי' עז יג). ואחרי הידיעות האלה מנחמים דברי השייטן
צטוט טעם ודעת, ולונו הכני' הלקיימות הם תוקף בית יעקב וזלזלתם ותשזרתם
ועצרת עדים תושבו במחולות וכו'. תעודה, ל' לתורה ולתעודה (ישעי' ח כ), ל'
עדות. כמה, חזרה והיינו מרים, בדכתיב ותקח מרים את התף וגו'.

טעמילטן פֶּתַח הַיּוֹעַ יַעֲקֹב' (*), דִּיח גְּבוּחֵי־דַעַר וַיִּנְעַר פְּרִי־ט' (*), דִּיח
טְבִיחֵי־טַעַן וַיִּנְעַר הַיּוֹפֵט' (*), חוֹבֵד דִּיח לִיעֲרֵדֵן וַיִּנְעַר קִרְחָב' (*), דִּיהֶרְטַעַן
נֵן דִּיח פּוֹקֵטֵן לֹבֵן טַמְלָן, מוֹ: יוֹח חוֹי דַעַן וַיִּעֲרַע הַעֲרֶפֶל־רִיגֵיבֵן, חוֹבֵד
יִחְגֵּבֵן חִיהֶרֶטֵן וַיִּטְטַגְעוּחְגֵּב, חֲגַעֲטַטַיִחוּט פֶּתַח מִרְיָם.

(* חונטר דיציטן חויהרדיקקטן וויברדן דים פֶּרְחֵנוּטֵן הַיּוֹפֵטַטַעַר יִרְאֵ: פֶּרִי־טַטְמֵרֵן.

לְעַד מִלְכְּנוּ וַיִּצַר מִשְׁרָתִים וַאֲשֶׁר מִשְׁרָתֵי כָּלֶם עוֹמְרִים
 בְּרוּם עוֹלָם וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
 וּמְלֶךְ עוֹלָם: כָּלֶם אֲהוּבִים כָּלֶם בְּרוּרִים כָּלֶם גְּבוּרִים
 וְכָלֶם עֲשִׂים בְּאִימָה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֶם פּוֹתְחִים
 אֶת פִּיהֶם בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבַרְכִים
 וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים
 אֶת־שֵׁם הָאֱלֹהִים הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא:
 וְכָלֶם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים
 רְשׁוֹת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִחְתָּדוּת בְּשִׁפְתַּי בְּרוּרָה
 וּבְנִעִימָה קְדֻשָׁה כָּלֶם בְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה:
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

אופן. שם המחבר חתום משה בר יצחק.

מְחוֹלְלָת, מְהַלְלָת, נְאֻדְרֵי עַל מוֹקְדָם. שְׁלֵהֲבֵת,
 מְהַבְּהֵת, מְחַצְבֵת כְּמוֹ נְאֻדָם. הַמּוֹן עָפִים, מְתוֹרְפָפִים,
 מְבַחְהָ בְּמַעֲמָדָם. רוּם מְפָחָה, וְאָף בְּשִׁיחָה, נוֹטִיחָה

מחוללת וכו', מיוסד ע"ה יעניך ה' נאדרי וע"ה עורי לכשיעוז ורוע ה'
 הלא את היא המחלבת רהב המחוללת תמן (ישע' נח ט), עתה ידעת כי מחוללת
 גם נאדרי שתיסם תארים ליעינו ית', ורהב תאז למארים על שהיו גסי הרוח
 כפי' רש"י, וחמרו בויקר' רנה פ' ו' דף קע"ג ג' חמר ר"ל נימוס קילוסין ה' שכל
 המתגאה חינו כדון לא כחש שח' היא העולה על מוקדה (ויקר' ו' ו' כרעה
 הרע ע"י שכתגאה וחמר מי ה' אשר חשמע בקולו (שמו"ה ב') לא כדון חלח כחש
 שחמ' ויהי כדר וחס מתלקחת (שמות ט' כד) וכו' עכ"ל, ותנית מהחוללת גם
 היא תאז למארים את לפי שהיתה מהחוללת כגוים או לפי שהיתה מהחוללת ומתפארת
 בגאות אשר לוחת נקראת רהב, ויש כפארים גורכים גם כאן מהחוללת כפתח ויהי'
 טעמו מנע כטעם רהב שהוא שם תאז למארים, וע"פ הדברים הלאה דברי הפייטן
 מבוחרין כצווב טעם ודעת ושיעור המחמ' יעין ה' הכאדרי היא מחוללת מהחוללת על מוקדס,
 כלומר היא המחוללת הגאותנים על מוקדס שכל המתגאה כדון כחש כמבואר, שלהבת
 וכו', יעינו היא המהבהבת שלהבת והמחלבת כמו חש מואדס, ונקט לאון מחלבת כלאון
 המקראת את היא המחלבת רהב, ומלאנו ל' חליבה על החש כדכתיב קול ה' חולב
 להבות חש (תהל' כע). המון עפים וכו', המון מלאכים מעושפים גם המה מתרופשים
 ומרעידים כמעמדס מבחה של ימין ה', מתרוספים ל' מעוודי שמי' ירופשו (חיו' כו"א).
 רוּם טפחה, יעינו ית' טפחה ויכדה רוּם שמים כדכתיב ויעינו טפחה שמים
 (ישע' מח"ג). וחף כפחה, וחף כדיבור כתיסדו כדכתיב כד כרה ה' שמים כעזו

וְתַפְקִידִם • תִּמְצָא שְׁנוּא, טְבַעְהָ נוּא, בְּעַת רִפְתֵּה יָדֶם •
 וּבְאֵימָה, צָבָא רוּמָה, מְשַׁלְשִׁים קְרָשָׁה בְּמַעֲמָדֶם: יוֹדוּ
 לִי חֶסֶד וּנְפִלְאוֹתַי לְבְנֵי אָדָם: וּמְתַחַדְשִׁים, וּמְתַאֲשָׁשִׁים,
 שׁוֹרְפִים כָּל בְּלִפְיָדֶם • בְּרַעְדוֹת, וּבְקִדּוֹת, מִשְׁתַּחֲוִים
 לְצוּר הַיָּדֶם • רוּמְמוֹת אֵל, יִשְׂרָאֵל, מְעַרְיָבִים בְּסִלּוֹדֶם •
 יוֹם שִׁירָה, וְלֵיל זְמִירָה, בְּגִילָה וּבְכָל מְאֹדָם: יוֹדוּ
 צְבָאוֹת הַדָּוָם, לְצַח וְאֶדוֹם, יַעֲלִיצוּ נְפִלְאִים • חֶקֶר אֵין
 סֵאוֹן סוּאֵן, וְגַם מְעַשְׂיוֹ נִרְאִים • קָרוֹב הוּא • לְקוֹרְאָהוּ,
 וּמֹאשִׁיעַ לְגַדְבָּאִים • הַזְעִי הַמּוֹן • בִּישִׁימוֹן • עִיר מוֹשֵׁב לֹא
 מוֹצֵאִים • יוֹם שִׁירָה, וְלֵיל זְמִירָה, בְּגִילָה וּבְכָל מְאֹדָם: יוֹדוּ
 יָמִין וּשְׂמָאל, לְהַלְפָּה מוֹל, צַד הוֹלְכִים וּבָאִים • לֹא יִדְעוּ
 מַה יִּרְעוּ, וְיִרְעִים וְגַם צְמָאִים • וּבַחֲזוֹקָה, מִמְצוֹקָה,
 קָרְאוּ לְשׁוֹנֵא גְאִים • וּבְמִהְרָה, הַעֲתִירָה, גַּתְקַבְּלָה פְרוּם
 דְּאִים • הוֹשִׁיבֵעֵם, בַּל יִגְעֵם, חֶלֶף יִסְפְּרוּ בְעוֹדָם: יוֹדוּ •

נק"ק חומרי' אופן זה, וכל הזרחי' מתחילי' נל' ואחריו חות ח' ט"ה כה בנימין.
 לבעל התפארת, מתבן רום בורת, מעצמיים אדרת, טלאבי
 השרת, נוחים לו לתשחורת, בהלקה ומסורת, ואני שחרחורת,
 תהלה פפי סודרת: לנקרא ראשון ואחרון, מלה אדיררון, טביעים
 ונרות פיו כל זבאם (תהלים לג ה'). תמלא שנוא וכו', מדכתיבימך תמלא
 זוכתך (תהלי' כז ט), טבעה נוא, גם היא טבעה מלרים נים, נוא גם מחז צמלרי'
 ובאימה וכו', עתה עשפר עמין הקדוש'. יודו לה' וגו' פסוק הוא בתהלי' ק"ו וזוהי גם ד'
 שרירי' להודות והם יודעי' הים והולכי' מדנרות והחננו צבית הזכורים וני שחי' חולכה
 ונתרפה, ועל תרבעתן היו ישרא' לרבי' להודות נלאתם טמלרי' כדתי' עליו באחר טוב.
 ומתחשין, ומתחוקין. אורשים, שרשי טעלה. מערינים, כ"כ בכל הדבוסים צבית' וז"כ
 הוא לזון ערבות וכעשם והערב כז ה' אלהינו. כבילודם, צמוצחחס. חקר וכו', הוא
 פואן כפון לחין חקר, ככונ' טעלם עדה כנגד גד'. תוני וכו' ע"ה גם תנו כמדבר
 רענים גם געתי' וכו', וירענו על תלונות צמי ישרא' מי יאמלנו כשר. ובחוקה וכו', טעמו
 טמחוקה קרלו בחוקה להקב"ה האוכל גחים ונמדהה נתקבלה העתירה לשרום להם דתי'
 היינו מעושבי' ורמנו על ה' ש' לו דבתי' ורוח כבע טעתי ה' ויגו שלוי' מן ה' (כמנכ' ית לז).
 הזנבים כל ימנם, הזנבים חל כלבי כועם שהרי הכשר עוודנו בין סיניה' ואף חרה נעם
 וגו' (כמנכ' ית לו). חלף יספרו בעודם, כשניל יספרו בעודם את כל טענה ה'.

סֵלֶךְ וְרוֹן, בְּיָשָׁר וּבְשֵׁרוֹן, וְאַתֶּם מִשְׁטָרוֹן, פִּסְקוֹן אֲטֻמוֹן סִנְרוֹן,
 וְאֲנִי חֲבָצֵלַת הַשְּׁרוֹן, מִשְׁתַּחֲוֶה פָּנֵי אֲרוֹן: לֵאמֹר חוֹצֵב לְהִבֵּה. נֶעְרַץ
 בְּסוּד קְדוֹשִׁים רַבָּה, וְעִירֵי מְרַבְּבָה, וְקַרְיֵי שְׁלֵהֲבָה, מִתְנַבְּרִים
 לְהַקְשִׁיבָה, קְרָשָׁה בְּאֶתֶת חֲטִיבָה, וְאֲנִי חוֹלַת אֶהְבֵּה, בְּקִשָּׁה כְּשֵׁי עֲרֵבָה:
 לְמַפְלִיא פְּלֹאוֹת, אֲדוֹן כָּל הַנְּפִלְאוֹת, פִּתִּים וְחֵילוֹת, בְּחֻדְרֵי הַיְכָלוֹת,
 רוֹעֲשִׁים בְּקוֹלוֹת. נוֹעְדִים בְּמִקְהֵלוֹת, וְאֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי בְּמִגְדָּלוֹת,
 תִּשְׁבְּחוּת וְתִהְיוּת: לְנֶאֱכֹן בְּכִרְיָתוֹ, וְקִים בְּשִׁבְעֵתוֹ, חֲשַׁמְלֵי שְׁרוֹתוֹ,
 מִתְּבַהֲלִים מִשְׁאָתוֹ, מִתְּנַטְּלִים מֵאִיטָתוֹ, מִגִּידִים אֱלֹהֵיתוֹ, וְאֲנִי
 לְדוֹרֵי וְעֹלֵי תִשׁוּקָתוֹ, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

וְהַחֲיוֹת יִשְׁוֹרְרוּ וּכְרָבִים יִפְאָרוּ וְיִשְׂרָפִים יִלְנוּ וְיִאֲרָאִים
 יִכְרָבוּ פָּנֵי כָּל חַיָּה וְאוֹפֵן וְכָרוֹב לְעַמּוֹת שְׂרָפִים לְעַמּוֹת
 מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים. בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מִמְּקוֹמוֹ:
 לְאֵל בְּרוּךְ נְעִימוֹת יִתְּנוּ. לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵי וְקִים וְמִירוֹת יִאֲמְרוּ
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֲשֵׂה
 חֲדָשׁוֹת בְּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרַע צְדָקוֹת מְצַמִּיחַ יִשׁוּעוֹת בּוֹרָא
 רְפוּאוֹת נוֹרָא תִהְיוּת אֲדוֹן הַנְּפִלְאוֹת הַמְּחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ
 בְּכָל־יּוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית: בְּאֵמֹר לְעֲשֵׂה
 אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֵּאִיר
 וְנִבְּרָה כְּלָנוּ מִהֲרָה לְאוּרוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:
 אֶהְבֵּה רַבָּה אֶהְבְּתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֲמֻלָה גְּדוּלָה וִיתְרָה
 חֲמֻלָתָ עָלֵינוּ אָבִינוּ מִלְּכָנוּ בְּעִבּוֹר אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַחְמוֹ בְּךָ
 וְהִלְבְּרָם חֲקֵי חַיִּים בֵּן תַּחֲנֵנוּ וְתִלְמַדְנוּ: אָבִינוּ הָאֵב
 הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלָכְנוּ לְהִכִּין וְלִתְשַׁבֵּיל
 לְשִׁמּוֹעַ לְלַמּוֹד וְלִלְמֹד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְוִים אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
 תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וְדַבֵּק
 לְבָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחַד לְכַבְּנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה שְׁמוֹךְ וְלֹא־
 גְבוּשׁ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בְשֵׁם קְדֻשָּׁתְךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ

בגילה ונשמחה בישועתך: והביאנו לשלום מארבע
 כנפות הארץ ותליכנו קוממיות לארצנו: כי אל פועל
 ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו לשמך
 הגדול סלה באמת. להודות לך ולתודה באהבה: ברוך
 אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה: יסיד אומר א סלך נאמן.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:
 נלמ: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על
 לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
 ובלבכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות
 על ידך והיו למצופת בין עיניך: וכתבתם על
 מזוזת ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעת שמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
 אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל
 לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי ממזר ארצכם בעתו יורה
 ומלקוש ואספת רגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב
 בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה
 לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחיתם
 להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה
 ממזר והיאדמה לא תתן את יבוליה ואבדתם מהרה מעל
 הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי
 אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על
 ידכם והיו למצופת בין עיניכם: ולמדתם אתם את

בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְרֹאתְךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ:
 לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר גִּשְׁבַּע
 יְהוָה לֵאמֹר יִבְרַח לְפָנֶיךָ לְתַתּ לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְכַבֵּבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
 זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַזְוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יֵשׁ לְנֶרֶף מְלָכִיכֶם לֹאֲמַת, חֲכֵן יִתֵּן רוּחַ טַעַם לְלֹא יִנּוּלַע כֹּא.

אֲמַת וַיִּצִיב וַנְּכוּן וַקִּים וַיִּשָּׂר וַנְּאָמֵן וְאֵהוּב וְחָבִיב וַנְּחַמֵּד
 וַנְּעִים וַנּוֹרָא וַאֲדִיר: וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפְּהַ הַדְּבָר הַזֶּה
 עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַבְּנו צוּר יַעֲקֹב מְגוֹן
 לְשַׁעֲנו: לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשִׁמוֹ קִים וְכִסְאוֹ נְכוּן וּמְלֻכוֹתוֹ
 וַאֲמוֹנָתוֹ לְעַד קִימַת: וְדַבְּרֵי חַיִּים וְקִימִים נְאָמְנִים
 וַנְּחַמְדִּים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל
 בְּנֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:
 עַל הָרָאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעֶד חֵק וְלֹא
 יַעֲבוֹר. אֲמַת שְׂאֵתָהּ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵהִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד: אֲתָהּ הוּא מְלַבְּנו מְלֶכֶד אֲבוֹתֵינוּ אֲתָהּ. לְמַעַן שְׁמֹךְ
 מִהַר לְגַאֲלָנוּ כִּאֲשֶׁר גָּאֲלָתָ אֶת אֲבוֹתֵינוּ: אֲמַת מַעוֹלָם
 שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל עָלֵינוּ נִקְרָא בְּאַתְבָּה אֵין אֱלֹהִים וּוְלִתְךָ:

מיוחד ע"פ א"ב וזש המזמר חתום לנסוף שמעון בר יצחק.

אי פתרום בעברך ראש תנין לה'ש. במלאת ספקו
שאזנו מוד בג'ש. באוכלי פסחים נתקדשת בשיר
לחדש. השיר יהיה לכם כליל חג התקדש: גזו בעזים
צבאות ישרי אל. הפלאת למו צדקה פהררי אל.
דולקומו נשפמטת תהום רבה להתאל. אז ישיר משה
ובני ישראל: הן על הבאר שוררו בעליוות. בהשקת
הרים את והב לחוות. ובספר מלחמות רשומה בשמי

אי פתרום וכו', השיע הזה הוסד על מזמרים ז"ל במלחמת והוצא בתנחומים פ'
בשלו וביקוע כדכו רמ"ב, עשר שירות הן וכו' והשיעין מנאם על הגדה. פתרום,
שם מחו בלחץ מזרים, כמבואר עדכרי ישעיה י"א י"א וירמיה מ"ד ח' וחזקאל כ"ט י"ד
ול' י"ד, ונקרא בן על שם פתרוסים טכני מזרים כמבואר בס' גדאזית י' ג'
ומדך הלזון לקחת החלק בעד הכל. ראש תמין, כל ראש של מזרים, ככתוב, נכרת
ראשי מזרים על המים (תהלי' עד יג) ובסי' רש"י ז"ל וירעו למכת כנורים. להדש,
לזון דיעה ודריסה. במלאת ספקו, עש"ה במלאת ספקו יצר לו (חיוב כ ככ)
ואמרו עליו (ערכין טו ח) חין הקכ"ה כפרע מן האדם עד שתמלגל סתו, ובעש
הענין במלאת ספקו של פרעה או כמאודד לו המון עוונותיו נמדה גדושה כלו' ששברע
ממנו בהרעה כורעניות. וגודש הוא התוספת העולה לעולה על מלאת המדה.
באובלי פסחים, ניצחאל. נתקדשת וכו', אמרו הלל על השסח כמו אמרו חז"ל
מן הכתוב השיר יהיה לכם וגו' (ישעי' ל כט) ע"ש פירש"י ז"ל. גזו בעזים, עברו
בעזים עזי'. דולקומו, רודסהם. להתאל, פעל גזר מן תלחך להם (חכה ג),
מגור' אה, והת' נוסף לתקין השם וכמתרש בו עד שגזו ממנו פעל, וכן אמר' תורמי'
ויתרום, מן שם דבר תרומה עשרה רום. בהקת הרים וכו', כמבאר ע"ש פיר

אי. דוח דורכ"ההרש דוח חינוען פתרום, דח: דר"ש"ענהויבט לו לעטרעטען;
דח: וחקים ייכרע ריעריבטען גרייטטהטען וחר פקון, חודר חין חיבערעקווען;
והקסע הקוט דוח חיהת פערגעלטונג לוגענעסכן. דח פרייען הייזיגדיק, (ישאל)
דוח דח: פסחפער געקסען, חין חיינען איבער, נייטגעדייטעט. "חיהר
ווינדעט חבירוואון ייגען, ון וקוט יענע פרשעלייהוגי", "ווח חין
דער חיינווייהוגינאלט דען פסחענעטע." דורך וויבערענעווען רייטע
דח: פרקווען גקטעווערען; דוח לייגטעט גיטע חיהנען ווחוירעברחך
חודר הקך ווח גקטעווערענע! חיהרע פערשקענגער הקוט דוח גע-
רייטעט, פערדעוואוט חין דען חבגורודי טיעפע! דח וקניען עשה חודר
ישאל' וקניען. — חויד ביח יענען ברונגען? ערטקטען פרייע-
נייערע; דערט וקניען יח, ווח בערגע לוחווענעריקטען חודר חיהרע בעקרייע-
גער לערקוועטעטען. — חין בולע דער קריגע חייט דיענע ווחוירענעטייטע
חין

(¹) ייעהע חין ישעי' קהטיטען 30 פערז 29. (²) ייעהע חין בלור.

חרוזות. או לשיר ישראל את השירה הזאת: זוהר שמש
 הדמים דודי ומאמרי. וירת העמיד ביום תמים תמורי.
 תקוקה בספר הישר שירת מזמורי. או ידבר יהושע לוי
 ביום תת יי את האמרי: טפשו חנף מלכו ממוקשי עם.
 ושבו ושחרו אל ועזה להושיעם. יבין ונגיד חרושת
 למפלה הכניעם. ותשר דבורה וברק בן אבינעם: כלל
 והוקם על במלכים להתאשרה. ומירות הנעים והלך
 אורח ישראל. לעת זקנתו הוסיף שבה לשוררה. וידבר
 דוד לוי את דברי השירה: מסר האב לבנו צרכי בגין

דש"כ' נפ' חוקת נפסוק על כן יאמר וגו' ואשד הכתלים וגו' ומשם בארה וגו' או ישיר וכו'
 (נמדכ' כאל טוטויו) ע"ש. זוהר שמש וכו', הקנ"ה, שהיא דודי ומאמרי, הדמים זוהר
 השמש. גם העמיד הידוכו, כדכתיב: וידום השמש וירח עמד וגו' הלא היא
 כתובה על ספר הישר וגו' כיום תמים (יהושע יג). טפשו וכו'
 עש"ה: ממלך אדם חנף ממוקשי עם (איוב לד) ואמרו עליו במגלת אסתר רבה
 (דק ק"ז): בשעה שהמלך חנף ומושל על הנריות, ממוקשי עם, מן קשותיהן
 וחוביהן דבריתא, די לא עבדין רעותי דברי עלמא עכ"ל; וטפשו טעמו טפאו.
 ושבו ושחרו וכו', כל זה מבוחר בס' אופטיים סי' ד'. כולל. יתעטר. והוקם על
 וכו' שכל': נאום דוד בן ישי ונאום הגבר הוקם על, ונעים ומירות (ש"כ כג א).
 וידבר דוד וכו' (שם כג א). מסר האב, דוד מסר לבנו שלמה כל צרכי הבנין
 למתלקותיו כדכתי': ויתן דוד לשלמ' בנו את תבנית האולם וגו' ולמסלקות הכהנים

חין פערזען בעלייכעט — דח זמנג ישראל חיינען וועטטגענונג. חזן חיון פריינד
 חונד חיון געליכטער דעם ופגענליכטע דערט לז סווייגען בעפעהן, דען לויך דען
 מחנדען העמטע חיינען גמלען טחג²; חויך דח ערטחטע לויט חיון זחבגענונג —
 ער חיוט חית ספר הישר חויפגעלייכעט — יהושע הייט דעם עוויגן לז עהרען חיינע
 רעדע, חזן ער, דער עוויגע, דען אמורי געסטירלט. חיינסט, חזן טההרהייט
 דער סווייבע לויח פרתהנטע, דח בעסטיעגען פחוקבעדיקקער דען סהרען; דחי
 פחוק, חיון געקעהרע, פלעהעטע וויערער דען חזן מחטטיגן חן, ער געוועהרטע
 רעטטונג חיהנען, סטירנטע ביין חונד חרות'ס פירסטן; וון זמנגען דבורה חונד ברק
 דער זקהן אבינעם'ס². חויך דעם געקרחטע טהרעכעסטטייגער, דער גזיקקליך
 געפרויענע מחטער דען קחייגען (דוד), זמנג מחנד לביינע ליער, חונד זמנגען
 טע חית וועגע דער פרתמייגקייט; חיון זיינעטן חזטער נחך זמנג ער חיון מחטטיגיג
 זחבגעדיכט; דעם עוויגען לז עהרען זמנג דוד יענען געטויליע ליער. פחטער דוד
 חיבערליפערטע חויך ויינען זעהגע (שלמה) חזנען ערפחערדע ליע לזנט טעמפלוניח;
 מחנבע

¹ יהושע קמפיטן 10 פערז 12. ² זייע דויע געטיכטע חיון'ס אופטלי קמפיטן 4.
 Z (Tom 2.) בג 23

לְהַזְבִּיר • לְמִצּוֹא מְקוֹם נַפְשׁוֹ בְּנֶדֶד הַיַּעֲבִיר • נִקְרָא עַל
 שְׁמוֹ כִּי בְּמִשְׁאֵו הַקְּבִיר • מְזֻמָּר שִׁיר הַנְּגִיטָה הַיְּבִית לְדוֹד׃
 שְׂמֻחוֹת רַבּוֹ וְהוֹנָה כָּל מֵאֵל • בְּיִסוּד הַיְּבִית נִבְצָר בּוֹחַן
 וְעוֹפֵל • עוֹלוֹת וּזְבָחִים לָרַב וּשְׁלָמִים לְהַטְּפֵל • אִזְ אָמַר
 שְׁלֹמֹה יִי אָמֵר לְשֶׁבֶן בְּעַרְפֵּל׃ פָּגְרוּ שְׁעִיר וְעִמּוֹן וּמוֹאָב

והלויים וגו' (דה"א כת, יא יג) חבד הוא לשון חלק ומחלקו'. למנזר מקום נפשו כדכד
 העביר, כ"ב בכל כ"י, וטעמו, כדי למנזר מקום לה', העניד נפשו כדכד שכה ועל אשר כי
 במשאו של נה"מ הכביד עצמו וכתן נפשו עליו, לכן נקרא על שמו. וכל' הוה אית' בנמדב'
 רב' פ"י ב דף רמ"ט א' ח"ל': אין הקב"ה מקפח שכר של כל נבוי'. כל מקום שאדם יגע
 ונותן כפשו על הדבר אין הקב"ה מקפח שכרו ורנודך לידע: שלמ' בנה בהמ"ק שאל',
 ויבן שלמ' את הבית ויכלהו (מ"א ויד) בשביל שנתן דוד נפשו על בהמ"ק שגכה שג': זכור
 ה' לדוד את כל עבותו וגו' אם אבא באהל בתי וגו' אם אתן שנת לעיני וגו' עד
 אמנא מקום לה' וגו' (ת"ל קלב) ולא קפח הקב"ה שכרו לא הכתיבו על שמו: מומור
 שיר טכוכת הבית לדוד, לשלמה ה' אין כתיב כאן לא לדוד הו' טכוכת תאנה יאכל
 פריה עכ"ל. ונתחנחא פ' נשלח מוסיף עוד ואומר: ראה מה כתיב בו: ואתה ראה ביתך
 דוד (מ"א יו) הא לפי שנתן נפשו עליו נקראת על שמו, עכ"ל. שמחות רבו וכו'
 בטכוכת הבית רבו השמחות כדכתיב: וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב (מ"א חבו). והונה
 כל מאפל, והואר כל אפלה, כי בבנין בהמ"ק נתוסף אור נכוכבים; והונה ל' כונה
 אולי: כאשר הונה מן המסלה (א"ב כ יג) ענין הסרה, וטעמו והוסר כל מאפל. בוחן
 ועופל, מבצר ומשנה, ל': עופל ובחן ה' (ישעי' לנד). ושלמים להטפל, גם שלמים
 כטפלו על העולות וזמנים שהביאו לרוב כמבואר שם במלכ"י ובד"ה א' ס' ה'. אז אמר
 ושלמה וגו' (מ"א ח יב וד"ה ו) והיו שם הלויים משורדים להלל ולהודות לה' ככתוב:
 והלויים המשוררים וגו' (דה"ב הי"ג). פגרו שער ועמון וכו', כל זה מבואר בד"ה
 ב' ס' י"ב: כשאז בני עמון ומואב למלחמה על יהוספט ויאמר להם ה' א' תיראו מחר רדו
 עליהם הכס עולים במעלה ה' ויין ומצאתם אותם בתוך הנחל וגו' עמדו וראו את
 ישועת ה' עמכם וגו', וכתוב שם: ויהודה בא על המלצה למדבר, ויפנו א' ההמון והכס

והכס עמכם וגו', וכתוב שם: ויהודה בא על המלצה למדבר, ויפנו א' ההמון והכס
 ויחכמו ויחכמו: נחכט החט חיהג דיער לפרזחטן, דעק טוויגען חין הוין לו פ"יבדו,
 פערחרונחכט, רחרוכ וייר חויר רוח חויופ"הרונג דיענו סווערען חוכטערז
 נעהענעו² נחך וייעטן נחטען גענעכטען. וף הייסט עו דרטר: חין פ"חאז, חבו
 לזויגען בייח דער חיווייהונג דעו טעמעלן דול'ס². וף וועלכע פריידע! וועלכע
 הייטערקייט! ריח בעגרינדונג דעו טעמעלען ווחר פלעסטט חונד בורג חיהגען;
 ברחרנדפער חונד ספיוועקספער ווחורדען נון דרחרגעברחכט חין מענגע, חונד
 פריירענחפער חבענדריין! דח ספרחך שלמה: דער עויגען חקט' פעררהייטען,
 היר חין דוקעלען לו רעוידירען³. חויר דרטר, וף ריח הערע חויער בעקריגער
 שער, עמון חונד מואב חוועגעקחחטען, ווחורדע חקט טטיגע, דער נחך נין הינויפ'.

פ"הרט
 (1) בית המקדש ווחורדע פחן שלמה ערבוית. (2) תילים, קחפיטען 30.
 (3) מלכ"ס א' קחפיטען 8 פ"ירו 21.

חיל מדני. במעלה הציץ ראות ישועת יי. צורבו למשחית
 איש ברעהו לעיני. גקתלו לעמק ברכה כי שם ברכו
 את יי: קול שירות תשע שמענו במרץ. והעשירית
 עוד נשמע מכנף הארץ. רנו שמים והרעו תחתיות
 ארץ. שירו ליי שיר חדש תהלתו בקצה הארץ:
 שירות אלה לשון שיררה מיםרים. פי תשועתם

פגרים כופלים ארצה וגו' חבו פגרו שערוכו. חיל מדני, חיל אומני ולומני.
 במעלה הציץ, שם מקום שנפלו שם. נרכו למחית וכו'. שם פסוק כ"ג, ופירושו נודע
 כתבערו וכברתו, והי' לנכד (ישעי' ויג) תי' והי' לנרבא. נקהלו לעמק ברכה, מנאר
 שם נד' פסוק כ"ג. במרץ, עוד נשמע, לעמיד. רנו וכו' ישעי' מ"ד כ"ג.
 שירו לה' וגו', ישעי' מ"ב י', וקאי אלעתיד, וכתיב ב' שיר חדש לשון זכר ובאחדים
 שעברו כתיב ל' שירה ל' נקבה, והוא שאמר שירות אלה לשון שירה מיוחד' וכו', וכן
 איתא בשמות רבה פ' כ"ג ובתנחומ' פ' בשלח וילקוט רמ"ב: כל השירות שעברו קדמות
 כל' נקבה כשם שהנקבה יולדת וחסרת ויולדות, כך התשועות שעברו הי' אחריהן שעבר
 אבל התשועה העתידה לבוא קרוי כל' זכר שאלו נא' שאלו נא' ורלו אס יולד זכר (ירמי' לו)
 כשם שאין הזכר יולד כך התשוע' העתידה לבוא אין אחריה שעבוד שאל' ישראל כושע בה'
 תשועת עולמים (ישעי' מהיז). עכ"ל. ואמרו עוד בשיר רבה בפסוק שחורה אני ונאווה:
 ר' נרכי' כשם רש"י אמר: נמשלו ישראל כנקבה, מה נקבה זו כועלת עיבור נכסי' מאבי'
 ויונאה, כך ירשו ישראל ארץ ו' עממים שהיא עיבור שבעים אומות, וע"י שירשו ישראל
 כנקבה, אמר שירה בלשון נקבה שאל': אז שיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה',
 אבל לל' הן עתידין לירש כזכר, הירש כל נכסי אביו, ה"ר: מפאת קדימה עד פאת
 יהודה אחד דן אחד אשר אחד (סוף ס' יחוק') וכלהו כן, והן אומרים בלשון זכר שאל':
 שירו לה' שיר חדש (תילים קח מא), שירה חדשה אין כתיב כאן לא שיר חדש, ר'
 ברכיה ור' יב"ל: למה נמשלו ישראל כנקבה? מה נקבה זו טוענת ופרקת, טוענת
 ופרקות וחזרות ופירות וטוב איכה טוענת כך ישראל משתעבדו ונגאלים וחוזרין ונגאלין
 וטוב אין משתעבדו לעולם. בעה"ז, ע"י שנתן צרת נקבה יולדת, הן אומרים
 שירה ללכין בלשון נקבה, אבל לעה"ב, ע"י שנתן אין צרת יולדת, הן אומרים

פיהרט¹, דית הי'לפע דענו הוומחטציגען זיבטכער; דית פייכדע געריטהען מין
 פערורירונג, חובר חיד ומה, וויח ייח ויך חונטערמייןפירדער ועלסט חוי'פריעבן.
 נון וואוואלטע ויך מיין קער מיט טהמל ברכה חובר דחנקטע דמועלובסט דעט
 עוויגעט². דית טטייאמע פון כיון ופחטציגען ופחטציגען ופחטציגען וויר בערייט
 געהערט, דית טטייאמע דעו לעהנטען ווערדען וויר חיינסט חוי' פולזען ערד, ענדען
 ערשטפולזען ה'הרעט³: פ'רקה'הקקט חיהר היימעט! יויכנט חיהר ערדענטיעפען!
 זיינט דעט עוויגען חיון נייעו זיער, זיינען לוחק, פון דער ערדע ענדע! דיינען
 גענוגען פולזען ווומרדע דער ווייבליכע נחמען שירה בייחגעלעט; דען דמו' היין,
 דמו

¹, ² זיינע מיטן לוייטען דברי סימס קמפיטן 20 פ'ער: 12 חונד 16.
³ (נ'ך דער פ'רשע'לנייהונג ישעיה קמפיטן 44 ב' 23, חונד 42 פ'ער: 10.)

כיון לדה לבוא צרות ומפסדים. תוקף שיר אחרון כזכרים
לא יולדים. שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים:
שעבוד מלכויות עקר וגסים מרבים. בראות מפלתם
ישמחו איים רבים. יציאת הנם קרוא בטפל נאהבים.
חוק קדשתך כעל זאת שבחו אהובים:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם
אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם מושבך ומשפטך
וצדקתך עד אפסי ארץ: אשרי איש שישמע למצותיך
ותורתך ודברך ישים על לבו: אמת אתה הוא ארון לעמו
ומלך גבור לריב ריבם: אמת אתה הוא ראשון ואתה
הוא אחרון ומבלעדיך אין לנו מלך גוי ומושיע: ממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו: כל בכוריהם
הרגת ובכורך גאלת וים סוף פקעת וודים טבעת וידידים
העברת ויבסו מים צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת
שבחו אהובים ורוממו אל ונתנו ידדים זמירות שירות
ותשבחות ברכות והודאות למלך א חי וקיים: קם וגשא
גדול ונורא משפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים
ופודה עניים ועוזר דלים ועונה לעמו בעת שועם
אליו: תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני
ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

בלשון זכר, ה': ביום ההוא ישר השיר הזה (ישעי' כוא) עכ"ל. שנהג מלכות
וכו' באמרם ז"ל (נרכות יב): לע"ל יהי' שעבוד מלכו' עיקר, ויליאת מזרים טפל לו.
חנם, שם מחוץ במזרים נוכר בישי' ל'ד'. כאהנים, תמר לישר; וכן אהובים.

דחו יום בייחוד, וחר דער ענטבינדונג חיינער געברערין נו לערגלייטען. דית
טויערלען הררטען טון חוין קינטטיגע געבורט; חבער דעם לעלטערן, ויחבטיגען
גענעג וירר דער ויחבליבע נחשע שיר בייחגעגעט, ער חייט פלון ויחבליבע
רט. זינגט דעם עוויגען חיינען נייען שיר, ויין רוהט חיש קערע ויינער פרחטון!

מִרְכַּמְכָּה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא הַהִלֵּת
 עֲשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׂבַחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שִׁפְת
 הַיָּם יַחַד כָּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ מִלְךָ לְעֵלָם וְעַד:
 צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעוֹרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאמְדֵי הַהוֹדָה וְיִשְׂרָאֵל
 (גְּאֻלְנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:
 חֲפֵלָה לַחַשׁ כְּלֹאֲתֹמֹל, נֶלֶךְ כִּסֵּי.

חזרת התפלה לשליח צבור.

אֲדַבֵּר שְׁמִי תִפְתָּח רַפְּי יְגִיד תִּהְלַחְךָ:

יְקִי בְרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵהֶם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן וְגוֹמֵל
 חֲסָדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל
 לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַתְחָה. מִקֵּץ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן.
 מְסוֹד חֲבָמִים וְנִבְנִים. וּמְלַמֵּד הַעֵת מִבְּנִים. אֶתְחַה
 פִּי בְּשִׁיר וְרַנָּנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

וְעוֹן אֶסְרוֹן שׁ"פ חָס שְׂבַח חֵינוּ, וְהַגֵּט וְחֵן אוֹתוֹחֵךְ דְּחֵי קְרוֹנוֹת פֶּתוֹן גְּעוֹט עֵרוֹ, ד' ל"ג.
 חֵן וְחֵן קְהֵל וְיִוֵּרד חֵימֵר אֵימַח חָס חֵטָן חוֹנֵד אוֹתוֹחֵךְ חָס וְיַבְעֵטָן טַמְגָּד חֵטָט.
 מִיוֹסֵד ע"פ א"ב, וְהוֹף מִיוֹסֵד רַבִּינוּ מִשָּׁה ב"ר קְלִינִימוֹס.

אֵימַת נוֹרָאוֹתֶיךָ בְּשׁוֹדָה צוֹעֵן בְּהַשְׁלַחְתָּ. בְּעַר כְּסֵלָן
 בְּצִיר אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ. גִּי מְקַרְבֵּנוּ בְּמִסּוֹת לְקַחְתָּ. דְּבַרְיָךְ

אֵימַת נוֹרָאוֹתֶיךָ. נוֹעַן מַנְרִי. בְּעַר כְּסֵלָן כ"ב נִכַּל כְּתוּבֵיךָ וְדַפְּסוּסִים
 יִשְׁכִּים לְכָן אֵין לְפִרְשׁ כַּעַר כְּמוֹ קִדְּף פֶּעַל עֲבַר, כְּמוֹ שְׁפִי הַמְּסִירָה, גַּם אֵין הַטָּן
 לְכִינּוּי. כְּמוֹ שְׁמַעְבֵּל אֵל כִּיבֵי הַלַּמֵּד קָמָן, וְאוֹל עֵיקַר פִּירּוֹסוֹ לְהוֹיֵת נַעֲרַת אֵר לְפִרְעָה,
 וְכִדְכַתִּיב: אֵךְ אֵוִילִים שְׂרִי לְעוֹן חֲכָמֵי יוֹעֲזֵי פִרְעָה עֲלֵה נִבְעָרָה (יִשְׁעִי יֵאָר),
 וְהַכֵּף שֶׁל כְּסֵלָן שִׁימּוֹשׁ וְהַתִּיבָה נִגְזַרַת מִן ס' לִוֵן מִמֵּאִיר (יִסּוֹךְ כַּח כַּד) וְהַפִּיטָן עֲשֵׂה
 מִמֵּנוּ פֶּעַל עֲבַר מִבְּנֵי הַדָּגָשׁ, זְמַלְאָנוּ: רִיסָנוּ עֲלֵי דְרַכָּס (אֵיוֹב יֵאָר) מִמֵּנוּ כְּמוֹ שְׁפִירָה
 עֲלֵיו הַרְאָב ע' וְכְמוֹ שְׂכַתֵּב נִשְׂרָשִׁים אֵרַשׁ סֵלָל, וְעַם כְּסֵלָן כְּאֵזֶר הַפְּרִישׁ נִדְנְרֵי חִידוּדֵין
 נִדְרֵי אֵשֶׁר שְׁלַחְתָּ. גִּי מְקַרְבֵּנוּ שִׁיעוּרוֹ: לְקַחְתָּ גִּי מְקַרְבֵּנוּ כְּדֵי לְהַקִּי' דְּבַרְךָ

אֵימַח ט' ט' עֲקֵקֵעַ נְפִתּוֹעַ טַהֲמֵטֵן הַחֵט דוּח חֵין לְעוֹן גְּעוֹלָדֵעַן חוֹיגֵעַ חֵיבֵט,
 חוֹדֵר טַהֲמֵר (פִּרְעָה) דִּינֵעַן גְּעוֹמֵר טֵטֵן (מַשָּׁה פִּעֵרָה הַנִּטָּב) דוּח הַחֵט חֵין פֶּתוֹק
 חוֹיג חֵינֵעַט חֵנֵרֵעַן פֶּתוֹקֵעַ רוּךְ וְחוֹכֵרֵנִיבֵעַן הַעֵרֵיוֹגֵעַט חֵיבֵט, דִּין וְחֵרַט

קרובות ליום אחרון

לְהַקִּים כְּמוֹ לְאֵב הַבְּטָחָה: הַיְנוּ יְהִיר וְנֵאֵץ מוֹל שְׁלוֹחָהּ.
 וְגַם מִי יֵי אִשֶּׁר שְׁלַחָהּ. זַעַם וְעִבְרָה בּוֹ בְּאֵף בְּשִׁלְחָהּ. חִזֹּר
 בְּעַל כְּרַחוּ עֲשׂוֹת מִשְׁלַחָהּ: טַפֵּשׁ לְבוֹ וְנִבְעַר אַחֲרֵי זֹאת.
 יַעֲץ רְדוּף אַחֲרֵימוֹ לְבוֹז בְּזוֹת. כְּלִי קָרֵב נָשָׂא וַחֲרָבוֹת
 שְׁחוּזוֹת. לְהַשִּׁיב לְעִבְדוֹת אוֹם-נְאֻוָּה בְּחֵרוּזוֹת: מוֹעֵד
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים חֶכְהָ לְחִזּוֹר. נִהְפֵּךְ לְבוֹ בְּלֹא אָבוֹ חִזּוֹר.
 סְפוּנֵי גִנְזוֹי פָּנָה לְחִילוֹתָיו לְבוֹזֹר. עֵבוֹר בְּכָל לֵב אוֹתוֹ
 לְעוֹזֹר: פָּרֶשֶׁת דְּרָכִים כְּגַע עִם מִשְׁלַח. צִדְדָם מֵאוֹרַח
 פְּלִשְׁתִּי טוֹב וְסָלַח. מ' קְלָגְסִים מֵרְאוֹת עֲצָמוֹת וְכֹד
 וְשׁוֹתֵלַח. רַחֲמֵם מִדְּרָךְ אוֹתָם צָר בְּשִׁלַּח:

ק' עֲבָדוֹ שְׁלַח לְהוֹצִיא עִמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן. שׁוֹדְרִיהֶם שֶׁת בָּם

כמו שהבטחת לאב הוא אברהם. יהיר, תאר לפרעה. זעם וכו', דכתי' יסלח כס חרון
 אפו עברה חעם (תילי' עמ כט). שחחות, מחודות. אוס כלוה בחרות, ישראל, עש"ה:
 כאו חארך בחרחיס (שיר א'). לבזור, לפזר כמו: ורכוה להס יבוור (דכיל' יא כד).
 פרשת דרכי' וכו', טעמו: כאשר הגיע עם מזלח, היינו ישראל, א פרשת דרכי' שהדרך הא'
 פוכה אל ארץ פלשתי' והאחרת אל המדבר נדדס הקב"ה והסינס דרך ארץ פלשתיס
 שלא יראו הקיילו' עלמול' של זנד ושותלח שנהרגו עם בני אפרי', כדכתי': חנד כנושותלח
 בנו והרגוס אכזי גת (ד' א' זכב) כמבוא' בקרוב' דאתמול. קלגסים, המון וחיל.
 ענדו, משהרבינו כדכתי': שלח מש' ענדו וגו' וינאל עמו בששון וגו' (מיליס קה).

לו ערפיליזען, דמו דוח דען עֲמַטְעֵר (אברהם) לוגעניזערט. דער חיבערמוטה דעג
 טטףֿלען ערלירנטע דיינען גענומנדטען; ער וֹמַטְעֵרֶטע: ווער חינט דער עוויגע,
 דער ריך גענומנדט? — דח ויסעסט דוח לחרניג גריצ חנד ומוטה חיבער חיהן וֹמַטְעֵרֶטע
 זיח חמטה היגטע חיהן, לו טהון, ומו דוח חיהן געבמטען. חבער זיין עֲמַטְעֵרֶטע
 הערן פיהרטע נחלהער חיהן לו זיינער טהחרהייט לזריק חנד ריעטה חיהן, דיח
 בעפרייטן חיינלוההן, חונן בייטע לו חמבן; ער ערגרין קריג: גערמטהע חנד טוערז
 טער טחרן געוועלט, לור קעבלטטמחלט לזריקלופיהרען חיין זיערליך געמיחקטע
 פֿחֿוק. רייח טחגע חמט ער חויל דעו פֿחֿוקעו וויעדערקולט געהמרטן, חונד זיח
 קחמן יזכט; נא חעדערטע ער זיינע געזיכונג. ער חֶפֿלֶכֶטעע ויינע טחטלען, עֲמַטְעֵרֶטע
 זיינעט העערע זיח לור בייטע, דחס זיח חיהן טרייניך בייטטעהען וחלטען. חונדח
 בעפרייטע פֿחֿוק חן סיידעוועג חגעקחמטען, זענקטע דער חוויטיגע עו פֿחֿק
 וועגט, דער נחך פלשתי' פֿהרט, חב, דחמיט דיח קריער ניכט דיח געריפסע חיהרע
 מיט זנד חנד שלח געפֿחֿלען כירדער זעהטן חנד עֲמַטְעֵרֶטען ויח ער חמט זיח
 ווייט פֿחֿק וועג חגעפֿהרט, נחלדען זיח דער פֿיינד חמטטע ליהטן וֹמַטְעֵרֶטען.
 עכדז. ער חמט ויינען דינער (משה) גענומנדט, זיין פֿחֿוק מיט פֿריידען הערויז
 לופיהרטן

מכות אסון: ח' תמים זכר מנפה ונגמץ אסון. תולדותיו
 להגן גחלת אב לחסון: ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
 מכלכל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
 נופלים ורופא חלים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי
 עפר מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך סלך
 ממת ומחיה ומצמיח ישועה ונגאמן אתה להחיות מתים:

^{ע"ס תשרי}
 תחבולות עש רב עצה וגבורה. שוכני חלד ללמוד
 חכמה מגבורה. רסן מתעה הרסין שר הבירה. קהליו
 להקהיל לרהור יפה וברה: צלול כחבו משליכי יאור
 זכרים. פורע פלשם סוף היות סבורים. עצות מרחוק

תמים וכו'. הקב"ה זכר אברה' שהי' תמי' ומנוסה בכסיונו' וכמלא חסון וכאמן, והוא
 עשה: כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו (שם). לחסון, לירש. וכל לשון יהושה
 מתורגם בלשון חסון. וכאלת אב, היינו כאלת אברה' המיועדת לבניו, כמבואר בפ' לך לך.
 והמפורש פשוט על כאלת יעקב, ויאניכו ככין, שא"כ אין החתימה מעין הנרבה.
 החבולות וכו', טעמו הקב"ה רב עצה וגבורה עשה תחבולו', כדי ללמד שוכני חלד וכו'.
 רסן מתעה, ישיע' ל' כ"ח. שר הבירה, פדע, וירמוז לאמרוית' וישבו ויטט (שמו' יד ב)
 כדי להטעו את פדע' כמו שפירש' י"ל. ופה וברה, ישראל. צלול וכו', טעמו כאשר
 כתחיינו המצרי' צלול וטביעה על שהשליכו ביאור' זכרי ישראל. פדע וכו', הקב"ה הפורע
 ומש' מדה כנגד מדה שקל ופלס להם במדתם להסגיר' בים סוף. פלש' נסין' ל' פלס
 מעל רגלך (משל' ד). וי' פלש' להתגלות. עלות וכו', כפירש' ישיע' כ' א'.

לפי הרען חוזר דית רייבער לוגייסען מיט טה' דיכען סטרייכען. גחטט געדחטטע
 דעו ערפ' חכטען, סטטה' דחטטען פחטטעו (אברהם) חוזר מיטלטע דעסען
 ספרחטטען חוט יוח חין דעו פחטטעו: ערבע חיינלונגעטען.
 החבולות - חכ' כ"טו'ך החט דער הערר דעו רחשה: חוזר דער מחט דען פיינד
 בעקחפטט; ער וחקלונטע דית בעושהגער דער חוזטערוולט בעל' הרטען, דחם
 ווייזייט וחקלטיגער חיוט ח'ז געוולט. ער החט דעסן סטחטט: רעגעבעטען דען לויט
 דעו חירטהונו חקטען עגט, חוזר חיהן היבעריסען, זיין העער לוג' חוהטען, חוזר -
 לוג' זיינעט חונטערגחגה - דוח סח'ע חוזר ריינע (ישראל) לוג' פער' חקלען. ויחח'רטען
 דעו ערט' חקטענו סו'ריג, וית, דוח זיינע קנחבען חין דען פ'ום געו' חקלען, דח'רטען
 החט חויד דער פער' חקטענו יוח דער ח'לענטען: יעע פריי: געגעבעטן; ער החט טריי'ן
 ח'ל' פ'ח'רט, ווח: ער חין יענער פער'ן לייט, פיר זיין ח'ערקחטענו פ'ח'ק בעט' ח'סון,

אִמֵּן לְעַם גְּבֻרִים. שִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁח לְשׁוֹרְשׁ בְּבוּרִים: נוֹאֲלוּ
 שָׂרֵי צוּעֵן עֲצָה גְּבַעְרָה. מִצְעָדֵי זֹאת שְׁגַת לַהֲפִיצָה
 בְּסַעְרָה. לֹלֵי אֵל שְׁהוּצִיא חֲרָבוֹ מִתְּעָרָה. בְּרַתּוֹ יַעֲרָה
 וּבַעֲרוֹ בָּהּ הַבְּעָרָה: יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם שֶׁחַק וְהַלְעִיג לְמוֹ.
 טַבְּסִים גִּיסוּ וּכְגִיסוּ לְצֹאת עֲלִימוֹ. הִזּוּ כִּי בָא יוֹם גְּמוּלֵימוֹ.
 זֹאת תַּחַת זֹאת נִקְמַת עוֹלָלֵימוֹ: וְלַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 הַקָּתוֹב בַּחֲסוּף. הַיֹּשֵׁב גְּמוּלָם כְּזֵרוֹ בְּעַם הַכְּסוּף. מ' דָּרְךְ
 הַסֵּב לְגֵאוּלֵי בְּזוּעַ חֲשׂוּף. גִּלְגָּלָם הַמִּדְּבַר הַדְּרָךְ יָם סוּף:
 מ' מַעֲלָלוֹ בַקָּהַל עִם תָּמִיד אֲרִנָּן. בְּפוֹקֵר
 לְהַגִּיד חֲסֵדוֹ וְאַמוּנָתוֹ בְּהַתְּלוּנָן. מ' אֲזוּרֹת
 טַלְלֵי תַחִי מִנּוֹ אֶתְחוּנָן. אֲטוּמִים לְהַחִיּוֹת עִם
 בַּצֵּלוֹ

לעם נכרים, לישראל ול'ה: כן אכיר את גלות יהוד' (ירמ' כדה). שית, ל' דיבור. לשורש
 זכור', לאזרה', עש'ה: כנכורה בתאכ' בראשיתה ראיתי אבותיכם (הושע טו). זאת,
 ישראל. שנת, לשנת, כדכתי': אמר איוב ארדוף א' ש'ג. טכסים גיסיו כניסו, תיקון גדודיו
 כהתגודדו. סו, ראה. בנסוף, בגלוי. בעם הכסוף, בישראל עם הנכסף והנחמד. בזרוע
 קסוף, בזרוע מגולה, כלום ב'יד רמ'. גלגל', הכיסוס. אורו', גשמי'. אטומי', טמוני' בקכר.

והזו: ער דעת סתמא חטטער ויינע: ערסטלינג: פֿהוקו לערהייסטן. סתמאליכען
 רחטה: החבטן לוען'ס טהקריכטע פֿירסטען געספֿאָנגען, דחו העערענע: פֿהוק חיינלונ
 הפֿוען חוכד ע: חית טטורק לז לערסטרייען. הפֿטטע ניכט ריח הוֹלְחֵכֵט ועלכסט
 דחו טווערט ווידער יח געלֿנגען, ווהרליך! יח הפֿטטען דען גמלֿן ווהר (ישראל'ס
 העער) חושהויען חוכד מין פֿייער חוילֿהדערן לֿחטען. חבער דער חית היחאען
 טהרפֿכט, לֿחכטע חוכד וזה היט טעפֿטט חוילֿ יח הערפֿכ, חוֹ יח היט גע: חושהויען
 סתמערן ווידער ישראל לֿחגן; ער וזה, דחם ער נון געקחאטען, דער פֿערגעטונגוטחג,
 היינע יוגענד חן חיהרער יוגענד לז רפֿכען, דחו חייכער יח געספֿורכענע חורטהיי
 פֿעפֿעטלֿיך חוילֿחויבען, חוכד חיהכען לז פֿערגעלֿטען נחך דען פֿרעפֿטלהטען,
 דח יח חן חיינען חחוטוהפֿהלֿען פֿהוקע חויגעחייכט. דחרוק לזיס ער יענע,
 דח ער היט ענטפֿהטען פֿראע בעפֿרייעט, חוינען חושוועג ליהען, חוכד
 לֿענקטע חיהרען וועג דורך ריח וויסטע לזר בינענענעע הין.

סעלליו: חין פֿערוחחעלֿטען קחרען ווערד' חיד חויהער ויינע סהטען
 בעווגען: דען חתרגעני ויינע גיטע ריהאטען, דען חכענדז ויינע טרויע. חיד
 וועררע דען רעגען דען חלזכעלֿעבענדען טהויען פֿחן חיהט ערפֿלֿעהען, לז
 וויערערן

בצלו מתלונן: ברוך אתה יי מתייה המיתים:

מיוסד ע"פ א"ח ב"ש, וכתש'ומו חתום חננא קלנימוס.

י' איום ונורא מי לא יראך. תועי לב לא
הכירו מוראך. בחוריאון ופיבסת דין בבראך.
שומעי שמעך רגוז וחלו ממוראך: גדל
נוראותך מי יוכל לספר. רבו עד למאור
ועצמו מספר. דיו הים וכל יציר סופר. קצת
(נוראותיו) לא יוכלו לחקבספר: הלוך המש
מאות קפצת ממעוניך. צורריך הצמת כהרעו
בטלאי ענה. ובמהמדי בטנם לא חסה עינה.
פטרי רחם וראשי און בענה: ועכם בעשר

איום ונורא. און ופיבסת, סס מקומות נזכרים בעל מלרים ביחוקא כי ל"ו.
הלוך חטש מאות, עששים לארץ ה' מאות פרסה. בעללי טנך, בעדרי לאנך.
רלשי און, רלשית אונס. זעכס, ככריתס, כמו ימי נזעכו (איוני'ו'א). בעצל

ויערערבעלעכונג דער טהדטען דעו פֿלקוי, דהרדיך חוטער ויינעטן סטטטען
בירגט. געלחכט ויווט דוח, עוויגער, דער דוח טהדטען בעלעכט!
איום. טרעקקליצער, עהרפולטווערטעהר, ווער ויחג דיק ניכט עהר
פירכטען? דוח פֿערסטקקטען ערקתנטען ריינע פֿורכטבאָרקייט ניכט,
כיו. דוח סטרמפֿעגריכטע און רען ייגלינגען פֿון און חוגר פינכט*) חויה
געמיכט; דון פֿערהאטען יוח ריינען רוף חוגר ליטטערטען חוגר בעכטען
פֿקר פֿורכט. ווער פֿערהאג ריינע גרחסען, סדעקקולצען טהטטען לו ערו
לְחַתּוּן? יוח זינד ווּחֶכְטִיג פֿיעל חוגר חיבערטרייטען יעדע לְחַתּוּן! ווקרע
חודק ריינע דמא וועלטהטער חוגר קווע געספֿעלע סרייבער — חודק נור
חיינען טהיל פֿון ריינען פֿורכטבאָרטען טהטטען ווקרע מיהנען חונטקולד
חויפֿלוייבנען! חיינע ריינע פֿון פֿיעלחונדערט יחחרען — פֿון ריינעטן
היוועל לור ערדע — הָיוּט דוח סנעל געוּחֶכְט, דוח פֿינדע חויולורחט
טען, דוח רען וָחַוּעֶרן ריינער העערדע זייענע געטהן. דוח סתּוּנעט
ניכט מיהרער. לְמַרְטִילִצֵן זייבענפֿורכט, קוּו דוח דוח ערושעבאָרקען
חוגר דוח הייפֿטער פֿון און*) לו קוּוּלֵטן בעשולֶטען. חיינער דער
פֿיכלע

*) סרפֿעילעלע חן מלרים. דער ריכטער ניווט חיינען טהיל פֿיר'ז גחלעלע קוּ.

בַּחֲמֵשׁ יָד הַגְּדוֹלָהּ • עוֹלוֹת אַחַת לְחֵמֶשׁ
 בְּעֵבוֹת גְּדֻלָּהּ • חֲשָׁפוּ זְרוּעַ אֲשֶׁר מֵאֵד גְּדֻלָּהּ •
 בַּעֲפָם עַל אַחַת חֲמֵשׁ בְּגְדוּלָהּ: טְבוּעִים בְּיַוֵּן
 מִצוֹל בְּתִלּוּל הַגְּשׁוּר • נִגְף אָבוֹ הָכֵר וְעַקּוֹב
 הַיִּשִּׁיר • יִישַׁע מִצִּיּוֹן שְׁלַח וְחָדַשׁ נְשִׁיר • פֶּתַר
 לָהּ לַחַן כְּאִזּוֹ יִשִּׁיר:

י' הָרְשׁוּ יוֹשְׁבֵי חֲרָשֶׁת לְאַבְרָיִם וּבָרָה • נְתוּשׁ
 וְאַבְרָם שֵׁם וּשְׂאֵר בְּגִבּוֹרָה • י' גַּחַל קִישׁוֹן גְּרַפָּם
 וְזְרוּעֵם נִשְׁבְּרָה • אִזּוֹ לְבָשָׁה רֹחַ וְשָׂרָה דְבָרָה:

וכו', צעור מכות בזמנו הוד גדולה, כלומר נחמיסית של סיד והיינו בלחצנו
 אחת; וכל מכה אחת הייתה עולה לחמש להיוותה נעכות גדלה, כי כל מכה הייתה
 של חמש מכות וברי בלחצנו ח' חמשים מכות ונמצא כי בחשפו זרוע הגדולה שהיא ס'
 אלכמות יהיו המכות מאופלים חמש בידו הגדולה, וזה לדעת ר' עקיבא' חשפו,
 גלוחו: שפסם, הכריתם. טבועים וכו', עכשיו מתפלל הפייטן על הגלות שאנו
 נקועים כתובו וידעה באלו אנו טבועים ביון מלול, ומתפלל זעזעה הקנ"ס גשר
 גבה ותלול כדי שנוכל לעלות בו מתוך המלכה, ויסיר חסן נקף ויישיר העקוב כמו
 שהתנבא (ישעיה מ' ג'), קול קורא נעדר פנו דרך ס' יברו בערכה מסלה לאסיכו.
 כל גיא יבשא וכל הר וגבעה יסבלו ויהיה העקוב לטי שור וגו'.
 חרשו, חצבו. יושני חרושת, יבין וסיפלא היושני חרושת הגוים (אופטים ד כ').
 יפה וכרה, ישראל. נחוש, לנחוש ולנחון. נזל קישון גרפסם, כדכתיב שם כ' כ"ח.

פִּיכָע*) פֶּתַח דַּעַר תְּלוּמַחֲבֵט הַחֵדֵר פֶּעֲרוּעַטְלַעַע מִיהֵעַן לַעוֹן סְטֵרִיבֵעַ, יַעֲרַעַר
 סְטֵרִיךְ וְחֵר פִּיכָעֶמֶךְ; כֵּן טֵרְמֵל יוֹחַ דִּיחַ גְּחֵלַע הַחֵדֵר וַיִּכְעַר תְּלוּמַחֲבֵט, חוֹבֵר
 דִּיחַ זִמְמַע דַּעַר סְטֵרִיבֵעַ וְחֵר פִּיכָעֶמֶךְ לִי. — מְ, הַעֲבַע עַר הַעֲרוּוֹ! וַיִּשַׁע
 חוֹךְ יַעֲטֵל חִיין פֶּחֶק, דָּחַ טֵימֵל חִין מְחֵדֵר גַּעוּבִיקֵעַן! רִיחַע חִינוּעַב דַּעַר
 סְטִיין דַּעַר מְסִטְחֶסֶע חוֹרַע עֲבַע דִּיחַ רַעֲלַע בְּחֵהוּ! וַעֲרַע הַיִּלְעַע חוּיין לִיין
 דָּחַ וְחֵהוּעַן חִיר חִיט חִייעַעַן כִּייעַן וַיַּעַר דִּיךְ קֶרְחֵעַן, חוֹרַע וַיִּקְעַן חוּיין דַּחְמֵחֵחֵן!
 חֵרֶשׁוּ, חִייעַט הַחֶסֶטֶען דִּיחַ בַּעוּחֶחֶעַר פֶּחֶן חֵרוֹשֶׁת דַּעַן סְחֵרֵיבֵעַן
 פֶּחֶחֶן, דִּיין סְחֵעַע חוֹרַע רִייעַע פֶּחֶק לֹו גֵרַדַּע לֹו רִיבֵטֵעַן, דַּעֲסַען נַחֲשַׁעַן
 חוֹרַע מְרַעַקֵעַן חוּיין לְרַחֲשַׁעַן חוֹרַע לֹו פֶּעֲרִיבֵטֵעַן; חֵבַעַר דַּעַר סְטֵרֶחֶת
 קִישׁוֹן סְפִיחֶשׁעַ וַיִּחַ חִינוּעַב. מִיחַרַע גַּעוּחֶחֶט סִייעַרַעַע — דָּחַ וְחֵר
 דְּבוֹרַע בַּעֲגִייוֹעַרַט חוֹרַע וְחֵג חִיין (מְכַגְּדִיבֵט**).

קס
 (* חִיט חִייעַעַן פֶּחֶן דַּעַן פִּיגֵל פִּיעַעַרו. וַיַּעַח חִיין בָּחוּר. (** אִופִּטִים קַחֶס' 5.

יִקָּם עַל רַבּוֹ קָמְיוֹ לְלוֹזֹת. לְחֶמֶת לִזְחָמְיוֹ
וְהִכְנַעַת אֹתָם לְהַבּוֹזֹת: ^ח נָעַם זְמִירוֹת בְּטָהַר
לֵךְ לְהַזּוֹת. יַחַד וְיִשָּׂר אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת:
יִמְכַלֵּל יוֹפֵי עַל מוֹשֶׁפְטוֹ יַחְדָּשׁ. וְעוֹד נֶוְךְ בּוֹ
בְּקֶדֶם יִתְחַדָּשׁ. ^ח שִׂיאֵז לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ יָרוּם
וְיִגְדָּשׁ. סָלָה בְּתוֹכּוֹ נִשִּׁיר שִׁיר חֲדָשׁ:
יִמְלֹךְ יִלְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹד הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קְרוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אדני

קם על, הגבר אשר הוקם על והיינו דוד, כדכתיב, כאשר כנגד הוקם
על (ש'כ"ג א'). רבו קמיו, כמו שצ"ל, עה רבו לרי רבים קשים עלי (תהלים ג ב)
וכיו פלויים עליו כלזות שפתים כמנזלר כמזור. כועס ומירוח, כעיעות.
ביע ה, פעל עבר מנזרת לכעא בשפתים (ויקרא ה'ד') ועלחנוהו גם נה' כסוף,
יש בוטא (משלי י"ב י"ח). לכוזת, מנזרת כן יזה גויסרנים (ישעיה כ"ב ט'),
ופירשו, שהוא ל' דבור וכענין תול כעל אמרתי (דברים ל"ב כ'), והסולב
ובהכאזה קרונים נענין, וכן ועלשו ת עוף שלמי (איוב כ"ט כ"ב). יחד
זר, כ"כ כ"ב' וכן עיקר, כי לאות י' של קלוניומוס אלו לריבים באן. את
השירה הזאת, הכתובה כס' תהלים מוזור י"ח.

מכלל יופי, ציון מכלל יופי (תהלים ל' ג'). ועוד כוך, משכן ככידך. ועוד,
מנזרת חובל טועד. כוך, דירתך כמו ופקדת כוך ולא תחטא (איוב כ'ד).
שאו, דומטתו כמו אס יעלה לשמים שיאו (איוב כ"ו'), והוא עש"ה והיה בלחמית
הימים ככין ויהיה כר בית כ' כראש הכרים וכש א' מנעונו (ישעיה כ"ב'). ויגדש,
גם זה ל' גנכות, כנזר טן גדש, ורז"ל עשו מעני פעל, בלמרט: כמגדיש
(מש' כ"ק דף כ"ט ח') ושמרו עוד, גדש ונגדש ודועיבן.

קם, דער הָהַע טהרְהַבְעַסְטִיגער: (לוד) הַמְטַטַע פֿיעלע ווידערומלער
דוח חיהו פֿערמלְטַטַעטן; דוח הָהוּט ויח וייט פֿערמלְטַטַעג געטרַמְלְטַעטן חונד
זיחרען טמלֶון געבייגט. חויו זיינען זיסטען פֿלֶחַס חַמְךָ זיעבליכער געוּמָג; דיר
חַמַּט ער לִוגעוּזיגנעט חונד געוּזקנען יענע גאַטטוֹילע זיעד (תהלים י"ח).
מכלל, ליון, דוח קרמַע דער שְׁמַחִיט, ווירוט דוח חייכוט ערנייערן חונד
זיח לו דיינער רעוידענ' ערקיעטעו, וויח פֿאַרמלֶון; זיחר גלמלֶון ווירך חַמְךָ מיכער
מלֶוע סטרמלֶוען; דמן זיינען וויר דערט חיון כַּמְךָ ניח געהאַרטען זיער.
ימלֶוך, דער הערר רעגירערט עוויגליך, דיין גַמַט דורך מלֶוע לייטען, כיון! הללויה!
ואתה, דוח הייליגער, טהרמַט מיכער זַמְבֶגעוּמָקנען יזרלל'! אל נא.

וְאֲדַנִּי חֶלֶד עַד לֹא טְבוּעִים. וְטָרַם תְּלוּלִי.
 רוּם לְאַהֵל קְבוּעִים. מֵאֵז הָעֶלְהָ בְּמַחְשָׁבֶת
 דְּגָלֵי רְבוּעִים. הָיֹזת לוֹ מִכָּל אֹזם תְּבוּעִים.
 זְבַח מֶלֶךְ לְבִרְאֵת יִצִּיר רֹאשׁ טְבָעִים. בְּעֶרֶם
 חָלוּ מֶלֶךְ וּמִשְׁרָתוֹ מִצְבִּיעִים. וּמֵאֵז בַּחֲלָקוֹ
 עָלוּ מִחֲלָשִׁים שְׁבָעִים. וְסִגְלָם לֹו לְחֶכֶל נִחְלָה
 מִקְבָּעִים. וּבְחִבּוּגֵרוֹת וְעֵנְוִי וְקָבְעוּם קוֹבָעִים.
 גִּתְגִּלְגְלוּ רַחֲמָיו לְסוֹף שְׁלֹשִׁים שְׁבוּעִים. וַיֵּט
 חֶסֶד עַל בְּנֵי רַבֵּעִים. וְהָטָה אֵזוֹ וְסִכַּת שִׁיחַ
 מְשׁוּעִים. וַיִּקַּץ כִּי שׁוֹיֵךְ צָרִיו בְּגוֹעִים. הָבָה
 וּפְצוּעַ בְּכָל מִכָּה וְאַבְעוּבֵעִים וְאַחֲרֵי כֹו שְׁלֵהוּם
 בְּרִכּוּשׁ גְּדוֹל שְׁבָעִים. בְּפֹז וּבְכֶסֶף וּבְזָהָב וּבְכָל
 מִינֵי צְבָעִים. וְעוֹד מָסַךְ בְּקָרְבָם רוּחַ עוֹעִים.
 וּיִסִּיתָם

ארני חלד, טוסדי חרץ. טבועים, מיוסדים. תלולי רוסי, גנבי שמים. כי
 כר גנוס ותלול (יחזקאל י"ז כ"ב). דגלי רבועים, ישראל הטרונועים נדגלים.
 עיין פי' רבי' נמדנר כ"ג י'. ונכמלך, ונכתיעלו נפמליח של מעלה, לכרוח
 אדם כראשון, שהוא יציר ראש טבועים וכל הנריות הטוענו נחוטמו. נעדם,
 נעד ישראל. חלג, התחילג. מלך ומשרתיו, הקב"ה ומפליח שלו. מלביעים,
 מטילים גירל; והלשון ידוע נדנני רבותינו ז"ל נאטרס אטר לכס כלביעו
 (יועז ריש פרק ג'). טחליס, טגורלות, ונדנני רז"ל: מטילין חלשים על
 הקדשים, ואמרו: חלשין ליטנח דפוריח הוא, דכתיב, חולש על גוים
 (ישעי' י"ד י"ג) ואטר ר' וכו' (שנת דף קע"ט ב'). שנעים, ע' חוטמת.
 וסגלם לו, לקחם לו לעס כגולה והקביעם לחנל נחלתו. וכחנז, וכאשר
 בתחייבו. וקנעוס קנעוס, וחמסו חותם החוטמים, כ' כי חתם קנעוס חותי
 (מלאכי ג'). שלשים טבועים, שלשים טמטות והיינו רד"ו טנכ נטלרים. כרי
 רבעיכ, ישראל עש"ה ומספר אה רונע ישראל (נמדנר כ"ג י'). וסכת,
 והקציב, לשון הסכת וטענ ישראל (דנרים כ"ז ט'). נגוועים, נגויטת מיתומ.
 ועוד יטן וכו', כדכתיב, ה' מסך בקרנכ רוסי טיעים (ישעי' י"ט י"ד).
 נאכר

וַיִּסְתֶּם הַדֹּף אַחֲרֵימוּ בְּשָׂרֵיזוֹת וְכוּבָעִים וְאִזּו
עֲלָתָה חֲמָתוֹ וַיִּשָּׁב עֲלֵיהֶם אוֹנֶם וְשָׁקַעם
בְּטַבּוּעִים וַיִּנְפְּלוּ וַיִּנְשָׁבְרוּ בְּשֶׁבֶר נִבְּל לְמַבּוּעִים:

ק"י בגזרת

חִיּוֹקִים נִזְרָאוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

ק"י חֲבֵם לִבָּב וְאַמִּיץ בָּח • מִי יוֹבֵל אֱלֹו
לְנִכּוֹחַ • אֲשֶׁר בִּידוֹ הַגְּבוּרָה וְהַתְּבַח • קָדוֹשׁ:

שם המחר חמים נראה הכרוזות משה ברבי קלונימוס.

מִה מוֹעִיל רָשַׁע בְּעֵלְיוֹ • וּמִה יַעֲזוּד בְּמַעַלְלָיוֹ:
פְּנֵי מִשְׁלָם לְאִישׁ בְּמַפְעָלְיוֹ: מֶרֶד הַיּוֹבֵל עֲרוֹךְ
חֶמֶר • נִכַּח יוֹצֵר כֹּל בְּאִמָּר • רוּחוֹ וַיִּנְשָׁמְתוּ
בִּידוֹ שׁוֹמֵר: שָׁכְנוֹ שֶׁתְּבָרוֹם עוֹלָם • מְמַשְׁלָתוֹ

בשכר נכל למכיעים, כענין ותשכר כד על כמנוע (קפלת יכ ו). נגזרת
חי וכו', כל הנ"ל נעשה נגזרת חי וקיס וכו'.
חכם לכב וכו' ע"ה, חכם לכב ואמץ כח מי הקצה חליו וישלם (איוצב ד)
ודו"ל דרזאכו על פרעה שהקצה לבו ונלקה. לנכות, להחכות.

מה מועיל וכו', כפיטין מונה וכולך המכעיסים שקדמו לפכעה, ואיך
נעשה נהם דין וכוח ראה ולא לקח מוסר לסכלותו וגלותו; והמרוזים כראשונים
הם כדעות הנעשה אל הכאים, וכמו שנארתו בפיוע אמרו לאלהים, בקרובות
דאחמול ע"ה. היוכל ערוך חוטה, כ"כ ככל ב"י ועיקר, כי כל כתי הפיוע
בכנו טן ד' ד' חכמים, דוק ותעלה; וטעמו: היוכל האדם שהוא ערוך חוטה,
למרוך נוכח יוצר כל באומר, האומר בידו רווח וכמנוע. מי הקצה חליו וישלם,

החכם. ער חייט ויזיטן הערלענו חוה. דמן חיבערלעגענער קרלעט — ויער קמן
איך מיהת וידערוטעטען, מין דעסען החדר דיה מווגעווחט חוה מוונחט? קדוש!
כרה, קמן ווח דעטן בקועוויכט דיה במהייט ניטלען? ווח דעטן וויטהען
דיך דיה פֿרעפֿעלטהטטען פֿחד דעטן חגעוויכטע דעסען, דער יעדעטן נאך
פֿערדיענט פֿערגילט? קמן חיון ועהאערניגע געשטאפן יך ווידער דען
חויסלעגענען, דער דחו ווטטאילן גייט מיינעטן ווירטע ערטשטעטען, דער
גייט חוה געלע חין וויכעה החדר כעווחרט? — ער הטעט זיינע
ווחהונג מין יענער החהע חויפֿגעטאגען, ער טחופטעט חיבער דיה
גמלע

על כל העולם. מי הקשה אליו וישלם: שלישים
 פתחו ראשון לקלקל. אצו סלול ארח לעקל.
 שם אל פאליל להקל: רועל פרצו גדר
 עולם. פרץ מיהים בגבולם. ושטפם ואבדם
 מן העולם: הראם בם דין לדורות. לבלתי
 פלוח לכל יצירות. כי אם לקורא הדורות:
 בעלי זרוע החלו לרוב. ויאמרו לגאל סור
 מקרוב. במלא בתייהם טובות רוב: בעטו
 באר עולה מן הארץ. ונאצו לממטיר על
 הארץ. מה לנו למטרות ערץ: רם מתחדין

בהם

מי הקשה לנו כנגדו וילא בשלום? ופסוק הוא כחיו ט' ד'. שלישים, דור
 שלישי לאדם, וכינוי דור חנוכס הם החלו ראשון לקלקל. ועברו לעקל כדרך
 הישר, בדכתיב, אז כחל לקרות בשם ה' (כראשית ד' כ"ו) שכתבנו לקרות
 בחלילים בשם ה', ונעשו שעלו מי הים והניפו שלישי של עולם כמו שכתב
 בקבלה, ועל שפרצו גדר עולם לכן פרץ וכו'. העל פרצו, כ"כ ככ"ו ועיקר.
 בעלי זרוע, דור הסנובל בעלי זרוע כיו. החלו לרוב, בדכתיב, ויכי כי החל
 האדם לרוב וגו' (כראשית ו' א'). ויאמרו לחל וכו', ככתוב, האומרים לחל
 סור ממנו, וכוף עלא בתיכס טוב וגו' (חיוכ כ"ב י"ז) ועל חכמי דור הסנובל
 מדבר. נעשו חלד עולם מן הארץ וכו', כן איתא בכראשית רבה פרש"י י"ג

גחלע וועלט! זוער הָטט חונגעסטרעףט זיך חיהת נָךך ווידערועטלט? —
 חונגע: איבע מחנער ווחרען: יענע, דיח לזערוט דען געבחהנטען וועג
 לערדח'רבען חוהר דען נחיוען דער גחטטהייט דורך גחטלעכילדער. הערמבוי
 געווירריגט; ויח חחכען דען לזין דער וועלט דורכברח'ען, דחרוט החכען חויד
 דיח געווקסער דען מעערע: דיח דחאמע חיהרער גרעללע דורכברח'ען, ויח
 וועגגעספיהלט חוהר דער ערדע לערטיאָגט, דחויט דיח לוקינעלטיגען
 געסלעכטער דחג ערלט בעהערליגען חוהר וויסען מחגען, דחס ען חונעלזויכט
 ויח, חירגענד חין וועזען גחטט'יך לז לערעהיען, חויסער דען עוויגען, דער דיח
 געסלעכטער דחן חכבעגין הערש'הרגערושען. ח'ז יענע געוואלט החטיגען חכגען
 דחכגען, מחכטיג'לז ווערדען, בחטען ויח דער חללחכט טרעטל, דיח חיהרע חייזער
 חיס ועגען ח'געל'אלט; ויח לערמ'כטעטען דיח דחן דער ערדע חויסטטייגענדען
 דיזשע חוהר ערלירכטען דען וערדער דען רעגען. וחוז חללזען חוה: דיח רעגען
 חל'וסהען

בָּהֶם. וּמִטְרוֹת עַיִן שֶׁפָּךְ עֲלֵיהֶם וַיִּמַּח אֶת כָּל
 יְקוּמֵיהֶם: רָמָה רוּחַ יוֹשְׁבֵי שְׁנָעַר. וְלַעֲלוֹת
 לְשַׁחַק לָבָם נִבְעַר. וְהַפִּיצָם בְּרוּחַ סוּעָה וְסַעַר:
 בַּד בְּבַד פָּרַע שְׂאוֹנִים. וְנִפֵּץ מוֹל גִּפְיָן דָּגָם.
 וּבִטְלָה עֲצָתָם כִּפְלֵג לְשׁוֹנִים: כִּי אֲשֶׁר הָיָה
 בְּשִׁפְהָ זָרוּ. וּבִאֲגָדָה אַחַת כָּלָם נוֹעְדוּ. בְּלֵל
 לְשׁוֹנִים וּמִשָּׁם נִפְרְדוּ: יִקְשׂוּ צָרֵי עֵינַי בְּבִצְעִי.
 וּמֵאֲנִי פְרוּסָה לָרַעֲב לְבִצְעִי. וְהֶאֱרִיכוּ וְקִצְרוּ
 אֶת הַמִּצְעִי: יָד קִפְצוּ מֵעַנִי וְדָל. וְעוֹבֵר אֶרֶץ
 מֵעֲלֵיהֶם חָדַל. וּכְבֹד חֲטָא וְעוֹן נָדַל: קִלְקְלוּ

וכמקרי ר"א פ' כ"ב. רעה רוח יושבי שני שני, זוני הטנדל גמי רוח היו, כאשר
 בארתי בקרובות לחטול כפיוט אמרו לאלהים. נד ננד, נמדה כנגד טדה.
 ונפץ מול נפץ, כס אמרו, כן נסוף, והקנה ה פ י ל ס טזכ. יקשו לרי עין,
 חנני פדום לרי עין, יקשו נכלע כספ כטכואר כנכואת יחזקאל (י' ט"ט).
 והאריכו וקלרו את הטלע, גם זה מכוואר כדכרי חגדה וכמרט כס' כסר ע"ג.

לֹאֵוֹתֵהֶן? — זֶה סִפְרֵהֶבֶן יוֹח — דַּעַר הַלְוֵאֵרֵהֶבֶטֵע חִיבֵטֵע. סִפְרֵהֶבֶן
 גַּעֲרִיבֵטֵע הֵן חִיהֶבֶן חוּי, סִיטֵטֵטֵע רַעֲגֵקִיסֵע חִיבֵעַר יוֹח חוֹכֵר לַעֲרֵי
 טִיגֵטֵע הַלְוֵע מִירִיסֵע וְעֵנֵע. הַחֲכִוּוֹסֵח חִיבֵעֲרִיחֵבֶן דִּיח בַּעוֹהֶהֶנֶעַר
 טַעֲרִי חוֹכֵר עֵנֵטִלְוֵהוּטֵע דִּיח בַּעֲגִיעֲרַע חִינ חִיהֲרַעֲבֵן הַעֲרֵעֵן, חִייעֵן
 טַהוֹרֵבֶן בִּיז גֵּעֵן הִיחֵטֵע חוּיִלְוִיִּהֲרַעֲבֵן; חִבֵּעַר חִינ טַטוֹרֵבֶן לַעֲרֵסֲטֵרִי
 טַע יוֹח, חוֹכֵר יוֹח וְחוֹרֲרַעֲבֵן חִינ פִּתְלֹגֵע חִיהֲרַעֲבֵן חוּיִלְרוֹחֵרֵז בַּעֲטֵרֵהֶבֶט.
 יוֹח חֶבֶבֶן לַעֲרֵסֲטֵרִיחֻכֵּג גַּעֲרִיבֵטֵע, חוֹכֵר לַעֲרֵסֲטֵרִיחֻכֵּג וְחוֹרֵד חִיהֲרֵן אֶתְחֵן;
 חִיהֲרֵן חֶבֶבֶן וְחוֹרֵדֵע לַעֲרֵחִיטֵטֵט דוֹךְ לַעֲרוֹוִירֻכֵּג חִיהֲרַעֲבֵן סִפְרֵהֶבֶט.
 טַחֲלֵן חוּיִל חִיהֲרַע סִפְרֵהֶבֶט, רַחֲטֵטֵטֵעֵן יוֹח זֶךְ לִוְחוֹחֵטֵע חוֹכֵר וְהַלְוֵטֵע
 חִיהֲרַעֲבֵן לַעֲרֵסֲטֵרִיחֻכֵּג פִּתְרִייעֵן; גַּחֲטֵט לַעֲרוֹוִירֻטֵע חִיהֲרַע סִפְרֵהֶבֶט,
 חוֹכֵר לַעֲרֵסֲטֵרִיטֵע יוֹח פִּתְלֹעֲדֵז פִּתְלֵן רַחֲ. הַחֲכִוּוֹטֵט וְחוֹרֵד דִּיח זִכְרַע יַעֲנַעַר
 חִייעֵנִיטִיעֵן (פִּתְלֵן טִדוֹס); יוֹח עֵנֵטִלְוֵהֶבֶן דַּעַב חוּיִגִּיעֵן דִּיח בְּרַחֲ, דַּעַב
 וְחוֹרֵדֵעֵרֵז דִּיח אֶתְחֵן, חִיהֲרַע חֶבֶבֶן לַעֲרֵסִלְוֵטֵעֵן יוֹח דַּעַב נַחֲטֵהֲלִירַעֲבֵן
 דַּעַב חוֹכֵר חֲרַטֵעֵן חוֹכֵר לַעֲרֵסִייעֵטֵעֵן דַּעַב וְחוֹכֵרֵעֵרֵז חוּי חִיהֲרַעֲבֵן אֶתְחֵן
 דַּע. חִיהֲרַע וּזְכֵרֵע וְחוֹרֵד שׁוֹעֵר חוֹכֵר גַּחֲטֵט חִיהֲרַע לַעֲרֵבֵרֵעֵטֵע; יוֹח
 הַחֲכֵטֵעֵן דִּיח פִּתְרַעֲבֵן דַּעַב רַעֲבֵטֵע לַעֲרֵרֵעֵהֵט, דַּחֲרוֹבֵן הַחֵט חוּיִל גַּחֲטֵט דִּיח
 נַחֲטוֹר גִּיעֵנוּ וְחֶהֱטֵהֲטִיעֵן בַּעֲהֵטֵטֵעֵרֵז (דַּעַב הִיחֵטֵעֵן) חִינ כַּלְוֵג
 חוּיִל

צעדי ישר לסוף. ואוצרו הטוב עליהם חלף.
 והפכם משרש דורות לאלף: קחת מוסר
 מאנו צענים. ולא למרו דעת מקרמונים.
 הרעו מכל אשר לפנים: לחצו במרר זרע
 חסידיו וגזרו גזרות לבני דידי וירא יויעזר
 חסדיו: למלאת דברו ולהחיש עזרה. אהור
 השיב השבון גזרה. ועל הננין שפך עברה: ולא
 בכה לפי הגדלה. החל בבלי זרוע תחלה.
 כי אם בענוה גדולה: ואות ומופת שלח

אולרו בטוב וכו' שהעיר עליהם גפית ואז חלף גשם, שהוא אולרו הטוב, כדכתיב, ימתח ה' לך את אולרו הטוב וגו' (דברים כז יג). והפכם מצד, כדכתיב, ויפסך את הערים האל (בראשית יג כה); ונאה הקנלה: ארבעתם יושבות נבלע אחד והפסן טלמטלה למטה. דורות לאלף, כדי ללמד לדורות הבאים שלא יזדו עוד. קחת מוסר מאנו לוענים, היינו טורים, מאנו לקחת מוסר. ולהחיש עזרה אזור כשיז וכו', כי הגזרה של ארבע מאות שנה כתחיל למנות מלידת יצחק, וזה כדי להחיש עזרה. תנין, פרעה. ולא כח וכו', עטמו, ולא חל כח תחלה לפי גדולתי, וכדרך כעלי זרוע

חזק יוח געמדרטע*) חוזר מיהרע סטמדרטע חזיו דער ווחורלע חווגע קעהרט, דען קיבלטיגען געסלעטערן לור לעהרע. מלזין דיח בענוותהיער לוט? (גזרים) נחהמען קיינע לעהרע מן, דיח געסילטע דער פֿתרוועלט קמאטע זיח ניכט וויינע מחלען; מיהרע פֿרעלעוטהמטען חיבערסטיעגען דיח ביוהעריגען מלע. זיח קוואלעטען ביטטערוך דיח קיכרער דער גמטטענוי פֿירכטיגען חוזר ערליעסטען מחלע לערפֿינג גוידער דיח וקחעע ויינער געליעבו טען. דינע זקח דער עוויגע, חוזר זיין וויטלייד ווחרר רעגע. ער המט לור ערו פֿילונג ויינער פֿערהייסונג חוזר לור בעסוויינגונג דער הילע דען מלעמגיבונקט דען בעסמיוואטען לייטמחטענו***) לורי קגעוועלט חוזר ערמס ויינען גריס חיבער דען דרפֿענחויפט (פרעה). דמך גרף ער מיהו ניכט מלעמגיב גלייך מיט ויינער חיבערלעגען קרמט, נמך מרט דער מחלטיגען, מן, וקדערן מיט גרמסער ומלעמוטה. ער ליעס פֿקרהער פֿקר ויינעט מגעוילטע מחלע ווחרער

*) דער ווחטהמטיגע רעגען פֿערוואנדעלט זיך חין פֿייער חוזר סוועלען. זיעה חין כרלשית קמפיטען 19 פֿערו 24. **) דיח פֿערהוואנדערטימחריגע קיעלסטמחטען, דיח פֿיר דיח נחלקמאטען אנרכס'ו בעסמיוואט ווחר.

לְהִרְאוֹת • וְהִקְשָׁה עוֹרָהּ וְהִכְבִּיד תְּלָאוֹת • אִזּוּ
 הִבְהוּ מִכּוֹת נִרְאוֹת: נְאוֹר אֶף לְפִי חֲמָתוֹ •
 לֹא עֵבֶר דִּין אֲמָתוֹ • כִּי אִם בְּיוֹשֵׁר מִדָּתוֹ: נִגְעַע
 אֲשֶׁר בְּסוֹף הַבְּעִירָיו • בּוֹ הַקְדִּים תְּחַלֶּה
 לְהִתְרוֹתוֹ • וּמִקֵּץ לִקֵּץ הָאָרֶץ עֲבָרְתוֹ: יֵה
 מִבֶּה לֹא הִבְהוּ • עַד שְׁלֹא קָדַם וְהִתְרָהוּ •
 וְאַחֲרֵי כֵן שָׁלַח וְהִלְקָהוּ: יִרַח הַיּוֹקֵצֵב לְכָל
 מִבֶּה • וּשְׁלֹשֶׁת חֲלָקִים הָעִיר וְחִפָּה • וּרְבִיעִית
 הַחֹדֶשׁ שְׁמוֹשָׁה הַמִּפְרָה: מִחֵץ בּוֹ מַחְצוֹת
 תִּשְׁעוּ • וְלֹא נִבְנְעוּ וְלֹא שְׁעוּ • וּבְעֲשִׂירֵית נִשְׁבַּר

הטפלים פתאים על אויבים והורגים אותם; אבל הקב"ה לא עשה כן, אלא התר' אותו קודם שלוח המכה. לא עבר דין אמתו, כלומר לא ה' עובר על אמתת הדין לעכשו יותר מכדי רשעתו כי אם ביושר מדתו. נגע אשר בסוף הבעיות, היינו מכת בכורות, בו הקדים תחלה להתרותו, כדכתיב: כה אמר ה' בני בכורי ישראל, ואומר אלך שלח את בני ויעבדני ותמאן לשלחו הנה. אנכי הורג את בןך בכורך (שמות ד כג), וכמו שפ' עליו רש"י ז"ל. יה מכה וכו' מבואר בקרא. ירח הוקצב וכו', מבואר בדברי ר"ל ובפירש רש"י ז"ל אצל; וימלא שבעת ימים (שמות זכה). העיר וסכה כ"כ זכ"י וכן עיקר, ל' הממכה; ובכל ספרי הדפוס

ומוכרער חונד לייצטן טהון; חבער דמז חונגעטהיער ווהרר מיווער הערטנטקייגער חונד ערסטווערטע דען דרוק מיווערעפערט; דחן ערסט פאנגטע ער עז מיט פירטערליכטן פאנגען. ער גמב זייכטן גערעכטען לפרן און, מיבערשטריטט חבער דוח טטרענגע דער גערעכטיגקייט ניכט, זחנרעך בעתחבטטעט גענויח דמז מחטט דער רערליכקייט. דוח זעלטע פאנגע (מכת בכורות), דוח פרעה וף ועהר געטערעקט, העט ער מיהתן לוערסט חבגעלייגט חונד מיהן דמזדך געווערנט; גחטט העט זייבען לפרן פון לייט לז לייט לוריקגעהאנטען חונד מיהן ניח געז טאנגען, בעפמר ער מיהן געווערנט העסטע; כחלהער ערסט טרמף ער מיהן. לז יעדער פאנגע וווררער דוח לייטפריסט מיינעו מחנטו פטסטגעועלט; דרייח פיערטען מחנטט העט ער מיהן געווערנט חונד חוץ זיינע בעסרונג געז העפלט, חונד מיון פיערטען מחנטט זייט ער דוח פאנגע מנהחוטען. כיון ערסט פירנליכע וווררען העטט' ער מיהתן בערייט; טחן בייחגעברחט, חבער חקך גינג ער ניכט חין ויך חונד קפהרטע זיך ניכט דמזן; בייח דער לעהטען ערסט

מַטֵּה הַרְשָׁע: מַעֲרָשׁ יִצְוֶעוּקָם לַיְלָה. וּבְאֲרֵץ
 פְּתָרוֹם צְוָחָה גְדוּלָּה. מֵאֵין בֵּית בְּלֹא יִלְלָה:
 וּפְהַשְׁאֲמַר לֹא אֲשַׁלַּח. הוּא הִפְּהַחֲנִן לְשַׁלַּח.
 (עֲנָה בְּנִאֲלָח) קוּמוּ צֵאוּ בְּדַבְּרָכֶם לְפַלַּח.
 וּלְמָה זֶה לַחֲשׁוּבֵי כְּאֵין. לְקִנּוּת חֲבֵמָה וְלֹב אֵין.
 מוֹתָרִים בְּנוֹנָע בְּבַכַת עֵין: שֶׁכֵּל זֹאת לֹא יִבְיֵנו.
 פּוֹטִים אֲשֶׁר בְּתַחֵל הִתְקִינוּ. בְּעַקְלוֹ בְּסוּף בְּךָ
 גְדוּנוּ: מ' שִׁעִיר וּמְפֹלִיוֹ אֲשֶׁר לְחֶרְבָּה. נִתְּבֹנוּ
 מֵרֵאשׁוֹן עַד קֶצֶבָה. מֵהַיַּעֲשׂוּ בְּלֵהֲטָ הַיּוֹם הַבָּא:

בהתנה קהלות גם נפטר'ם א"ל זה.

סוף בעטותו קנאה בלובשו נקם. להריע ולהצריח
 מקמיו להתנקם. שבעתים ישיב אל חיקם. קדוש:

בקצת קהלות אומרים אל נא, אהל בכל כ"י ודפוס'י ישי' אינו, גם נפטר'ם
 אין אומרים, וכיון שלא לאמרו מפני שמעשה ידיו של הקב"ה טענו בים ופלו.
 אל נא, לעולם תיערין. ולעולם תוקדש. ולעולמי עולמים
 תמלוך ותתנשא: האל מלך נורא מרם וקדוש. כי אלה הוא מלך
 מלכי

השתבשו והחליפו התי' בה"א. הוא הפה חקן לשלח, קומו לאו וכו' כן הגירסא
 בד"י וכן עיקר, כי כל בתי הפיוט על ד' אבנים נכנו, כמו שהערותי בתחלת
 הפיוט. לפלח, לעבד. לחשובי כאין, עש"ה: כל הגוים כאין נגדו מאפס ותוהו
 כח שבו לו (ישעיה מ"ו). מותרים, ל' התרא', שהותרו על ישראל, כדכתיב: הַגִּיעַ
 זַכַּס נָגַע זַבַּת עֵינוּ (זכרי' ב"ב). פועים, מזרים. בתחל, בתחלה. התקינו
 היו עושים כתיקונם והושיבו ישראל במיטב הארץ, ובסוף קלקלו, להעבירם בספק;
 וכן נידונו ונענשו, כי המכות היו הולכים וכונדים.

ערסט לערבחהך דער לעפטער דער בתהייט; טענון שפרחנג ער נחטט: חוין וויבעט
 רועבעטט, חוין ויחאערויך געשרייח ערסלון דורך דען זגנד פתרום, קיין חוין
 ווא: דען ויחאערו פרייח. מן תהערטע ויך דיח שפרחבע, חוגר דער חוגר, דער
 פהרהער געספרחבעטן: חוך וחסע ויחביט ליהען! עבען דיעער חוגר פלונטע חוגר
 שפרחך: חוין! ליהעט הין חוגר דיענט חיערת גחטט, ויח חיהר פערלחנגט.

מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראתיו שיחו. ספרו עוז. פארהו
צבאיו. קדשוהו. רוממוהו. רון שיר ושבח תקף תהלות תפארתו:

סדר

כוונת הפייטן להגיד כפלאות האל בגאולת מצרי, וסוף כל בית פסוק מהזירה,
ויסד כל ראשי אותיות החרוזות על סדר א"ב וא"כ בחשר"ק, וזהמ"ס
משה דברי קלוימוס מתוס ברה"ת השני' של החרחי' הקטני' מפסוקי השיר.

וַיִּבְכְּ, וַיֹּשַׁע יְיָ בַיּוֹם הַהוּא:

מיוסד ע"פ ח"ב
אֲצוּלִים מִפֶּרֶךְ סוּגִים • בְּחֹק יָד וְנִסְיוֹנִים • גּוֹי שׁוֹמֵר
אֲמוּנִים • דַּעַה וְחֶכְמָה תְּנוּנִים • הַהוֹגִים בִּיקָרָה מִפְּנִינִים •
וּמִצֹּתֶיהָ וְהוֹרֵי תִיהָ מְבִינִים • זְמִירוֹת לְאֵל נוֹתָנִים • חֶבֶל
נִחַלְתוֹ מְכֻנִים • טְבוּלִים בּוֹ וְעָלְיוֹ נִשְׁעָנִים • יוֹדְעִים מֵה
פֶּעַל דָּר מְעוּנִים • כְּאֹזֹר בְּמַתָּנִים נְתוּנִים • לֹו דְבָקִים
וּבְצִלּוֹ לָנִים:

לנים

אצולים וכו', מוסב על יושע ה'; וטעם אצולים פרושים ונמלטים, והוא
תאר לישראל. סוכים, יושבי סוכה והוא בגבול מצרים, כדכתיב: ממדבר סוכה
ועד גבול כוש (יחזקאל כט י). גוי וכו', ישראל, כדכתיב: פתחו שערים ויבוא
גוי לדיק שומר אמונים (ישעיה כו ב). ביקרה מכנינים, בתורת ה'. חבל
נחלתו מכונים, שאמר: יעקב חבל נחלתו (דברי לבט). טבולים, דבוקים.
יודעים וכו', דכתיב: כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל (במדבר כג).
כאזור וכו' עש"ה: כאשר ידבק האזור על מתני איש, כן הדבוקתי אלי את כל
בית ישראל (ירמיה יג יא). ובכלו לנים, עש"ה: בגל שדי יתלונן (תלים ל"א).

וזהוהו! מן דיועט טמנע הַט דער טוויגע עררעטטעט!
אצולי • חיין פֿחֿוק, דחם ער מיט סטמקרקעל הַמַּד חוּד וּחוּדִירִיבֿטען חוּד
דער סקלֿפֿערייח געפֿיֿהרט; חיין חוּדֿוּחֿהֿרעֿלֿבֿחֿר טרייעט, פֿערניכֿטֿעגֿען, וויי
זעו חוּדֿהֿלֿדֿעו פֿחֿוק, דחם ידֿ חֿיֿוּחֿער מיט רעטֿהֿרֿטֿט טמֿטֿלֿבֿחֿרעֿן גענועטלע
בעסֿפֿטֿיגט, דעסען געבֿחֿטע חוּדֿ זעהרען כּעהערליגט חוּדֿ זיערער דעטן
חֿוּחֿכֿטֿיגען זיגט, דער ער דען חֿטֿהייזֿ זייכע ערברייזֿגענחֿנט; חֿייגע חֿיהט
חֿהֿקֿזיבֿע חוּדֿ פֿערטֿרויטע כּחֿיֿחֿן, דיח לור לייט ערפֿחֿהרט, ווח: ער, דער
חֿיֿוּחֿעֿזֿטֿהֿרֿחֿער, חֿיהרעכטֿוּטגען געטהחֿן, חוּדֿ וויחֿ דער גורטֿ חֿן דעו חֿחֿכֿע:
זעֿדען, וַחֿ טֿוּסֿיט ווח ידֿ דער גֿטֿטהייט מן חוּדֿ בירגט ידֿ חֿין חֿיהרעטֿ סמֿטטען.
חן

לְגַיִם, מִסֵּתוּפֵימָם בְּצֵל אֵל מְשׁוּכִים אַחֲרָיָא. וּבְצוּרֵיהֶם
גִּלְחָם הָאֵל. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל:

מִזֹּתַחַת גְּבַהֵי מְרוֹמִים. נוֹטְעַת אֲדָנֵי הַדּוֹמִים. סוֹעֶרֶת
שְׂאוֹן יָמִים. עוֹרְפֶת הַמּוֹן קָמִים. פֹּדֶעַת דִּין עֲנָמִים. צוֹדָה
מְחַבְלִים כְּרָמִים. קוֹלְעַת עַד צִית רָמִים. רוֹטְשֶׁת עַד חוּג
תְּהוֹמִים. שׁוֹפְטֶת דִּין יְתוּמִים. תְּהַלְתוּ תְּמִיד הַיּוֹת נְאֻמִים:
נוֹאֲמִים, שְׁלֹל חֵילָם בְּלֵב מוֹקֶשָׁה. כִּסְפְרוּ בִיד אֲדוֹגִים
קֶשָׁה. אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה.

תודה

מסתופפים, דרים, כמו: הסתופף בנית אלהי (תילים כד). משוכים וכו',
ע"ה משכני אחרין כרובה (שיר א).

מותחת גבהי וכו', מחובר עם וירא ישראל, כלומר: ישרא ראה מותחת גבהי
מרומים, והייכוידול הקב"ה, שהיא מתחה והמשיכה השמים, והיא נטעה ויסדה יסודי
הארץ, כדכתיב: הנוטה כדוק שמים וימת חס כאלה ללשנת (ישעי' מב) וכתיב:
סף ידי יסדה ארץ ומיכה טפחה שמים (שם מח יג), והיא פוערת שאון ימים, והיא
עורפת וכו'. ענמים, מזרים. נוטה וכו', ידו היא מנוודת המזרים, המחבילים כרם
ה' לנאות בית ישראל. קולעת, ל': קולע באנן (שופטים כ יו) ענין השלכה. עד צית
רמים, עד לב השמים, תי' עד צית שמיא. רוטשת, משזרת ומכתמת. נואמים,
אומרים. נואמים שלול וכו', ישראל היו אומרים, לשלול שלל קשי לב, כסכרו ביד
אלוים קשה, כלומר, כאשר נמסרו בידי המלאכים האכזרים, כדאית' בילקוט ברימז
ל"ו: אז ישיר משה, והוא ע"ה: וכברתי את מזרים ביד אלוים קשה (ישעי' יט).

חין דער הוואמבט טעטטען פֿהנדען טוטן חונד טירטן זיח, דיח חיהתן,
דעטן הוואמבטיגען, נחגעיִתְּהוּגט; ער זעלבסט, דער הוואמבטיגע,
הָט חיהרע פֿיינדע בעקחאפטט.
דיח הָנדק, דיח יענע חונדערהעסליבן הָהען חויעָגעטפֿהנטט חונד דיח גרוכד
פֿעסטע דער ערדע חייגענעלט, דיח דיח העערענעִלִּאוֹטִהען חויעִטטיראטט, חונד
דיח טחבֿענדען פֿיינדע בֿהָדִיגט; זיח הָט טטרֿהָבֿעריכטע חויעָגעחִיבט חן דען
עבמים (מלרים), וויזן זיח זיִסטיג דען ווייגֿהָרטען (ישראל) לִו פֿערערבען
געטרֿהָבטט; זיח הָט זיח הייחטֿלֿחן געסֿוִיידערט חונד געווענקט חין דען חבֿגֿרונד;
טיעִע; זיח הָט דען ווִחִיען (ישראל) רעכט פֿערטֿהָבטט, דָּמס זיח פֿטרֿטֿמ
הייחער פֿהָט רהאע גֿחטטעני טפֿרעלען.
פֿהָט רהאע גֿחטטעני טפֿרֿהָלען זיח, חִוּו ער חיהנטן דחז גוט דער
פֿערטֿטֿקטען לִור בייטע גֿחב, חונד דיח פֿיינדע דער געוואלנט
הָבֿטיגער. טירֿהָנען חִיבערןִ פֿערטע*.
חון דחחחח: זחג משה.
דחיק

(* דיח מלרים וחורדען דען בועטן ענגעלן פרייסגעבעטן.

תורה וקול זמרה • שבח והלל וצפירה • רזן ועוז
 ותפארה • קול אומרים אשירה • צלצול לדר בנהורא •
 פודה ומחיש עזרה • עונה בעת צרה • סוכת מעמו
 עתירה גותנת שועה לעם נברא • מצליל קמיהם בעברה:
 בעברה • השח יפה פיה • ודלגי משאול תחתיה •

עזי וזמרת יה:

לו חבתה נפשי • כבודי ומרים ראשי • יודע בצר נפשי •
 טס על עב קל להנפשי • חמל עלי ושע רחשי • זכר חסדו
 ואמונתו להחפשי • ויעלני ממיטת רפשי • המוציא ממסגר
 לחפשי • דעך וצמת מבאשי • גלה כבודו עלי לדרשי •

בצר

תודה וכו' מחובר עם: אז ישיר משה. ונפירה, ל': ולנפירת תפארה
 (ישעיה כח ה), שתי: ולכתר דתושבא. כלל ל': וזמנענעים וכללנאים
 (ש"כ ו ה) וטעמו כמו סלסול, ל' הידור וכיבוד. מליל, מטביע. השח,
 השפיל. יפה פיה תאר למרים. ודלגי, ורוממי. טס, פרח ועף.
 ושע רחשי, ושע אל תפתי. להחפשי, להוליאני ספשי. דעך, הכרית.

דמק חוזה פריידענליד, וקב, פרייס חונד העררויכקייט, יובע, העררסחפלט
 חונד ומיעוטקט טחנטען מיט פריידענגעזוכג לזן רזהמע דעסען, דער חיתן זיכטע
 ווהקנט, דער ערוקוט חונד הילפע בעסזיינגט, דער מנטווערטעט לזר לייט דער
 נקטה, דער זיינע סתוקע געבעטע פערניוואט, דער הילפע וענדעט זיינען
 ערווערבענען סתוקע חונד דעסען פיינדע גריחוויג חין דיח טיעפע פערזענקט.

מיט גריסן הקט ער דחו גלחלענדע מכרים חין דיח טיעפע פערזענקט;
 זיך הקט ער עאפערקעהקבען חויו חונטערחירריסען גריפטען.
 חון מיין זיעג, מיין זמיטענספיעלן חיוט יה!

לו חיהקן החררעט זיינע זעעלע; ער חיוט זיינע עהרע חונד העכט
 מיין הויפט עאפערק, ווייס, וחיו זיינע זעעלע קווקוט, חונד פליעגט חויל
 זייכטען ווקוקען הער, זיך לו בערוזיגען. ער הקט זיך זיינער ערבחרוט
 חונד מיין געבעט ערהקרט, וחור זיינגעדענק זיינע גנחער חונד טרייע
 חונד בעפרייטע זיך; ער הקב זיך חויו דעך חמדער, פיהררע חויו דען
 פעסעלן זיך לזר פרייהייט. פערניכטעטע זיינע חסער חונד ריכטעטע זיח
 גחילנדן חין. חיר סטרחהלטע זיינע ומיעוטקט, מוון זיך חיהו געזוכט; חין
 דער

בַּצַּר לִי קְרֵאתוֹ וְלֹא נִטְשֵׁי. אֵילֵי וְחֵלְלֵי וְלֹא בִזְהָ לַחֲשֵׁי :
לַחֲשֵׁי, בֵּן וַיֵּצֵא בַחֲמָה. מוֹל צָר לְהִלְחָמָה :
יִי אִישׁ מִלְחָמָה :

מיוסד ע"פ ח"ב.

אָזַר עוֹז וְעַט קִנְיָאָה. בְּשִׁרְיוֹן וְכוּבַע נְרָאָה. גְּאוֹת לְבִישׁ
וְנִתְנָאָה. דְּבַדְךָ קִשְׁתוֹ וְבִרְקַתְּנִית הַרְאָה. הִרְעִים רַעֲשׁ
וְקוֹל הַשּׁוֹאָה. וְהַתְנַעֲשׂ וְהַתְרַעֲשׂ אֶרֶץ וּמְלוֹאָה. וְלַעֲרָף
פּוֹט וְלוֹד בְּמִשׁוֹאָה. הָרוֹב וְהַחֲרִיב בְּלֵי רְפוּאָה. טָרַף
זְרוּעַ וְקֹדְקוֹד וּפְאָה. יַחַד שׁוֹעַ וְקוֹעַ וְיֵשֶׁר מֵאָה. כָּלֶם
בְּעַר בְּכִלְאָה. לְבַעֲבוֹר אוֹם הַנְּהַלְאָה :
הַנְּהַלְאָה, רַחֵף בְּצֵלוֹ. וְצָר בְּתוֹךְ יָם הַצְּלִילוֹ.
מְרַכֶּבֶת פְּרָעָה וְחִילוֹ :

מחנה

הכרית. אילי וחילי, כתן לי אילות וחיל; וזכיהם לי' תוקף ומחוק.
זלעף, הרעיד, במשואה, ברעדה. וקדקד ופאה, מל על הצרי' והשלטונים,
וכן שוע וקוע, ולשון הכתוב הוא ביחזקל כ"ג כ"ג וכפירש"י ז"ל. בכלאה,
במסגר היס, לי' בית כלל. אוס הנהלאה, תאר לישאל במיכס ד' י'. רחף
לי' על גזליו ירחף (דברי' לב יא).

דער נחטה ריין חיד מיהו, חונד ער פֿערלויס חיד ניכט; ער פֿערלויעה חיר
אחכט חונד סטערקע חונד פֿערמחטעטע מיין פֿלעהען ניכט.
מיין פֿלעהען פֿערנעהקן ער חונד לחג גריחויג חויה, דען פֿיינד
לו בעקמחפֿען. הון דער עוויגע חיוט הערר דען קריעג!
חוט ויג חווגירטעט, חוט חייפער חווחומונדען, טטיעג ער חין ספֿחלער
חונד העלן. חונד זעגטע חן זיין געווינד, דיח חמינדטחטן, חונד דריקטע
זיינען בְּהַגֵּן חֶבֶן, חונד טויידערטע זיינען פֿלוחחענדען סבעער; עו דמנינדעטע,
עו סטירחטע חוגעסטטיק, חונד קרמבער ווחנקטע דיח ערדע חונד ווחו
זיח פֿילוט. פוט חונד לוד החט ער חין סטורק פֿעהעטערט, חונהיילוכער
פֿערנומונדעט, חונד פֿערלעהרט חרס חונד טייטען חונד היפטע. שוע חונד
קוע חונד דער פֿייסטען הונדערטע החט ער חוונעמוחט חין דיח פֿלוטהען
געסטירלט, לור עררעטטוג זיינע ערמידעטען פֿלוקענו.
דעו ערמידעטע פֿלוק טוחנג ער חוכטער זיינען פֿייטיגען, חונד טויידערטע
דען פֿיינד טיען חיו' מעער; חון פֿרעה'ס קריעגגעטפֿחן חונד העיבך.
דען

מַחְנֶה צָר וְכָל שְׂאוֹנוֹ נִגְיָד וְנִשְׂאָ כְּלֵי זִבְנוֹ. שֶׁרְכָל פְּלֶךְךָ
וּפְלֶךְךָ וְלִגְזִינוֹ. עֵטוֹר כּוֹבֵעַ וְלִבְלוֹשׁ שְׂרִיוֹנוֹ. פָּרֵשׁ וּרְכַב
מִצְמַדְתָּ עַל מִתְנוֹ. צִוְעָד בְּרִגְלֶךָ וְקוֹלֵעַ בְּאַבְנֵי. קֶצֶץ
וְגִקְלָה וְעִבְדוֹ וְאַדְוֵנוֹ. רוֹמֵי קֶשֶׁת וְאַפְסָר יַד יְמִינוֹ. שֵׁם
פְּרֵעָה וְכָל הַמּוֹנוֹ. תְּמוֹ נִכְרְתוּ וְהוֹרֵד שְׂאוֹל גְּאוֹנוֹ.
גְּאוֹנוֹ בַּלֵּעַ וּשְׂאוֹנוֹ נִחְרְמוֹ. וַיַּחַד כָּלֵם נִהַמְמוֹ.

תְּהִמָּת יְכַסִּימוֹ

מיוסד ע"פ תשר"ק.

תְּהִי הַחַיִּים אֶל תְּהִי הַחַיִּים קָרָא. שְׂאוֹן סוּף לְעַמְתָּם נִתְגַּרְהוּ. רַעַם
וְרַעַשׁ וְקוֹל עֵבְרָה. קָרִים וְסוּפָה וְסַעְרָה. צְנוּרוֹת מִפָּה
וּמִפָּה מִקְלָחִין בְּגִבּוֹרָה. פְּלָגִים יְבֵלֵי גִהָרָה. עֵבְרָה וְזַעַם
וְצָרָה. סְבִיב בְּעִתּוֹהוּ צָר עִם כָּל שִׁירָה. גִּשְׁקָעוּ כָּלֵם
יַחַד

ולגיונו, ולבאו, ולטר יד ימינו, לשון הכתוב: איש בחור אשר יד ימינו
כל זה קולע באכן: (שופטים כ יו).

תהום וכו', כדאיתא במכילתא: תהומות יכסימו וכו', וכי תהומות יכ
ס, והלא עשנות היא? אלא מלמד שעלה תהום העלין ותהום התחתון
והיו המים כללמים בהם בכל מיני פורעניות, לכן נאמר: תהומות
יכסימו. פלגים יבלי נהרה, לשון: פלגים יבלי מים (ישעיה ל כה) ות"י:

דעו פייבדעו גמלענו העער חונד געטייאמען, דער ערלע חונד זיין ווהפלאענע
טרקגער, דער פירסט יעדער פרמפלין נעבסט זיינער שחקר, וואו העלפן
געטרקגען חונד פמלער פגעלמגען, רייטער חונד קוטשער מיט מיהרען
ווהפלאען חונד דיח לערטן, פוספלוק חונד שטיינזיידערער, דער הטהע
חונד כירררע, קנעכט חונד הערר, דער פגענטיטלע חונד דער געלטהאטע
מן זיינער רעכטען, מללנחאט, פרעה נעבסט זיינען גמלען העערע
היפען, יח שוהכדען דהיון, חונד מיהרע הטהייט זחק לור גרוש הימכ.
מיהרע הטהייט פערמק, מיהר שטחן פערקינג, יח וחורדען
מללנחאט לערריטטען, חון פלוטהען בעדעקטען יח.

פלוטהן שטיסן גען פלוטהען, וועלען געגען וועלן! מיינע דמקעכרדע, טמבערע
חונד וויטהערע שטייאט, מן קוטויד, חונגעוויטטער חונד שטורק — היער
חונד דמק, שוילן שטרקע מן מיט חונגעשטיסן, חונד בחלע חונד פלוטע,
גריחויג, וויטהער חונד טמבער, יח חוהפסטען טרעקליך דען פייבדען מיט
זיינער

יחד באברהם. מבלי הוזהר מולך בשורה:
 בשורה, יצאה וחלו כל בעלי מדני. ואדרוהו יחד ציר
 וכל המוני: ימינה יי:

למען ספר בכל גיא שמה. כחה הראית במתקוממה.
 יצאת לישע עמך. טבחה לשית בקמיה. חשפת ימין
 תעצומיה. ורות כמזין לוחמיה. ותנהום בשאגת רעמיה.
 המון הזמים לעמך. דין גמור דנת פנואמה. גוי המעביר
 רחומה. בכל גוים נשמע נקמיה. אשר עשית לעמך:
 לעמך, קולם הספית ממעונה. ורדפיהם הכנעת.
 בתרונה. וברב גאונה:

אדר

פניו כנדי מיון. זכר המלאך המשחית. כאברהם, כעופרת. בארה ילאה,
 מעצמה ילאה הכזרה. ולדרכו. שחוקו, ליר, משה רבינו.
 ככל גיא, ככל הארץ. טבחה, הרגה. שפית, גלית. זרות כמון, לכזור
 כמון. נוי המעביר רחוקך, כ"כ בכל כ"י ר"י, וטעמו: נוי המעביר מדת
 הרחמנות מעל פניו; כענין: ושאת רחמיו (עמוס ט יא).

זיינער רחטטע, זענקטען חיהו וויח בוייח הינחב, חונד ליסען קיינען
 חיבריק, דער כהטשפלט בריגען קהנטע.
 דיה כהטשפלט קחט חונד סרעקטע מלזע זיינע ווידערטרייטער;
 דער גהטטליכע כהטע (משה) חונד דיה גהלע געזיירע פערר
 העררליכטען. חון דיינע רעכטע, ח עוויגער!
 דחייט דיין רוהט חין דער גהלען וועלט קוד וועררע, החסט דוח
 דיינע מלוגעוואלט דען פיינרען געלייגט; דוח ועלובסט בייט חויגעלמגען לזר
 הילפע דיינען פלוקען, חונד ריכטעטעסט חיינע סרעקליכע. נייערמגע מן
 חונטער דיינען ווידערמגעלען. דוח החסט דיה רעכטע דיינער מלוגעוואלט
 ענטבלחסט חונד דיינע ווידערמגעלער לערטרייט וויח ספרייח. חייט
 דיינער מחלטגען דהנערטטיאזע החסט דוח פערטיכט דוח רחטטע, דוח
 ווידער דיק געמחטב. דוח החסט, דיינער פעררהייסונג געמחט, טרייליך
 בעטטרפלט חיון חונבראהערליגען פלוק. חונטער מלזען פלוקערן ערסקלז
 דוח רחלע, דוח דוח פיר דיין פלוק חויגעחובט.

דיינען פלוקען סטיאזע החסט דוח פערנחאזען חויז דיינער
 היאחליסען ווקהונג, חונד חיהרע פערפלוקער געדעאזיטהיגט
 דורך דיינען גריט חון חונד חייט דיינער גרמסע חויגעחובט!
 דח:

של פסח

קא

אָדער גאַות לַבִּשְׁתּוֹת. בְּעוֹד יָם כְּפַרְרֵת. גְּאֹות עֲרִיצִים
 הַשְּׁפֵלֶת. דְּכֹאות דְּלִים רֹמְמֵת, הִלֵּא מִיִּים סוּף הַזְּבִשְׁתּוֹת.
 וּבְמַעֲמֵקוֹיִם דְּרֹךְ שְׁמֵת. זָפִים בּוֹ הַעֲבָרֵת. חֲנִפִים בְּתוֹכוֹ
 שְׁקֵעַת. טַבְעָה בְּעוֹלָם הַזְּעֵת. וְרֵאתָּה עַל פְּנֵי כָל הָעַמּוּם
 תִּתְּהָה. פְּסֻלְחִים עֵת הַבְּנֵעַת. לְבַדָּה עַל כָּל אֵת נִתְּגַדְלֵת:
 נִתְּגַדְלֵת, לְשִׁבּוֹר רֵאשֵׁי תַנְיָנִים בְּתַקְפָּה. וְהַסְעֵרֵת לֵב
 יָם בְּזַעֲפָה. וּבְרוּחַ אֲפִיָּה:

מִפֶּה וּמִפֶּה עֲרֹמֹת. גּוֹלִים צָגוּ בְּחֹמֹת. סֵעֲרוּ
 וּקְפֹאוּ תְּהֹמֹת. עֲמָרוּ צְרוּרִים בְּתַחֲמוֹת. פָּנוּ בֵּן וּבֵן
 שְׁרִישׁ

כסלוחים, מנריר. נחדלת לשבור ראשי וכו', כ"כנכל כ"י וד' וכן פקד, שהרי
 לאות ל' חכו נריכים כאן; להתייחס גם כמחנר, כמו שמתבאר בראש הפיוט.
 עמדו לרורים כחומות, עמדו כאלו הם לרורים נחלד, וכן דרשו כמדובר רבה פ' י"ב
 דף רע"ט ב' על כלנו כמו נד, ודרשו נד כמו נלד, וכן חיתא בלכות דר' נתן במ"ר
 טזא; עיין בזוהר עוב נזמור קל"ו. פנו כאן וכאן וכו', בילקוט סוף חזקוק על
 פסוק נקבת בטעמו חיתא, י' נסים נעשו לחבותי על הים: נקננו ונעזו
 כמין כפה, נחלק לנאים, קפא הים טעמי חלקים ונעשה כמין בולוס של זכובית
 וכו'. ונמדבר רבה פ' ע"ד דף ר"ב ל"ב חיתא, הקפא שלישי של ים, שנאמר, קפאו תבואו
 כלני ים, והלכ שלישי של אדם. ע"כ. וטעמי המאמרים האלה נראה, כי שלישי פה הים

דמו געוונד דער אהייט אהוט דוח זיגענעגט, מו"ו דוח דורך דיינע אהלפ
 דמו מעער לערטרענט, אהוט דוח טטאלען מיכעראיטהיגען ערניערדיגט, דוח
 אהוטן ליעדערגעסאןגענען עאכערגעהקבען, אהוט דוח געוואקסער דער בינענדי
 זעט אהיגעטרקקעט חונד חין דער טיעלע דעו מערעו חיינען אהעג געט
 בהנט, דיינע אהוטען דארלנפיהרען חונד דוח היילער לי פערוענקען
 אהוט דיינען רוחן דער גאלען ועלט קוגר געאחלט חונד דיינען סרעקען מיבער
 מו"ע נהליקען פערברייטעט, אהוט דוח כסלוחים געדעאישטיגט, חונד געו
 לייגט, דחם דוח מלוין ביט, מיבער מו"ע גקטטערווענען תקלערהקבען.

הקלערהקבען אהוט דוח דורך דיינע אהלפ דוח אהינסער דער
 מערעונונגעוהיער לערשאפטערט, דחם ססיראישע מעער חויפלו
 גערעגט דורך דיינען לחון חון חונד דרך דען חוץ דיינער לחונג.

חוץ ביידען זייטען טהיראטען זיך דוח געוואקסער חונד סטגעדען חויפלעלפ
 וויח ווהרע; דוח פלומהען, פלמן סטורכן געטריבען, ווורדרען פלעט חונד סטגאני
 דען לוחאגעגערעטט וויח חין סוילעטן. חוין דריטעטל דען פלעטען געוואקסער
 סטיעג

שְׁלִישׁ רוּם מִיּוֹמֹת. צָעוּ הַנּוֹתְרִים לְמַדְרָם פְּעֻמוֹת.
קָדְעוּ אֶת שְׁבִנְהֵרִים וְאַנְמוֹת. רַבָּה בּוֹר וְשִׁיחַ וְגִנְקֶרֶת
אֲדָמוֹת. שְׁאוּבִים אַף שְׁהִיו בְּכָל מְקוֹמוֹת. תָּבוּ יַחַד
בְּגִזְרַת לֹבֵשׁ נְקֻמוֹת:

נְקֻמוֹת, וְקִנְיָה יַעַם שׁוֹנְאֵיו לְהַדּוּף. כְּמוֹ לְשַׁעֲבֵר
עַם לְהַדּוּף. אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֶּף:

מיוסד ע"פ חשר"ק.

תַּעֲלוּלֵי צָר וְרוּעַ מַעֲלֵהוּ. שְׁקַט וְשָׁלוֹ לֹא הִנְיָהוּהִי.
רוּחַ עֲרִיצִים הִתְעָהוּ. קִיאוּ לְשׁוֹב וּלְבָלְעָהוּ. צוּר עֲבוּר
לְגִבּוֹת שְׁמֵר גִּשְׁיָהוּ. פֶּלֶג לְבוֹ וְהִשְׁגָּהוּ. עִם הַנֶּתֶק
מִמֶּתְלַעוֹרָה פִּיהוּ. שֶׁחַ אֶרְדֶּף אֲשִׁיג וְאַבְלָהוּ. גִּפְרַע
סָאָה בְּסָאָה בְּרִשְׁעָהוּ. מִדָּד לוֹ בְּנֶגֶד מְדוּתִיהוּ:

קפחא ועלם לעעלב לחומס על אני הכדדים ונעסה כמין דולוס ואני שלישים היו
לבררם כעצמות. לעו, ל', לועה כרז כמו (ישעיה סג ח) שענינו חגור וכאור
זכאל הלשון על המים הכקאים ודכוקים. קורעו וכו', כשאל, ויבקעו כמים
כל מימות כעולם. בור ושיח, נש', כמו, כרו לפני שיח (מהלים כז ז).
חוכו, החוכו, נקטנו בחוך. תעלו לר, מעשיו ומכניו של הכורר ורוע מעללכו
לא הכיחוכו לכיות יושב וקצו ואלו, והוא כענין, והכרעים כים נגרש כי השקצ
לא יוכל (ישעיה נז). והגבור, ל' גניין. שח אמר.

סטיעג רעכטו חוגר זינקו חויל, רוח חיברייגטן טהיילע בליעבען מלז פוסבחדען.
חויך מלזע ווקסער דער חיברייגטן ספרחאע חוגר זעען ווחורדען געספחאטען;
זעלבסט ריח ווקסער דער גרובען, דער טיילע חוגר דער פֿענרפֿאָיסטע, נעכט דעבען
חין דען ספֿעלחייטערן, ווק יוח חייטער סטפֿחדען. טהיילטען זיך מלזעטהילבען
חויל דמו געהייט דעו העררן חייט געווקנד דער רחלע.

חייט געווקנד דער רחלע חוגר דעו חייפֿער; לחג ער חבערחאז חויל, זיינע
פֿיינדע לז לערסטרייען. חוז דער פֿיינד ספרחד; חייך פֿערפֿחגע —
דעו פֿינדע פֿערוועגענהייט חוגר בחימרטיגקייט (יעסען חיהת וועדער רחוט
נחך רואע; זיין קיהנער חוסח וייטעטע חיהת לז זיינען ספֿחאילען פֿערזחט) זייריקר-
דער מלזחכטיגע ווקלזטע חיהת פֿערסוועטערהאקטען בעסטערפֿעלען, דררונת החט
ער חיהת זיינע געווינג געקידערט חוגר חיהת חיררע געפֿהרס. — חויל פֿחוק
דמו זיינען רחלען עטריסטע ווקרדען, ווקהאטע ער לז פֿערפֿחגען, חייכלו
הילען חוגר חויפֿלורייטען; חבער דער מלזחכטיגע בעסטערפֿעטע חיהת
זיינען פֿערפֿעלען געווקס חוגר פֿערזחוט חיהת נחך זיינער בחימרטיגקייט.
נחך

מְדוֹתֶיהוּ גַּאֲזַן מִי יי מוֹל שְׁלוֹחֶהּ • גְּרָתוֹ בְּמֵי יָם
 לְהוֹדִיעוֹ פֶּחֶךְ • גְּשֶׁפֶת בְּרוּחֶהּ •
 לְהָשִׁיב יָם לְאִתְּנוּ • כְּפָנוֹת בֶּקֶר לְעֵנִינוּ • יָם הַגְּדוֹל
 כְּרִץ מְאוּגְנוּ • טָרַף זֶה בְּזֶה לְהַגְבִּיר שְׁאוֹנוּ • חֵיפֵל אֶחָד
 וְאֶחָד בְּעוֹד יֵשְׁנוּ • זְלַעַף רֹחוֹ בְּתוֹךְ נְדָנוּ • וַיַּעֲלֵם עַד רוּם
 מְעוֹנוּ • הוֹרִידֵם לַמַּטָּה בְּדִכּוֹת עֲשׂוֹנוּ • דִּבְק כּוֹס בְּרִכָּב
 וְהִשְׁמִיט אוֹפְנוּ • גָּרָם בְּכָבֶד בְּמִתְג רָסְנוּ • בְּלֵב יָם
 הִבְיֵאֵם בְּעַצֵּם אוֹנוּ • אֶבְלוּ בְּקֶשׁ יָבֵשׁ בַּחֲרוֹנוֹ:
 בַּחֲרוֹנוֹ יָרָה בַּיָּם אוֹלִים • וְשׁוֹרְרוּ לוֹ בְּנֵי אֱלִים •
 מִי כָמֹכָה בְּאֵלֵם:

טוּסד ע"פ א"כ

אֱלֹהֵי עַל כָּל אֱלֹהִים • בּוֹרְאֵם מְקוֹרוֹם גְּבוּהִים • גּוֹזֵר
 יָם

עלונו, טפחו. כחך כדני, כחך גופי, כי כגוף נדן לכפא. נדכויות,
 ל, כאלו ככרות דכיס (תהלים זג). עזוכו, חוקך טיעותיו.

נחך ויזכר בתחריטיגקייט ומוטערטע ער ווידער דייען געזאגטען (טשכ) חוזר
 ספרתך: ווער חיוט דער עוויגע? — דח סלייטעט דוח חיהו חין דעו מעערעז
 פֿאָטעטן חוזר לייגטעט חיהתן דייעט מחלט!
 חזן דוח בליעועט חוט דייעטן הוילען

פֿיהרטעט דח: וועער לו ויזכר פֿחריגען געוואלט לוריקק, חז: דער
 מחרגען חזברתך; דח טטירויסע וועלטאעער חיבערסטעג וייע חולער,
 ווחגען רחוטען חיבער ווחגען חוט טרעקקליכעטן געבריוו. כחך ווחרטן דוח
 פֿיכרע חן לעבען, כחך מטהאטעטן יוח — דח חוב דער חלווחלטיגע יוח
 היוואטהקך חוזר טלייערטע יוח טיען חין טטרוועלכרע סליכרע. פֿענט
 סוףס ער דח: פֿלערד חן דען ווחגען, זחזערטע דוח רחידער חכ, ערגרין
 דען לויטן, סלייטעט חוט בעסווערטעטן לגע חוזר ריס יוח חוט דער געז
 ווחוט ויזכר טחרקע. חין דוח חוטטע דעו מעערען, חוזר ויוח טחטפֿע
 כעלן פֿערלעחרטע יוח ויין עכטברחנטער לחון.

ויין עכטברחנטער לחון חחט דוח טחחרטן חיל: מעער געטוויידערט; דח זחגען
 חיהתן דוח זחזע דער מחלטיגטן: ח', ווער חיוט חוזטער דען מחטטיגען ויוח דוח?
 דער גחטטער גחטט, דער טחפֿלער דער טיעפֿען חוזר היוואעלו:החעהען, ער
 לעברירכט

ים גליו לבל יהו זוהים. דק וְחָלַד מְאִימָתוֹ גְדוּדִים.
 הַאוֹמֵר לְחָרֵם וְזָהְרֵי בָהִים. וְחֹתֶם בְּעַד הַלִּים וְלֹא
 מְגִיהִים. וְקִים וּבְרָקִים מִמְּנֵי גְשָׁלָחִים. חָשִׁים בְּשִׁלְיֹתוֹתוֹ
 וְלֹא שׁוּהִים. טַבָּם גְּלַגֵּל קְבוּעַ וּמִזֹּלוֹת צוּמָחִים. יַחַד
 בְּסִיל וּבִימָה עַמָּם זוֹרְחִים. בְּיוֹן עֵשׂ בְּצַפּוֹן וְעַקְרָב
 בְּדָרוֹם מוֹנְחִים. לְיַחֲוֹד שְׁמוֹ בְּכֹלֹם מוֹכִיחִים:

מוֹכִיחִים מַעֲשֵׂיךָ אֶהְבֵּת אֲמוּנֶיךָ. לְבָלוּעַ לוֹחֲצֵי
 הַמּוֹנֵיךָ. נְטִיטָה יְמִינֶךָ:

מוֹמְתִים וְלֹא מְתִים בְּעוֹדָם. גַּפְשׁוֹתֶם עֲרִין צְרוּרוֹת
 בְּחֻלְדָם. סַעַר סוּף לִיבֶשֶׁת לִידָם. עֵיפָתָה אֵף הִיא קְלַעְתָּם
 לְבֵית

זוהים, מחגזי, ולי תלמוד הוא, כדלית' בערוך ערך זהה. דוק וחלד, שמים
 וארץ. כדכתיב, מתפחדים, כמו, אל תפחדו ולא תרהו (ישעי' מד ט). כאומר
 לחכם וכו', עשה, כאומר לחכם ולא ירח ובעד ככתיב יחזק (חזק ע' ז);
 וזהו סוהם בעד הילי' וסיכו כוכבי חור. היליס, מגזרת כי כוכבי כשמים
 זכסיליהם לא יכלו חורם (ישעי' יג י). מגזרים, מאזרים, ל' יגיע חשבי
 (תהלים יח כט). וקיס. לכתוב חש (מזליו יח). חשים, ממכרי', ולא זכסיל, ולא
 מתמכרי'. טכס. תקן כסיל וביעה וכו'. כון עז, עזה, עושה עז כסיל וביעה
 וחדרי תימן (חזק ע ט), וענינם טכור בעט נכבות דף נ"ח כ', וכפחאי' דף ל' ד כ'.
 בחלדס, גניפס. לידס, לזוקס. עיפתה, חלר לארץ, כמו, ארץ עיפתה כט

לערבכיס דים סת'ולטן אעערעוואקען! היאעלו חונד עררע סרעקסט זיינע
 צורכטכורקייט; ער סילט דים זקנע, חונד מיהרע סטרמאלטן לערסוויירען,
 ער לערזייגעלט דער סטערנע גלח'ן, ויה פונקעלן ניכט מער, ער זענדעט
 כויטלע חונד דקנע, ויה לערריכטען דים ב'קטס'פס חונדערליגליך טעלן. דים
 היאעלן: ד'קרען ה'קט ער חייגעטעלט חונד בע'ע: טיגט, מין מיהגען פ'קל'פיהרען
 דים סטערנבילדער מיהרען אויף; ד'קרט סטרמאלט דער ח'קית חונד היער ד'מ: דיעז
 בענגעסטירן ער ה'קט דען פ'קל'מרטטערן ח'סן נ'ק'רען חונד דים ו'ק'ערס'מ'קנע
 ח'סן זייען גע'מ'גערט; ויה זייער דער חייכהייט זיינען כ'א'סכ'נ זייגען.
 לייגען דיינער זייעב לו ריינען געטרייען זייער דיינע טה'קטען מ'אלע.
 דום ה'קט ויה ערטר'קט, דים דיינע גע'מיינע גע'דריקט,
 דון דום זייגעטעט דיינע רע'טע! —

סטערנענדע זורען ויה ט'ון, קבער ניכט ט'ה'ט; נ'ק'ד ח'פ'טעטע דים זעלנע
 מין מיהגען זיינע, מ'לז ויה ד'מ' ט'מ'ר'ויטע אעער מ'לז ו'ח'ר'ל. דים עררע
 ט'וידערטע

לְבֵית מִצְוָדִים • פְּצוּעִים וּגְפָצְעִים וּמְפֹלָח כְּבָדִים • צְנוּפִים
כְּדוּר עִם מִרְכְּבוֹת כְּבוֹדִים • קְרוּעַ וּרְקוּעַ גְּהָרִים בְּעַד־רֵיב
וּמִצָּח בְּתִגְרוֹ עַל יָדֵם • מִשְׁדֵי הַמְּשָׁלִים לְשׁוֹנְאָיו לְהֵאבְדֵם •
שֵׁת יְמֵינוּ לְאַרְץ לְגִמּוּל לָהֶם חֲסָדִים • תִּפְתָּהּ פְּעֵרָה פִּיהָ
וּבְלָעָה הַזֹּרֵם • תוֹחַתְתוֹ יַחַד וְעַמָּם רָכַב וְסוּם גִּרְדָּם :
גִּרְדָּם וְאָבֵר שְׂאוֹן בּוֹגְדִיָּה • וּבְנֵי זֶרַע חֲסִידִיָּה •

גְּהִיָּת בְּחֲסִידִיָּה :

עיוסד ע"כ א"ב

אֲרַח עוֹלָם עֲלֵיהֶם בְּאֵהֵב שְׁנִיתָ • בְּנֵי עֲבָדֶיךָ בְּדָרְךָ

חופל (איוכי כב), ככדס, נקוע הכנר, ל' יפלא חץ כנרו (משלי זכג). זנופים
כדור, ל' לנוף ינכסך לנפה כדור (ישעי' כג יח). עיין פירש"י ורד"ק.
קרוע ורקוע, סיס והארץ היו נחרים ומריבים נעדם, כי סיס ה' זורק לינשת
והארץ לא רלחה לתת להם קנר, כעבולר לעיל דף ע"ד נ'. ונקראה הארץ
רקוע, כי היא מורקעת על העיס, כדכתיב, לרקוע הארץ על כמים.
ונחרים, מגורת, בני חמי נחרו כי (זיר חו). שדי המשלם וכו', כשו שטרר
דז"ל, סקנ"ה משלם לשנאויו סכר עמותם נעה"ן, כדי להאכידם מן עה"ר. לכן
שת ישינו וכו', עיין לעיל דף ע"ד נ'. לגמול להם חסדם, נעבור שאמר,
ה' הדיק, עכאן זכו לקנורה. תפחה, גיהנס. תוחתה, כעל נגור מן תחתיה,
זנוספה נו סח' וכמו זנוספה נחת נעותך לעמתוני (תהלי' פת ח), שהוא ל'
מיתה לרעת כמפריס ולרעת רד"ק נעבולר בעור השלישי. ולדעתו התנה נגורת
מן והארץ לא תמכר ללמיות, וכשרת נו סח', עד שאמר, למתחוני; ועס
כעלטר, נעותך ככר היו ל' ללמיות ולחלוטין, שסכי סבוני כמים כל סיוס
כלי הספק, עד שידמו ל' לקנין מוחלט.

אורח עולם עליהם וכו', נעמי; נעבור אהבתך לישראל שנית מנהג העולם, וכמו
שאו"ל כשמו"ר כ"ב: ולא נחם אה"י דרך ארץ, שלא נכג עמם כדרך כל הארץ. היאך ?

סלידערטע דח דעק סטרודעל לוריקק, פֿערלעטלט, בעסטקדיגט חונד פֿערווחונג;
דעט; ויח ספיעוטען ויח מיהען חונד מיהרעכטן פרמֿשטגעטפֿאן ויח ויח מיט מיינעק
בזווען; זינד חונד זעע גערייעטען חין לוייט, חונד לֿחק חונד חמרער ענט
שטחנרען מיהרענטהאלבען*) — דח ווינקטע דער מוואַקטאָיע — דער ויינע
פֿייערע היינערען לר עוויגען פֿערדזשאוואַג בייֿחאנט — ער ווינקטע דער ערדע
לן, דחם ויח מיהען פֿערגעלטען אַקטע, וויז ויח מייניט גוטע געטהן; כון
פֿופֿלענטע ריח גרושט מיהרען רחֿען חונד פֿערטאָנג דער סטחזונען רחטע, ויח
זינק נעבט וויגען חונד רחם חונד ענטפֿולען.

ויח ענטפֿולען רעו חונטערזאָנג, דיה רחטע דער טרייחזונען; דיה זמנהע
דיינער טרייען אָבער דון פֿיהרטענט דוח ויח דיינער גאָרע.
חיוו זיעבע לן מיהען הָזוט דוח רען זיין דער וועלס געקאָדערט. דיה זמנהע
דיינער

*) וועדער למך נקד וחסער וחסונען דיה פֿרעפֿלער מיינעהאונען.

אֲדוּגִים הַנְּחִיחַת • גַּעְטוּעִים בְּאֵב לַבְּנִים לְמוֹ עֲשִׂיתָ • דְּבַשׁ
 מִסְּלַע אוֹתָם הַיִּנְקָתָ • הִרְחַצְתָּ וְהַלְבַּשְׁתָּ וְהַנְּעַלְתָּ וְסִבַּרְתָּ •
 וּבִסְלֵת וּדְבַשׁ וְשִׁמְן אוֹתָם הִרְבִּיתָ • זֶה בְּעִמּוּד עֵנָן הַנְּחִיחַת •
 חֶשֶׁךְ בְּעִמּוּד אֵשׁ בְּמִנְהִיר גַּעְשִׂיתָ • טַל מִתַּחַת וְלַחֵם
 מִמַּעַל לְמוֹ הַחֲשֵׁרֶתָ • יְאוּרִים לְצִמָּאָם מִצֹּר הוֹצֵאתָ •
 בְּנִסְתָּם לְהַר חֶמְדָּה וּמִצְוֹת וְהַקִּים הַזֵּרִיתָ • לְמַעַנְךָ
 בְּגֹדֶל חֶסֶדֶךָ לְגוֹה קְרִשְׁךָ נְחִיחַתָּ •

נְחִיחַתִּי סְגוּלָּה יָם בְּגוּזוֹן • וְצוּרֵיהֶם צִירִים בְּיַלְדוּתִי
 אֲחֻזוֹן • שְׁמָעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן •

מִקּוֹל מַפְלַת שְׁאוֹן פּוֹרְכִים • גִּרְעֵשׁוּ אִיִּים וְיוֹשְׁבֵי
 רִכְבִּים

דרך כל הארץ, מי שקונה עבדים, קונה אותם על מנת שיכיו מרחיבין אותו וסביבין
 אותו ומלבישין אותו וטועבין אותו ועלירין לפניו; אבל הקנ"ה לא עשה כן, חלל
 שבים מרחיבין וכך אותן ומלבישין וכושלן ועליר לפניו, אבל, ולרחשך מים ולאסובך
 שמן ואבישך רקמה וגו' (יחזקאל ט"ו ע'). וכמה כאלה כזה נכיו מעצ שם פ' כ"ה
 דף קמ"ט א'. געועים, טעועים. הנקת, היית מיכיק אותם. כרחלת וכו',
 כמנאר נכוחות יחזקאל יו'. המצרת, המצרת, ל' ועצמות מים ע"ג קרקע
 (תענית ע"ב). להר חמד, זה סיני. ים כגון, כאשר עברו את הים.
 פורכים, תאר למלרים שהעבירו את ישראל בכרך, וכו' ע"ה ביחזקאל ל"א ע"ז.

דיינער קעכטע אינעסענט דוח וויח פרייהערן ריינען, טויפט מיהענען ערגמטן; ביז
 קייטען, וויח היין פֿהטער דען וקהענען, אינעסענט יח הקינג חוי; דען פֿעלענען וויח
 גען; הקוט יח געבֿהדעט, בעקליידעט, בעטוהעט חוכר גענוהלבט חוכר היט
 ונאמען חוכר הקינג חוכר קל ערלנגען; דענו טהגענו; היט דוח יח היט מיהענער
 ווקלענעוילע געוויטעט, חוכר היט פֿינטערן מיהענען געוויטעט היט מיהענער
 פֿייערווילע; אינעסענט מיהענען טהיח חוילעסטיגען, טפיינעסענט יח היט היאמענען
 קהט חוכר טפיינעסענט מיהערען רודט היט קוועלען, דוח דען פֿעלענען ענטש
 טפֿהנגען; וקוועלעסענט יח חוכטער יענען ערקקערען בערג (סיני), בענ
 לעהרענט יח היט דיינען געבֿהטען חוכר געיעטלען חוכר פֿיהרענט יח
 היט דיינער גרמטען האר נאך יענער ווקהנג דיינער הייליגקייט.

ריינע געוועבטען הקוט דוח דורך דחו וועער געפֿהרט; דח ערגריך במהנגקייט
 מיהער פֿיינדע, גיך מיינער געבֿהרערין — ה' פֿהקער המרטענו חוכר בעבטען.
 חין ענטעטענען געבריון עררעטע דער סטורן דער טירמיינעכרמטע, דוח
 מינעלען ערבעטען דחפֿהן חוכר דוח בורבועווקההער. חוכן פֿלעגטען דוח רמטענע,
 היינע

דרבים. סלעמו סוד נמלכים. עלפיו ונכמו אחר נסיכים.
פהות וסגנים נמרים. צור וצידון וכל גלילי פלשת
נבכים. קצין ורש ואיש תככים. רטט דהזיקו ובמים
גשפכים. ששמו עליהם הולכי דרבים. תמהון קמו
מבסאותם מלכים:

מלכים הוללו והרעלו. ושעיר וזמיו וארודי חלחלו.

או נבהלו:

ט"פ חשר"ק.

תימן וישביו נפוגים. שברון לב ורפיון ידים משיגים.
רבי מואב מתמוגגים. קינים ונהי בפיהם הוגים. צעיר
חם וכל אליו זוגים. פחדו ורעדו וכדנג נמוגים. ערקי
וסיגי בשבור הוגים. סועה וסער בם מנהיגים. גבערו
כלם ונעשו שוגים. מדממים לארץ ישבו נוגים:

סולעמו כוד נמלכי, נכלעו עלת היועלים; נלע חדוכי, מתרגמיק, סלעס
חדכי; ועלמו חכלע (ישעיה יט ג), וחכיעהון אסלעס. וכן רובל נלעיה מתורגס
נל' מלעס, וטעס כולס השחת העלה. עלפו, ל' בניך עלפו (ישעי' נא כ),
וכעלוק כיה כחולסה, אשר יקרה לאדם, עד שמטע תלא רוחו. נמרכיס, נמלשי.
חיס תככי, חיס שאינו לא לקין ולא רש חכל הוא בתוך כניכס. רטע, רתת.
הוללו, נעשה כהוללים וזמנים. והרעלו. והוכו בתמזון לנכ, ל' וכנרוזיס כרעלו
(נחום כ ד). ושעיר וזעי וארודי, שמות חומות הס.

תימן, אופי תימן. כפוגי, כפוג לכס. רבי מואב. שרי מואב. מתמוגגי, ל' נמוגו כל
יושבי כנען. וכדוכנ נמוגי, וכצעו' מסמסס'. ערקי וסיני, מכני כנען. כוגי, כלכתי'.

ווינע תהאמכט ערגרין דוח פירוטען, חונד יוח ומקקטן ריקקלינגו, דוח
פחמס'ז חונד ערען עראמטטעטען, לור חונד לידון חונד דער גמלע קרייג
פלשת זיעען חירריג חוזהער, חיבער דען רייכען, חראטן חונד מיטטעל
חמן ערגאס סרעקקען זיך וויח ווחסער, דוח ווחנדערער סוויטעטען, חונד
בעטייבט ענטפיהרען מיהרעטן טהרנע קתינגע.

קתינגע ווחרען בעטייבט חונד זינלחן, חונד שעיר חונד זימי חונד חרודי בעו
טטירלט; ח' מיין פאמטלזיכער סרעקקען חמטטע זיך מיהרער בעאמכטיגט.
תימן נעבוט דעסטן מיינוחהנער ווחרד בחינגע, הערלברעכען חונד סווחלע ער
גריף יוח, מואכ'ז פירוטען פערלנגטען חונד זיפלסטען חך חונד וועה, דוח נחכז
קחאטען פחן חס נעבוט דערען מכהנג ליטטערטען חונד בעכטען חונד
לערפאמטען וויח ווחכוי, ערקי חונד סיני טויעלטען וויח בעטרוקען, פחן
וירבעל חונד סטורטן געטריעבען; יוח ווחרען חווע בעטהערט חונד זינג
לחז חונד ווחרפען זיך לור ערדע טוויגענד חונד טרויערנד.

נוגים קמנים וגדולים כפאחד. ובאו בן עתה כל צורתיך
 יחד. תפל עליהם אימתה ופחדה.
 למען למוג לבביהם. פוס חמתך מסוף בנייהם. וראה
 ורעד יבא בהם. טרוף דעת בלבביהם. חלחלה ומעד
 על מתניהם. זיע ורדת בכל איבריהם. וכשלו מהם
 ובהם. הזה על הזה תבא עליהם. הומם ישבו
 תחתיהם. גער מלאים ואין מרפא להם. בניה עד
 יעברו לגבוליהם. אל הארץ אשר נשבעת לאבותיהם:
 לאבותיהם טוב פצת מלא לבנימו. ואל הרמות
 מאוימו. תבאמו ותטעמו:

מיוסד ע"ס א"ב

ארץ מכל ארצות עשור מפרשה. בעשר קדשות
 מקדשה. גם עוד ממנה מעשר מן המעשר מנת גבה
 הפרשה

הזה על הוס, סכר על סכר. דומם, לשון דומי' כחלם. גער, גערת ס'. חרץ
 מכל ארצות וכו', מציורא שלמעלה, תכאמו ותטעמו א חרץ, כמכורסה מכל ארצות.

טראיערנד ווהר קליין חונד גרנס; זין ווערדן דיינע פיינדע
 מווע, דזין קנאט חונד חונד פורכט וירד חיבער זיח פמווען!
 לו חיהרע הערלענע כמגיגקייט זענענע דוח חיהען דיינע לחרענו קעלך;
 פורכט חונד ליטטערן ווהרעט זיח מן, העפטיגע פחלען חיהר הערן;
 סרעקען חונד בעבען חיהרע לעדען, חונד נקטחשווייס דרינגט חוין מווען
 גויערען, זיח ססירלען, חייבער חיבער דען מויערן, חונדלון טרעפסט זיח
 חיבער חונדלון, זיח ווערלען זיך לור ערדע סטוק חונד קוואערלען,
 מהגע היין, ביז דיינע ומהגע חיהרע גרעלען הייחיבער געלמען נחך
 יענטן לחנדע, דזין דוח חיהרען פהרעלעטערן לוגעס ווהרען.
 דען פהרעלעטערן הינט דוח גוטע פערספרחלען, דזין ערפולונט דיינע
 פעהרייסונג דען זמהען, בריקגוט זיח נחך יענטן אקחען געבירגע חיהר
 דער ווקנע, דזין דוח בריקגוט זיח זיין חונד. פלאהלענס זיח חוין
 חוין יענע חוין מווען ווהרען לונד לעהנטען חכגעווארערטע חונד חוין
 לעהנערויח הייליקייטען געהיליגטע ומהר, חוין דען חכעראלון, לור העבע
 דען מווערהעלעטען, דער לעהנטע פון דען לעהנטען חכגעווארערט ווהר, דער
 חוין

של פסח יקה

הַבְּרִשָּׁה יִירֵת יְבוּסֵי הָעִיר הַקְּדוּשָׁה. הַעֲלֶהָ
מֵאֵז בְּמַחְשַׁבְתָּ עַד לֹא קִרְאת יִבְשָׁה. וְתָמִיד עֵינֵי אֱלֹהִים
בָּהּ לְדַרְשָׁה. זְמַנָּה לֹא לְכֶם שִׁבְתָּ וּלְיִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁה. חַגּוֹת
בְּתוֹכָהּ סְבוֹת מְהֵם לְחִישָׁה. טַלְלִים בְּצֶל מַחְרָב מְצוּא
גְּפִישָׁה. יַחַד לְחֻשְׁבֵּם מְזֵרִים וְרוּחַ קֶשֶׁה. כָּל נֶגַע וְכָל
מִבֵּה אֲנוּשָׁה. לְהַסִּיר מֵאֵם מִשְׁלֵשָׁה:

מִשְׁלֵשָׁה נִבְטָה בְּרוּחַ לְהַרְעֵד. וּבְלִשׁוֹן עֲתִיד פְּתַחָה
וּסְיִמָּה לְהַרְעֵד. יִימְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:

מַלְכוּת עַד לֹא אֶקְדֶּם קְדוּמָה. נִצַּח נִצָּחִים מְקִימָה. סוּף
וּקְדָם

וישר והמקדשה בעצר קדושות, כדליתא דנעם' כלים מרק ח'. גם עוד טענה וכו',
כלומר, טן ח"י, שהיא מעשר של אחר חרות, כופרש עוד טעמר טן העשר לחלק
גבוה, והיינו דירת יבוסי, הוא הגורן שהיה דוד טן היבסי וגם נבנה ירושלים.
זמננו כפרקי דר"ח פ"ג: "דברים עלו במחשבה ביום ראשון, ירושלים ורמות
חנות וכו', וזה הועלה מאז במחשבת וכו'. ועיין גם בילקוט פ' עקב ברטו
תש"ג. חנות בתוכה וכו', לשכון בתוכה ולהאזין תפלת ישראל. נמיסה, מנוחה
ונחת. עמוס משולשה, כהנים לויים וישראלים. נכטה נרות, הכניסה נרות הקודש,
ופתחה השירה בלשון עתיד, אז יסיר עשה, גם סיפה כל עתיד, ה' יתלוך
לעולם ועד, לרצו על השירה שלעתיד, ובטו שז"ל. להרעה, כ"כ נב"י.
מלכות עד לא קדם וכו', מלכות שהיתה מראש ומקדם, מתקיים לכלל כלמים.

קרט, ווף יבוסי געוומהנט, קרער דיח הייליגע סטערט (ירושלים); דיגעווע וחווררע
סמן חין מ:סחג געברחכט פֿקר ערסחפֿלונג דער עררע, חויל ויח החטטע גחטט
בעסטחנדיג ויין חויגנאערק. ער החט ויח פֿיר זיך לוכן טהרמ:ע חונד פֿיר ישראל
לוכן ערבע בעסטויאטט, דמרוין לו רעוידירעו, דיח געבעטע ועבער מכלוהקרען
חונד זיח ביח ברענגענרער היטלע לו בעשטטעו, לו ערגחטלען חונד לן
סיטלען פֿקר פֿלוטעו חונד סטורט, חונק חללע פֿאחגען חונד חללע מעכטליכע
חונדחללע חבלווענרען פֿחן רעקן גערריטטעטען פֿחוקע*)
דח: גערריטטעטע פֿחוק סוטע חית גיוטע דער פֿרשעלנייהוג;
דמרוקן בעגמן עו ויין לעד חין דיח לוקולט חונד סאקס עו חויד
וח**): חון, דער עוויגע ווירד חוימער חונד עוויג רעגירען.
חין ריך, דחן פֿקר מוכגען סמן ווחר, בעסטעהס חויד פֿיר חונד פֿיר; וומו
עברע

*) ישראל חייטט חין גערריטטעטעו פֿחוק, וויל עו חויו דרייח סטחידען,
כהנים, לויס חונד ישראלים, בעסטעהט. ** ועעה חית כחור.

וְקָדַם וְתָהוּךְ עֲצוּמָה. עַד עֲלֵמֵי עַד מְסִימָה. פּוֹטִים בְּכֹלָה
 בְּמַהוּמָה. צְנִיף מְלוּכָה הַמְּלִיכֹהוּ דְגָלֵי אַיּוּמָה. קִימוּ
 לְעַד הַיּוֹמָה לְהוֹמָמָה. רוּם וְתַחַת יְמִלְכִיכֹהוּ בְּאַיּוּמָת.
 שְׁמִים יִפְצְחוּ רִגְוֵן גְּעִימָה. תְּהַלְתּוּ יִתְנוּ כָּל מְלִכֵי אֲדָמָה:
 מ' אִזְ יִהְיֶה אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּרָה יַחַד. לְקָרָא כָּלֵם
 בְּשֵׁם הַמִּיחָד. וַיִּמְאַסּוּן אִישׁ אֱלִילֵי כֶסֶף וְאִישׁ אֱלִילֵי
 זָהָב בְּכַחַד. וַיִּשְׂוּ שְׁכֵם אַחַד לְעַבְרוּ בְּפַחַד:
 בְּפַחַד וּבְכַרְעַר יְמִלְכִיכֹהוּ גֹי אַחַד. וְאוֹתְנֵי עֲשֶׂה לְגֹי אַחַד.
 בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד:

ס ל ו ק .

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲלֶה קְדָשָׁה בִּי אֶתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 אִמְץ

פּוֹטִים בְּכֹלָה זְכוֹ, כֹּאֲשֶׁר כֹּלָה נְמַהוּמָה כְּפּוֹטִים, כֶּסֶם כְּמִלְרִיִּים, אִזְ לְנִיף מְלוּכָה
 הַמְּלִיכֹהוּ יִשְׂרָאֵל, כִּנְקִרְחִים דְּגָלֵי אַיּוּמָה, וְנַעַת קוֹמוּ לְעַד לְכוּמֵם דּוּמָה, אִזְ יְמִלְכִיכֹהוּ
 כְּאִישׁ רוּם וְתַחַת, וְהִינּוּ שְׁמִים וְאֶרֶץ. וְכֹל הַמְּאִמֵר הַזֶּה מְיוֹסֵד עַל נְכוּחַת לְפָנֶיהָ
 (ג'), לְכֵן חָבוּ לִי כֹאֵם ה' לַיּוֹם קוֹמֵי לַעֲדָה, כִּי מַשְׁפְּטֵי לְאִסְיָף גִּוִּים וְגו', כִּי אִזְ
 חֲסִפְךָ חֵל עַמִּים שְׁכָה נְרוּרָה, לְקָרָא כֹּלֵם נְכֵם ה', לְעַנְדוּ שְׁכֵם אַחַד זְכוֹ. וְכַתִּיב,
 עֲשֵׂה דּוּמָה, אִלֵּי קוֹרָא מַזְעִיר וְגו' (יִשְׂעִי כֹא יֵא). וְכַתִּיב, וְכִי ה' לְמַלְךְ עַל כָּל
 הָאָרֶץ, בַּיּוֹם כִּהְיֶה יְיָ אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד (זְכַרְיָה יד ט).

עֲנֵה, חֲכֵמָה גַּם חוֹכֵר וַיִּשְׁטַע חֵן וְיָד סֹוֹיֵעֵסֵט, דּוֹעֵרֵם חֵן עוֹוִיגְקִיט. הָאִזְ עַר
 דִּיחַ גַּעֲסֹאֵלְטֵטֵר עֶמֶן פּוֹט חֵינֵס סְטוֹרִיֵט חוֹיִפְגְּעֵרִיעֵבֵעֵן, דָּחַ הַלּוֹרִיגְטֵעַ חֵיחֵס חֵינֵעַ
 עֹוֹרֵטְכֵרֵעַ כְּחֵלִיחֵן אִישׁ עֹוִיגְעֵנֵרֵר עֶמֶהֵעַ, חוֹכֵר סְטַעֲחַט עַר חֵיכּוֹס לֹסֵק גְּעֵרִיכֵי,
 קַע חוֹיִף, דּוּמָה לֹו בְּתִיִּדְיָעֵן, דָּחֵן וְעַרְדֵּעֵן הִיחֵאֵעֵל חוֹכֵר עַרְדֵּעַ חֵין עֹוֹרֵט חֵיחֵס
 הַלּוֹרִיגְטֵן; דִּיחַ הִיחֵאֵעֵל וְעַרְדֵּעֵן אִיעֵבֹוֹיֵעַ אִיעַרְדֵּעַ חֵסֵטִיחֵאֵעֵן, חוֹכֵר פֵּרִיִּיגְעֵן דִּיחַ
 עַרְדֵּעֵקְתִּיגְעַע גִּוִּיעֵן רוֹהֵבֵן. דָּחֵן וַיִּירֵד עַר דִּיחַ אִיכַפֵּעֵן דַּעַר עֶמֶלְקֵעַר מְרַעֲרֵן חֵין
 רִינֵעַ סְפֵרְכֵלֵעַ, דָּחֵם יִחַ הָאִזְ עַן כְּחֵאֵעֵן דַּעַר חֵינִיגְעֵן וְעוֹעֵבֵן מְרַזֵּלֵעֵן,
 חֵיחֵרֵעַ גְּקֵטֵלֵעֵן חוֹיֵי-יִלְבַּעַר חוֹכֵר גְּחֵר. עֵרְחֵלְטֵגְוֵפְחֵלְטֵן עֵרְחֵרְבֵסִיִּיעֵן. חוֹכֵר
 חֵינֵאִישִׁיחֵי חֵיחֵס חֹלּוֹיִין עַחֵרְפֹוֹרְכֵטֹוֹפְחֵלְטֵן דִּיעֵגֵעֵן וְעַרְדֵּעֵן.
 עַחֵרְפֹוֹרְכֵטֹוֹפְחֵלְטֵן חוֹכֵר כַּעֲבַעַד וַיִּירֵר חֵיחֵס הַלּוֹרִיגְטֵן חֵינֵעַ חֵינֵלְגֵעַ
 כְּחֵלִיחֵן, עַר וַיִּירֵר חוֹנֵן לֹו חֵינֵעַר חֵינֵלְגֵעֵן כְּחֵלִיחֵן מְחֵלֵעֵן; דָּחֵן
 וַיִּירֵד דַּעַר עוֹוִיעַעַע חֵינֵיכֵיֵג חוֹכֵר וַיִּין כְּחֵאֵעַ חֵינֵיכֵיֵג וַיִּין!
 כֵּן וְחֹלּוֹ יִחַ דִּיר חוֹיִפְסֵטִיִּיגְעֵן, דִּיחַ חֵינִיגְוֵגְוֵג,
 דָּעֵן רוּם בַּיּוֹם יִשְׂרָאֵלֵיֵן הֵיֵל חוֹכֵר חֵינֵלְטֵ!

כוונת כפייען, להודיע, אעפ"י שהרבה נכנס רכון פלטה, ובדי שלא לתת פ"ס
לכעל דין לחלוק ולומר סימתיכוו שחח דמרא, לכן התחיל להכני' הפרכא ולומר,
האן מלך גדלת כמותן ושפע רב שמאפיע, והן מלך ליאו' העקבל וקבלתו שפע
יותר מן כראוי לו, א"ל להספיק שחח וגם לא לנח לתכלית ספור כעעכ.

אמין גבורותיה מי ימלא, ומי יעצר פה שבחה למלא,
אלו פיננו מלא כים שירה והלל, וכל שערות ראשו
לשונות להתפלל, ובם אנן עוסקים יומם וליל, לא נביל
להספיק מלא, על אחת מרבי רבבות שמך להלל, אשר
הפלאת והשבת להתעולל, על עם אשר לך מתחולל.
בטרם הרים ילדו וארץ תחולל, חשקתם לשמך באהב
לבבל, היות לך לבנים ואתה למו מחולל, בצל ידך אותם
לטלל, על כל עם ולשון ראשם להתלל, בארץ חיים
אותם להסלל, בלי להחליפם באמה אחרת אותם להלל,
להתפאר בם והם בך להתהלל: כי מי אלה וזולתך
בעליונים

אומין, וכו', נעבור שהרין עד כנה נכנסות של הקנ"ה לכן יסד זה
הסלוק, לאחר שאין כח נכנס לשחו כראוי, וכענין שאמר דוד, מי יעלל
גבורות כ'. מתחולל, ל', דום לה' והתחולל לו (תכלי' לו). נטרם כרים וכו',
ישראל עלו נעמשה קודם כנריאה. נחשכ לכלל, לתת כלילת האסנה על
דאס. מחולל, יוגר. לעלל, לסכך. להתלל, לרועס. להסלל, להדריבס.

אומין, דת: לערמחגנו דיינער ה'אגעוואלט, ווער קחן עז חיוספרעלען?
זוער לערמחג דיינער רוחן לו ערלחהען? פילאטען חויד זיעדער חוגר געוואנגע
חונדער חוגר, ויח ווחסער דתו וועלטהעטער, חוגר ווקרען חויד ה'אע החמער
חונדער חיוסעטו ספרעלענער לונגען, בעסקשטיגט טמג חוגר נחלט, דיינען
רוחן לו פרייזען, ומההויך, ויר ווקרען ניכט לערמחגענר, היט ווקרען דען
רוחן חיינער חיינליגען טחטט דער איריחדען טויענדע געהתריג לו פרייזען,
דיח רוח וחונדערבמך חויגעפיהרט פיר חיון פחוק, דתו דיינער המררעס?
עהע דען דיח בערגע געלייגט חוגר געסקלעטען וחורדע דיח עררע, דחלטעט
דוח סמון, דיעזען פחוק דיר חיינעט זיעברייך ה'אע ומהגע לו ערקיעזען חוגר חיהר
פחטער לו ויין, ויח היט דעטן סחטטען דיינען סוטלען לו דעקקען, חיהר חיופט
עומפלוזחעבען חיהער יעדע נחליחן חוגר ספרמלע, ויח חיון וועגע דען
זעבען לו זייטען, זיח געגען קיינע חדרערע נחליחן לו לערטייסען חוגר
ויח לו ערהה'טען לו דיינען רוחמען פרייז. ווח חיוט חיינע גחטטהייט
חיון

לְעֵין כָּל הַמּוֹנִים, בְּתוֹעֵפוֹת רְאֵם רָמִים וְעֲלוֹיָנִים, וְעַל
 בְּנֵי נָשָׁר נִשְׁעָנִים, שִׁיר וְשִׁבְחָ וְהִלָּל רִנְגִים, בְּתוֹף וּכְנֹר
 וְעָבַד וּמְנִים, וְלִקְיִם דְּבָרָה אֲשֶׁר עֲצָה לְרֹאשׁ מְאֻמִּינִים,
 לֹא הוֹצֵאתֶם בְּפִי נִפְשׁ רִיקָנִים, כִּי אִם מִלְּאִים כָּל טוֹב
 כְּרִמּוֹנִים, כְּלֵי כֶסֶף וְכֵלֵי זָהָב וְטוֹבוֹת אֲבָנִים, וּבְגָדֵי חֲפֵשׁ
 וְרִקְמַת צְבָעוֹנִים, בְּדֵי לְשָׁלֵם שֶׁכֶר שְׁעֵפִיד חֲמֹר וּלְבָנִים,
 חוֹפְפֹתֶם בְּטָלוֹל שְׁבַעַת עֲנָנִים, מַעֲלָה וּמִפְּטָה וּמֵאֲרָבַע
 רוּחוֹת גְּנִינִים, לְחֻשְׁבֵּם מְזֶרֶם וְחָרֵב וְצָנִים, וּמִפְּנֵי חַיּוֹת
 וּגְשֵׁיכֶת צְפָעוֹנִים. וְעֵין בְּעֵין כְּבוֹדָה מְהִלָּה לְפָנִים, בְּעֵן
 יוֹמָם לְנַחוֹתֶם נְתִיבוֹת מְתַקְנִים, וּבְאֵשׁ לִלְהַ בְּלֵי לְהַפְּשֵׁל
 בְּאִישׁוֹנִים, מְנוּה טוֹב לְגֹה טוֹב גּוֹסְעִים וְחוֹנִים, לֹא

צמאים

כִּילְקוּט פ' וְחֵתְחֵן כְּרֵטוֹ חֵתְב'וֹ. לְרֹאשׁ עֲלֻמִּינִים, חֲנֻכָּה חֲנִינוּ. חוֹפְפֹתֶם,
 הֵיית חוֹפֵף וּמִסְכָּךְ עֲלֵיכֶם נִסְכָּךְ ז' עֲנִינִים, כְּדֹחֵתֵךְ כִּילְקוּט פ' כִּסְלֵחַ
 כְּרֵטוֹ רַכִּ"ח וְנִמְדָכֵךְ רֵנֵה פֵרֵשֶׁה א': שְׁנַעַה עֲנִי כְּכוֹד כִּיו מְקִיפִין אִתְּחֵם ;
 ד' לר' רוּחוֹת הָעוֹלָם, וְאֶחָד טַלְמַעֲלָן וְאֶחָד מַלְטָטָן וְאֶחָד שֶׁהֵיט מֵהֶלֶךְ לְפָנֵיהֶם
 רְחוֹק ג' יָמִים, וְהֵיט טַכָּה לְפָנֵיהֶם חֵת כִּתְחָזִים וְחֵת הַעֲקָרְכִים וְחֵת הַדְּרָפִים
 וְחֵת הַכְּלָעִים וְחֵס הֵיט מְקוֹם כְּעוֹךְ הֵיט מְנַיְכוּ וכו' . בְּאִישׁוֹנִים, בְּאִישׁוֹן לִילָה.

גַּעֲפִיהֶרֶט, וְחֵתְדַעֲרֵן כִּיחַ הַעֲלֹעֵטֵן טַחְנֵעֲלוֹכְטַע, עֵמֶר מְוֹלַעֲר חוֹיגֵעֵן חוֹזֵר חוֹיט
 דַּעֲר הַחֲטָטְטֵר עֲבַעֲבַדַּעֲרֵן גְּעוּחֵיט חֵינֵעֵן רֵאֵם'וֹ. יֵחַ וּחֹחֲרֵדֵן חוֹיף מְ-הַרְזֵדְלֵיגֵעֵן
 הַעֲרוֹיגֵעֵן טַחְרָגֵעֵן, חוֹטְטֵר וְיַעֲדַעֲרֵן, לְחֵב־חֹזֵר, דְּמִכְּגַעֲ:חֵגֵעֵן, חוֹטְטֵר טוֹיִקְעֵנֵה
 חוֹזֵר הַמְרָלְעֵנְכֵלְמָג, חוֹטְטֵר לְחֻטְטֵעֵנ־חֹזֵר וְחֵיטְטֵעֵנְטַפֵּעֵל. דוּח וּחְוֹטְטֵעִים דִּינ וּחְטֵט
 עַרְלֵיטֵעֵן, דְּמֵז דוּח דַּעֲן עֵחְטֵטֵר דַּעֲר רַעֲטֵגֵל יֵיבֵיגֵעֵן (אֲכֵרְכֵם) עַרְיֵיטֵעֵן, דְּמֵרוּחַ
 וְיַעֲטֵעֵט דוּח יֵחַ כִּכְט וּחְטֵחֵחֵן חוֹזֵר וְעַעֲר הַעֲרוֹיגֵעֵהוּ, וְחֵתְדַעֲרֵן עֵחֵל חוֹזֵר וּחְטֵחֵחֵ
 בַּעֲגִיטֵעֵר מֵן וְיֹלְבֵר גֵּעֵטֵרֵר. חוֹזֵר עַדְלֵגֵעֵט טַיִיגֵעֵן חוֹזֵר קְחֵטֵטֵלְעֵן גְּעוּחֵדַעֲרֵן,
 רֵיךְ גַּעֲטֵטֵקֵט, חוֹטֵן מֵיחֵעֵן מֵיחֵרַע מְרַבֵּיט, דוּח יֵחַ חֵין וְיֵחַ חֵין לֵיעֲגֵעֵן גַּעֲ
 טַחֵחֵן, לֹן בַּעֲלֵמְחֵלְטֵן. דוּח כְּהַחֹזֵט יֵחַ חֵין טוֹלֵן חוֹזֵר דַּעֲקֵטֵעֵט יֵחַ חוֹטֵט וְיַעֲבַעֲן
 וּחְוֹקֵעֵן, דְּמֵחֵיט יֵחַ עֵחֵן מְכַעֵן חוֹזֵר חוֹטְטֵעֵן עֵחֵן עֵיַעֲר זֵיטֵעֵן גַּעֲטֵטֵט וּחְחֵרֵעֵן
 עֵמֶר חֵיבַעֲרֵט וּעוּחֵחֵגֵעֵן חוֹזֵר הֵיטֵלַע חוֹזֵר קְחֵטֵט ; חֵי יֵכַע וּחְוֹקֵעֵן חֵבַעֲר דַּעֲטֵט
 לֹר עֵרֵטֵיכֹנֵךְ וְיֹלְדַעֲר טַחֵיַעֲר חוֹזֵר גֵּיכְטֵיגֵעֲר טוֹחֵגֵעֵן. דֵּינֵעֵן הַעֲרוֹיכֵיטֵי גֵיכֵךְ
 יֵכְטֵכֹמֶר עֵמֶר מֵיחֵעֵן הַעֲר חֵין חֵינֵעֲר וּחְוֹקֵעֵטֵיילַע דַּעֲ:טַחְגֵז, יֵחַ דַּעֲן רַעֲכֵטֵעֵן וְעָבַד
 לֹן עֵיחֵרַע, חוֹזֵר חֵין חֵינֵעֲר עֵיַעֲרוֹיילַע דַּעֲ:חֵכְטֵט, דְּמֵחֵיט יֵחַ כִּכְט חֵיט עֵיַכֵּ
 וּטַעֲרֵן טַחְרוֹיכְטֵעֵן. יֵחַ לְחֵגֵעֵן עֵחֵן חֵיכֵעֲר גּוּטֵעֵן רוּחַעֲטֵטֵטֵט לֹר חֵתְדַעֲרֵן חוֹזֵר
 רְחֵיטְטֵעֵן

צמאים ולא מכפנים, כי מרחמם ינהגם על מפעיו
 שמונים, והוא ינהלם על מפעיו עינים, ושר הוא יושב על
 מפתן ארמונים, מצפה יד דרך לימים הנתנים, והנה
 כתב אליו מארץ תימנים, ושומרים שהפקיד עליהם
 ממינים, התחילו בזאת אליו מתנים, והראוהו פצעים
 שפצעים פרחי נאמנים, וצוח וי וי וכל עבריו אהריו
 עונים, ונמו מה זאת עשינו כסבלונים, בי שלחנו עבדים
 שתחת ידינו מכרנים, מי ירמם לנו חמר ומי יחזיק לנו
 מלפנים, מי יבנה לנו חומות ובנינים, העת יגדילו עלינו
 שבנים, וגם המלכים שמים לנו נותנים, שוב לא יהי
 אלינו פינים, כי יאמרו הנה עבדים שתחת ידיהם
 נתונים, הם פשעו בם ובהם לא סופנים, אף כי אנחנו
 חורי

מוכפנים, רענים. וזר הוא, שר של טלרים, היינו פרעה. ימי' כנתי, לטועד שלשת
 ימי', אשר ייעד להם לאוכ. מתנים, טפפים. פרחי נאמני, בני חכמים יתקן ויעקב.
 ונמו, וזמרו. כסבלים, כסבלים וטפפי. טכורני, טעונדים. לא סופנים, ליכס

רמועטטן פריערדיך חונד ווחררען ווערער פֿחט דרום נאך פֿחט הונגער
 גערריקקט, דען חיהר געויעבטער פֿיהרטע זיח ביח סטרקאטן קלוג חונד
 לייטטע זיח ביח וווסערקוועלען. וויטלערוויילע זחס טלריס'ו קחיג פֿחט
 חיינגהג זייגע פֿחלונטען, חויל דיח סטרקסע טויענד חונד חחררענע חויל
 דערען לוריקקקולט לור בעטטיחאטען לייט. דח קחט חייגע כחשסעלע חויג
 תיטלונד, חויל דיח בעגלייטער, דיח ער וויטגעגעבען, קחאטן חונד ערלונד
 טען חיהק דיגע חונד יעגע חונד לייגעטן חיהק דיח ווחררען, דיח זיח פֿחן דען
 טרויחגעפריעזען וקחעטן ערהאטען. דח טויע ער: „וועהע! וועהע!“
 זייגע דיגעטרעטע טטיוואטע דררין חונד ספרנד: „ח, וועלכע סהקרהייט
 חקבען וויר בעגונגען, חוכרעע סקלעטן חונד לייכחייגען לו בעפריען!
 ווער ווירד חונד כון לעהן סטחאפעטן חונד ווער חונד ליעגעל סטרוי
 לען? ווער וויערן חונד חויער בויען? סוכרעע נחלכחון. וועררען כון
 חיבער חונד סטקלירען, חונד יעגע קחיגע, דיח חונד ביהער סריכוס
 געגעבען, וועררען חונד ניכט יועהר חטעטן, זיח וועררען וקחען: „וועהע,
 „סקלעטן, דיח חין חיהרער געוויילט ווחררען, חקבען זיך ווירער זיח עה
 „פֿחט חונד זיח הערמבעווירדיגט, חונד וויר, דען אמרעו עזע חונד
 פֿירטען

חורי הארץ וקצינים, ובכן שלח וקבץ את כל הרטמי מצרים ואצטגנינים, וגם את האבות ואת הידעונים, ויגעץ בם ובזקנים, ויצאו כלם בעצה אחת מכונים, לרהוף אחריהם ולבלעם בתנינים, ויצו ויעבירו קול בארץ סונים. כל שולף חרב היות מוכנים, ויאספו כלם באיש אחד מזמנים. והאחשדרפנים והפחות והסגנים, ואנשי הצבא איש ואיש בכלי זינים, או פתח או צרות גנוי מטמונים, אשר גנו הוא ומלכים קדמונים והוציא כלי יקר ודרבמונים, וחלק לכל אחד ואחד פני הגונים, ושדלם בדברים והספיר למו פנים מכה אמר להם בשית מענים, משפט המלך כל העם בוזים ולפניו טותנים, ואני באחד מכם אטול מנים. משפט המלך עבדיו וצאים

חוזאים נס. ולדרכונים, שם טענע טה, נוכר נעזרל ח' כ"ז. ויג' דרכונים והוא המכר שם נ' ס"ט. ונקלת ספרים חדשים הדפוסו אדרכטו ניס, וזכר שנת וזן לו עליות נקרא. כפי סגונים, כפי כרואי וזלס, פתח אותם.

פירוטען — "נון סיקקטע ער חונד ויעם סנעלז פֿערזאמטען קלזע חרטומים חיט אַהנדע טלרים חונד קלזע סטערנדרייטער, קלזע טֿרֿטעבעסעסוֿרער חונד לייכענע דייטלער, חונד פֿלזענטע רחטה וויס מיהעטן חונד רען קלזענטען; זיח בעסלֿסטען מייכאטיהיג, חויולזליעהען, מיהעטן נחלזלזעטלען חונד ויח וויס דרֿחלענווחוסה לו פֿערסאניגען. ער ערטעהילטע רען בעפֿעהל, זיעם מיהען חוטן גמללען אַהנדע פֿערקייט רען, דרֿם יעדער קריעגער חי'ג געוועהר טרֿטע. מייכאטיהיג זומאטעטען זיך חונד סטֿהלדען חין בערייטשעפט ונטרֿהפען, פֿתֿה'ג חונד פֿירוטען חונד קלזע קריעגער וויס רען ונטֿלען חין דער חֿנד. נון טרֿטע ער חויל, קלזענטע קלזע קמאטערן דער סטֿלע, דיח פֿחן מיהען חונד וייזען פֿחֿרֿהערען געמאטעט ונטרֿה רען, נחען הערניג קטולזע: גערקטה חונד דרֿחטען* חונד פֿערטהילטע זיח חונד שער מיהען נחך סטמנדערגעביהר, שמיילעטע מיהען וויס ונטרֿטען, ונטרֿה מיהען פֿרינדלזע בויקקע לו חונד ספרֿך וויס הערמכלחטונג פֿלזענדע ונטרֿטע: „חין קליג חטס רחז רעכט, לו ווילטען חידער רען פֿחֿקען בייטע, חך חבער טהילע וויס מייך חין גלייכע טהילע; פֿערנער חויט ער רען קחֿיג רעכט, ויין געפֿלזען חין דיח

(* נחמע מיינער געלדֿוֿרטע.

סלוק ליום אחרון

יוצאים ראשונים, ואני אצא ראשון ואתם צאו אחרונים,
 משפט המלך עבדיו אסירים מרבתו ומתקנים, ואני
 בעצמי אאסור רכפי ואשים רסנים, ונתרצו יחד גדולים
 וקטנים, ושימו כבע על ראשיהם ולבשו שריונים,
 ויחרו איש חרבו ונטלו בידונים. ויקחו איש רמח בידו
 ויחזיקו מגנים, ומשאו קשת ומלאו שלטיהם חצים
 שונים, והקלעים איש קלעו בידו לקלע באבנים, ויצאו
 יחד בלב שלם ובצביונים, ולא גבשל אחד מהם ולא
 ארעהו סמנים, לבלתי לנחש לשוב למלונים, כי חקות
 העמים מנחשים ומעוננים, ואיש ישראל על שפת ים
 חוגים, וישאו עיניהם והגה מצרים נוסעים בעננים, ואין
 מקום לנוס לא לאחור ולא לפני, ואף לא מדפנות מפגי
 חיות ופתנים, ויצעקו איי והפילו לפניו תחנונים, וימצא
 להם המצוי בכל עתים, ויגער בים סוף וחרבו זידונים,
 כידוכים, טן טיני הרמסים, וכלכיוכים, וכללון שלם, ידוכים, כעים כזידוכים.

דיח ספיתלע לז סטעלען, חיד חכער וועררע חיד מן דיח ספיתלע סטעלען חוכר חיהר
 בלייבט מיט ריקקען; לערנער חייטעו חיון רעכט רעו קתיגו, וייטעו קריענגווינגען
 פון וייטען פֿולקע בעספֿונגען חוכר חיוויוטען לז אָסען, חיד חכער ספֿונגען חוכר
 זעטלען ועוכט. היערזיל ווֿערען יח מוֿזע בערייטוויליג, גרמס חוכר קליין, ועטלען
 העלמען חוילן סטיגען חין פֿחלער, חוואַרטעטען זיך מיט סווערטען חוכר חֿכען
 אָמלען, יעדער נהאָט חייגען ספיעס חין וייזע חֿכר, ערגריל חייגען סיר, פֿחסע
 חייגען בחגען חוכר פֿלוטע רען קחלער מיט ספֿיליגען פֿעילען; דיח סטיינאָוילדע.
 רער נהאָמען חוילן היהרע סוויידער מיט. כון לָגען יח חויל, חיינטיסדיג חוכר פֿולווער
 בעגרידע; קייכער פֿון סטרוילעטע, חוכר קייכען ווידערפֿוהר חיון ווידריו
 געו לייכען, דמחיס קייכע מהבוג יח נחך חויע לוריקקֿיהרע — רען מהבוגווענען
 חוכר לייכעדייטוב ווֿער רען היידען געווען. מוֿז יכאלל חֿת חווער רעו מעערען
 אָגערטען, חֿכען יח מיהרע חויגען חויל חוכר זמחן מלרי' ווית חייכע וואַקע מיהגען
 נחלֿיעטען. כון חֿטטען יח קייכען רעטטובגוֿרט, וועררע פֿון הייטען נחך פֿון
 פֿון — חויל ניכט וויטוֿוֿרט, וועגען רעו געווילדע חוכר גיפֿטיגער סאָמגען. דח
 סריען יח לזען עוויגען הינזיל חוכר פֿלעהטען מיהן מן; רער הערר, רען מוֿז לז מוֿזע
 לייטען פֿידרעט, ווילאָחרטען מיהטען, דרחהטע רעטן סילאָטעער חוכר דחי געוואַחטער
 פֿערייטעט

וילכו בתהומות בעל דרכים מפנים מזה ומזה העלה
 אילנות טעונים, ובתוך תהומות המתיק למו מעינים,
 ועשן לפניהם קמורת סממנים, וינחם אל מחוז חפצם
 שאננים, וכעלות לצד זה על שפת ים כנים, באו מצה
 זה בתוך ים סוגים, תחלה ברצון וסוף ברסן מרסנים,
 כי סדרי בראשית עליהם משתנים, דרך ארץ סוסים
 מושכים אופנים, ונהפך בם ונמשכו סוסים אחר
 הסדנים, דרך ארץ מקום שרפב מנהיג שם מושכים
 ופונים, וכאן מנהיג ומושך בעל פרסם גפנים, ובאו לתוך
 ים באמצע שאננים, והנה כבוד יי אלהי ישראל בא פרוב
 לגוינים, וירפב על פרוב וידא מול בעלי מדנים, ועמו
 שרפי הקודש וחיות ואופנים ואלה אלפין ורבו רבין
 גדודי שנאנים, ורכב אש וסוסי אש וכל המיונים.

כמראה

כנים, תאר לישראל, ל: כנים אתם (בראש' מז), ויג פנים. סויכס, מנריל. הסדני

לערעגטע, דהגינגען זיך דורך חבגרינדע וויח חיבער געבמהנטע סטרקסען; חויל
 ביידען זייטען זיס ער סעען פרוכטייגע חויפטטייגע, חונד חויו דעו חבגרינדע
 טיעע זיסע ווהסרקוועלען ענטפרינגען; פתח חיהנען הער זיס ער ווהאוריכענדע
 געוורלעדופטען, חונד זך פיהרטע ער זיח פערנגיגט לונס ליעלע חיהרעו ווהונכענ:
 חזונן דיח פרוקווען (ישראל) חויל ריעזער זייטע דחו חולער דעו מעערעו בעסטען,
 גינגען דיח סויכס (מלכים) פון יעבער זייטע חיל'ס מעער היינין; חנפלקו ווחר ען
 פרייחויליג, דחו חבער ווהורדען זיח וויח פון חיינען לויטע היינין געריסען.
 דען חיהרענטעחלבען ווהורדע דער וועלטויל געקדערט; נחך דען געחיינען זויל
 ווירד דער ווהגען פון דען פפערדען געלחגען; היר ווחר עו חוועקעקעהרט — דיח
 פפערדע ווהורדען פון ווהגען געלחגען. נחך דען געחיינען זויל ליהען דיח פפער
 דע, ווההין זיח דער קוטסער זענקט, היר חבער ווהורדען קוטסער חונד פפערדע
 זיט געווען לויקעלענקט חונד זך קחשן זיח חין זיטע פערזחועלעטער פלוטהען.
 כון קחט דיח העררליכקייט דעו עוויגען, ישראל'ס גחטט, זיט חיינער זעקיגענעכענע
 חנעלחגען, ער פוהר חויל כוונ'ס ריקקען, חונד סחם ווירד דיח קריעגווענער,
 זיין געלחגען ווחרען הייליגע שרפיס, חיות חונד אוכסיס חונד טויענדעחל טויענד,
 חונד חירינדענחל חירינדען העערע דער שאלני, חונד פיערעווען חונד פיערע

סלוק ליום אחרון

בַּמִּרְאָה אֲשֶׁר רָאָה צִיר בְּחַיִּוּיָּנָיו, סוֹסִים אֲדָמִים וְסוֹסִים
 שְׁחֹזְרִים שְׂרָקִים וְלִבְנִים, וַיִּתְּנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה אֲפֹנִים,
 מַחְנֶה אֵשׁ מוֹל מַחְנֶה קֶשׁ פְּנִים בְּפְנִים, וְלִפִּי שְׁעָה הַרְגִּישׁוּ
 כָּל צְבָא מְעוֹנִים, בְּזוֹרְעֵי עוֹז נִלְחָם רַב אֹנִים, לֹא בְּעוֹצֵם
 יָד הִיל שׁוֹמְגִים, הֵלֵא הַנְּפִילִים וְאֲנָשֵׁי הַיָּם מְכֻנִּים,
 מְרוּחַ אֲפוֹ כָּלוּ וְהִנֵּם טְמוּנִים, וְאַף כִּי מְשׁוּלִים לְמִשְׁעַנְת
 קָנִים, אֲשֶׁר הֶבֶל וְרִיק לְעוֹרָה מִתְקַנִּים, כִּי אִם לְהוֹדִיעַ
 חֶפְתָּ אָב לְבָנִים, וַיִּרְעַם בְּקוֹל גְּאוּנֹו עַל גְּאוּנִים, וַיִּרְץ
 לְקַרְאָתָם בְּמִגְן וְצָנִים, וַיִּדְרִיכֵם בְּאֲפוֹ וַיִּרְמָסֵם בְּחַמְתוֹ
 כְּחוֹמֵר טִינִים, וְהַדִּישָׁם כְּהַדִּישׁ מִתְּבָן בְּבוֹ מִדְּמָנִים,

העגלות, בעגלות אשר שלח פרעה (שם מוה) ת"י: בסדנא. זיר, זכרי הנביא ראי
 צחיון סוסים אדומים שרוקים ולבנים (זכרי' א ח). שורדקים נשין שמש, ופירושו,
 נקודי' נמראה אדום ולבן ושחור. אפונים, ערובים. מחנה קש, כ"כ בכל כ"ו דה"י.
 הרגישו, התאספו. רב אונים, הקב"ה. לא נעוץ וכו'. כלומר, לא נעבור עולם
 יד היל השוטנים כללם גם הקב"ה בזרוע, שהרי המכונים נפילים ואנשי השם כלו
 מרוח אפו והם טמונים, ומכ"כ מזרים שנמשלו למשענת קנה רצון ולהכל וריק
 כדכתיב: וידעו יושבי מזרים כי אני ה' יען היותם משענת קנה לבית ישראל
 (ישע' לו ב); וכתיב: הנה נעמת על משענת הקנה הרצון הזה על מזרים
 (ישע' לו ב); וכתיב: ומזרים הכל וריק יעזרו (שם לו). כי אם וכו'. הקב"ה
 כללם גם בעצמו, כדי להודיעו חמתו לישראל. כהדוש מתבן כמו מדמנים,

ספערדע פערטידעטער געטמלןטען, זק וויח זיח יענער פרקלעט * חיץ געניכטע
 געזעהען, רקטהע ספערדע חונד טוהרלע חונד טחקיגע חונד ווייסע; דיח העערע
 לחגערטען חיינח: דער געגענחיבער, חיון פיייערהעער לחגערטע זיך חיינעט דעת
 סטרקה פעררגלייבחרען העערע געגענחיבער — היר ווחרען חלוע הייחולנישע
 העערע פעררוחחעזט. דער חלוחתטיגע: עלבסס טחמד רח מיט ענטבוקסטעט
 חרזע זיינער חלוגעווחלט; כיכט חוס דען חקבטיגען פיייד לו בעקחפפאטען ווחר
 דיעזע: סרעקליכע חוילגעבחקט — יענע ריעזען חונד בעריחהטע העירען פערז
 גיגען יח פחט היילע זיינער נחיע, וויח פיעלין זייכטער דיח טווחלען מזרים, דיח רעען
 סילע גלייטען, דיח חייסעליקייט חונד טחמד לו היילסחויטעטען געווחלעט — זחנה
 דערן חוס זיינען ווהנען זיינע חקבטיגע זיעבע לו לייגען דחרוס דחגעערטע ער
 מיט זיינער חקבטיגען סטיחזע חויל דיח סטחולען הערחב, חקג ווירר זיח מיט
 סילר חונד ווהלעטען, חונד זערטרקט זיח חיץ לחרן חונד זערהחולטע חיץ גריחזע
 זיח וויח גחסענקקטה, חונד זערטחחפפסטע זיח וויח חחן סטרקה חונטער זעהת
 סטחחפפסט

(* זכרי' קחפטיטען 1 פערז 8.

ואו שר ים עם שר חם יחד גדוּגים, זה לעמת זה נאבְקוּ
 בְמַעוּגים, ויחזק רהב על שר אַיִגים, וישלִיכהו ארְצה
 וירמִסוהו בְּעוֹרַת דָּר אופְגים, ועסו בְּשׁוֹרֵם בְּאַלֶּה דִיגים,
 עוֹזר ועוֹזר בְּקוּ גְדוּגים, פְּתָחוּ פִיהֶם בְּשִׁיר וּבְרַנְגִים, עוֹי
 וּזְמַרְתָּ יֵה פְּצָחוּ בְּרַנְגִים, לָרֵם על רְמִים וּמְתַנְאָה על
 גְּיוֹתִים, לְשׁוֹמַע אֲנַקְת אֲבִיגִים, לְמִשְׁפִּיל רְמִים וּמְרִים
 כּוֹסְבִגִים, וְקָדְמוּ שָׁרִים אַחַר בּוֹגִים, וּבְתוֹךְ עֲלָמוֹת
 תִּפְפוּ בְּגוֹגִים, וְאַחַר בְּךָ הוֹרְשׁוּ שְׁנֵאָגִים: כחוכוכו.

קדושה, הלל, חזון ויחזק געסטערן.

עשר

לסון הכתוב הוא בישיה כ"ה י'. ויחזק רהב, שר של ים רהב שמו. שר איניס,
 שר מזרים. עוזר, שר של מזרים. ועוזר, מזרים. וקדמו שרים וכו'. פסוק
 בתילים ס"ק; ואמרו עליו בתנחומא ובשמות רבה פ' כ"ג והוצא בילקוט בפסוק
 או ישר: אמר ר' חייא: קדמו שרים, אלו ישראל, אחר ניגנים, אלו המלאכים,
 בתוך עלמות תופפות, אלו הנשים. אמר ר' לוי: השמים! לא אקבל דבר זה!
 אלא הנשים קלסו תולה, דכתיב: בתוך עלמות תופפות; הנשים בתוך;
 התחילו מלאכי הארת להתרעם וכו' עכ"ל, זה מטעם הפייטן: וקדמו שרים,
 היינו ישראל, ואחר כך הנוגנים, היינו המלאכים, ובאמצע ובתוך היו העלמות
 תופפות הנוגני, ואח"כ הורשו המלאכים, לאחר שסימו הנשים שירתם.

סטחופסט. יעלט בעגון דער קחוסף לזויטען דעןן שטולענגען דעו מעערעו
 חוכד דעןן שטולענגען קס"ס. זיח גריפֿען חייכנדער חן חין חיהרען
 היוחזויטען ווההנגען; רהב* חיבערווחד מזרים"ס שטולענגען חוכד ווחרף
 חיהו, דורך בייחהילפע דעו אופכיסבעווההנערו, לו בחרעו. חזו ישראל ריעוע
 שטרףֿעגריכטע ווהעו, וויח פֿערטהייריגער נעכסט פֿערטהייריגטען לוגזיך
 געריכטעט ווחרדעו, ברפֿען יח חויו חין זיעדער חוכד חקבעווקגע: חיון
 זיעג, חיון וויטענשפיעל חיוט לך! וך ווהגען יח חיהת, דעןן חזוההפֿסטעו,
 חזוההפֿכעסטעו, דער דח זיפֿלען דער געפֿלנגטען פֿערניחווט, דיח חקהטן
 עריכעדריגט חוכד דיח דעיטהיגען ערההטע! — דיח ווהגען סטיחוטען לזו
 זרסט, דחן וויטענשפיעלער, חווגעבען פֿחן פּויקענסחוקגעריכטען — כון פֿחג
 טען דיח הייליגען שאליס.

(* רהב, וך הייסט דער שטולענגען דעו מעערעו.

סדר קריאת התורה ליום אחרון -

קריין בס"ת א' נפ' ראה. נצטת מתסלין עשר העשר ומחלקין
ה' גנני' וכסול מתסלין לקמן כל הבכור ומחלקין לה' גנני'

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה
שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל
הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי
ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכה יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף
בנדך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:
ונתתה הכסף בכל אשר תאווה נפשך בבקר ובצאן וביון
ובשכר ובכל אשר תשא לה נפשך ואכלת שם לפני יהוה
אלהיך ושמת אתה וביתך: ותלוי אשר בשעריך לא
תעובנו כי אין לו חלק ונחלה עמו: ם מקצתו
שרש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק
ונחלה עמו והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך בכל מעשתיך אשר
תעשה: ם לוי מקץ שבע שנים תעשה שמטה:
וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ירו אשר ישה
ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה
ליהודה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לה את אחיק
תשט ידה: אפס כי לא יהיה בך אביון כי בך יברכה
יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה:

רק

רַק אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת
 אֶת־כָּל־הַמִּצְוֹה הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה תָּיִם׃ כִּי־יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּרַבֶּךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ וְהַעֲבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאֶתְּה
 לֹא תִעַבְטָם וּמִשְׁלַתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָקָה לֹא יִמְשְׁלוּ׃ ס כִּי־
 יְהוָה בָּךְ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצֶךָ אֲשֶׁר־
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ לֹא תֹאמְרִי אֶת־לִבִּיךָ וְלֹא תִקְפֹּץ
 אֶת־זִדְדְךָ מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן׃ כִּי־פָתַח תִּפְתָּח אֶת־זִדְדְךָ לוֹ
 וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטֵנּוּ גַדִּי מִחֶסְרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֹר לוֹ׃ הַשְׁמֹר לְךָ
 פֶּן־יְהוָה דִּבֶּר־עִם־לִבִּיךָ בְּלַיְעַל לֵאמֹר קִרְבֵּה שְׁנַת־הַשְּׁבַע
 שְׁנַת־הַשְּׁמִיטָה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאֶחָיִךְ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ
 וְקִרְאָעֶלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בָּךְ חֲטָא׃ נָתַן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־
 יִרַע לִבִּיךָ בְּתִתֵּן לוֹ כִּי בְּגִלְלֵי וְהַדְּבַר הַזֶּה יִבְרַכְךָ יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכֹל־מִשְׁלַח־יָדֶיךָ׃ כִּי־לֹא־יִחַדֵּל
 אֲבִיוֹן מִקְרַב־הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצְוֶה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתָּח
 אֶת־זִדְדְךָ לְאֶחָיִךְ לַעֲנִיָּה וְלְאֲבִינָה בְּאַרְצֶךָ׃ ס כִּי־יִמְכַר
 לְךָ אֶחָיִךְ הָעֵבֶרִי אֹו הָעֵבֶרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה
 הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחנּוּ חֲפָשִׁי מֵעֲמֹד׃ וְכִי־תִשְׁלַחנּוּ חֲפָשִׁי
 מֵעֲמֹד לֹא תִשְׁלַחנּוּ רִיקִם׃ הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֵּאֲנָה
 וּמִגִּהְנָה וּמִיִּקְבָּה אֲשֶׁר בְּרַבֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִתֵּן לוֹ וְזָכַרְתָּ
 כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם וְיָפְדָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן
 אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה תָּיִם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמֵר אֵלֶיךָ
 לֹא אֵצֵא מֵעֲמֹד כִּי־אֶהְבֶּךָ וְאֶת־בֵּיתְךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃
 וְלִקְחַתָּ אֶת־הַמְרָצֵעַ וְנִתְתָּה בְּאֲזְנוֹ וּבָדֵלְתָ וְהָיָה לְךָ עֶבֶד
 עוֹלָם וְאֵת־לְאֻמָּתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחַךָ

אתו

אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עברה שש שנים
וברכה יהיה אלהיך בכל אשר תעשה: פ ישראל

בכול מתחילין כאן.

כל הבכור אשר יולד בבקרה ובצאנה הזכר תקדש
ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורה ולא תגז בכור צאנה:
לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר
יהוה אתה ובייתה: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום
רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו השמא
והטהור יחדו בצביוקאיל: רק את דמו לא תאכל על-
הארץ תשפכו בפנים: פ ב ובשבת ד

שמור את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי
בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה:
וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר
יהוה לשבן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים
למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

ג ובשבת ה ולא יראה לך שאר בכל גבלה שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון
לבקר: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר-
יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשבן שמו שם תזבח את הפסח בערב בבוא
השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך:
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה

אלהיך

אלהיה לא תעשה מלאכה: ס ד ובשבת ו שבעה
 שבעת הספור לך מהחל חרמש בקמה תחל לספור
 שבעה שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיה
 מסת גרבת ידה אשר תתן באשר יברכה יהוה אלהיה:
 ושמחת לפני יהוה אלהיה אפה ובגה ובתה ועבדה
 ואמתה והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה
 אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיה לשכון שמו
 שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית
 את החקים האלה: פ ה ובשבת ו

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספה מנגנה
 ומיקבה: ושמחת בחגך אפה ובגה ובתה ועבדה ואמתה
 והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת
 ימים תחג ליהוה אלהיה במקום אשר יבחר יהוה כי
 יברכה יהוה אלהיה בכל תבואתך ובכל מעשה ידך
 והיית אך שמח: שלוש פעמים ובשנה יראה כל יכורך
 את פני יהוה אלהיה במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג
 השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם:
 איש כמותנת ידו כזכרת יהוה אלהיה אשר נתן לך: ס

מכיון ס'ט ב' אלל הראשון ואומרת חגי קדיש על שנים, ומנחין
 וגולין ס'ט שקראו בו, ופתיח ס'ט ב' וקוין למפטר בפ' פנחס.

והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני בקר שנים ואיל
 אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם: ומנחתם
 סלת בלוילה בשמן שלשה עשר גים לפר ושני עשר גים
 לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת
 הכבשים

סדר קריאת התורה ליום אחרון

הַכֹּבְדִים: וְשָׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֲלֵת
הַבֶּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֱלֹהֵי: כְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ
לְיוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֶּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת
הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי מִקֶּרֶב אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
לְכֶם כָּל־מִלְאָכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

מי שנתקד. ומגביהין וגולגין. כשמתגביהים סמ' מניטין כנד הכתב של סמ' ולומרים
וואת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין
חיים היא לפחזקים בהותומיה מאשר: הרקיה הרבי געם וכל גת יכתיה
שלום: אדה ימים בימניה בשמאלה עשר ובכוד: וי חפין למען צדקו
יגדיל תורה ונאדיר:

קודם קריאת הכפורה ואחר שגמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּחַר בַּנְּבִיאִים מוֹדִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם
הַנְּאֻמִּים בְּאֹמַר בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַבוֹחֵר
בַּתּוֹרָה וּבְמִשָּׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבַנְּבִיאֵי
הָאֱמֶת וְצַדִּיק:

הפטרת יום אחרון של פסח

בישעיה סימן י' פסוק ל"ב.

לֵב עוֹד הַיּוֹם בְּנַב לְעַמּוֹד יִנְפַף יְהוָה הַר בֵּית־צִיּוֹן
(* בח ק' ביאור גבעת

(לב) עוד היום וכו', פירש"י מטעם ח"ל: כל הדרך הוה נתלכט, כדי לעמוד בערך
היום, לפי שאמרו לו אינטגניכיו, אם תלמסנה היום תכבשנה; וכשעמד בנוכח וראה

חרגום אשכנזי

(לב) עוד. היטע נחך חין כונ חילטורעפעטן! — טטחון העבט ציון'ס בערג
זיינע

גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם : הִנֵּה הָאָרוֹן יְהוָה צְבָאוֹת לַד'
 מִסַּעַף פָּאָרָה בְּמַעְרָצָה וְרַמֵי הַקּוֹמָה גְּרָעִים
 וְהַגְּבֻהִים יִשְׁפְּלוּ : וְנִקְףָה סִבְכֵי תֵיעַר בְּבִרְזֵל לַד'
 וְהַלְבָנוֹן בְּאֲדִיר יְפוֹל : וַיֵּצֵא אֶת־רֵשׁ מִגְּזַע יִשְׁי וַנִּצֵּר יֵא
 מִזְרָשִׁיו .

את ירושלים קטנה לא חש לדברי איטגנכיו והתחיל להניף ידו בגאווה: וכי על עיר כזו הגדשה כל החילות הללו? לינו פה הלילה ולמחר ישליך בה אש אצטנו. הר בת ליון, להר בת ליון; עכ"ל רש"י ז"ל. ואולם לפי פשוטו נראה, כי כל המחמד דרך היתול ובחוק על מהירותו לבוא בעוד היום בנוף ויאמר, כי לשא התנגע, כי הר בת ליון ישחק ילעג לו ויכופף אליו ויגבורתו והיינו גבעת ירושלים שהוא חוקפו וחוקק, והוא כענין שאמר: בזה לך לעגה לך בתולת בת ליון אחריך ראש הכיע' בת ירושלים (לקמן ל' כ"ג); ידו, תקפו וגבורתו. והרבה לשונות נופלים על ל' יד והמפרש יתקן הלשון אחר ענין הדיבור, כמו שפי' רש"י אבל וירא ישראל את יד הגדולה (שמות יד לא) גם נפ' במדבר ב' יז; גם הבנין המשוב שהניב אבשלום נקרא יד אבשלום (ש"ב י"ח י"ט. לג הכה הארון וכו', סכסרצ חשכ שאין עליו ארון כמו שאמר: בכת ידי עשיתי ובחכמתי כי בנכותי, ואמר הכביא: הכה הארון ה' לבאות מעלה ומטה הוא יפיל נבא מלך אשור, והמשיל מחכהו ליער מלא עצים גבוהים ואמר, שהם ית' יכרית הסעיפים וכו'. מסעף פארה במערה, יפסח פארות עיקר ענפי אילנות, במערה, במשור המקנן ענפי', ומס עף הוא ל' מקנן ענפים איטגנכ' קיר (בלעז*) כמו: וכלה סעיפיה (לקמן כז) כסעפי' פוריה (לקמן יו). במערה, בכלי מאחי העורן וזכר אותם, ל' רש"י ז"ל. ורמי הקומה, משל על המלכים והארים. גדעים, אץ ל' גידוע כופל אלא באילנות ודבר קשה. לד ונקף, לשון כפעל, ואף זה ל' קליטה כמו: כניקף וית (לקמן יו). סככי היער, האילנות המסובכים. והלבנון, עובייערו, וכדמל הן מרבית חילותיו. באדיר, בברזל אדיר, והכה בברזל מושך עלמו ואקרא עמו. ורש"י פי' באדיר ע"מלאך. א. חומר, מטה בלשון ארמי ור"ל שבת מלוכה. מַגְזַע כגול בכ"י של כ"ד וכ"כ רד"ק בשרשו, ויקרא גזע מה שנשאר על הארץ אחר כריתות העץ, והשרש הוא הנשאר תחת הארץ ואמר הכביא, כי משרש ישי ומגזעו יבא עוד חומר וכלר ויהיה עוד מלך על ישראל כבתתלה

וייכע לעטמע ירושלים'ס היגען עמפח'ר! לב זיהע! דער הערר, דער טוויגע צבאות, ענטפוטטע דתו בויטהענעלףוןע געלוייגע מיט דער חקסט; ה'ה' טטחאטע ווערערן כירערגעהויען, עמפח'רררררררררר געלףוןע! לה דענו וחוה'רע: געביטע סטירלט חונטער דעט סטח'ה, דער לכנן זינקט חונטער דעט ו'חלטיגעט. א ח'בער דעט סטחאטע יזי ענטפמריעוט ח'ין טח'ס'נג; ח'ין ספ'רסע קייטט ח'יו

* ebrancher (ענטפוטטען) כי branche (חוט) הוא שם לענף ובתוספת e (ענט) בראשון טעמו הסרת הענף וכן כל' עברי סעיף הוא שם לענף וכשתזכור בכנין הדגש יהי' טעמו הסרת הענף, ועמ"ש בפירושי על: ואנכי אלך ערירי (בראש' טו ב).
 F r (Tom 2.)

בְּמִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה: וְנָתַתְּ עָלָיו רוּחַ יְהוָה רוּחַ
 חֲכָמָה וּבִנְיַת רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרַת רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת
 יְהוָה: וְהִרְיֹחוּ בִּירְצַת יְהוָה וְלֹא לְמִרְאֵה עֵינָיו
 וְיִשְׁפּוּטוּ וְלֹא לְמִשְׁמַע אָזְנוֹ וְיִזְכִּיחַ: וּשְׁפֹט בְּצֶדֶק
 דְּלִים וְהוֹכִיחַ בְּמִשׁוֹר לְעַנְוֵי אָרֶץ וְהִבֵּה אָרֶץ
 הַבְּשֹׁבֵט פְּנוּ וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יִמִּית רָשָׁע: וְהִתְצַדֵּק
 וְאָזוּר מִתְנִי וְהֵאֱמוּנָה אָזוּר חֲלָצִיו: וְגַר זָאֵב

רוחך ממה שהיה, וטעם כבר, יונק אילן. נצרך נחמם נקודות דל'ק בנרשו. בנחמה,
 ע"מ ובנה מהשני' הנראים, והנה אמר "רוח ה' ואח"כ פירש, כי רוח ה' הוא רוח
 חכמה ובינה וכו', וכן כמה הוא הדבר שלמדו האדם וידענו ויהי' בו מוזן ככל
 עת, ובינה' התנוונת האדם נמה שלא למד ממה שלמד, וע"כ היא הדיעה
 והרגילות במחשבים ובדרכי בני העולם זה עם זה, ודעת ויראת ה' שכיחם סמוכים
 על ה' ית', ר"ל, שידע השם ויירא ממנו, עיני עוד בפי' ראב"ע שמת' לא' נ' בכסופק:
 ואמלא אותו. ג' והריחו, פעמים תטעה הרגשת האזן שתשמע ואין קול, גם העין
 תטעה שיראה לה הנח שהוא נע, רק הרגשת הרוח לא מטעה, ועוד שהרגשת
 הרוח נחמני' והתיב' נגזרת מן רוח, והרגשת יתר החושים נופכית, לזה אמר: והריחו
 ביראת ה', כאלו ריחו הדבר ביראת השם שיש לו ולא ישפט כאשר יראה לעיניו ולא
 כאשר ישמע, כי יתכן להיות עדות העדים שקר, ואלה החוכמות והמשפטים הם
 כמשפט המלוכה, וכן קי' הרד"ק: והריחו ביראת ה', כלומר נחמט הכנ' ריגיש
 בני האדם הטובים והרעים ולא ינטרף למראה עינים ולמשמע אזנים בשפטו בני
 אדם. וכן פירשוהו רז"ל בסנהדרין דף ג' נ"ג ב'. ד' ושפט בנצדק דלים, כמשפט
 התורה, שלא יחדר פני דל. במישור, לאן נוח ורך. בשפט פיז. פיו יהי' כמושכט
 לרעים כי יקללם וימתו כמו שכתוב לנדיק: ותגור אומר ויקס לך (איוב כבכח)
 ואמר: כל אשר ידבר בוא יבוא (ש"א ט' ו'), וכן כתיב באל"שע: ויקללם בשם ה'
 ותנאנה שמים דובים מן היער וגו' (מ"ב ב כד). ה' והי' נצדק וגו', הנצדק
 והאמינה יהי' דבקים בו כאזור, וי' והיון נדיקיא סחור סחיר ל'. ו גר זאב

חיו: זיינען וחוורלען. בחיל חיהת רוחט גחטטען גייסט; גייסט דער ווייזהייט
 חונד חייניגט. גייסט דער רחטה: חונד דער טחפערקייט, גייסט דער ערז
 קענעניס חונד פֿורכט גחטטען. ג בעגחבט אײט חונטרויגלעכט. געפיהו פֿיר
 גחטטענדיגט, ווירד ער ניכט נאך חויגענטיינע ריכטען, ניכט נאך געהער דער
 מהרען ענטטיידען. ד נאך גערעכטיגקייט ווירד ער ריח מראשן ריכטען, נאך
 ביליגקייט ענטטיידען פֿיר ריח: מחטטייטטיגן דער ערדע; ליכטיגן ווירד ער ריח
 ערדענקהגע דורך לויבערקרחהט זיינען חונדען, חונד דורך זיינער ליכטען גייסט
 הינטערקען דען פֿרעלענר. ה גערעכטיגקייט ווירד דער גורט זיינער לערען זיין,
 חונד טרייע זיינער היפטען גירטען. ו דמן ווירד דער וואלן ביים אמונע החוטען,
 דער

עם־כֶּבֶשׂוֹנִמֵר עִם־דְּרֵי יִרְבֵּץ וְעַגְל וּכְפִיר
 וּמְרִיא יַחְדוֹ וְנֶעַר קָטָן נִהְיָ בָּם: וּפְרָה וְדָבִי
 תִּרְעִינָה יַחְדוֹ יִרְבְּצוּ יִלְדֵיהֶן וְאַרְיֵה פּוֹקֵר
 יֹאבֵל־תָּבִן: וְשַׁעֲשַׁע יוֹנֵק עַל־חַר פֶּתֶן וְעַל
 מְאוֹרֵת צַפְעוֹנִי גְמוּלֵדוֹ הִדָּה: לֹא־רָעוּ וְלֹא־
 יִשְׁחִיתוּ בְּכָל־חַר קִדְשֵׁי בְּיַמְלֵאָה הָאָרֶץ דַּעֲהָ
 אֶת־יְהוָה כַּמַּיִם לַיִם מְכַסִּים: וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא
 שְׂרָשֵׁי־יֵשׁוּ אֲשֶׁר עִמָּךְ לְנֶסְ עַמִּים אֲיוֹנוּם יִדְרֹשׁוּ

ונו', ד"מ, מהשלוס איהיה בימיו, או שהוא כפשוטו, כי בימות המשיח יתחלף טבע החיות ויזכר למה שהיתה בתחילת הנריאה, עיין בפ' רד"ק, ומריא, שור כטס. ו ודוב, היא הנקנה. יאכל תנן, כאילו ישור מכנה תולדתו ולא יזיק לטרוף. ח ושעשע, ושחק, ונטעם הוא התיבה כפולה לעולם. חור, הפה או האף, ומאורת, העין שהוא בעלת אור. ורש"י פ' חור עפר שהנמש מקטן בתוכו, וכן מאורות ל' בקע ושור עיין עליו, גמול, תכונת הגמול משדי אמו. ידו הדק, ת"י: ידוהי יושע, כמו: הד הרים (יחזקאל 11) וכמו הידד (לקמן יו') שהוא ל' הרמת קול אף זה ל' הרמת יד, וה' אחרונה בזה בתוכו ישוד כופל כמו עשה בנה קנה, רש"י. ולי נראה ידו הדק טעמו שירו ירים וכמו שנארתו בטוב בהפטרות יום ג' של שבועות ע"ש; והנה ל' הרמת קול כפי' רש"י. או יהיה פעל כגור משם דבר ידך ונאה הלא תמורת היד, כמו שכתב עליו הראב"ע, וזכר פתן וכפעוני שהם ד" הרעים שנמיני הכמש. ט לא ירעו, הפתן והכפעוני, כאילו כל א"י מלאה דעת את ה', כי ידוע הוא כי יודע השם לא טפחית לעולם רק יבנה ויתקן. כמים לים מכסים, הדעות תרבינה כמו אשר יכסו המים על ים שלא יפסיקו רק תוספכה. ו שרש ישי, ת"י בר בר' דיש, וכן פ' רד"ק: היולא משרש ישי, ופי' אשר עומד אשר יהי' עומד ביום ההוא וכו' ע"ש. ול"כ שרש ישי כמשמעו, השרש הכשאר בארץ שהוא סימן לקי' המלוכה וכמ"ס דניאל (ד' כג): ודי אמרו למשכן עיקר ש-שוכי די אילנא מלכותך לך קימ' ונו'. וטעם אשר עומד כמשמעו,

דער טיגער ניד ביינן בקה' ויין וזגערן, חונד קח'ב חונד פֿחרר חונד פֿייסטער טטיר לונחאטע:חמטן — חוין קליינער קנחבע וייד זיח וייטען. — ז חונד קוח חונד כחרין חוין חיינער וויידע חוין חיינערחבט חייהרע יונגען וזגערן; דער אָחונט ווייד, דעט רינדע גלייך, פֿחַץ ספרחָה ניד כַּהרען. ח חונד טטיענען ווייד דער וויגלינג חוין דעט נחטטערלֿחך; חונד חיבטר בחי' לויסקענעההנע זיין וירבֿען טרוֹלערן דער ענטוּשהטע קנחבע. ט חוין ווערען ניכט סֿחֿרען. ניכט פֿעֿרֿעֿלֿטען חוין חיינען גמלען הייזיגען בערגע; דען ערקענעטניס גחטטע; ווייד דיח ערדע פֿלֿונטן, וויח געוּחֿסער דען אַעטערע טיעפֿע דעקקען. י חן יענעט טחנע ווייד (דער ספרחָסע דער) ווּוּוּלען ישי' לונן העערענלייכן טטעה; לו חיהפּ ווערן נחליֿחנען

וְהִיתָה מְנַחְתּוֹ כְּכֹדֶר׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יוֹסֵף
 אֲדָנָי שְׁנֵית יָדוֹ לְקִנּוֹת אֶת־שָׂאֵר עַמּוֹ אֲשֶׁר־
 יִשְׂאָר מֵאֲשׁוּר וּמִמְצָרִים וּמִפְתָּרוֹם וּמִכּוּשׁ
 יְבִי וּמִעֵילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחַמַּת וּמֵאֵי הַיָּם׃ וְנָשָׂא
 גַם לְגוֹיִם וְאָכַף גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל וּנְפִצוֹת יְהוּדָה
 יִקְבֹּץ מֵאַרְבַּע פְּנֵפוֹת הָאָרֶץ׃ וְסָרָה קִנְיַת
 אֶפְרַיִם וְצַרְרֵי יְהוּדָה יִפְרְתוּ אֶפְרַיִם לֹא־יִקְנָא
 יֵאתִי הַיְהוּדָה וְהַיְהוּדָה לֹא־יִצַר אֶת־אֶפְרַיִם׃ וְעָפוּ

כי פיקר זרואי בארעא שבקו, והו טעם והיתה מנוחתו כבוד. ומש'א והיה ביום
 ההוא, היינו והיה ביום ההוא שנפסקו אחריו ונעבור מינוע הארוך של שרש ישי
 הולך לכפלו, כמ'ש הרמב"ן בפירושו על: והיו המים אשר תקח (שמות ט). לכס
 עמים, להיות עמים מרומים נס להקבץ אליו. כבוד, כבוד, וכן: הנמלא בית ה'
 (מ'ז י"ח) וכן ת"י: ויהי אחר בית מזרחי ביקר. יא שנית, כנגד גאולת מזרים.
 יב ובא נס, השם ישא נס לכל הגוים, שיראהו ישראל וישנו אל ארנס. נדחי
 ישראל, עזרת השמים; גם הזכיר נפוצות יהודה. יג וסרה וכו', שלא יקנא
 אפרים, בעבור שהמשיח הוא ממשפחת יהודה ויהודה לא יגור את אפרים, להשיב
 להם גמולם בימי פקח. יד ועפו, ישראל. בכחף פלשתיים, אל עבר פלשתיים
 אשר הם במערכה של א"י ויכנשו את ארנס, ע"כ ל'רש"י כפי שמצאתיו בכתב יד.
 ובספרי הדפוס הוסיפו בלשונו: ועפו, וירגו, וכן ת"י: ויתחברו כחף קד על
 פלשתי, עכ"ל והו שינוע, והפרש גדול יש בין פירושו לבין ת"י, שלפי פירושו יהי
 ועפו ל' התעופפות ומהירת התנועה וכדעת רד"ק, גם בכחף פלשתיים
 מחובר וטעמו אל עבר פלשתיים, ולדעת יונתן יהי' ועפו ל' קיבור והוא
 מקושר עם בכחף, וטעמו, ישראל יתחברו בכחף ושכס אחד על פלשתיים,
 וכן כתב הרמב"ם, כי ועפו ל' חיבור הוא ודימהו על ל' התלמוד (תגי' דף מו א)
 שאמרו: אין למעלה לא עורף ולא עיפוי, ופירש עיפוי חיבור כמו אנילה
 דעתו ביסוד הלשני אשר ייסד במשנת כל ירא' בפ' חלק. וכן מסתבר שזכינו מנורת

זיך וועדעטן; זיינע ראדע ווירד עהרענעףהן זיין. יא מן יענעק טהגע ווירד דער
 הערר חבערהחון זיינע הנהי חויוסטערעקטן, דען רעסט זיינען פהאקען לז ווערבען,
 דען חיבעררעסט חויו אשור חונד מזרים, חויו פתרוס, כוז חונד עילס חונד שבער
 חונד קמת חונד דען חיינעלן דעז מעערו. יב ער חליקען חויו
 העערענלייבען עהרעבן, חוילנעחחען ישראל'ס פערטטעסענע, חונד יהודה'ס לערנ
 טערייטע וחהמעלן חויו דען פיער ענדען דער ערדע. יג דען ווירד לערעוויטען
 אפרים'ס חייפערעווכט, יהודה'ס פיינדויך געזיינעטע ווערן לערגעהן; גיוחאמעהר
 ווירד אפרים יהודה בעגיידען, חונד יהודה נילט וועהר אפרים בעפייידען; יד לער,
 זיינט

בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים יָמָה יַחֲזוּ יָבוּזוּ אֶת־בְּנֵי־קָדָם
 אֲדוּם וּמוֹאָב מְשֻׁלֹחַ יָדָם וּבְנֵי עַמּוֹן
 מִשְׁמֵעֵתָם: וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת־לְשׁוֹנֵי־מִצְרַיִם
 וְהִנִּיף יָדוֹ עַל־הַנְּהַר בְּעַיִם רֹחוֹ וְהִפְהוּ לְשִׁבְעָה
 נַחְלִים וְהִרְרִיךְ בְּנַעֲלִים: וְהִיתָה מַסְלָה לְשֹׂאֵר
 עַמּוֹ אֲשֶׁר יִשְׁאַר מִן־אֲשׁוּר כַּאֲשֶׁר הִיתָה
 לְיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם עֲלֹתוֹ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְאָמַרְתָּ
 בְּיוֹם הַהוּא אֲוֹדָךְ יְהוָה כִּי אָנֹכֶתָ בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַיִם
 וְתִנְחַמְנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחַד
 כִּי עֲזָו וּמָרַרְתִּי יְהוָה וַיְרִידֵנִי לְיִשׁוּעָה:

עוף והתעופפת, שאלו כן היתה הנגיחה ראויה להיות מלעיל אלל העיף כחשפת
 בעלי עלומו העיף ואמזכו מחטכוהו מלרע בכל ספרי הדפוס וכ"י זה דרך זר;
 ואם הוא מגורת עפה הוא בא כדין. אדום ומואב, נגבה. ובני עמון, נפונה.
 ידם, רשותם. משמעתם, יסורו אל משמעתם. מן והקרים, ליבשו כדי שיעברו
 בו גלות ישראל ממזרים. על הכהר, כהר פרת לעבור בו גלות אשור. בעים
 רוחו, אין לו דמיון במקרא ולפי הענין יפתר: בחזק רוחו. והדדך, פעל
 יוצא לנשים פעולים. א ואמרת, התיי' לנכות ישראל הם הנשים אל ארצם.
 כי אנפת בך, והגלתני וכפר גלותי עלי ועתה נרצה עוני וישב אפך ותכחמני.
 ב הכה אל ישועתי, אל הוא ישועתי לכן אכתת, אשכן גטת. עזי חמרת יה, לדעת

חיינט ווערדען זיך ווידער פלשטים ליהטן געגען חבבער, חיינטיסטיג חיבער
 סחולטן דיך וקהנע דעז וחקרענע; חיבער אדום חונד מואב ווירד חיהרע
 געוהנט זיך ערשטערעקטן, חונד חיבער דיך וקהנע עמון'ס חיהרע בךטחמטיקייט.
 מן דער עוויגע ווירד ערברענגען דיך זעלונגע מזרים'ס; ווירד טווענקען זיינע
 הקבר געגען דען טטרקף חיס ברזיוען זיינע טטוראן, חונד חין זיבען בךלע חיתן
 לערטהיילען; חין טוהטן ווירד חמן חיהן דורכגעהן. מן דעט חיבעררעסטע זיינע
 סחוקק, יענט חיבעררעסטע חיוז אשור, ווירד געבךהנטער וועג זיין, וויח ער חיינסט
 דען קינדערן ישראל'ס וחקר, חזו זיך סמן מזרים הערויף געלחגען. א דמן ווירסט דוח
 ז' 14: „חיד וחקברייע דיק, עוויגער! דוח חמסט דייטן לחרן חויגען חמסן ווירד חיד;
 נון חיוט ער בעוהלכטציט, חונד דוח טרמסטעסט חיד וועדער. ב געהט, דער
 חוויחשטיגע חיוט חיון הייין! חיד בין געטרמסטען חוטה, פירכטעניכטן; חיון
 זיטג, חיון חמסטעסין חיוט דיק, דער טוויגע! ער וחקר עררעטונג חיר.”

וּשְׂאֵבֶתֶם מִיָּמִים בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה:
 וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְּשִׁמּוֹ
 הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לוֹתֵי הוֹפִירוּ פִּי גִשְׁגֹּב שְׁמוֹ:
 הִזְמִירוּ יְהוָה בִּי גְאוֹת עֲשֵׂה מִדַּעַת זֹאת בְּכָל־
 יְהִיָּרֵץ: צַהֲלֵי וְרַגֵּי יוֹשֶׁבֶת צִיּוֹן כִּי־גָדוֹל
 בְּקִרְבֶּךָ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
 מוֹדַעַת ק'

המפטיר ינרך ברכות אחרונות.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוֹר כָּל־הָעוֹלָמִים
 צָדִיק כָּל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
 וּמְקִיֵּם שְׂבָל דְּבָרָיו אָמֵת וְצַדִּיק: נְאֻמָּן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְנְאֻמָּנִים דְּבָרֶיךָ וְדַבְּרֵךְ אֶתְּךָ אַחֲרַי לֹא־יִשׁוּב רִיקָם
 כִּי־א מֶלֶךְ נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה־בֵּא יי הָאֵל הַנְּאֻמָּן כָּל־דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי־הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבֵת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ־ בְּרוּךְ אַתָּה יי מְשֻׁמַּח צִיּוֹן בְּבִגְיָה:
 שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶךָ וּבַמְּלָכּוֹת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בְּמַהֲרָה יְבֹא וַיְגַל לְבָנָו עַל־כֶּסֶּאֱ לֹא־יִשְׁבֹּד

רש"י יהיה עזי כמו עוז, חמרת דבוק ליה, ויהי כמו ה', והאריך בראיות; ונפירושו
 לפ' בשלם ביאר הענין ביתר ביאור, וזס פירשנוהו. ג ואזנתס מים בששין. משל
 שיתענגו כמאל בשואבו מים. ממעיני, העין נפתח. ד ואמרתס, זה לזה.
 עלילותיו, מעלליו ומעשיו. הזכירו, הזכירו לשבח שמו, כי נשגב הוא לבדת.
 ה זמרו ה', ת"י: שחמו קדם ה'. מודעת, פעול מהננין הכנד הנוסף מנורת
 ידע. ו להלי, הנביאי קולך בעליות. כי גדול בקרבך, כי הקב"ה בקרבך. והוא
 קדוש ישראל; ודוגממו רבי בת תיק ה' בקרבך וכו' (לפניה ג). גדול תאר
 לאל יתבך כדכתיב: כי גדול ה' מהולל מאד.

ג חזר סתפסט חיהר חיינסט ווחנעסחון חויו דענו היינש קוועלען,
 ד דתן וועררעט חיהר חגגטן: „דחקעט דעט עוויגען! לערקירעט ויינען
 נחמען! מחלט דען סחוקערן ויינען נחמען קוד! ריהוט ויינען נחמען
 ויט, ער חייט חוועלעט! הןחכויגט דעט עוויגען, דער החכערהחכען יוד
 געלייגט! קונד ויח עו דער גחלען עררע! ו סרחהחקקע, ויכלען ליינס
 ביוגערין! דער חווערהקסטע מיט חין דיר, דער הייזיגע ישרא'ס.”

ולא ינהלו עוד אתרים את כבודו • כי בשם קדשך נשבעת
 לו שלא יכבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מן הדוד:
 על התורה ועל העבודה ועל הנביאים
 ועל יום השבת הזה ועל יום חג המצות הנה
 שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לששון ולשמחה
 לכבוד ולתפארת • על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך
 ומברכים אותך בברך שמך בפני כל חי תמיד לעולם ועד
 ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והומנים:

בשנת אומדן יקום פורקן תמצא לעיל דף ס"ט.

סדר מתנת יד.

אחר ספייס המפטיר ברכה אחרונה (ואחר יקום פורקן בשנת) המשוב
 שנקבל הולך אל כל אחד ואחד וס"ת בידו ומנדך לכל זכר ואומר.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא
 • יברך את (ר"פ גר"ט) בעבור שיהן סחנח ידו לכבוד המקום ולכבוד החורה
 ולכבוד הרגל, בשכר זה הקב"ה ישמרו ויצילו מכל צרה וצוקה, וישלח
 ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויברכה ויזכה לעלות לרגל עם כל ישראל אמן:

וכן נמי שנדך שמנדך הש"ן אל הקדושים לתרה מזכיר לכבוד
 היום ולכבוד הרגל, ומסיים וזכנו לעלות לרגל וכו'.

בפולין ובביהם ובכרנה קבלות אשכנז נהגים להזכיר נשמות, ואומרים:

בעבור נשמת האב •
 יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פלוגי בר פלוני) שהלך לעולמו בעבור
 שאני נזרר צדקה בערו בשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים
 עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר
 צדיקים וצדקניות שבינו ערו ונאמר אמן:

בתבור נשמת האב.

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פלוגי בת פלוני) שהלכה לעולמה
 בעבור שאני נזרר צדקה בעדה בשכר זה תהא נפשה צרורה
 בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל
 ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבינו ערו ונאמר אמן:

שיר היחוד ליום ראשון א

א שִׁירָה וְאַזְמֵרָה לַאלֹהֵי בְעוֹדֵי • הָאֱלֹהִים הִרְעִינָה אוֹתִי מְעוֹדֵי:
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֲזֹקֶת בְּיָדֵי • חַיִּים וְחֶסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדֵי:
כְּרוּךְ יְיָ וּכְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ • כִּי עַל עַבְדּוֹ הִפְלִיא חֶסְדּוֹ:
אֱלֹהֵי מְרוֹם בְּמֶה אֶתְקַדֵּם • וּבְמֶה אֶכַּף לַאלֹהֵי קָדָם:
אֱלוֹ הַרִים לְמַעְרָכָה • וְכָל עֲצֵי לְכַנּוֹן כַּכֵּל עֲרוּכָה:
וְאִם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קָרְצִים • נִתְחַיֵּם עֲרוּכִים עַל הַעֲצִים:
וְאֵף זְוִיוֹת מִזֶּבֶחַ מִכּוֹסִים • דָּם בְּמַיִם לִים מִכּוֹסִים:
וּכְחוֹל סֶלֶת דֶּשֶׁן וְשֶׁמֶן • כְּלוּל בְּרִבְבוֹת נִחְלֵי שֶׁמֶן:
וְלֹאֲזַבְרָה לְכוֹנֶה וְסַמִּים • וְלִקְטוֹרֶת כָּל רֹאשֵׁי בְשָׂמִים:
(וְאֵלֶּה נְרוֹת עַל הַמְּנֹרוֹת • יִהְיוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁנִּי הַמְּאֹרוֹת):
(וּבְהִרְרֵי אֵל לֶחֶם הַקָּנִים • עַל שְׁלֹחֲנוֹת עֲרוּכִים בְּקָנִים):
וַיִּין בְּמַטֵּר הַשָּׁמַיִם • וְשִׁכַר לְנֶסֶךְ כְּעִינוֹת מַיִם:
וְאֵלֶּה כָּל בְּנֵי אָדָם כֹּהֲנִים • לְיוֹם מְשׁוֹרְרִים בְּכִנּוּף רִגְנִים:
וְכָל עֲצֵי עֵדֶן וְכָל עֲצֵי יַעְרִים • כְּנֹדוֹת וְנִבְלִים לְשָׁרִים:
וְכָל בְּנֵי אֱלֹהִים בְּקוֹל תְּרוּעָתָם • וְהַכּוֹכָבִים מְטַסְלוֹתָם:
וְכָל הַלְּבָנוֹן וְחִזְיָה כְּלָה • אֵינִי דִי כְּעַר וְאֵינִי דִי עוֹלָה:
הֵן כָּל אֱלֹהֵי אֵינִי דִי לַעֲבוֹד • וְאֵינִי דִי לְקַדֵּם אֵל הַכְּבוֹד:
כִּי נִכְבְּדָתָ מְאֹד מַלְכֵנוּ • וּבְמֶה נֶכַף לְאֲדוֹנֵנוּ:
אֲמַנָּם לֹא יוֹכְלוּ בְּכַדְךָ • כֵּל חַי אֵף כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ:
וְאֲנִי נִבְזָה וְחָדַל אִישִׁים • נִמְאָם בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:
וְאֵינִי לַעֲבָדְךָ כָּל לִכְבְּדְךָ • לְהַשִּׁיב לְךָ גְּמוּלָה עַל תְּסַרְיָה:
כִּי הִרְבִּיתָ טוֹבוֹת אֵלַי • כִּי הִגְדַּלְתָּ חֶסְדְּךָ עֲלַי:
וְרַב שְׁלוֹמִים לְךָ חִיבְתִי • כִּי עֲשִׂיתָ טוֹבוֹת אֵתִי:
וְלֹא חִיבָתָ לִי גְמוּלָיָה • כָּל טוֹבְתִי בַל עָלַיָה:
עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עַבְדְּתִיָה • אַחַת לְרִכָּא לֹא גִטְלִיתִיָה:
אִם אֲמַרְתִּי אֶסְפְּרָה נָא כְמוֹ • לֹא יִדְעָתִי סְפוֹרוֹת לְמוֹ:
וַיִּטַּח אֲשִׁיב לְךָ וְהִכַּל שְׁלָה • לְךָ שָׂמִים אֵף אֶרֶץ לְךָ:
יָמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיַדְךָ • וְכֹלֶם יִשְׁבְּעוּן מִיָּדְךָ:
וְאֲנַחְנֵנוּ עֲסָף וְצִאֲנָה • וְחַפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָה:

שיר היחוד ליום ראשון

ואיך נעבד ואין לאל ידנו • ולשרפת אש בית מקדשנו :
 ואיך נעבד ואין זבח ומנחה • כי לא באנו אל המנחה :
 ומים אין להעביר טמאה • ואנחנו על אדמה טמאה :
 שש אנכי על ארצה • ואני באתי בדבריה :
 כי כתוב לא על זבחה • ועולתיה אוכחיה :
 על דבר זבח ועולותיכם • לא צויתי את אבותיכם :
 מה שאלתי ומה דרשתי • ממך כי אם ליראה אותי :
 לעבוד בשמחה ובלבב טוב • הנה שמוע מן זבח טוב :
 ולב נשברה ממנחה טהורה • זבחי אלהים רוח נשברה :
 זבח ומנחה לא הפצת • חטאת ועולה לא שאלת :
 מזבח אבנה בשברון לבי • ואשברה אף רוחי בקרבי :
 רום לב אשפיל ואת רום עיני • ואקרע לבבי למען אדני :
 שבכי רוחי הם זבחה • יעלו לרצון על מזבחה :
 ואשמיע בקול הודיחה • ואסברה כל נפלאותיה :
 אשר ידעה נפשי אחבירה • אמלל נבורות ואדברה :
 ומה אערוך ולא ידעתי מה • הנכול אוכל דבר מאומה :
 כי אין חקר לגדלתו • וגם אין מספר לתבונתו :
 חכם לבב הוא מי כמוהו • שניא כח לא מצאנוהו :
 עושה גדולות ורב נוראות • גדול אתה ועושה נפלאות :
 עד אין מספר ועד אין חקר • ולא נודע כי לא יחקר :
 איזו עין אשר תעירה • ואיזה פה אשר יגידה :
 חי לא ראך ולב לא ידעה • ואיזה שבת אשר יציעה :
 גם משרתיה לא ראיה • וכל חכמי לב לא מצאיה :
 אתה לבדה מכיר שבחה • ואין וולתה יודע כחה :
 ואין יודע בלעדיה • שבחות ראיות לכבודך :
 על בן תבד פראוי לד • כפי קדשה כבודה ונרלה :
 ומפי הכל בכל אילותם • כפי מדע אשר אתה חננתם :
 יזרו פלאה השמים • ויאדוה קולות טים :
 ויריעו לך כל הארץ • יודוה כל מלכי ארץ :

שיר היחוד ליום שני

אף ידוה כל העמים : וישבתוה כל האמים :
 כל ידע ועקב עבדך : כי עליהם גברו חסדך :
 את שם יי יהללו כלם : אל אלהים אמת וסלה עולם :
 כבוד אמה יחיד ומיוחד ה' אחר ושמו אחר :

ליום שני

וַאֲנִי עַבְדְּךָ בְּנוֹ אֱמֻנָה . אֲרַבֵּר אֶטְלַל גְּבוּרֹתֶיךָ :
 דְּרַכֵּי שְׁבַחֶךָ קִצְתָם אִסְפְּרָה . מַעֲשֵׂיךָ מִה גּוֹרָא אוֹמְרָה :
 אִין אֵלֶיךָ עֲרוּךְ בְּסִפְרָה . אֲנִידָה עֲצָמֵי מִסְפָּר :
 חֶקֶר אֱלוֹהִים לֹא יִמְצָא . וְתַכְלִית שְׁרֵי לֹא תִקְרָה :
 וְלִתְבוּנָתוֹ הֲלֵא אִין חֶקֶר . וּמִסְפָּר שְׁנֵיו לֹא יִחְמַר :
 וְגַם אִין מִסְפָּר לְגִדּוּדֶיךָ . בְּצַבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ :
 אִיוּו עֵין אֲשֶׁר תַּעֲדֶה . וְחֵי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ :
 גְּבוּן וְחֶכֶם הֵן לֹא יִדְעוּ . וְאִיךָ אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֲרַע :
 וְאִם יֵאמֵר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ . אֲעֲרוּךְ אֵלָיו וְגַמְתְּנָתוֹ :
 אָבֵא וְאִמְצָא תַכְלִית שְׁבַחֶךָ . לֹא נֶאֱמָנָה אֵת אֵל רִחוּ :
 יִקְלַע בִּי לֹא יִדְעוּ עֲרֹבוֹ . אֲחִרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דְּרָבוֹ :
 וְעַמְדֵי לֹא בֵן אֲנִכִּי . וּפִי לֹא אֲתֵן לַחֲשׂוֹא וְחִבִּי :
 אִסְפְּרָה לְאֲחֵי קִצְוֹת דְּרָבֵי אֵל . וְלִישְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל :
 כִּכְתוּב אָמְרוּ לְאֱלֹהִים . מִה גּוֹרָא מַעֲשֵׂיךָ אֱלֹהִים :
 וְאִמְרַת עִם זוּ יִצְרַתִּי . לִי יִסְפְּרוּ שְׁמֵי וְתַהֲלִתִּי :
 בְּמִצְרַיִם שְׁמַתִּי עֲלִילוֹתִי . לְמַעַן הִסְפֵּר אֵת אוֹתוֹתֵי :
 וְאִנִּי עַבְדְּךָ עַל בְּנוֹ אִסְפֵּר . כַּאֲשֶׁר אֲדַרְשׁ מִעַל סִפְרָה :
 תַּהֲלִל נִפְשֵׁי כַח מַעֲשֵׂיךָ . וְכָל קִרְבֵי אֵת שֵׁם קִדְשֶׁךָ :
 וְאֲכַרְכְּבָה בְּכָל עַנְיֵי . וּבְכָל לִבֵּי אוֹדָה אֵת אֲרָצֵי :
 גַם בְּגִרוֹנֵי רוּמְמוֹתֶיךָ . וְאֵת פִּי אֲמַלֵּא תַהֲלִתֶךָ :
 כִּי פִי יַעֲיֵד תַהֲלִתֶךָ . כָּל הַיּוֹם אֵת תַּפְאֲרֹתֶךָ :
 (וְאִמְרָה נֵא עֲוֹז גּוֹרָאוֹתֶיךָ . וְאִשִּׁיחָה דְכַרֵּי נִפְלְאוֹתֶיךָ :)
 וְאִזְכִּיר טוֹבֶךָ וְצַדִּיקוֹתֶיךָ . חֶסְדֶיךָ וְגְבוּרוֹתֶיךָ :
 יִדְעַתִּי כִי גָדוֹל אַתָּה . עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גְּדֻלָּתִי :

כי כל אֱלֹהֵי הַעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אֱלֹמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:
 הֵן לַעֲבוּדֵיהֶם גַּמּוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלִמָּה לָהֶם הִמָּה מְשִׁיבִים:
 וְכַעַת צָרָה אִזּוּ יִתְפַּלְלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:
 דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֵל עִם קָרוֹבוֹ:
 הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנַחְנוּ:
 עִם מְרַעֲיָתוֹ רִצְאוֹן יְרוֹ. נִבְרָךְ שְׁמוֹ כִּי לַעֲוֹלָם חֲסָדוֹ:
 כִּצַּר לָנוּ מְאֹד נִצְטָאָת. כִּי דוֹרְשִׁיךָ לֹא עֹבֶרְתָּ:
 וְתִמְדִּיר בְּפִינוּ תִּהְלֶתְךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאָרְתְּךָ:
 עַד אֲמָתָה קָה וּבִכְבוֹדְךָ. וּמְשַׁרְתִּיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:
 אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֵא כָל הָאָרֶץ. וּבְכוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:
 וְאֲבוֹתֵינוּ בְּתָרוּ אוֹתְךָ. לְבָרְךָ לְעֹבֵד וְאֵין לָרַע אוֹתְךָ:
 גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבָרְךָ. נַעֲבֹדָה כִּכֵּן אַבּ וּנִכְבְּדָה:
 וְהִנֵּנוּ עַל יְחִידְךָ. יוֹטֵם וְלִלְהָ עֲבָדֶיךָ:
 בְּפִי כָלֵנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שְׂאֵתְךָ לְבָרְךָ אֱלֹהֵינוּ:
 אֱלֹהֵינוּ עַל יְחִידְךָ. עֲרִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ:
 אֵין תְּחִלָּה אֵל רֵאשִׁיתְךָ. וְאֵין קֶץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתְךָ:
 רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלֵי רֵאשִׁית. וּמִבְּלֵי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְהִשִּׁית:
 אֵין קֶצֶה אֵל גְּבוּרָתְךָ. וְאֵין סוּף לַעֲמֹק מְדוּתְךָ:
 אֵין לָךְ סוּכָּךְ וְאֵין לָךְ פֶּאֶה. עַל כֵּן אוֹתְךָ מִי לֹא רָאָה:
 אֵין צַד וְצִלַּע וְצִלְעוֹת. וְרוּחֲכָ וְאֹרֶךְ (כֹּל וְעוֹמֵק) לֹא יִמְצְעוּךָ:
 (אֵין פֶּאֶה לְסִבְיֹתֶיךָ. וְאֵין תֵּהָ מִבְּדִיל בֵּינוֹתֶיךָ):
 אֵין חֲכָמָה אֲשֶׁר תִּדְעָה. וְאֵין מַדַּע אֲשֶׁר יִגְעָה:
 וְלֹא יִשׁוּג אוֹתְךָ כָּל מַדַּע. וְאֵין שֶׁבֶל אֲשֶׁר יִכּוּ וְיַדַּע:
 מִמֶּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אֲתָה. וְאֵיךָ בְּלֵי מְאוּמָה כֹּל בְּרֵאתָ:

ל יוֹם שְׁלִישִׁי

אַטְנִים יְדַעְתִּי כִּי אֲתָה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יִצְרָתָ:
 אֲתָה בּוֹרָא וְלֹא נִבְרָאת. אֲתָה יוֹצֵר וְלֹא נּוֹצְרָתָ:
 אֲתָה מְמִית וְאֵת כֹּל תִּבְלָה. אֲתָה מוֹרִיד שְׁאוּל וְאֵת תְּעֵלָה:

ונאמן להחיות מתים אֶתְּהָ • ועל יְדֵי גְבוּרָתְךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:
 וְלֹא תִמּוֹת אֵל חַי וְלֹא מִתָּה • מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֶתְּהָ:
 מְשֻׁבֵּר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלָדְתָּ • מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:
 מָוֶת וּמִדָּוָה אֵין לְפָנֶיךָ • תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:
 הֵלֵא מִקֶּדֶם אֵל חַי אֶתְּהָ • מֵאֲשֶׁר בָּךְ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:
 וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה • מֵאֲלֹהוֹתֶיךָ לֹא תִתְנַנֶּה:
 חָדָשׁ וְנוֹשֵׁן לֹא נִמְצָאתָ • חֲדָשֶׁתְּךָ כֹּל וְלֹא חֲדָשֶׁתְּךָ:
 לֹא יִחַלְדוּ זְמָנָה וּבְחֵרוֹת עֲלֶיךָ גַם שִׁיבָה וְשִׁתְרוֹת:
 וְלֹא חָלוּ בָּךְ שִׁמְחָה וְעֶצֶב • וְדַמְיוֹן נוֹצֵר וְכֹל דְּבַר קֶצֶב:
 כִּי לֹא יִסּוּכֵב אוֹתְךָ גִּשָׁם • אִף לֹא תִדְמָה אֵל כָּל נֶשֶׁם:
 כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָתְּךָ • אֵל רֵאשִׁיתֶם וְלֹא אַחֲרֵיתֶם:
 כִּי הִפְרוּאִים בְּנִכּוּל שִׁמְשָׁם • וְלִימֵי צָכָאִם גְּבוּל הַקִּפְתָּם:
 וְלָךְ אֵין גְּבוּל וְלִזְמִינָה • וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וְלַעֲצָמֶיךָ:
 עַל כֵּן אֵינְךָ צְרִיךְ לְכֹל • לִיָּדְךָ וְלַחֲסֻדְךָ צְרִיכִים הֵכֵל:
 הֵכֵל צְרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ • וְאֵינְךָ צְרִיךְ לְכַרְוִיתֶיךָ:
 כִּי שָׂמָם כָּל יַצִּיר הַיִּיִת • לְכַדְךָ מֵאוֹמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:
 רֵאשִׁית וְאַחֲרֵית כְּיָדְךָ עֲרוּכִים • אֶתְּהָ כֵּם וְהֵם בְּרוּחְךָ שְׂרוּכִים:
 כָּל אֲשֶׁר הִנֵּה בְּרֵאשׁוֹנָה • וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה:
 כָּל הַיְצוּרִים וְכֹל מַעֲשֵׂיהֶם • וְכֹל דְּבָרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:
 מֵרֵאשִׁית וְעַד סוֹף תִּדְעֵם כָּלֶם • וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אֶתְּהָ אֲצִלֶם:
 אֶתְּהָ בְּרֵאשִׁית וְלִבְךָ עֲרִכֶם • לְכַדְךָ תִּדְעֵם מְקוֹמָם וְדַרְכֶם:
 הֵן אֵין דְּבַר מִמֶּךָ נִעְלָם • כִּי לְפָנֶיךָ נִכּוּנִים כָּלֶם:
 אֵין חֲשֵׁה וְאֵין מְנוּם וְסִתָּר • לְנוּם שְׁמָה וְלִהְסִתָּר:
 אֶת אֲשֶׁר תִּכְבַּשׂ אֶתְּהָ מוֹצֵא • כֹּלֵי נַמּוֹת אֲלֵיהֶם בְּעַת שְׁתַּרְצָה:
 כִּי אֶת הֵכֵל כְּאַחַת תִּרְאֶה • לְכַדְךָ תַעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאָה:
 כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יִחַר • עַל כָּל תְּדַבֵּר בְּרִנֵּעַ אֶתְּהָ:
 תִּשְׁמַע בְּרִנֵּעַ כָּל הַקּוֹלוֹת • וְעַק וְלַחֵשׁ וְכֹל הַתְּפִלוֹת:
 אִף תִּבְיֵן אֵל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם • בְּרִנֵּעַ תִּחְקֹר כָּל לִכְבִּיחֶם:
 וְלֹא תִאָרֶיךָ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ • וְלֹא תִתְמַהֲמַה עַל עֲצָתְךָ:
 אצל

אֶצֶל עֲצָתָהּ גִּוְרָתָהּ . לִקְצוֹת וּלְמוֹעֵד קָרִיאָתָהּ :
 וּכְלָם בְּאָמַת בְּתוֹם וּבִישָׁר . מִבְּלֵי עוֹדָף וּמִבְּלֵי חוֹסֵר :
 כִּטְמֵה דָבָר לֹא יֵאבֵד . וְדָבָר טְמֵה לֹא יִכְפָּר :
 כָּל אֲשֶׁר תַּחֲפוּץ תִּהְיֶה לְעִשׂוֹת . וְאִין מִי מוֹחֶה בִּיָּדָה מְעִשׂוֹת :
 יְכוּלָת יִי בְּחִפְצוֹ קְשׁוּרָה . וּבְרִצּוֹת יִי לֹא אֲתַחֶה :
 אִין דְּבַר סִתָּר מִמֶּה נִכְחַד . עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לָהּ הֵם יִתָּר :
 אֲשֶׁר מְעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם . הֵם בְּלָם כֶּה וְאִתָּהּ בְּקָלָם :
 תְּדַרְשׁוֹת תִּגִּיד וְסוֹד דְּרִכְיָהּ . אֶל עֲבָדֶיהָ וּמִלְאָכֶיהָ :
 וְאִינָה צְרִיף לְהַשְׁמִיעָהּ . דְּבַר סוֹד וְסִתָּר לְהוֹדִיעָהּ :
 כִּי מִמֶּה כָּל סוֹד יִגְלֶה . בְּשָׂרָם עַל לֵב כָּל יִצִּיר יַעֲלֶה :
 בְּלֵב כָּל נְבִיא לֹא תִמְצָא . גִּמְיֵינוּ עִתָּק לֹא יֵצֵא :
 בְּאִין לֹו קִצָּה וְלֹא יִחְצֶה . לֵב לֹא יִתּוֹר וְאִין פֶּה פּוֹצֵחַ :
 בְּאִין לֹו רִחוּת וְאִין בּוֹ רִחוּת . אִין לֹו שִׁיחוּת בּוֹ מוֹכִיחוּת :
 לְמִרְחוֹק מִי יִשָּׂא דְעוֹ . לְלֹא תַחֲלָה וְלֹא סוּף לְהַגִּיעוֹ :
 אֲנֻרִים אֲחֻרִים תִּדְרֹס וְסוּף וְרֹאשׁ . פֶּה וְלֵב אֲכָלוֹם מִדְּרוֹשׁ וּמִתְרוֹשׁ :
 גִּבְהָה וְעַמֶּק נְעוּצִים כְּסוֹבְכֵי . חֲכָם לֵב וְנָכוֹן לֹא יִלְכֵב :
 סוֹבֵב (כִּסּוּבֵל) הַכֹּל וּמִלֵּא אֵת כֹּל . וּבְהִזָּת הַכֹּל אִתָּהּ כֹּכֵל :
 אִין עֲלֶיהָ וְאִין תַּחְתֶּיהָ . אִין חוּץ לָהּ וְאִין בִּינֹתָהּ :
 אִין מִרְאָה וְגַב לֹא חוֹדָהּ . וְאִין גּוֹף לְעוֹצָם יְחוּדָהּ :
 וְאִין בְּתוֹנָה מִמֶּה נִבְדֵּל . וְאִין מְקוֹם דֶּק מִמֶּה נִחְדֵּל :
 וְאִינָה נֶאֱצֵל מִכֹּל וְנִבְדֵּל . וְאִין מְקוֹם דֶּק מִמֶּה וְנִחְדֵּל :
 מִקְרָה וְשִׁנּוּי אִין כֶּה נִמְצָא . וְלֹא זְמַן וְעִרְעֵר וְלֹא כָּל שִׁמְצָא :
 כָּל זְמַן וְכָל עַת אִתָּהּ מִכְתָּם . אִתָּהּ עוֹרְכָם וְאִתָּהּ מְשַׁנָּם :
 כָּל מַדְע לֹא יִשִּׁיג אוֹתָהּ . אִין שִׁכְל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתָהּ :
 כְּמִדְתָּהּ חֲכָמָתָהּ . כְּגִרְלָתָהּ תִּבְתְּתָהּ :
 חֲכָם אִתָּהּ מֵאֲלִיָּהּ . חִי מֵעֲצָמָהּ וְאִין כְּגִילְיָהּ :
 זוּלַת חֲכָמָתָהּ אִין חֲכָמָהּ . בְּלִמֵּי בִינְתָהּ אִין מִזְסָה :
 חֲלָקָתָהּ בְּלֵב חֲכָמִים שִׁכְל . וְרוּחָהּ תִּמְלֵאם וְדַעְתָּם חֲשִׁכְל :
 מִבְּלַעְרֵי כַחַד אִין נִבְרָה . וּמִבְּלַעְרֵי עוֹה אִין עוֹרָה :

שיר היחוד ליום שלישי

אין נכבד פי אם כבודו • ואין גדול כי אם גדלותו :
 כל יקר וכל טוב מידו • לאשר תחפוז עשות תסדו :
 אין חקר לגדלתו • ואין מספר לתבונתו :
 אין עוד זולת היותו • חי וכל תוכל ואין בלתו :
 ולפניי הכל כל היית • ובהיות הכל כל מלאת :
 לא לתצוק ולא הטוה • יצוריה אף לא מעטוה :
 בעשותה כל לא נבדלת • מתוך מלאכתה לא נחרלת :
 בעשותה את השמים • ואת הארץ ואת המים :
 לא קרבה ולא רחקה • כי כל קירות לא יחלקוה :
 זרם מים לא ישטף • ורחם כביר לא יתקפה :
 אף כל טנופת לא תטנפה • אש אוכלה אש לא תשרפה :
 לתביותה אין חסרון • ולחודרה אין יתרון :
 כמו היית לעולם תהיה • חוסר ועודף בה לא יהיה :
 ושמה מעידה פי היית • והנה ותהיה ובכל אמה :
 הנה לעולם וכן נודעת • נעידה וכן בה העידות :
 שאמה הוא והנה בכל • שלה הכל ומטה הכל :
 שמות יקרה יענו ויעידו • בתוקף יקרה בה יסהירו :

ליום רביעי

ארום אלהי אבי ואלי • אנה אלהי צורי ונואלי :
 אחר אלהי השמים • והארץ בכל יום פעמים :
 אל חי אחר הוא כראנו • אביר ישראל אב לבנו :
 אדוננו ארון כל הארץ • מה אדיר שמה בכל הארץ :
 אין כאל אש אוכלה וקנא • לעולם יי אמת אל אמונה :
 אורי וישעי מעוז חיי • עליו תלויים כל מאווי :
 אלהים אמת הוא אלהים חיים • לא יכילו ועמו גוים (ואיים) :
 אדיר ואמין כחורב אונים • אלהי האלהים ואדני האדונים :
 אלה עושי אשי ובועלי • אלוף נעורי שומרי ועלי :
 בורא כל וישראל נוֹאל • ברוך אלהים אלהי ישראל :
 בורא

בורא רוח הרים יוצר . . . טמא מטה לא יבצר :
 נאה משיב גמול על גאים . על הרמים ועל הנשאים :
 גבור בקומו לערוץ בעברה . מטהר גאוונו מי לא יירא :
 גבוה כל אשר תחתיו נושא . וגדל כח גדולות עושה :
 גדול הוא ושמו בגבורה . ארנה שאנ מי לא יירא :
 דודי גדול הוא מרבה . אל בערין בסוד קדושים רבה :
 דין יתיב בעתיק יומין . וצבאו על שטאל ועל ימין :
 הדרו והודו על בני עבדיו . הדר הדר הוא לכל חסידיו :
 הוא אל אלהי הרוחות לכל . בשר שומע תפלה מכל :
 וראי ותיק יודע ועד . יי ימלוך לעולם ועד :
 (ואשר חרב גאנתנו . להלחם מלחמתנו) :
 זוכר לעולם ברית ראשונים . כיום אתמול לו אלק שנים :
 זה אלהינו ולו קנינו . וזמרת יה הוא מושיענו :
 חלק יעקב יוצר הכל . חנון יי וחסיד בכל :
 חי העולם יי חלקי . חכם הדנים יי חוקי :
 טוב ומטיב המלמד דעה . טהור עינים מראות ברעה :
 ישר יי וישר דברו . ירדי ירדות משכנות דכירו :
 יועץ וגוזר מי יפירנה . ויחתוף ויפעל מי לשיבנה :
 (יפה דודי יפיו וטובו . יראו ויחוו ציון בשוכו) :
 בגבור יצא כאיש מלחמות . יעיר קנאה לעשות נקמות :
 (בגשר על בנפי נשרים . נשא עבדיו וישר הדורים) :
 (ברוב שכול ובגמר שחל . ברקב ובעש ורוחו כנחל) :
 (ברוב שפול ובגמר שוקד . דברו לעשות בטל שקד) :
 בביר כח לב כמו שחל . כלביא וכארי ורוחו כנחל :
 (כארו בתור בגדלתו . בברוש בענו ענתנותו) :
 (כתפוח בריחו עוז אהבתו . על ישראל גאותו) :
 (כתפוח בעצי היער . כן דודי עם יושבי שער) :
 (כביר כח למרגיו אל . נוקם וכטל הוא לישראל) :
 (כפי מנת חלקי וגורלי . אני לדודי נחלה ודודי לי) :

ה שיר היחוד ליום רביעי

(כבודי יי לא אמירנו. האמרנוהו והאמירנו):
(בארה ישאג וכפסיר ינהם. אל יהיה כגר וכאיש נדהם):
(כרועה גבור אשר לא יוכל. צאנו להציל והיה למאכל):
(כגבור אין אגל וכאורח. גם ובורת מר צורח):
(כארה משחית וככפסיר לעזביו. כרקב גם בעש לאויביו):
(ככיר כח כשמיר ושית. ולא ישאיר כנוקף וית):
(כשמיר ושית צדים ומגן. כצפרים עפות לעירו יגן):
(כישמי נדכה לנו יבא. כטלקוש וכטל לרבקים בו):
(כנשר ירחף על גוזליו. וכצל כנפיו יחסו מיחליו):
(כצפרים על עירו יגן. וכצל כנפיו רננת נגנו):
(לכדו יי) הוא ונפלאות גדולות. עושה אל נורא עלילות):
לצבי ועופר דומה דודי. כי יקדמני אלהי חסדי:
לפני עמו יישר הדורים. וינשאים על כנפי נשרים:
לעולם חלקי הוא וצור לכבי. כלה שארי לה ולכבי:
(לכדו יי) הוא ונפלאות גדולות עושה ורב נוראות):
טקום אפה לעולמה. ואין יודע את מקומה:
מודאי אל רועי ויוצרי. צור ילדני מחוללי וצורי:
מרום ומעוז הוא לי ומחסי. טגדל עוז שם יי טנוסי:
מלך יעקב משוגב לבו. הוא מחוקקנו ומושיענו:
מגדול ישועות משען יהי לי. מבטח אלהים יי חילי:
מושל עולם מלכותה. בכל דור ודור ממשלתה:
מי יתנה פאח לי לצרה. חושע יי) כי ידה לא קצרה:
מקור חיים מקנה ישראל. לא אעזוב כי מעזי אל:
מגן ישעי ותרב גאון. לשמה ולזכרה נפש תאון:
מגן הוא לכל החוסים בו. אשרי אדם אשר עוז לו בו:
גבר ונעים גאור ונורא. גאדר וגאור שמו בגבורה:
נאמן נצח ישראל וגואלו. לא ישקר אשרי כל חוכי לו:
נצח ישודון האל הנאמן. מאלהיו יהרהר לא אלמן:
נפלא על כל הנפלאים. ומתנשא על כל הנשאים:

נקדש ונערוז אלהי קדושי . נכוז ונשגב יי נפוי :
 נוקם ונוטר ובעל חימה . לצדיו לאויביו איש מלקמה :
 גרי יי כהלז גרו . עלי ראשי וגר לרגלי דברו :
 סומך וסועד יי סלעי . סובל וסולח ונרשא פשעי :
 סתרי יי סלעי וסתרי . סולח וסובל סעדי וסברי :
 סלענו (יי) ומצודתנו . עזרתנו ומפלטנו :
 עזו ונבור עזי ועזרי . עליון עזו לי אל יהי ערי :
 עיר וקדיש שתי סביביו סתרי . אכן אתה אל מסתתרי :
 עד מטהר לשלם גטול לאויביו . שומר ברית וחסד לאוהביו :
 פדה את אברהם ירדו . הוא יפדה ישראל עבדו :
 פחד וצחק יתן פחדו . על צרי בני יעקב עבדו :
 פועל והוקר ודורש ובודק . כל לבבות לו אמת צדק :
 צרור הטור אשכול הכופר . נתן לעמו צריו כופר :
 צח ואדום דוד בצבאו אות . על בן נקרא יי צבאות :
 צדיק יי הציר תמים . אקטח ערי עד בצור עולמים :
 צבא השמים משתחרים לו . שרפים עומדים ממעל לו :
 קדוש הוא בכל מיני קדשות . כחות שלש קדוש משלשות :
 קים לעלמין אלהא חיא . מרא דארעא ומרא דשמא :
 קווי מרחם מקנא לשונאיו . קרו ישעי וקרוכ לקוראיו :
 רחוק מכל ואת כל רואה . כי רם יי ושפל יראה :
 רועי יי לא אחסר כל . ורכ כח ורכ חסד לכל :
 רחום יי רופא ומחבש . לשבורי לב ועון כובש :
 רעי כלו הוא מחמדים . משפשו אמת מתוקים וחמורים :
 ראשון ואחרון מעולם ועד . עולם אתה אל שוכן עד :
 שליט מלך שמא בכל דר ודר . ליה אנא משבח מוזמם ומתדר :
 שמש ומגן יי אלהים . שופט צדק ומשפיל גבוהים :
 שניא כח לא מצאנהו . ישועב בכחו וכי כמהו :
 שלמה שמו כי שלו שלום . כי ירבר אל חסידיו שלום :
 שם יי אתיה אשר אתיה . תעפות ראם לו כפסיר וכאריה :

שיר - היחוד - ליום - רביעי

שדי מאורי מלכי ואלי . הללויה שמו נפשי הללי :
תשטם עם יושבי נטעים . השרונים שלשת הרועים (ניא רעים) :
התחסד תתבר עמם . ועם עקשים תתפל להמם :
תמים דרקה תקיף מכל . תוכל לכהן לעשות את כל :
תזחלתי וסכרי ותקותי . תאות נפשי ותשוקתי :
תהלתי ותפאתי ועזי . טבעי אמי גוחי וגוזי :
תמים רעים אל רעות אחד . כל הלככות דורש יחד :

ליום חמישי

מי כמוד רעה מורה . ניב שפתים אמת כורא :
מחשבותיה עמקו ורמו . ושנותיה לא יתמו :
לא לפהוד חקמתה . ולא תבינה תבנתה :
לא קבלת מלכותה . ולא ירשת ממשלתה :
לעולם יהי לה לכהן . ולא לאתרים כבוד הודה :
ולא תתן לאלהים אחרים . תהלתה לפסילים תורים :
וכבוד וגם כל יקר מאתה . וכבודה לא לזרים אתה :
אתה תעיד ביהודה . ותורתה ועבדיה :
אלהינו על יהודה . אתה עד אמת ואמתו עבדיה :
לפניה לא אל הקדימה . ובמלאכתה אין זר עמה :
לא נזעצת ולא למדת . בתרשה בריאות כי נבינות :
ממעמקי מחשבותיה . ומלכה כל פעלותיה :
קצות דרכיה הלא הפרנו . וטעשיה הו ירענו .
שאמה אל כל יצרת . לכהן מאומה לא נגרעת :
לעשות מלאכתה לא לחצת . וגם לעור לא נצרכת :
כי היית לפני הכל . ואז באין כל לא נצרכת כל :
כי מאהבתה עבדיה . כל בראת לכבודה :
ולא נודע אל זולתה . ואין כמוד ואין בלתה :
ולא נשמע מן אז והלאה . ולא הם ולא נהיה ולא נראה :
וגם אתריה לא יהיה אל . ראשון ואחרון אל ישראל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְחִיד וּבְיַחֲדֵךְ. וְיֵאָחֵז וּשְׁמוֹ אַחֲרֶיךָ :
 אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמַלְאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְנִבְרוֹתֶיךָ :
 אֵין יַצִּיר וְלֹא יַצִּירְתֶּךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתְךָ (נִלְמַאכְתֶּךָ) :
 כֹּל אֲשֶׁר תַּחֲפוֹן תַּעֲשֶׂה בְּכֹל. כִּי אַתָּה נַעֲלִית עַל כָּל :
 אֵין כְּמוֹךָ וְאֵין בְּלִתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים וְלֹא תֶּלֶךְ :
 אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פֶּלֶא. וְדַבֵּר מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא :
 מִי כְמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבָרָךְ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת :
 אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אֵף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ :
 אֵין תְּבוּנָה כְּתְבוּנְתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כְּגְדֻלְתֶּךָ :
 כִּי מְאֹד עֲמָקֵי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְנִבְהַר דְּרָכֵי אַרְחוֹתֶיךָ :
 אֵין גְּאוּהָ כְּמוֹ גְּאוּתֶךָ. אֵף אֵין עֲנוּהָ כְּעֲנוּתֶךָ :
 אֵין קִרְשָׁה כְּקִרְשְׁתֶּךָ. אֵין קִרְבוֹת כְּמוֹ קִרְבוֹתֶךָ :
 אֵין צְרֻקָה כְּמוֹ צְרֻקְתֶּךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כְּתְשׁוּעְתֶּךָ :
 אֵין זְרוּעַ כְּזְרוּעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ :
 אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמֵינֶיךָ. אֵין תְּנִינּוֹת כְּתְנִינּוֹתֶךָ :
 אֵין אֱלֹהוֹת כְּאֱלֹהוֹתֶךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תְּפָאֲרוֹתֶךָ :
 כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֱלִים מְרוֹצִים. בְּזִכְרֶךָ לְחוֹצִים לְהַפְלִיא נְחוֹצִים :
 וְאֲשֶׁף וְחִרְטוּם לֹא יִלְחָצוּךָ. וְכֹל שֵׁם וְלֹא יִנְצָחוּךָ :
 לֹא יִנְצָחוּךָ כֹּל הַתְּכַמִּים. כֹּל הַקּוֹסְמִים וְהַחֲרֻטְמִים :
 אַתָּה מְשִׁיב לְאַחֲרֵי חֲכָמִים. לֹא יוֹכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים :
 לְהַשִּׁיב לְאַחֲרֵי מְזֻמּוֹתֶיךָ. לְהַפֵּר עֲצַת סוֹד גְּזֻרְתֶּךָ :
 מִרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יִמְהַרְרֶךָ וְלֹא יִאֲחַרְרֶךָ :
 עֲצָתְךָ תִּפְרַר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעוֹד מַחְלִישׁ לִב אֲמִיצִים :
 אַתָּה מְצַוֶּה וּפְחָדְךָ מְשׁוּהָ. וְאֵין עֲלֶיךָ פְּקִיד מְצוּהָ :
 אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵין מְקוּהָ. לְךָ כֹּל מְקוּהָ גִּפְשׁ תְּרַוֶּה :
 וְכֹל הַיְצוּרִים וְכֹל עֲנִינִם. וְכֹל יִקַּר אֲשֶׁר בָּהּ אֵין דְּמִיּוֹנָם :
 לֹא מַחְשְׁבוֹתֶם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין נוֹרָא וְלֹא תֶּלֶךְ :
 וְאֵין דְּמִיּוֹן גִּפְלֵא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֶקֶר נִשְׁגָּב אֲדוּנָנוּ :
 סְתוֹר מְכַל סְתוֹר וְעָמוֹס. טָבֵל עָמוֹס וּמְכַל כְּמוֹס :

ו שיר היחוד ליום חמישי

דָּק מִכָּל דָּק וְצָפוֹן מִכָּל: צָפוֹן וַיְכוּל וַיְכוּל מִכָּל יְכוּל:
נִשְׁתַּבַּח מִכָּל נִשְׁתַּבַּח וְנִעְלָם. מִכָּל נִעְלָם וְשִׁמּוֹ לְעוֹלָם:
גְּבוּהָהּ מִכָּל גְּבוּהָהּ וְעֵלְיוֹן. מִכָּל עֵלְיוֹן וּמִכָּל חֲבִיּוֹן:
חֲבִי וְעֵמוּק מִכָּל עֵמוּק. לֵב כָּל דָּעַת עֲלֵיו חֲמוּק:
שָׂאִין שִׁבְלֵהּ וּמִדַּע וְחֻכְמָה. יְכוּלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
לֹא מִשִּׁינִים לוֹ אֵיךְ וּכְמָה. לֹא מוֹצֵאִים לוֹ דָּבָר דּוּמָה:
מְקַרְהָ וְעַרְעֵר וְשִׁנּוּי וְשִׁפְלָה. וְחִבְרָה וּמִסְמָךְ אֹרֶךְ וְגַם אֹפֶל:
וְלֹא מוֹצֵאִים לוֹ מְרָאָה וְצָבֵעַ. וְלֹא כָּל טָבֵעַ אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשִׁבְעֵהּ:
לְבָן נְבוֹכוֹת כָּל עֲשֵׂהוֹנוֹת. וְנִבְהַלּוֹת כָּל הַחֲשֻׁבּוֹנוֹת:
וְכָל עֲרַעְפִּים וְכָל תְּהוֹרִים. גְּלָאִים לְשׁוֹם בּוֹ שִׁיעוּרִים:
מִלְשַׁעְרָהּ וּמִלְהַגְבִּילָהּ. מִלֵּת אֲרָהּ וּמִלְפָּרְסָמָהּ:
כָּבֵל שִׁלְכָנוּ חֲפִשְׁנוּהוּ. כִּמְדַעְנוּ לְמִצּוֹא מָה הוּא:
לֹא מִצְּאֵנוּהוּ וְלֹא יִדְעֵנוּהוּ. אֵךְ מִמַּעֲשֵׂיו הִכְרִינוּהוּ:
שֶׁהוּא לְכַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חֵי וְכָל יוֹכֵל וְחָכֵם מְיֻחָד:
כִּי הוּא הִיָּה לְכָל קוֹדֵם. עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קוֹדֵם:
בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלֵי כָּל מְאוּם אֵת כָּל. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא כָּל יְכוּל:
בְּאֲשֶׁר מַעֲשֵׂיו בְּחֻכְמָה כָּלֵם. יִדְעֵנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעֻלָּם:
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּחֻדְשׁוֹ כָּלֵם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
בְּאֲשֶׁר הִיָּה קוֹדֵם לְכָלֵם. יִדְעֵנוּ כִּי הוּא חֵי (וְקִים) לְעוֹלָם:
וְאֵין לְהַדְרֵה אַחַר יוֹצְרָנוּ. בְּלִבְנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרָנוּ:
לְמִמַּשׁ וְגוֹדֵשׁ לֹא נִשְׁעֵרָהּ. לְטַפֵּל וְתוֹאֵר לֹא נִדְמָהּ:
וְלֹא נִחְשְׁבָהּ לְעִקֵּר וְנִצְבֵּי. וְלֹא לְמִין וְכָל אֶזֶן וְלִכָּל נִקְצֵב:
כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁכָּלִים. וְהַמְדַעִים בְּעֵשֶׂר כְּלוּלִים:
וְשִׁבְעַת בְּמִיּוֹת וְשִׁשֶׁת גְּדוֹת. וְשִׁלְשׁ גְּזוּרֹת וְעֵתוֹת וּמִדּוֹת:
הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרֵאֵם כָּלֵם יְחָד:
כָּלֵם יִבְלוּ אֵךְ יִחְלּוּפוּ. הֵם יֵאבְדוּ וְאֵךְ יִסּוּפוּ:
וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלָה כָּלֵם. כִּי חֵי וְקִים אַתָּה לְעוֹלָם:

* (כל הנראי וכו' כל' כוהם בעצמו הוא ל' ר' סעדי גאון) ל' נמאמר שכי מספרו האסונו,
ונלאו הספרים כולם לעמוד על סודו להעדר ידיעתם נכמת הסגיון, לכן אנארכה ידוע
כי

שיר היחוד ליום ששי

אֵת הַלְכָדָה יוֹצֵר בַּל הוּא . וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לַעֲוֹנוֹתָיו :
כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יִכִּילוּהָ . וְאִף שָׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּהָ :
אִז (נִ'א אֶף) יִחִילוּ טַיִם חַיִּים . מִפְּנֵי אֱלֹהִים חַיִּים :
רַעֲשֵׂה אֶרֶץ וְנִסּוּ מַיִם . וְנִטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם :
נֹטְהָ לְכָדָה הַשָּׁמַיִם . רוֹקֵעַ הָאֶרֶץ עַל הַטַּיִם :
עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶךָ לְכָדָה . וְלֹא נִצְרַכְתָּ עוֹר כְּנַגְדָּה :
סוֹעֵד אִין טַי יִסְעָדָה . הַכֹּל מִמֶּךָ וּמִנְדָּה :
כִּכְתָּה אִז בֶּן עֲתָה וְדַעְתָּה . וְלַעֲוֹלָם כָּל כְּבוֹדָה אֲתָה :
וְלֹא יַעֲפֵת וְלֹא יִנְעֵת . כִּי בְמִלְאֲכָתָה לֹא עֲמַלְתָּ :
כִּי בְדְכָרָה כָּל יְצוּרֶיהָ . וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ כְּמֵאֲמָרֶיהָ :
וְלֹא אֶהְרַתּוּ וְלֹא מִהְרַתּוּ . הַכֹּל עֲשִׂיתוּ יָפֵה כַּעֲתוּ :
מְבִלִי מְאוּמָה כָּל חֲדָשֶׁת . וְאֵת הַכֹּל בְּלִי כָל (נִ'א כִּלִי) פְּעֻלָּתָה :
וְעַל לֹא יִסוּר הַכֹּל יִסְדָּתָה . בְּרִצּוֹן רוּחָה כָּל תְּלִיתָה :
זְרוּעוֹת עוֹלָם אֵת כָּל נוֹשְׂאוֹת . מְרֹאשׁ וְעַד סוּף וְאִינָם נְלֹאוֹת :
כְּעִנְיָה לֹא דָבַר הִוְקֵשָׁה . רִצּוֹנָה כָּל דְּבַר רוּחָה עוֹשָׂה :
לַפְעֻלָּתָה לֹא דָמִיתָ . אֵל כָּל תּוֹצֵר לֹא שְׁוִיתָ :
וְלֹא קִדְמָה לְמִלְאֲכָתָה טְלֹאָה . חֲקֻמָּתָהּ הִיא הַכֹּל עֲרַכְתָּ :
לְרִצּוֹנָה לֹא קָדְמוּ וְאַחֲרוּ . וְעַל חִפְצֶךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחִסְרוּ :
מְבַל חִפְצֶךָ לֹא שְׂכַחְתָּ . וְדָבַר אֲתָה לֹא חִסְרָתָה :
לֹא הִחְסַרְתָּ וְלֹא הִעֲדַפְתָּ . וְדָבַר רַק בָּם לֹא פְעֻלָּתָה :
אֲתָה תִשְׁכַּחְתֶּם וְטַי הַתְּעִיבֶם . וְשִׁמְיָן דָּבַר לֹא נִטְפָּא בָּם :
הַחֲלוֹת בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתֶם . בְּתַבְוִינָה וּבְדַעַת כְּלִיתֶם :
מְרֹאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם . בְּאֲמַת וּבְיוֹשֵׁר וְטוֹב רְאוּיִם :

כי כל הנמלאים לא ימלטו מהיותם או עמם או מקרה, ומנאר בהגיון להרמנ"ס אשר י
ונרוח חן לאנן מבון פ' ינמיכשו למלות זרות למורה כי הסוגים העליוני' לכל הנמלאי' הם
י' מיני' אשר קראו עשר' מאמרות, והסוג העליון והראשון הוא העלם, והשעיה האקרים
כס מקרים המשגים לעלם והם הכמות והאיכות והמצטרף והאנה והמצב
והמחתי הוא הזמן והלו הוא הקנין והפועל והמחפעל ; ויאמר נן רשד כי נמאמר הכמות
טלאו שבעה מיני' והם המסכר, והנשס, והטטט, והקו, והמאמרים, והזמן, והמקום ;
ומספר מיני הפועל והמחפעל הם ששה כמספר מיני הכתנועות והגידרות כמשיגים
לעלם נהשמתו, שנים מהם נמאמר העלם והסוג ההוו' וההפסד שהם שני ימלאו בעלם

הקדמת במעשי ידך • רוב רחמיה וחסדיה :
 כי רחמיה וחסדיה • הלא מעולם על עבדיה :
 ועד לא כל חי הוכן לכלכל • לפני אוכל תתן אכל :
 ומזון ומכון תעשה כפי כל • צרכי הכל כאשר לכל :
 שלשת ימים הראשונים • או הכינותם לאחרונים :
 או עשית אור בשלמה • ארר מאורות ממול שלמה :
 בשרם כל יצור מאוד גדלת • ואחר כל מאוד נתגדלת :
 או באין לבוש הזר והדר לובש • עד לא אורג גאות לבש :
 אור בשלמה ובמעיל עושה • שמים כיריעה נוטה :
 עשית גם לאזרים דרכים • ורצוא ושוכ בנחת מהלכים :
 הגדלת בין מים למים • במתיחת רקיע השמים :
 מיוזות מעונות לשרץ מים • ועוף יעזוף על (פני רקיע) השמים :
 עשב ורצור לבשה אדמה • מאכל לחיה ולכל בהמה :
 בקרן שמן גו נטעת • אל האדם אשר עשית :
 עזר בנגדו עשית לו • די מחסורו אשר יחסר לו :
 כל מעשיך בידו תמה • ותחת בגליו הכל שתה :
 להעלות מהם בקר וצאן • על מזבחה יעלו לרצון :
 עשית לו כתונת לשרת • להרבת קודש ולתפארת :
 שבת בקרב חכמת אלהים • כי יצרתה לה באלם אלהים :
 לא מנעת על פני אדמה • צרכי אדם וכלם בחכמה :
 מעשיה מאד רבו וגדלו • ושמה יי כלם יהללו :
 רבו וגדלו מאד מעשיך • יודנה יי כל מעשיך :
 כל פעלת למענה • ולכבודך כל קניינה :

סדר עלמו והוא שיפוט נורה וילנוש נורה אחרת ונשתנה מענם אל עלם אחר, וזני' מהם
 במאמר הכמות והם הצמיחה והיינו כשינוי מקטנות לגדלות, וההיותך והוא שינוי
 מגדלות לקטנות, ואחד במאמר האיכות והוא השינוי בחכמותיו ממראה אל מראה או
 מקור אל חוש וכדומה, והוא הנקרא שינוי בסתם, ואחד מהם במאמר האכנה והוא
 ההעתק ממקום אל מקום; ויאמר עוד כי לכל גזירה ר' לכלל מאמר גזר וקוץ ימכנו
 ג' שינוי גיאור, גיאור בגדר והוא אשר ימחבר מסוג והנדל כאמרנו האדם הוא חי מדבר,
 וגיאור בחוק והוא המתחבר מסוג וסגולה או מקרה כאמרנו האדם הוא חי צוחק או חי
 נוחב וכדומה, וגיאור אינו לא בגדר ולא בחק והוא המתחבר מטיב ומקרה כאמרנו
 גראונ

שיר היחוד ליום השבת.

אז ביום השביעי נתת . יום השבת על בן ברכת :
 ועל כל פועל תהלה ערוכה . חסדיה בכל עת יברכוכה :
 כבוד יי יוצר כלם . אלהים חיים ומלך עולם :
 כי מעולם על עבדיה . רוב רחמיה וחסדיה :
 ובמצרים החלות . להודיע כי טאד געלית :
 על כל אלהים בעשות בהם שפטים גדלים ובאלהיהם :
 בקצף ים סוף עמך ראי . היר הגדולה וייראי :
 נהנת עמך לעשות לה . שם תפארת להראות גדלה :
 ודברת עם מן השמים . וגם העבים גמפו סים :
 ידעת לכתם במדבר . בארץ ציה איש לא עבר :
 תמה לעמך דגו שמים . וכעפר שאר ומצור סים :
 תגרש גוים רבים עמים . יירשו ארצם ועמל לאמים :
 בעבור ישמרו הקים ותורות . אמרות יי אמרות סהורות :
 ויתעדנו במרעה שמן . ומחלמיש צור פלני שמן :
 בנתם כגו עיר קרשה . ויפארו בית מקדשה :
 ותאמר פח אשב לארץ . ימים צדה ברה אברה :
 כי שם יזכחו וזכתי צדק . אף כהניה ילבשו צדק :
 ובית הלוי נעימות יזמרו . לה יתרועעו אף ישירו :
 בית ישראל ויראי יי . יכברו ויודו שמך יי :
 הטיבות מאד לראשונים . כן תטיב גם לאחרונים :
 יי תשיש נא עלינו . באשר ששית על אבותינו :
 אותנו להרבות ולהטיב . ונודה לה לעולם כי תטיב :
 יי תבנה עירך מנהה . כי עליה שמך נקרא :
 וקרו דוד תצמיח בה . ותשכון לעולם יי בקרבה :
 וזכתי צדק שמך וזכחה . וכימי קדם תערכ מנהה :

נראונו שהוא אדם לבן או סופר מהיר ; ושלש עזוח הס המולף וההוה והעמיה
 ושלש מרות הס הס הירועות נססג דתקים שהס האורך והרומז והעומק , והס נורת
 כקו והשעם והגשם ; והנס העניכים כזוכרים הס מקיפס כל הנמלאת עם משיגים
 ומשיגי משיגים וכולס שינויים נגממים ונמקריכס לכן אין גם אסד מהס נגדול ית' כי
 סוף נדול כל עלס וכל מקרה והוא מרומס מכל שינוי והשכתות ואין כס נרעיון למסוס
 נו כל מאומה .

שיר היחוד ליום השבת

ט

וּבְרַךְ עִמּוֹךְ בְּאוֹר פְּנִיךָ • כִּי חִפְצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ :
 וּבְרְצוֹנְךָ תַעֲשֶׂה חִפְצֵנוּ • הִבַּט נָא עִמָּךְ כְּלָנוּ :
 בְּחַרְתָּנוּ הַיּוֹת לְךָ לְעַם סִגְלָה • עַל עִמּוֹךְ בְּרַכְתָּךְ סִלָּה :
 וְתַמִּיד נִסְפַר תְּהִלָּתְךָ • וְגִהֵלַל לְשֵׁם תַפְאֲרָתְךָ :
 וּמִבְּרַכְתָּךְ עִמּוֹךְ יִבְרַךְ • כִּי אֵת כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ :
 וְאֲנִי בְעוֹרִי אֶהְלֶלֶה בּוֹרְאִי • וְאֶבְרַכְכָּה כָּל יְמֵי צְבָאִי :
 יְהִי שֵׁם יי מִבְּרַךְ לְעוֹלָם • מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם :
 כִּכְתוּב בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם • וַיֹּאמְרוּ כָּל
 הָעַם אָמֵן וְהִלְלֵ לַיי : עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׁמַיָּה דִּי אֱלֹהֵא מִבְּרַךְ מִן
 עֲלְמָא וְעַד עֲלְמָא דִּי חֲמַתָּא וּגְבוּרָתָא דִּי לֵהּ הִיא : וְנֹאֲמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם
 יִשׁוּעַ וְקַדְמִיָּאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרָבְכִיָּה הוֹרְיָה שְׁבַנְיָה פִתְחִיָּה קִימוּ בְּרַכּוּ
 אֵת יי אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וַיְבָרְכּוּ שֵׁם כְּבוֹדָהּ וּמְרוֹמָם עַל כָּל
 בְּרַכָּה וְתִהְלֶה : וְנֹאֲמַר בְּרוּךְ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר
 כָּל הָעַם אָמֵן הַלְלוּיָהּ : וְנֹאֲמַר וַיְבָרַךְ דְּוִיד אֵת יי לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ
 דְּוִיד • בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם :

שיר הכבוד

כַּשְׁמֹתִים אֶרֶן סִקְלָה לְאֲנָעִים וּמִירוֹת יֵשׁ לְאִמֵּר ד' פְּסוּקִים סְלוּ
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיבִים וְהִנְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' עֲזוּז וְגִבּוֹר ה' גִּבּוֹר מִלְחָמָה :
 שְׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיבִים וְשֹׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד ה' צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה :
 אֲנָעִים וּמִירוֹת וְשִׁירִים אָאָרוּג • כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תַעֲרֹגוּ :
 נִפְשֵׁי חֲמֹדָה בְּצֵל יְדִיךָ • לְדַעַת כָּל רֵז סוֹדְךָ :
 מִדְּבִי דְבַרִי בְּכְבוֹדְךָ • הוֹמָחַת לְבִי אֶל הוֹדִיךָ :
 עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבְּדוֹת • וְשִׁמְךָ אֶכְבֵּד בְּשִׁירֵי יְרִידוֹת :
 אֲסַפְּרֶנּוּ כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ • אֲדַרְסֶה אֲבִיךָ וְלֹא יָדַעְתִּיךָ :
 בְּיַד גְּבוּיָיִךְ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ • דְּפוּיַת הַדָּר כְּבוֹד הוֹדְךָ :
 יְדַלְתָּךְ וּגְבוּרָתְךָ • כִּנּוּ לְתַקְפָּה פְּעֻלָּתְךָ :

דמו

רמו אותך ולא כפי ישך. וישווק לפי מעשיך:
 המשילנה ברוב חזיונות. הגה אחר בכל דמיונות:
 ויחזו כה זקנה ובחרות. ושער ראשה בשיבה ושחרות:
 זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. כאיש מלחמות ידיו לו רב:
 חבל כבוע ישועה בראשו. הוליעה לו ימינו וזרע קדשו:
 שללי אורות ראשו נמלא. וקוצותיו רסיסי לילה:
 יתפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי:
 כתם שהור פז דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:
 לחן ולכבוד צבי תפארה. אמותו לו עטרה עטרה:
 מחלפות ראשו כבימי בחרות. קוצותיו תלתלים שחרות:
 גיה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו:
 סגלתו תהי בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארה:
 עמוסים נשאם עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם:
 פארו עלי ופארי עלי. וקרוב אלי בקראי אלי:
 צח ואדום ללבלשו אדום. פורה בדרךכו בבואו מאדום:
 קשר תפליו הראה לענו. תמונת יי לנגד עיניו:
 רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר:
 ראש דברך אמת קורא מראש. דור נדור עם הורשה דרוש:
 שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך:
 תהלתי תהי לראשה עטרת. ותפלתי תבון קמורת:
 תיקר שירת רש בעיניך. בשיר יושר על קרבניך:
 ברנתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר:
 ובברכתי תנענע לי ראש. ואותה קח לך כבשמים ראש:
 יערכ נא שיחי עליה. כי נפשי תערוג אליה:

סדר נשיאת כפים.

כשהזן סומך ומפני הטאנו תאמר זה:

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טפה וטפה קרי שיצא ממני לבטלה ומכל ישראל בכלל ובפרט שלא במקום מצוה בין באנום ובין ברצון והנשמות העשוקות בקליפות הנפוצים מארבע כנפות הארץ והנשמות דאולין ערטלאין הנפורים בין הגוים ועל ידי זה חרב עירנו ושמש בית מקדשנו וגלה יקרנו ונטל כבוד מכות חיינו תפליטם הקליפות כל הניצוצות הקדושות שבעולם ויחורו לקבצם בקדושה שנית וקרב פזורנו מכין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ ויקיים בנו מקרא שכחוב ושב ה' אלהיך את שכוחך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך ה' אלהיך שמה אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך ה' אלהיך ומשם יקחך ויקיים בנו באהבתו ובהמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם ככת השם הקדוש הזה ב"ט ובשם הקדוש הזה חב"ו היוצא מפסוק "חיל בלע" ויקיאנו שתחזירם למקום קדושה ויגאלנו גאולת עולם לחבר האוהל להיות אחד:

אין נשיאת כפים נפחות מעשרה והכהנים מן העמין. אפי' מתפללין
בבית שאין שם ס"ת נושאין כפיהם. כתפסת המכהג צאלו המדיכות
שאין הכהנים נושאים כפיהם אלא צימים טושים שהם ימי שמחה וטוב
לז הוא יצרך כי לריך טיהיה העצרך בשמחה, ומעטם זה האצל אינו נושא
את כפיו, ונריך האצל ללאת עז"הכ כשהכהנים רוחנין ידיהם לעלות
לדוכן, שלא יהא צנ"הכ כשהט"ץ קורא כהנים שלא יעבור צג"ט עשה.
כהן שעומד בתפלה והחזן מגיע לרנה פוסק ועולה, ואם יש שם כהנים
אחרים אינו פוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן צמכפלים. ואפי"ס שנטל
ידיו שמרית חחר וכוטל ידיו. והלוי יצק מים על ידיו, אם אין לוי
צנ"הכ ישכחו הבכורים המים על ידיהם, ואם אין צבור צנ"הכ ולא
לוי ישפוך הכהן ענמו על ידיו ולא ישראל. כשמתחיל הט"ץ רנה יעקרו
הכהנים צנ"הכ רגליהם לעלות לדוכן, וכשעומדין על הדוכן יאמרו זה.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה הברכה הזאת

שצויתנו לברך את עמך ישראל | שצוית הכהנים לברכנו
ברכה שלמה ולא יהיה בה מכשול ועון מעתה ועד עולם:

ומאריכין בתפלה זו עד שיכלה עפי הציבור אע"ן שלאחר הטוב טעך וכו'
כדי שיענו הציבור אע"ן על תרזויהו. ועומדים הכהנים עם פניהם
כלפי היכל עד שיתחיל הט"ץ כהנים נקול רם ואז מחזירין פניהם כלפי
העם ולא יהוו פניהם צין בתפלה צין צסוף אלא דרך יעין ועצרכין.
ומגביהין ידיהם כנגד כתפיהם ופושטין ידיהם וחולקין אנצעותיהם, ועכונין
לפשות ה' אוירים צין טני אנצעות לשני אנצעות אויר אחד וצין אנצע לגתל
וצין גודל לגתל לקיים ענין מן המרכים. אין לכהנים לכגן אלא כיגון
אחד עתחלה ועד סוף, כדי שלא יצואו לידי טירוף דעת. בשעה שהכהנים
עצרכין את העם לא יציעו ולא יסיהו דעתם אלא יהא סביהם כלפי
מטה כמו שעומדין בתפלה. אלו עקושות שהכהנים השכין עניהם

לדרוס וללמון: יברכך. וישמרך. אליך. לך. שלום.
 וברוך הכהן לכוון זמלת יברכך שהאל ית"ש יטפיע חכמה על ישראל.
 ובמלת וישמרך יכוין שהאל ית"ש יתן בניס לישראל. ובמלת יאר
 יכוין שהאל ית"ש יוסיף חיים לישראל. ובמלת וישמרך יכוין שהאל
 ית"ש יברך את ישראל בנשיאת קו. ובמלת ישא ה' פניו אליך
 יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בעושר וממשה. ובמלות וישא לך
 שלום יכוין שהאל ית"ש יברך את ישראל בנרכת שלום כמשמעו.

ע"כ מלאמי כוונות האלו כמונים בשם ספר ילירה, וכראה שעלכן נהגו קדמונינו
 להאריך קלת בנימונים לכוין כל אלה והם כוונות הפשוטות שכל כהן יכול לכוין
 בהן, ומי שאל בסוד ה' ימלא כוונות גדולות על פי הסדר נכתבי האר"י ז"ל.

וכל אדם יכוין לנרכת כהנים ויהא פניו כלפי הכהנים ולא יסתכל בהם.
 והאנשים הנוהגים לאמר פסוקים מעין כל מלה ומלה של נרכת יהיו
 נוהגים לאמרם בשעה שה"ן מכנין דוקא אבל לא כשהכהני' מנכנים.
 והה"ן מקראת את הכהנים מלה במלה עד שסיימו פסוק ראשון,
 ולא הקהל עונין אמן, וכן אחר פסוק שני ואחר פסוק שלישי:

רצה לש"ץ.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
 את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותסלתם באהבה
 תקבל בראון ותהי לראון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותערכ עליה עתירתנו בעולה וקשרנו אנא רחמיך הרבים השב
 שכינתך לציון וסדר העבודה לישראל. ותחנינה ענינו בשוקה לציון
 ברחמים. ושם נעבדה ביראה בימי עולם וקשנים שקמוניות:
 ברוך אתה יי שאותך לבדה ביראה נעבוד: מורים וגו'.

מורים אנחנו לך שאתה
 הוא יי אלהינו ואהי אבותינו
 לעולם ועד צור חיינו מגן
 ישענו. אתה הוא לדור ודור
 גדרה לך וגם ספר תהלתך על
 חיינו המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות לך ועל

מורים אנחנו לך שאתה הוא
 הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
 בשך יוצרנו יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמה הגדול והקדוש
 על שהחיינתנו וקיימתנו כן תחיינו
 ותקיימנו ותאסוף ליותינו לחצרות
 קדשה לשמך חקיה ולעשות רצונה
 ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו
 מורים לך. ברוך אל ההודאות:

(*) והערכ עליך כנ"ל, כמ"כ הסכם ראב"ע ננחית דף כ"ט נ', וכ"כ וי"ע.

גִּסְיָה שְׁבַכְל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל זַמְלֵ אוֹתִי הוֹטוּ כוֹתִיךְ שְׁבַכְל יַעַת
עָרְב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרַחֵם
כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ :

וְעַל כָּלֵם יִתְפַּרֵּךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנּוּת מִיֵּד לְעוֹלָם וָעֶד :

נר"ס וי"כ ובכתוב לחיים טובים כל בני בריתך :

וְכַל הַחַיִּים יִזְדוּקְסָלְהוּ יִהְיֶה לָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת הַיָּשׁוּעַתָּנוּ
וְעִזְרַתָּנוּ סְלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ הַלְּגָאָה לְהוֹדוֹת :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַבְנּוּ בְּבִרְכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָרָה תֵּאֱמַרְהָ מִפִּי אֱהָרֶן וּבְנָיו סְקִיז בְּהַגִּים עִם קְדוּשָׁה בְּאֵמֶר :

וּכְכֹהֵנִים מְנַכִּיז בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
בְּקִדְשָׁתוֹ שֶׁל אֱהָרֶן וְצוּנָנוּ לְכַבֵּד אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

סג"ז מק"ל.

יְבָרְכֶךָ יי מִצִּיּוֹן עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

יי אֲדוֹנָנוּ מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ :

וַיִּשְׁמְרֶךָ שְׁמֵרְנֵיךָ כִּי חִסִּיתִי בְּךָ : כַּכְּכֹהֵנִים מְנַגְנִים וַיִּשְׁמְרֶךָ לְוַטְרֵי זֶה .

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי שְׁלֶךְ וְחִלּוּמֹתַי שְׁלֶךְ חִלּוֹם חִלְמַתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מָה
הוּא יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שִׁיְהִי כָל חִלּוּמֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹכָה בֵּין שְׁחִלְמַתִּי עַל עַצְמִי וּבֵין שְׁחִלְמַתִּי עַל אֲחֵרִים וּבֵין
שְׁחִלְמוֹ אֲחֵרִים עָלַי אִם טוֹבִים הֵם חֲזָקִים וְאִם צָרִים כִּי וּבְהֵם
כְּחִלּוּמֹת יוֹסֵף הַצִּדִּיק . וְאִם צָרִים רְפוּאָה רְפֹאֵם בְּחֻזְקֶיךָ סְלָה יְהוּדָה
מִחֲלוּ וּכְמֵרִים הִנְבִּיאָה מְצַרְעָתָהּ וּבְנֵי עַמּוֹן מְצַרְעוֹתוֹ וּבְנֵי מִרְיָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּכְמֵי יִרְחוּ עַל יְדֵי אֱלִישֶׁע . וּבְשֵׁם שְׁהַפְכַת אֶת קִלְתָּ בְּלַעַם
הַרְשָׁע מִקְלָלָה לְכַרְכָּה בֶּן תַּחְפָּז כָּל חִלּוּמֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
לְשׁוֹכָה וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִשְׁמְרֵנִי וְתִרְצָנִי : אֲמֵן .

יָאֵר אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וּיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פְּנֵינוּ אֶתְּנוּ סְלָה :

יי אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד וְאַמֶּת :

פְּנֵינוּ פְּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵי כִי יְחִיד וְעֵנִי אֲנִי :

אלֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֲשָׂא:	אלֵלֶיךָ
הִנֵּה כְּעֵינַי עֹבְרִים לְיַד אֲרוֹנֵיהֶם כְּעֵינַי שֹׁפְחָה לְיַד גְּבוּרָתֶהּ כִּן עֵינֵינוּ לְיְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שְׂיִחַנְנוּ: רַב־שׁוֹעַ.	וַיַּחַנּוּ
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וַצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ. וּמִצְדָּא־חַן וְשִׁכְלֵ טוֹב כְּעֵינַי אֱלֹהִים וְאָדָם:	יִשָּׂא
יְיָ חַנּוּנוֹ לְךָ קִוִּינוּ הִיָּה זְרוּעַם לְבִקְרִים אַף־יִשְׁוַעְתְּנוּ בְּעֵת צָרָה:	יְיָ
אֶל־תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי כִּי־זֶה לִי הַטָּהַר אֵלֵי אֲזַנְךָ כִּי־זֶה אֶקְרָא מִהֵרַ עֲנֵנִי:	פְּנֵי
אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת־עֵינַי הִישָׁבִי בַשָּׁמַיִם: וְשִׁמוּ אֶת־שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:	אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם
לְךָ יְיָ הַגְדֵּלֶה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּצִיחַ וְהַהוֹד כִּי־כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמְּמַלְכָה וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל לְרֹאשׁ:	לְךָ
שָׁלוֹם וְשָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתָיו:	שָׁלוֹם

בשערי ציון כחזן שלח יאמר חלל שלים כרכון רק יאמר זה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קרושת חסדיך וגודל רחמיך הפשוטים ולמען מהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים (ויסבך כשמות חללה במחנכמו ואל יוליאס מפי)

אנקתם פסתם פספסים דיונסים

האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושיך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא אישתם. ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונתינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתת ידך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגר ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו דברי

נשמעין לעבודתך. כשם שנתת את יוסף צדיקד בשעה שהלבישו
 אביו בתונת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו.
 ותעשה עמי נפלאות ונסים ולטובה אות. ותצליחני בדרכי ותן בלבי
 בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיך.
 ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי
 (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)

כטוב ובנעימות ברוב עוז ושלום. אמן סלה:

ויכוין לסיים עס הכהנים כדי שיענו הקהל **אמן**:

אָדיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בְּגִבּוֹרָה. אֶתְּהָ שְׁלוֹם וְשָׁמֶךָ שְׁלוֹם. יְהִי רְצוֹן
 שְׁתֵּשִׁים עֲלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וְכִרְכָּה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם:

וּשְׁכֻנֵי סְמִירֵין מְנִיחִים כְּלָמֵי סְסִיכַל וְאוֹמְרִין:

רְבוֹן הָעוֹלָם עֲשִׂינוּ מַה שְׁגִדְרָתָ עֲלֵינוּ אִף אֶתְּהָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר
 הִבְטַחְתָּנוּ. הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וְכִרְכָּה אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל
 וְאֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב חֶלֶב בְּרִכְשׁ

הַכֹּהֲנִים חִזְרוּ כְּנִעִילַת מַכְעֵלֵהֶם שְׁלֹא יִגְעוּ נֶס גִּידִים וְאִם נִגְעוּ יִחְזְרוּ לִיטוֹל יְדֵיהֶם.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וְכִרְכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
 בְּרַבְּנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ בִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וְכִרְכָּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְכַרְךָ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלוֹמְךָ:

אזהרה לאחינו ב"י הי.

למשוך ידיה' פתן רען חיון וזין נחפגעד רוקטן מחזורי' אשר קללת הכרמות רבוכה עליה'.
כרח שהוכרז בק' פ'סדמיין יע"א נשם האנ"ד רבינו הזקן הגאון המפורס' החסיד והענין
סופת דורינו וכליל' מפארתנו אדונינו מורינו ורבינו מוכר' פניחם הלוי איש הורוויץ ז"ק"ל.

שמעו נא אחינו בני ישראל!

עו חיות בעפמ'הון מויסלורען נשם הגאון אב"ד נר"ו מאחר דתם איש אחד דורך תפענט
ליכוד דרוק בעקמנט געאמלט העט דתם ער המחזורים הנחמדים הנרפס' ברעדלהיים
עס הביאור והפירוט אשכנזי אשר ייסד כתובי כר' וואלף הידינהיים נחפגעד וויז
חוי' וועלכע מחזורים הגאון אב"ד נר"ו נחש אלול תקס"ג העבר לא לנד הסכמה וחרם
געגעבן העט שלא ישיג אדם נבולס לדפוס אולדפיים אותם משך כ"ה שני' אף גס זאת העט
הגאון אב"ד נר"ו אותן ההסכמות והחרמות מכמה גאוני ארץ אשר קדמיהו נהסכמותיהם
ה"ה כרז הגאון מוכר' נח חיים צבי זל"ל, אשר הי' אב"ד נק"א א"ה"ו, והרז הגאון אב"ד
דק"ק ראטטערדאם מוכר' אר' ליב ברעסלוי נר"ו, והרז הגאון אב"ד דק"ק האנוי
מוכר' משה טובי' נר"ו, והרז הגאון אשר הי' יושן מקדס על כס כהוראש נק"ק פ"דא
מוכר' נפתלי הירש לניט קאצנאילנכאגען נר"ו.

כל אהדברי ההסכמות והחרמות העט הגאון אב"ד נר"ו דורכגעגען חונר עס חרם שלו
מאשר ומקיים געווען. ולמריסם החיקו אב"ד דק"ק א"ה"ו ה"ה כרז הגאון מוכר' צבי
הירש מאמטש נר"ו, ואב"ד דק"ק לונדן כרז הגאון מוכר' שלמה נר"ו בן הגאון מוכר'
צבי זל"ל, ואב"ד דק"ק פ"דא כרז הגאון מוכר' יהודה ליב מרגליות נר"ו.

ע"כ וקטט הרב הגאון אב"ד נר"ו עוד פעם טכריו וטוריע ויין בחרם הגדול כחרם
יהושע נ"ד דתם זיך קיינר חונטרטטעהן וקול לא ע"גיירי וגיירי דילי' המחזורי' הכל נשם
אופן נחפגעד דרוק, ולא לנד יקול בחרם הכל על המדפס קל זיין, וקטרערן ווער נור חיון
מסייע דמלן ויין וחק' למחוק יד עונרי עבירי וחרמים, ומכ"ש ווער זיך חוי' וקלבע מחזורים
ערקנווערירט קדר קתמכט קדר: וקלבע קויפן וויזן כאמיר בפירוט נהסכמות מגאוני ארץ הכל
שהרס יחול לא לנד על המדפס והמסייעי' לו והממעסקי' עמוכ"א גם על הקונה אותם,
ומי שיעבור על זה ענוש יענש כעכן אשר מעל בחרם ויחולו עליו כל האלות והקללות
הכתובות בספר חמורה הזאת, וכל ישרא' ישמעו וייראו ולא יזידון לעשות כדבר כרע פוסה,
ויהיו נקיים וחסוא עליהם בר כח טוב.

אזהרה אחר אזהרה

לרבינו הגדול הגאון האמתי עמרת הפארת ישראל אב"ד

ור"מ דק"ק פ"דמ יע"א בנו של הרב הגאון הנ"ל.

ואלה מוסיף על הראשונים. יען כי שמענו בקול מבשר ממדפס אחד עם נעל סנהס של
אשר הודיעו לרבים איך שהמה נכנסו למלאכה להדפס המחזורים הכל נלי רשות הסכס המחבר
נר"ו ונדו לעמ' הכרות נמקו' איסורו שמא יתפתו מן בני עמנו א' דברי שול ומרוחיס ויבואו לקחת
מן המחזורים מהדפסה האסור' וילכדו ק"ו במלודות הכרמות והשמתות הפרזות עליהם,
ראיתי שמועל עלי ועל כל העומד נפרץ להודיע לרבים כי ההסכמות והחרמות הכל כולם
נתקפס עומדים בכל מקום ואין רשות לשום אדם לעבור עליהם נשום אמתלא שנעולם, והנני
מזכיר לנלתי קחת מן המחזורים הכל כהדפסם שלא נרשות, ושלא להיות נהס שום עסק
המתפלל מחוכם חפלתו תהי' לחטאה ולשומעים יונעם ועליהם תבוא נרכת טוב.

מה ק"ק פ"דמ יע"א ו' ב' ד' אלול תקס"ז לפ"ק. Sept. 1807.

הק' צבי הירש הלוי איש הורוויץ.

בית יעקב
הספרים להגאון
עמנו ונחמתי שפראג